

Tüm Parti Örgütlerine:

Duisburg, 5. Nisan 1990

Değerli yoldaşlar,

Sizlere daha önceden de bildirmiş olduğumuz gibi, TBKP FAC örgütümüz 28/29 Nisan 1990 tarihlerinde Frankfurt'ta ilk kez bir KADIN KONFERANSI düzenlemektedir. Partimiz böyle bir konferansı düzenlemekle, parti içinde konuyu bilince çıkartmayı, kadın hareketine yaklaşımlar üzerine açılım getirmeyi amaçlamaktadır. Genel kadın sorunları, göçmen kadınların sorunları da tartışılacaktır.

Konferansa üyelerimizin yanında, yakın dostlarımızı ve kadın hareketinde yer alan değişik çevrelerden bazı kadın arkadaşlarımızı da davet ediyoruz. (bunlar arasında Türkiye'den bir konuk ve B. Beria Onger'i de davet ettik)

Kadın Konferansı; 28 nisan, Cumartesi saat: 10.00'da başlayacak ve 29 nisan Pazar günü saat: 15.00'de bitecektir.

Adres: Haus der Jugend, Deutschherrnufer 12, 6000 Frankfurt/M. 79

Katılım masrafı olarak, Cumartesi akşamı yatma ve iki gün yemek dahil 60,-DM. yatmayacak olanlar ise iki günlük yemek için 25,-DM ödeyecekler. Cuma akşamından gelmek isteyenler önceden bildirmelidirler, bu durumda yatak ve kahvaltı için 25,-DM extra ödenecektir. (çocuk bakımı sağlanacak)

İlişikte konferansımızda tartışmaya sunulacak metinleri bir takım olarak gönderiyoruz. Sizden ricamız, bu materyalleri konferansa katılacak kadın yoldaşlarımıza ve ilgi duyan tüm arkadaşlara çoğaltarak iletmenizdir.

Konferansımızın başarılı geçmesi için elinizden gelen çabayı göstereceğinize inanıyor, çalışmalarınızda üstün başarılar diliyoruz.

Yoldaşça selamlarımızla,

TBKP FAC
KOORDİNASYON KURULU
a. K. Kıran

Tüm Parti Örgütlerine:

Duisburg, 5. Nisan 1990

Değerli yoldaşlar,

Sizlere daha önceden de bildirmiş olduğumuz gibi, TBKP FAC örgütümüz 28/29 Nisan 1990 tarihlerinde Frankfurt'ta ilk kez bir KADIN KONFERANSI düzenlemektedir. Partimiz böyle bir konferansı düzenlemekle, parti içinde konuyu bilince çıkartmayı, kadın hareketine yaklaşımlar üzerine açılım getirmeyi amaçlamaktadır. Genel kadın sorunları, göçmen kadınların sorunları da tartışılacaktır.

Konferansa üyelerimizin yanında, yakın dostlarımızı ve kadın hareketinde yer alan değişik çevrelerden bazı kadın arkadaşlarımızı da davet ediyoruz. (bunlar arasında Türkiye'den bir konuk ve B. Beria Onger'i de davet ettik)

Kadın Konferansı; 28 nisan, Cumartesi saat: 10.00'da başlayacak ve 29 nisan Pazar günü saat: 15.00'de bitecektir.

Adres: Haus der Jugend, Deutschherrnufer 12, 6000 Frankfurt/M. 79

Katılım masrafı olarak, Cumartesi akşamı yatma ve iki gün yemek dahil 60,-DM. yatmayacak olanlar ise iki günlük yemek için 25,-DM ödeyecekler. Cuma akşamından gelmek isteyenler önceden bildirmelidirler, bu durumda yatak ve kahvaltı için 25,-DM extra ödenecektir. (çocuk bakımı sağlanacak)

İlişikte konferansımızda tartışmaya sunulacak metinleri bir takım olarak gönderiyoruz. Sizden ricamız, bu materyalleri konferansa katılacak kadın yoldaşlarımıza ve ilgi duyan tüm arkadaşlara çoğaltarak iletmenizdir.

Konferansımızın başarılı geçmesi için elinizden gelen çabayı göstereceğinize inanıyor, çalışmalarınızda üstün başarılar diliyoruz.

Yoldaşça selamlarımızla,

TBKP FAC

KOORDİNASYON KURULU

a. K. Kıran

5.4.1990

28/29 Nisan 1990 tarihinde TBKP FAC örgütü, Frankfurt'ta bir kadın konferansı düzenlemektedir.

Partimiz, ilk kez böyle bir konferansı düzenlemekle, parti içinde konuyu bilince çıkartmayı, kadın hareketine yaklaşımlar üzerine açılım getirmeyi amaçlamaktadır.

Genel kadın hareketi, göçmen kadın sorunlarının tartışılacağı bu konferansta, üyelerimizle birlikte, kadın sorununa ilgi duyan tüm dostlarımızın da tartışmalara katılarak değerli katkılarda bulunacaklarına inanıyoruz.

Bu anlamda sizi de konferansımıza davet ediyor, değerli katkılarınızı bekliyoruz.

Tartışmaya sunacağımız konularla ilgili materyallerin fotokopisini ilişikte gönderiyoruz. Konferans 28.4. Cumartesi saat: 10.00 başlayıp, 29.4. Pazar günü saat: 15.00'de bitecektir. Adres: Haus der Jugend, Deutscherrnufer 12, 6000 Frankfurt/M. 79.

Aramızda görmekten memnun olacağımızı belirtir, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Sevgiyle, dostlukla,

Kadın Konferansı
Hazırlık Komitesi adına
Zerrin Sakalsız

Not: Konferansa katılım Cumartesi/Pazar
yemek, Cumartesi yatma dahil 60.- DM dir.
Yalnız yemek 25.- DM.
Çocuk bakımı sağlanmıştır.

Daha fazla bilgi için
Tel: 0203 / 34 17 14

5.4.1990

28/29 Nisan 1990 tarihinde TBKP FAC örgütü, Frankfurt'ta bir kadın konferansı düzenlemektedir.

Partimiz, ilk kez böyle bir konferansı düzenlemekle, parti içinde konuyu bilince çıkartmayı, kadın hareketine yaklaşımlar üzerine açılım getirmeyi amaçlamaktadır.

Genel kadın hareketi, göçmen kadın sorunlarının tartışılacağı bu konferansta, üyelerimizle birlikte, kadın sorununa ilgi duyan tüm dostlarımızın da tartışmalara katılarak değerli katkılarda bulunacaklarına inanıyoruz.

Bu anlamda sizi de konferansımıza davet ediyor, değerli katkılarınızı bekliyoruz.

Tartışmaya sunacağımız konularla ilgili materyallerin fotokopisini ilişikte gönderiyoruz. Konferans 28.4. Cumartesi saat: 10.00 başlayıp, 29.4. Pazar günü saat: 15.00'de bitecektir. Adres: Haus der Jugend, Deutscherrnufer 12, 6000 Frankfurt/M. 79.

Aramızda görmekten memnun olacağımızı belirtir, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Sevgiyle, dostlukla,

Kadın Konferansı
Hazırlık Komitesi adına
Zerrin Sakalsız

Not: Konferansa katılım Cumartesi/Pazar

yemek, Cumartesi yatma dahil 60.- DM dir.

Yalnız yemek 25.- DM.

Çocuk bakımı sağlanmıştır.

Daha fazla bilgi için

Tel: 0203 / 34 17 14

Değerli yoldaşlar,

Sizlere, N. Sargın ve H. Kutlu yoldaşların ölüm orucuna başladıklarının açıklamasını (bildiri olarak geniş dağıtımı yapılabilir), M. Yönetimin yurt dışındaki parti üyelerine çağrısını -yanda- ve ülkedeki parti örgütlerine genelgeyi (yanlızca örgüt içi bilgilendirmede kullanılacak) gönderiyoruz.

Yazıları bugün aldık ve hemen ulaştırıyoruz. Olağanüstü toplanacağız durumu değerlendireceğiz ve daha geniş bilgiyi önümüzdeki günlerde hızla ulaştıracağız.

Fakat sizler beklemeden daha şimdiden harekete geçmelisiniz. Mesele- nin ciddiyeti çok açık. İlk işiniz alman demokratik kamuoyunun destek ve dayanışmasını almaya yönelmek olmalı. Şehrinizdeki tanınmış önemli şah- siyetlere ve örgütlere gidilmeli.

Ayrıca, geniş bir dayanışma kampanyası için mali güce ihtiyaç var, bu nedenle aidat borçlarınızı hemen iletmenizi önemle rica ediyoruz.

Sevgi ve selamlarımızla,

6.4.1990

FAC K. KURULU

a. K. Kıran

Değerli yoldaşlar,

Konferansımızda belirlenen FAC Parti örgütümüzün yeni yapılanmasına göre oluşan; TBKP FAC TEMSİLCİLER KURULU ilk toplantısını 24.mart tarihinde Düsseldorf'ta yaptı. Temsilciler Kurulu (TK) toplantıda parti örgütlerinin çoğunluğunun temsil edildiğini, ancak bazı kentlerin henüz temsilcilerini seçemedikleri için temsil edilemediklerini, bu eksiklerinde tamamlanması gerektiğini saptadı. Toplantıda eski BK'den F.Gürgöz, R.Türkmen ve bazı üyelerimizde hazır bulundu, söz aldılar.

TK, politik gelişmelerin ışığında örgütsel durumumuzu değerlendirdi, yeni yapılanmayı tartıştı. TK'nın işleyişini ve görevlerini saptadı. İki TK toplantısı arasında, politik sorumluluğu üstlenecek ve FAC'deki faaliyetlerin koordinesini yürütecek 7 kişilik Koordinasyon Kurulu'nu seçti.

Seçilen Koordinasyon Kurulu görev bölümü yaptı, konferans ve TK'daki tartışmalar ve kararlar doğrultusunda çalışmaları somutlamaya çalıştı.

- TK'nın yapılanmasındaki eksikliklerin tamamlanması (bu konuda eyaletleri temsil eden K.Kurulu üyeleri görevlendirildi.)
- Enformasyon akışının düzenli ve sürekliliği,
- Konto açılması, keseneklerin ödeme vekaleti yoluyla ödenmesi (bu konuda hukuksal işlemler yapıldıktan sonra yöntem size iletilecek)

Yerel örgütlere gelirlerin bir miktarının bırakılması, somutlanacak.

- Kadın konferansının yapılması,
- FAC düzeyinde ki politikaların oluşmasında yerel örgütlerin katkıları da alınarak, somut çalışma planı çıkartılması.

Konferans kararlarının yaşama geçirilmesi. Bunlar ilk etapta önümüze koyduğumuz görevlerdir.

Değerli yoldaşlar, çok zor ve kritik bir dönemden geçmekteyiz. Şimdi her organa, tek tek her bir üyemize önemli sorumluluklar düşmektedir. Birliğimizi pekiştirmek, partimizin hareket birliğini ve yeteneğini artırmak, sabırlı, sağduyulu davranarak, birlikte aldığımız kararları birlikte uygulayarak ve dışa yönelik faaliyete geçerek başarılabilir.

Ülkemizde ki demokrasi mücadelesine, göçmenlerin sorunlarına katkıdabulunabilmede yerel örgütlerimiz daha büyük sorumluluk ve inisiyatif taşımaktadır. Sizlerin yardım ve desteğinize ihtiyacımız var. Şimdi şehirlerdeki çalışmalara ağırlık vermek, daha da güçlendirmek gerekiyor.

FAC'deki çalışmalarımızın planlanabilmesi için,yerel örgütlerimizin istem ve ihtiyaçlarının,reel durumlarının saptanması gerektiğini düşünüyoruz.

Bu nedenle sizden istemimiz;

- Yerel parti örgütünüzün durumu nedir,şu anda hangi çalışmaları yürüyor,
- Önümüzdeki dönem hangi çalışmaları yapmayı düşünüyorsunuz? Kentinizin durumu ve potansiyelini de göz önünde bulundurarak, tüm yerel parti örgütlerinin bir çalışma planı/perspektifi çıkartmalarını öneriyoruz.Lütfen bu bilgileri Mayıs'a kadar bize ulaştırınız.
- İzin öncesi (haziran başında) 2.Temsilciler Kurulunu yapmayı düşünüyoruz.Bu tarihe kadar çalışma planımızı somutlamak istiyoruz. Ayrıca henüz temsilcilerini belirleyemeyen şehirlerin temsilcilerini seçerek isim ve adreslerini bize bildirmeleri gerekiyor.

Önümüzde duran görevlerin üstesinden gelebilmek için karşılıklı bilgilendirmeye ve dayanışmaya gereksinimimizi hatırlatır, yeni dönem çalışmalarınız da hepinize üstün başarılar dileriz.

Sevgiyle,dostlukla,yoldaşça selamlar,

TBKP FAC
KOORDİNASYON KURULU

Açıklama:

- * Koordinasyon Kurulu üyeliğine seçilen K.Atakan yoldaş aşağıdaki açıklama ile üstlendiği sorumluluğu devretmiştir. "24 Mart 1990 tarihinde yapılan 1.TK toplantımızdan sonra iş ve öğrenim yaşamımda daha önce hesaba katmadığım yeni bir durumun ortaya çıkmasından dolayı TK toplantısında seçildiğim görevlerden geri çekilmeyi parti çalışmalarının başarısı açısından gerekli ve uygun görüyorum.Kararımın parti politikası ve şu günlerde partimizde yürüyen tartışmalarla bir ilişkisi olmadığını,yanlış yorumlara neden olmaması için ayrıca vurgulamak ihtiyacı hissediyorum.Koşullarımı dikkate alarak partimin bana vereceği görevleri ve yapabileceğim katkıları yerine getirmede bundan sonra da hazır olacağımı bilgilerinize sunmak isterim."
- * Bu gelişmeyle birlikte, K.Kıran yoldaş sekreterliğe (sözcü) seçildi. T.Kulaoglu:dayanışma, T.Mengüllüoğlu:örgütlenme, İ.Erşan:göçmen sorunları, C.Cengiz:kadın, M.Ercan:eğitim-yayın alanlarında görev aldılar.

Karar No. 1 :

" FAC TBKP'liler Konferansı,TBKP Merkez Yönetimini birlik konusunda hiç bir ön şart ileri sürmeden,yanlızca demokratik yapı ve işleyişte ısrar ederek en geniş Türk ve Kürt marksist güçlerin birliği için çalışmaya çağırır. "

Karar No. 2 :

" Partimizin yüzakı büyük ozan NAZIM HİKMET'in Moskova'da bulunan evi bugüne dek ne yazık ki müze haline getirilememiştir.Bu konuda ozanın eşi sayın Vera Tulyakova-Hikmet'in haklı kaygısı vardır.Nazım Hikmet'in anısını taşıyan değerli eşyaları koruma altına alınmalıdır.Türkiye Yazarlar Sendikası veTürkiye Aydınlarıyla Dayanışma Girişimi'nin Sovyet yetkilileriyle bu konuda girişimi olmuştur. Nazım Hikmet'in geride bıraktığı tüm değerli eşyalarının ileride yitmemesi için gerekli önlemlerin alınmasını,bu konuda Sovyet yetkilileri ile ilişkiye geçilmesini,ayrıca Türkiye Yazarlar Sendikası ve Türkiye Aydınlarıyla Dayanışma girişimi'yle yine bu konuda ortak bir çalışmaya başlanmasını partimizin önemli bir görevi olarak kabul ediyor ve FAC TBKP'liler Konferansı olarak; yeni seçilecek yönetimin Parti Merkez Yönetimi nezdinde,bu yönde somut bir çalışmanın başlatılması için girişimde bulunmasını ve bu konudaki çalışmaların takipçisi olmasını karar altına alır. "

Karar No. 3 :

" WDR kısa adı ile Köln radyosu bilindiği gibi FAC'de yaşayan yabancı göçmen topluluklarının kendi dillerinde yayın yapmaktadır. Burada bulunan 500.000 civarında ki Kürt göçmen topluluğunun ana dilinde yayın yapılmamaktadır. Kürt dilinde yayın yapılması için partimizin bir kampanya açmasını ve var olan kampanyaların desteklenmesini karar altına alır. "

Karar No. 4 :

" Bugüne kadar yapılan toplantı ve konferanslarımızda bir iç işleyiş tüzüğümüz yoktu.FAC konferanslarında ihtiyaç tüm açıklığıyla görülmüştür.Legal çalışmayı esas alan bir parti olarak buna ayrıca ihtiyacımız vardır. Konferansımız,bir iç işleyiş tüzüğü (Geschäftsordnung) hazırlanması için,FAC Parti yönetimine görev verilmesini karar altına alır."

Karar No. 5 :

" Partimizin programında yeterince ele alınmadığını gördüğümüz kadın çalışmalarının geneldeki parti faaliyetinde de üzerinde yeterince durulmadığı, partili kadın üye sayısından da anlaşılmaktadır.FAC genelinde kadın üye sayısının az olması bu çalışma anlayışının ve eksikliğinin bir sonucudur. Biz kadınlar,erkek yoldaşların bu soruna samimi olarak eğilmediğini,ciddiye almadığını ve hatta kadın yoldaşlarımızın kimi engellerle karşılaştıklarını biliyoruz.Yoldaşlarımızın en yakınları bulunan eşlerinin parti çalışmalarına aktif üyeler olarak katılmadığı da bir gerçektir.

FAC TBKP'liler Konferansı,Parti yönetiminin ve parti örgütlerinin bu sorunu ciddiyetle ele almasını,kadın arkadaşlarımızın partiye kazanma çalışmalarının güçlendirilmesi ve kadın yoldaşlarımızın partide ki etkinliklerinin artırılması için gerekli önlemlerin alınması için daha fazla çaba gösterilmesini karar altına alır. "

Karar No. 6 :

" Konferansımız TBKP'nin birlik konusunda ki tutumu ile ilgili bir karar aldı.Partinin geleceği açısından büyük önem taşıyan bu konunun daha geniş tartışılmasında yarar görüyoruz.Bu nedenle FAC'de en geç üç ay içinde yalnızca birlik konusunun tartışılıp karara bağlanacağı bir konferans düzenlenmesini öneriyoruz. "

516 16 04 ve 516 27 72 nolu telefonları kullanacaklardır. Merkezde çıkacak enformasyon bülteninde yer alması için yapılan bütün dayanışma faaliyetleri hergün merkeze bildirilmelidir. Bunun için 516 97 65 ve 66 nolu telefonlar kullanılacaktır. Faks numaramız 516 11 79 dur.

değerli yoldaşlar,

Çok zor bir sınavla karşı karşıyayız. Ancak elbirliğiyle, planlı ve hızlı bir çalışmayla, Sargın ve Kutlu yoldaşların yaşamını kurtarmak ve özgürlüklerimizi kazanmak mümkün olabilir. Başarırsak, ülkemizin demokratikleşmesine önemli bir katkıda bulunmuş olacağız ve bu herkesin, bütün marksistlerin ve demokratların yararına olacaktır.

Soğukkanlı, ama kararlı olmalıyız.

hepinize başarılar dileriz.

6 Nisan 1990

TBKP Merkez Yönetimi

- ACELE -

Değerli yoldaşlar,

Sizlere, N. Sargın ve H. Kutlu yoldaşların ölüm orucuna başladıklarının açıklamasını (bildiri olarak geniş dağıtımı yapılabilir), M. Yönetimin yurt dışındaki parti üyelerine çağrısını- yanda- ve ülkedeki parti örgütlerine genelgeyi (yanlızca örgüt içi bilgilendirmede kullanılacak) gönderiyoruz.

Yazıları bugün aldık ve hemen ulaştırıyoruz. Olağanüstü toplanacağız durumu değerlendireceğiz ve daha geniş bilgiyi önümüzdeki günlerde hızla ulaştıracacağız.

Fakat sizler beklemeden daha şimdiden harekete geçmelisiniz. Mesele- nin ciddiyeti çok açık. İlk işiniz alman demokratik kamuoyunun destek ve dayanışmasını almaya yönelmek olmalı. Şehrinizdeki tanınmış önemli şahsiyetlere ve örgütlere gidilmeli.

Ayrıca, geniş bir dayanışma kampanyası için mali güce ihtiyaç var, bu nedenle aidat borçlarınızı hemen iletmenizi önemle rica ediyoruz.

Sevgi ve selamlarımızla,

6.4.1990

FAC K. KURULU

a. K. Kıran

Avrupa'daki yoldaşlarımıza,

Parti Başkanımız Nihat Sargın ile Genel Sekreterimiz Haydar Kutlu 6 Nisan günü Blüm orucuna bağladılar. Onlar, demokrasinin uğruna herşeyi göze almayı gerektirecek kadar yaşamsal olduğunun bilinciyle ve heklili- ğimize olan sarsılmaz inançla bu kararı aldılar.

İlk günden beri ülkemizdeki gelişmeleri demokratikleşme yönünde etkilemek, kendi özgürlüğümüzü talep ederek buna katkıda bulunmak için hareket ettik. Bugün de amacımız budur. Demokrasiye katkısı olan herşey, marksistler ve onların birliği için yararlıdır.

Şimdi yeni ve her zamankinden daha zorlu bir sınavla karşı karşıya- yız. 141-142-163'e karşı mücadelenin başarısı şimdi her zamankinden daha çok bize bağlı. Geniş kamuoyu bize hak verecektir. Sargın ve Kutlu yoldaşlarımızın uğradığı haksızlık sağduyu sahibi her insanı isyan etti- recak kadar büyüktür. Kamu vicdanına dayanarak onların yaşamını kurtarmak, değerli yoldaşlar, şimdi görmeliyiz ki, bizim elimizdedir.

Partimizde birçok görüş farklılığı ve tartışma var ve olacak. Bun- leri yok sayamayız, üstünü örtmemeliyiz. Ama görüş farklılıkları, şimdi Başkan ve Genel Sekreter yoldaşlarımızın yaşamını kurtarmak için yapma- mız gerekenlere engel olmamalıdır. Her yoldaşımız bunu dikkate almalı, birbirimize yardımcı olmalıyız. Açıktır ki, yoldaşlarımızın özgürlüklerine kavuştuğu koşullarda, tartışmalarımız çok daha zengin ve kapsamlı olacaktır.

Değerli yoldaşlar,

Yoldaşlarımızın başlattığı eylemde başarılı bir sonuç almada Avrupa kamuoyunun ve politik çevrelerinin rolünün ne kadar önemli olduğunu hepimiz biliyoruz. Bu güçleri harekete geçirmek ise, ancak sizlerin hızlı ve planlı bir çalışma yapması ile olanaklı olabilir. Şimdi bu alanda yıllardır kazanılan bütün deneylerden ve birikimden yararlanarak, hızla harekete geçmek gerekiyor.

Bizler Türkiye'de mücadelenin başarısı için elimizden gelen herşeyi, ama herşeyi yapacağız ve sizlerin de aynı hiliyle davranmanıza inanıyoruz. Sizlerin katkısı, ülkedeki yoldaşları daha da yüreklendirecek- tir.

Haydi, yoldaşlar. Kutlu ve Sargın yoldaşların yaşamını kurtarmak ve yarının demokratik Türkiye'sinde başımız dik yürüyebilmek için elele verelim. Hepinizi içten duygularla selamlar, başarılar dileriz.

6 Nisan 1990

TBKP

Merkez Yönetimi

Avrupa'daki yoldaşlarımıza,

516 16 04 ve 516 27 72 nolu telefonları kullanacaklardır. Merkezde çıkacak enformasyon bülteninde yer alması için yapılan bütün dayanışma faaliyetleri hergün merkeze bildirilmelidir. Bunun için 516 97 65 ve 66 nolu telefonlar kullanılacaktır. Faks numaramız 516 11 79 dur.

değerli yoldaşlar,

Çok zor bir sınavla karşı karşıyayız. Ancak elbirliğiyle, planlı ve hızlı bir çalışmayla, Sergin ve Kutlu yoldaşların yaşamını kurtarmak ve özgürlüklerimizi kazanmak mümkün olabilir. Başarırsak, ülkemizin demokratikleşmesine önemli bir katkıda bulunmuş olacağız ve bu herkesin, bütün marksistlerin ve demokratların yararına olacaktır.

Soğukkanlı, ama kararlı olmalıyız.

hepinize başarılar dileriz.

6 Nisan 1990

TBKP Merkez Yönetimi

Parti Başkanımız Nihat Sergin ile Genel Sekreterimiz Haydar Kutlu 6 Nisan günü 81'im orucuna bağladılar. Onlar, demokrasinin uğruna herşeyi göze almayı gerektirecek kadar yaşamsal olduğunun bilinciyle ve haklılığımıza olan sarılsal inançla bu kararı aldılar.

İlk günden beri ülkemizdeki gelişmeleri demokratikleşme yönünde etkilemek, kendi özgürlüğümüzü talep ederek buna katkıda bulunmak için hareket ettik. Bugün de amacımız budur. Demokrasiye katkısı olan herşey, marksistler ve onların birliği için yararlıdır.

Şimdi yeni ve her zamankinden daha zorlu bir sınavla karşı karşıyayız. 141-142-163'e karşı mücadelenin başarısı şimdi her zamankinden daha çok bize bağlı. Geniş kamuoyu bize hak verecektir. Sergin ve Kutlu yoldaşlarımızın uğradığı haksızlık sağduyu sahibi her insanı isyan ettirecek kadar büyüktür. Kamu vicdanına dayanarak onların yaşamını kurtarmak, değerli yoldaşlar, şimdi görmeliyiz ki, bizim elimizdedir.

Partimizde birçok görüş farklılığı ve tartışma var ve olacak. Bunları yok sayamayız, üstünü örtmemeliyiz. Ama görüş farklılıkları, şimdi Başkan ve Genel Sekreter yoldaşlarımızın yaşamını kurtarmak için yapmamız gerekenlere engel olmamalıdır. Her yoldaşımız bunu dikkate almalı, birbirimize yardımcı olmalıyız. Açıktır ki, yoldaşlarımızın özgürlüklerine kavuştuğu koşullarda, tartışmalarımız çok daha zengin ve kapsamlı olacaktır.

Değerli yoldaşlar,

Yoldaşlarımızın bağlattığı eylemde başarılı bir sonuç almada Avrupa kamuoyunun ve politik çevrelerinin rolünün ne kadar önemli olduğunu hepimiz biliyoruz. Bu güçleri harekete geçirmek ise, ancak sizlerin hızlı ve planlı bir çalışma yapması ile olanaklı olabilir. Şimdi bu alanda yıllardır kazanılan bütün deneylerden ve birikimden yararlanarak, hızla harekete geçmek gerekiyor.

Bizler Türkiye'de mücadelenin başarısı için elimizden gelen herşeyi, ama herşeyi yapacağız ve sizlerin de aynı hitlele dayanışmanıza inanıyoruz. Sizlerin katkısı, ülkedeki yoldaşları daha da yüreklendirecektir.

Haydi, yoldaşlar. Kutlu ve Sergin yoldaşların yaşamını kurtarmak ve yarının demokratik Türkiye'sinde başımız dik yürüyebilmek için elale verelim. Hepinizi içten duygularla selamlar, başarılar dileriz.

6 Nisan 1990

TBKP

Merkez Yönetimi

Istanbul, 28.03.1990

Sehr geehrte Damen und Herren,

Wie Sie von der Presse erfahren können, ist Herr İsmail Beşikçi, den ich als seine Rechtsanwalt representiere, verhaftet worden. Grund dafür ist sein neues Buch: "Kurdistan: Eine Kolonie zwischen Staaten." Er ist im Moment im Bayrampaşa-Gefängnis in Istanbul. Diese Repression betrifft nicht nur Herrn Beşikçi, sondern alle Presseorgane und Verlage, die über die Kurdische Frage schreiben oder publizieren.

Gegen diese Repressionen wurde in Istanbul eine Komitee gegründet, die zuerst zwei Kampagnen führen wird. Mit diesem Brief möchte ich Sie über diese Initiative informieren und um Ihre Aufmerksamkeit und Unterstützung bitten. Erste dieser Kampagnen ist für die sofortige Freilassung von Herrn Beşikçi, zweite ist für das neue Auflage seines Buches, was im Moment mit Gerichtsbeschluss verboten ist. Ein Kollektiv von kurdischen, türkischen und ausländischen Intellektuellen wollen das Buch "Kurdistan: Eine Kolonie zwischen Staaten" neu auflegen. Wir brauchen für dieses Projekt individuelle und institutionelle Unterstützung vom Ausland.

Wir werden uns sehr freuen, wenn Sie unsere Kampagnen für die sofortige Freilassung von Herrn İsmail Beşikçi mit Ihrem Unterschrift unterstützen und/oder für das kollektive Auflage des Buches Ihren Namen geben.

Wir bedanken uns für Ihre Unterstützung.

Mit freundlichen Grüßen

Serhat BUCAK
Rechtsanwalt

Kontaktadresse:
Av. Serhat BUCAK
Hayriye Tüccarı Cad. 26/2
Aksaray-Istanbul
Türkei

Solidaritätsadresse:
İsmail BEŞİKÇİ
Bayrampaşa Cezaevi
C-13 Koğuşı
Bayrampaşa-Istanbul
Türkei

Yapılabilecekler;

1. Serbest bırakılması için dayanışma mektup ve mesajları göndermek,
2. Kitabının tekrar yayımlanması için kişi ve kuruluşlardan imza alınması,
3. 18.4.90 tarihinde İstanbul'daki ille mahkemeye heyet gönderilmesi. v.b.

K. Kıray

Değerli yoldaşlar,

Başkanımız N.Sargın ve G.sekreterimiz H.Kutlu yoldaşların başladıkları ölüm orucu üzerine,olağanüstü toplandık ve FAC'de yapılacak dayanışma çalışmalarını görüştük.Şehirlerde ve eyaletlerde yapılabilecek eylem önerilerini iletiyoruz.

Eylemin politik niteliği ve yoldaşlarımızın yaş-sağlık durumunu da dikkate aldığımızda meselenin aciliyeti kendiliğinden anlaşılmaktadır.Bu nedenle sizlerin tüm güç ve potansiyellerinizle hızla harekete geçmeniz gerektiğini hatırlatmak isteriz.

Yapılacak eylemlerin içeriğine yönelik şu noktaya dikkat edilmesinde yarar var."insanlık onuru ve demokrasi inancı ile"başlatılan bu eylem,ülkemizin demokratikleştirilmesi için bir uyarı olarak ele alınmalı. Yalnız iki kişinin eylemi olarak görülmemeli.Sargın ve Kutlu yoldaşların şahsında,141-142-163. maddelerin kaldırılmasına yönelik bu eylem; tüm siyasi özgürlüklerin kazanılmasıyla,kürt sorununun acil çözümüyle,tüm politik tutukluların serbest bırakılmasıyla aynı bağlamda birlikte ele alınmalıdır.(örneğin İsmail Beşikçi olayı, diğer politik davalar vb.) Bu,konunun politik önemini anlatmakta,daha geniş çevrelerden destek almakta ve tüm sol-demokratik güçlerle ortak eylem yapmakta yardımcı olacaktır.

Neler yapılabilir? :

- Her örgüt,kendi şehrindeki ve eyaletindeki çalışmaları planlamalı ve yürütmeli. Eyalet/bölgeler düzeyindeki etkinlikler içinde p.örgütleri koord. toplantıları yapmalı.Zamanı ve biçimini sizler belirleyiniz.
- İlk iş olarak kamuoyu bilgilendirilmeli.Her örgüt,kendi şehrinde ve çevresinde ki alman demokratik kişi ve kuruluşlara, S-K'nun açıklamasını postalamalı, (ektedir) Açıklamanın yanında bir ek mektup yazılarak somut dayanışma istenmeli, mesaj ve telgrafların adresleri iletilmeli.
- Tanınmış kişi ve kuruluşlar ile görüşmeler planlanmalı,tek tek ilişkiye geçilmeli,olayla ilgilenmeleri sağlanmalı.
- Türkiye'ye gidecek delegasyona katılabilecek,etkin şahsiyetler,milletvekilleri,sendikacılar,hükümet yetkilileri vs. ile temaslardan olumlu sonuç çıkarsa hemen bize bildirilmeli.FAC' düzeyinde bir delagasyonun etkili olacağını,özel bir çabaya ihtiyaç olduğunu hatırlatırız.
- Almanların,yalnız Türkiye'ye yönelik değil,FAC hükümeti nezdinde de girişimde bulunmaları,Bonn'un TC.Hükümetine politik baskı yapmalarıda istenmelidir. (Weizäcker, Kohl , Genscher vb. devreye sokulmalı.)
- Yine her örgüt şehrindeki ve eyaletindeki sendika,parti,TV,Radyo,Gazete merkezleriyle ilişkiye geçmeli,konuyla ilgilenmeleri sağlanmalı.
- Yerel basın bilgilendirilmeli,gidilmeli haber çıkması sağlanmalı.
- Önemli merkezlerde bölgesel paralel/sembolik açlık grevleri yada uyarı nöbetleri düşünülebilir.

- TC Konsoloslukları önünde eylem planlanmalı, her bölge bunu çevre kentlerle birlikte yürütmeli. (Bölgesel eylem)
- Bonn'da "merkezi eylem" düşünüyoruz. (20 - 22 nisan civarında) Kesin bilgiyi iletacağız. Böyle bir eyleme katılım **FAC** düzeyinde olacak. Bu nedenle her örgüt imkanlarını araştırmalı, ne kadar insan katabileceğini ve katkılarını bize bildirmeli.
- Önümüzde Ostern marşlar var. Buralarda da Weizäcker'e postakartı gönderilmesi örgütlenebilir. Eyaletler/bölgeler kartları bastırmalı, örneğini biz gönderiyoruz. Sizler pulları hazır bulundursanız, daha çabuk olur.
- Kişisel olarak yada gruplar halinde Sargın ve Kutlu'ya dayanışma kartları, mektuplar, telgraf gönderilebilir.

Tüm bu eylemler için, yoldaşlarımızın, sempatizanlarımızın, daha geniş politik çevrenin (türk-kürt-alman) katılım ve desteği düşünülmeli.

Yoldaşlar, düzenli bilgilendirme karşılıklı enformasyon akışı ile olur. Sizleri düzenli bilgilendirmeye çalışacağız. Türkiye'de çıkan bülteni türkçe ve almanca ile ,konuyla ilgili haber ve açıklamaları iletacağız.

- Sizlerden ricamız, yaptığınız ve yapacağınız etkinliklerle ilgili haber, bildiri, mektup, yerel/bölgesel gazete kùpürlerini hemen bize iletmenizdir. Özellikle yapılacak eylemler konusunda bizi önceden bilgilendirmeniz, eylemlerin koordinesi açısından önemlidir.

Bu eylemler bize büyük mali yük getirmektedir. Bu nedenle tüm örgütlerin aidat borçlarını en kısa zamanda ulaştırmalarını önemle rica ediyoruz.

Ayrıca, ülkedeki çalışmalarda yoldaşlarımızın maddi dayanışmaya ihtiyaçları vardır. Yerel düzeyde maddi yardımda bulunmanın olanaklarını araştırınız. Bağış-ları direk Türkiye'ye havale edebilirsiniz. (miktarını bize bildiriniz)

Şimdilik elimize geçen enformasyonları sizlere gönderiyoruz.

Başarılı bir sonuç almak, yoldaşlarımıza sahip çıkmak için elinizden geleni yapacağınıza inançla, başarılar dileriz.

Sevgi ve selamlarımızla,

TBKP FAC

KOORDİNASYON KURULU

a. K. Kıran

Mektup
ÖRNEĞİ

Kemal Atakan
Auricher Damm 18
2103 Hamburg 95

Hamburg, den 10.04.1990

An Herrn Hans Dietrich Genscher
Außenminister der B.R. Deutschland
Auswertiges Amt
5300 Bonn

Sehr geehrter Herr Genscher,

ich wende mich im Namen der demokraten aus der Türkei, die in Hamburg leben und arbeiten an Sie.

Unsere dringende Bitte ist es, daß Sie Ihre Möglichkeiten einsetzen, um das Leben der beiden Politiker Dr. Nihat Sargin (Vorsitzender der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei) und Haydar Kutlu (Generalsekretär der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei) die sich seit dem 6. April im Todesfasten befinden zu retten.

Der anachronistischen Denkweise, die es erlaubt, den Menschen nur wegen Ihrer politischen Auffassung Ihre bürgerlichen Rechte und Freiheiten zu entziehen muß ein Ende gesetzt werden. Das muß aber nicht unbedingt noch mehrere Menschenleben kosten.

* Wir wenden uns an Sie, als eine politische Persönlichkeit, der mit seiner liberalen Überzeugung bis Heute weltweit für Frieden, Menschenrechte und Demokratie gewirkt hat, mit der Bitte und Hoffnung, auch in unserem Land, der Türkei, vieles bewirken zu können.

Wir bedanken uns für Ihre Bemühungen im Voraus und wünschen Ihnen frohe Ostertage.

Hochachtungsvoll

i.A. Kemal Atakan

Kemal Atakan

Anlage

* Bu bölüm gidecek
kisiye göre değişmeli:

K.K.

Herrn Dr. Richard von Weizsäcker
Bundespräsident
Bonn

Eure Exellenz,

Nihat Sargın, Vorsitzender der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei, und Haydar Kutlu, Generalsekretär der Partei, die seit 29 Monaten in der Zentralen Geschlossenen Haftanstalt von Ankara inhaftiert sind, begannen am 6.4.1990 ein Todesfasten.

Sie kamen zu diesem Entschluss aufgrund der Verletzung der Menschenrechte und Rechtlichkeit in der Türkei und der Verweigerung ihrer Freilassung, wie in dem Fall von Tausenden von Menschen in der Türkei.

Ich bin überzeugt, dass Sie die gerechten Forderungen von Sargın und Kutlu, die für die Demokratisierung unseres Landes und Aufhebung der politischen Verbote ihr Leben eingesetzt haben, unterstützen werden. Ich bitte Sie recht herzlich Initiativen auf der Ebene der höchsten Gremien der Türkei zu ergreifen.

Hochachtungsvoll

Unterschrift

* yukarıdaki text 1:2 küçülecek

Absender:

760

bu yüzü

1:1

aynı kalacak

An den Bundespräsident
Dr.R.von Weizsäcker
Kaiser-Friedrich-Str. 16
5300 Bonn 1

TBKP Başkanı Nihat Sargın ve Genelsekreteri Haydar Kutlu'nun Kamuoyuna Duyurusu

Bugünden itibaren süresiz açlık grevine, ölüm orucuna başlıyoruz. Eylemimiz demokratikleşmeye yönelik artan tehlikelere karşı uyarı görevimizi yerine getirmeyi amaçlıyor. **Başladığımız ölüm orucu, 141-142-163. maddelere ilişkin düzenlemelerle Komünist Partisi üzerindeki yasak kalkıncaya veya kalkacağına açık işareti ortaya çıkıncaya kadar, ve / veya daha uygun koşullarda mücadele olanaklarına sahip olacağımız tahliyemize kadar kesintisiz sürecektir.**

Bu kararı almamıza ülkemizin ve bizim içinde bulunduğumuz koşullar neden oldu:

Tarihte ilk kez, savaşla değil barışla dünya yeniden yapılanırken, Türkiye'de temel sorunların, insan haklarına saygı temelinde, barışçı, demokratik yollardan çözülmesi umudu giderek zayıflatılmaya çalışıyor.

Yasak duvarlarının ve tabuların üzerine kararlılıkla gidilemediğinden, ülke sorunlarının çözümünü hâlâ iflas etmiş soğuk savaş yöntemlerinde, askersel-polisiye önlemlerde, geleneksel baskı ve suskunluk politikalarında arayanlar gelişmenin önünü tıkamaya çalışıyor.

Terör yeniden tırmandırılmaya çalışılıyor. Doğu'da ilan edilmemiş bir savaş sürüyor. Kürt sorunu, ordu sorunu, din sorunu ısrarla tabu olarak tutuluyor. Komünist partinin yasallığı konusunda da görünüşteki ilerlemeye karşın yasak sürdürülmek isteniyor. Hükümet politik gelişmeler üzerindeki insiyatifini giderek yitirmekte, boş vaatlerle halkı oyalamaya çalışmaktadır.

Bu durumda **tıkanan demokrasi kanalının bir an önce açılması için ve insan haklarına saygılı, barışçı, laik, Kürt halkının varlığının ve özgürlüğünün tanındığı, demokratik, tek sözle çağdaş bir Türkiye için en etkili biçimde sesimizi yükseltmeyi, bir marksist, bir aydın ve nihayet bir vatandaş olarak görev sayıyoruz.**

Herkesi, yeni bir yaklaşımla, özlenen diyalog ve hoşgörü ortamında sorunlara çözümler bulunabileceği, sorunların ancak barışçı ve demokratik yollardan çözülebileceği fikrine kuvvet kazandırmaya çağırıyoruz. Başlattığımız ölüm orucunun bu yönde bir uyarı olarak alınmasını diliyoruz.

Öteki tabuların da aşılmasının önünde engel olan 141-142-163. maddeler sorununun çözülmesi konusunda parlamento içindeki ve dışındaki bütün partiler arasında ve kamuoyunda geniş bir mutabakat oluşmuşken, sayısız açık oturumda, bilimsel sempozyumda, basında yer alan makale ve yazıda, kamuoyu araştırmasında tekrar tekrar görüldüğü gibi, bu maddeler halkın gözünde yürürlüğünü çoktan yitirmişken, hükümet, ardarda yaptığı bir çok açıklamaya rağmen, konuyu hükümet tasarısı olarak meclise getirip sonuçlandırmamaktadır.

Sorun başbakanlık kasasında uyumaya terketildiği için, bu maddeler yüzünden ülkenin yüz akı binlerce yurtsever mesleğini icra edemiyor, cezaevinde, sürgünde ya da kaçaklıkta kalıyor, politik haklarını kullanamıyor. Bu maddelerin kaldırılması konusu son noktanın konacağı kadar olgunlaşmışken, bütün bunlar kamu vicdanını derinden yaralayan açık bir haksızlık oluyor. **Bu haksızlığı en etkin biçimde protesto etmek demokrasiyi isteyen herkes için bir vatandaşlık görevidir.**

Bizzat yaşadığımız olgu olması dolayısıyla bu görev, bizler için ertelenmesi olanaksız, yaşamsal bir mahiyet taşımaktadır. Ayrıca davada karşılaştığımız tutum dolayısıyla da bu bir zorunluluk olmaktadır.

Hiçbir davada örneği görülmediği şekilde, TBKP davasında yalnızca ikimiz için tutukluluk durumu sürdürülüyor. Bunun hukuki hiçbir gerekçesi yoktur. Özgür irademizle, haklı bir taleple geldiğimiz ülkemizde, özellikle biz yirmi dokuz aydır tutuklu bulunuyoruz.

Tutukluluğumuzun sürmesinin akla yakın tek açıklaması, bunun politik bir tutum olmasıdır; demokratikleşmenin önünü kesmede, tabuların yıkılmasını önlemede direnen bilinçli bir tutumla karşı karşıyayız.

Bu tutuma en kesin, en etkin biçimde karşı çıkmak, kişisel haklılığımızın çok ötesinde demokratikleşmeye karşı artan tehlikeleri etkisiz kılmaya katkıda bulunmak için zorunludur.

Ayrıca ülke sorunlarımız öyledir ki, çözümü için demokrasi isteyen bütün güçlerin katılımı zorunludur. Ülkenin her zamankinden daha fazla marksistlere, sola ihtiyacı var. Yasaklar marksist solun birliği önüne ciddi engeller koyuyor. Bunların kaldırılması için mücadele ederek aynı zamanda birliğe etkin bir biçimde hizmet etmek istiyoruz.

İşte bütün bu nedenlerle, içinde bulunduğumuz koşullarda elimizdeki son olanağı değerlendirerek süresiz açlık grevine, ölüm orucuna başlıyoruz.

Eylemimiz, 141-142-163. maddelere ilişkin düzenlemelerle Komünist Partisi üzerindeki yasak kalkıncaya, veya kalkacağına açık işaretleri ortaya çıkıncaya kadar ve / veya çok daha uygun koşullarda başka mücadele araçlarına sahip olacağımız tahliyemize kadar kesintisiz sürecektir.

Hak ve özgürlüklerimizi canımız pahasına koruma kararlılığımızı gösteremezsek, demokrasi düşmanlarının cesaret bulacağına bilincindeyiz. Ve bu bilinçle inanıyoruz ki, başarı ergeç ve mutlaka demokrasi güçlerinin olacaktır.

Gene biliyoruz ki, henüz başarıya erişmeden yaşam bizim için noktalanacaksa eğer, mutlaka yeni kişiler eylemimizi aynı boyutlarda ve aynı kararlılıkla sürdürmek üzere sırada olacaktır.

Son diyeceğimiz, terörün çaresi daha az değil daha çok demokrasidir; insan haklarını çiğnemek değil, eksiksiz gerçekleştirmektir.

İnsanlık onurumuz, demokrasi inancımız ve yurttaşlık bilincimizle direneceğiz.

Halkımızın, demokrat kamuoyunun bu kez de bizi anlayacağını ve desteğini esirgemiyeceğini biliyoruz.

Biliyoruz ve güveniyoruz.

Bilgi için

- TBMM üyelerine mektup -

11 Nisan 1990

Sayın parlamenter,

Bildiğiniz gibi, Ankara Merkez Kapalı Cezaevinde 141-142. maddelerden tutuklu bulunan Türkiye Birleşik Komünist Partisi Genel Başkanı Nihat Sargın ile Genel Sekreteri Haydar Kutlu, 6 Nisan 1990 gününden itibaren ölüm orucuna başladılar. Kamuoyuna yaptıkları açıklamada, eylemlerinin, 141-142-163. maddelere ilişkin düzenlemelerle Komünist Partisi üzerindeki yasak kalkıncaya veya kalkacağına açık işaretleri ortaya çıkıncaya kadar ve/veya daha uygun mücadele olanaklarına sahip olacakları tahliyelerine kadar kesintisiz sürdüreceğini belirttiler.

Sargın ve Kutlu'yu böylesi yaşamsal bir karar almaya iten nedenlere dikkatinizi çekmek ve bu nedenlerin ortadan kaldırılması için girişimde bulunmanızı rica etmek istiyoruz.

Gerek başbakan, gerekse Adalet Bakanı, hükümet kurulduktan sonra, birçok kez 141-142-163 sorununun kısa sürede çözüleceğini açıkladılar. Bu konuda taslaklar hazırlandı. Hukuk adamları, politikacılar, aydınlar, basın ve sendikacılar birçok kez bu maddelerin kalkması gerektiğini belirttiler. Yapılan kamuoyu araştırmaları halkın çoğunluğunun bunu desteklediğini ortaya koydu. Bütün bunlara karşın son aylarda hükümet bu sorunun varlığını sanki unuttuğu gibidir; binlerce insanın ve ülkemizin demokratik geleceğini ilgilendiren bu konuyu gereken ciddiyetle ele almamaktadır.

Öte yandan ikibuçuk yıllık tutukluluk süresinden ve TBKP davasının bugün vardığı yerden sonra, Sargın ve Kutlu'nun tutukluluk durumlarının sürmesinin hiçbir hukuki gerekçesi kalmamıştır. Öyle ki, bugün kamuoyunun TBKP olayına gösterdiği ilginin de etkisiyle, çok sayıda TBKP üye ve yöneticisi, politik kimlikleri ile açık politik faaliyet sürdürmekte, TBKP yöneticileri parti başkanları tarafından kabul edilmekte, yasal bir Komünist Partisi'nin Türkiye'nin olağan bir ihtiyacı olduğu görüşü geniş kabul görmektedir. Bütün bunlara rağmen, Ankara DGM, TBKP Başkan ve Sekreteri'nin tutukluluğunu politik bir yaklaşımla kaldırmamaktadır. Ankara DGM savcılarının yasaları aşan keyfi tutumları ise yalnız TBKP olayında değil, düşünce, örgütlenme ve basın özgürlüğünü ilgilendiren birçok olayda yaşandı.

Sargın ve Kutlu'nun direnişlerinin haklılığı bunlar dikkate alındığında kolaylıkla görülebilir.

TBMM ve milletvekilleri bu iki insanın bütün haklılıklarına rağmen göz göre göre ölümüne bırakılmasına ortak olmamalı ve sorunun adil ve insanî bir çözüme ulaştırılması için bir an önce harekete geçmelidir.

Sorun ne bir partinin ne de tek tek kişilerin sorunudur. Sorun, ülkemizin özlenen çoğulcu, çağdaş, özgürlükçü demokrasiye ulaşmasına katkıda bulunma sorunudur. Ve bu, hangi politik görüşten olursa olsun bütün parlamenterlerimizi ilgilendiren bir anaçtır.

Sayın parlamenter,

İki politikacının, demokrasi ve özgürlük için attıkları bu adımın ciddiyetinin bilincinde olduğunuz inancıyla, siz bütün olanaklarınızla bu sorunun en kısa sürede çözülmesi için girişimde bulunmaya çağırıyoruz. Bu konudaki girişimlerinizi, ülkemizin çok ihtiyaç duyduğu hoşgörü ve karşılıklı anlayış ortamının oluşmasına da önemli bir katkı olacağı açıktır.

Çalışmalarınızda başarılar diler, saygılar sunarız.

Türkiye Birleşik Komünist Partisi
Merkez Yönetimi

SARGIN UND KUTLU TODESFASTEN

IHRE HAUPTFORDERUNG: EINDEUTIGE ZEICHEN FÜR ABSCHAFFUNG DER VERBOTE UND TABUS

Ankara- Dr. Nihat Sargin, Vorsitzender der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei (TBKP), und Haydar Kutlu, Genaralsekretär der TBKP, traten am 6.4.1990 in einen unbefristeten Hungerstreik, nachdem der Staatssicherheitsgericht in Ankara an dem 29. Verhandlungstag erneut die Freilassung der beiden Politiker abgelehnt hatte.

Sargin und Kutlu, die am 16. November 1987 in die Türkei zurückgekehrt waren, um ihre bürgerliche und politische Rechte wahrzunehmen, befinden sich seit 29 Monaten in Haft.

Ihre Rückkehr, das beenden der illegalen Tätigkeit der TBKP, obwohl sie weiter verfolgt wird, verschiedene Aktivitäten der Demokraten, Intellektuelle und linken Kräfte der Türkei, das Auftreten der beiden oppositionellen Parteien, die im Parlament vertreten sind, Sozialdemokratische Volkspartei (SHP) und Partei des Rechten Weges (DYP) hat es dazu gebracht, dass die nötigen gesetzlichen Entwürfe für die Abschaffung der Artikel 141,142 und 163 des türkischen Strafgesetzbuches von der Regierung vorbereitet wurden.

Doch haben sich inzwischen diejenigen Kräfte in den Vordergrund gedrungen, die die Probleme der Türkei durch Terror, Unterdrückung und militärische Mittel lösen wollen.

Die Aktion von Sargin und Kutlu, die nicht nur ihre Freilassung, die Aufhebung des Verbots auf ihrer Partei und eindeutige Zeichen für die gesetzlichen Regelungen verlangen, ist darauf gerichtet, die Hindernisse vor der Demokratie in der Türkei aufzuheben.

Die demokratischen und fortschrittlichen Kräfte der Türkei und die Patrioten des Landes, die aufgrund der weiteren Existenz der Artikel 141,142 und 163 grosse Leiden hinnehmen müssen, hoffen auf ein engagiertes Auftreten für die Rettung des Lebens Sargin und Kutlu und für die Lösung der Probleme der Türkei auf der Grundlage der Menschenrechte, auf friedliche und demokratische Wege.

9.April.1990

-AMAÇ

Ölüm orucunun merkezinde özgürlükler konusu ve yoldaşlarımız vardır. Bütün dikkatinizin, enerjinizin ve düşünceinizin bu yönde yoğunlaşması gerektiğine inanıyoruz. Elde etmek istediğimiz sonuç, 141-142 ve 163. maddelerin kaldırılması veya bu yönle açık işaretlerin ortaya çıkması ya da Kutlu ve Sargın yoldaşların daha uygun koşullarda mücadele olanaklarına sahip olabilecekleri tahliyeleri şeklinde özetlenebilir. Bu amaç gerçekleştininceye, yani bu doğrultuda somut sonuçlar elde edilinceye kadar mücadelemizi ve yoldaşlara süregelen desteğimizi yoğunlaştırmalıyız.

TCK'nın 141-142 ve 163. maddelerinin demokrasi sorununun kilit maddeleri olduğu biliniyor. Bu kilidin çözülmesinin özgürlüklerimizin elde edilmesi yolunda önemli bir işlev taşıyacağına inanıyoruz.

Demokrasinin önünde oluşan tikanıklıkların ancak radikal müdahaleler yoluyla aşılabileceği görülmektedir. Bugüne dek izleyegeldiğimiz politik çizgi bu müdahalelerin somut sonuçlarını ortaya sermemiştir. Kasım 87 girişimiyle başlayan, TRKP'nin yasal politik faaliyet yürütme hakkını kullanmaya geçmesiyle ivmelenen yasallık mücadelesi, yoldaşlarımızın bu girişimiyle yeni bir boyut kazanıyor. Sonuca yaklaşırken kararlılık, politik girişkenlik en çok ihtiyaç duyduğumuz şeydir.

Çağdan bir Türkiye'nin oluşmasına, düşünce zenginliğinin, tartışma hürriyetinin yerleşmesine ancak bu yoldan katkı yapabiliriz. Demokrasi için acelemiz var. Siyasal yaşam demokratikleştirilmedikçe, düşünceye konan sınırlamalar ve tüm yasaklar ortadan kaldırılmadıkça kör karanlıkta delmek mümkün olmayacaktır. Olmazı olur yapmak ellerimizdedir. Şimdi hep birlikte haykırmanın zamanıdır: Demokrasi ve özgürlük hepimiz için, hemen şimdi gerekli!

Eylemin ana amacı özgürlüklerimizi elde etmektir. Etkinliğimizi bu noktaya kaydırmak temel önem taşıyor. Tüm güçümüzle bu sonucu kazanmaya yönelmeliyiz.

2- EYLEM

Eylem programını bir piramit gibi düşünüyoruz. En tepede K/S'nin eylemi yer alıyor. Bunu destekleyen temel eylem olarak Ankara DEM'ye toplu başvuru yapılması kararlaştırılmıştır. Bunun yanısıra sendika yöneticilerinin, aydın ve sanatçıların destek açlık grevleri, kadınların yürüyüşü gibi çalışmalar söz konusudur. Yine kimi fabrika ve işyerlerinde yemek ve barvise boykotları gerçekleştirilebilir. Kentin belirli meydanlarında özgürlük standları açarak imza toplama, tanıtım gibi faaliyetler yürütülecektir.

Eylem programının üçüncü ayağında geniş kesimlere yönelik çok çeşitli etkinlikler yer alıyor. Telgraf ve kartı postalama, afisleme, basın toplantıları, önemli kurulus ve kişileri ziyaretler, özel ekler ve basın bildirileri gibi çalışmalar bu bölümlün konusudur.

Bu eylemler alabildiğince özgür, inisiyatifli ve çeşitlilik içinde gerçekleştirilebilir. Hiçbirini diğerinin karşısına koymadan olanakları dikkate alarak faaliyetleri adım adım yükseltebiliriz.

3- ENFORMASYON

3- ENFORMASYON

Tüm bu çalışmalar boyunca geniş ve etkin bir enformasyon çalışması yürütmek gerekiyor. Bu çalışma hem parti içine, hem kamuoyuna ve basına yönelik olarak yürütülecektir. Günlük zengin ve dinamik bir enformasyon akışını karşılıklı olarak gerçekleştirmek zorunluluğu var. Bütün örgütler birbirini ve merkezi sürekli haberdar etmeli, faaliyetlerini koordine etmelidir.

4- MALİ KAMPANYA

Kampanyanın mali portesi yaklaşık 60 milyonu buluyor. Bu miktarın yaklaşık 20 milyonunu İstanbul'un toplaması gerekiyor.

Hedeflerimiz geniş omuzlarımız dar. Bu yükü nasıl kaldırabiliriz? Soru budur yanıtı açıktır. Mali hedefi tutturabilmek için kendi gücümüz ve olanaklarımızın yanı sıra ve ağırlıklı olarak çevreye ağılmanız şarttır. Mali çalışma aynı zamanda geniş bir ilişki çalışması anlamına geliyor.

Kampanyanın sloganı: " Bir şeyler yap, bilmesinler". Bu yaklaşım daha da zorlaştırılabilir.

TBKP

İstanbul İl Koordinasyon

Kurulu

Not: Yukarıdaki kararlar 8.4.1990 günü
İstanbul Örgütlerinin geniş toplantı-
sında alınmıştır.

TBKP MERKEZ YÖNETİMİNİN AÇIKLAMASI:

ÖZGÜRLÜĞÜ KAZANACAĞIZ

TBKP Başkanı **Nihat Sargın** ve Genel Sekreteri **Haydar Kutlu** yoldaşlarımızın "141-142-163.maddelere ilişkin düzenlemelerle Komünist Partisi üzerindeki yasak kalkıncaya ve kalkacağına açık işaretleri ortaya çıkıncaya kadar, ve/veya daha uygun koşullarda mücadele olanaklarına sahip olacağımız tahliyemize kadar kesintisiz sürecektir." diyerek başlattıkları süresiz açlık grevi, ölüm orucu eylemini ülkemizin demokratikleşmesi için önemli bir adım bir uyarı olarak görüyoruz.

Türkiye bugün içinde bulunduğu ve kimi güçlerin daha da geriye çekmeye çalıştığı rejime layık değildir. Tıkanan demokratikleşmenin önünün bir an önce açılması; özgür, demokratik çağdaş bir Türkiye de hayal değildir. Kazanılabilir bir şeydir ve kazanılacaktır. Yeter ki, demokrasiden yana olanlar da en az demokrasi karşıtları kadar kararlı ve dirençli olsunlar.

Tarih insanların bilinçli ve onurlu dirençleri ile ilerliyor.

Türkiye'nin sorunlarını çözmesinin, ilerlemesinin, çağdaş bir toplum olmasının önünü tıkayan ise ülkeye dar gelen bugünkü politik rejimdir. Türkiye'nin, insanlarımızın geleceği öncelikle bunun aşılmasına bağlıdır.

Bu noktada herkese görev düşüyor. İnsan haklarına saygılı, barışçı ve demokratik yollarla ülkenin sorunları çözülebilir. Başka yol yoktur. Baskıyı sürdürerek, terörü tırmandırarak bir yere varılamaz.

Bugün ülkemizde Marksistlerle beraber eskisinden çok daha geniş çevreler arasında insan hakları, barış ve demokrasi konusunda mutabakat oluşmuştur. Her geçen gün biraz daha gelişmektedir. Ancak bu gelişmenin önünü kasmak, durdurmak ve ülkeyi kör karanlıklara çekmek isteyenler direniyorlar. Bu direnç güçsüz değildir, ama yenilmez de değildir.

İşte bu noktada **Nihat Sargın** ve **Haydar Kutlu** yoldaşlarımız demokrasi için ve özgürlüklerini kazanmak için kendi hayallerini ortaya koymuşlardır.

Biz TBKP Merkez Yönetimi olarak, onların "İNSANLIK ONURU, DEMOKRASİ İNANCI VE YURTTAŞLIK BİLİNCİ" ile başlattıkları eylemlerini doğru ve haklı buluyoruz.

TBKP bütün örgüt ve üyeleri ile onların yanındadır.

İnsan hakları, barış ve demokrasiden yana herkesi onların yanında olmaya çağırıyoruz.

E! ele verelim, elimizden geleni yapalım.

7 Nisan 1990
TBKP Merkez Yönetimi

AÇIKLAMA

Son onbeş-yirmi gün içinde Türkiye önemli günler yaşadı. Ülkemizde şimdi yeni bir durum vardır.

Baskıcı ve çağdışı rejim yanlılarının, 12 Eylül'ü sürdürme heveslilerinin eliyle ülkemizin karanlık bir geleceğe sürüklenmek istendiği bir ortamda halkımızın barışçı, demokratik, aydınlık geleceğine sahip çıkacak güçlerin varolduğu, ülkenin sahipsiz olmadığı gösterilebilmiştir. Umutsuzluk ortamında demokrasi güçleri ciddi bir umut ışığı yakmayı başarmışlardır.

Demokratik muhalefetin yükselmesi ile belirlenen bu yeni durum, açlık grevi eylemimizin temel amacı olan " Demokrasi için uyarı " görevinin yerine gelmiş olduğunu göstermektedir.

İktidarcı gündemden düşürülmüş veya en azından kış uykusuna yatırılmış görünen 141,142 ve 163. maddelerin kaldırılması konusu - ki grevimizin ikinci ve dolaysız nedenini oluşturmakta idi - yeniden ve bir daha çıkmamacasına Türkiye'nin ve o yolla Bakanlar Kurulu'nun gündemine girmiştir. Tartışılmıştır, tartışılacaktır.

Haklılığımızı bir kez daha tescil eden dayanışma ve destek, en iyimser tahminleri de aşan ölçüde olmuş, yurdun her köşesinde ve toplumumuzun her kesiminde yansımaları bulmuştur. Hem bu maddeleri, hemde özel olarak görülmekte olan davamızla ilgili tam bir konsensusün mevcut olduğu, her biri ayrı bir yaratıcılık örneği eylemlerin haberleri, yazı, de- meç, makalelerle...kesin olarak ortaya çıkmıştır.

Nihayet, doğrudan taraf durumunda olmamakla birlikte sayın Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın yabancı gazetecilerle yaptığı söyleşide ifade ettiği üzere, " 141,142, ve 163. cü maddeler üzerinde hükümetin çalışmaları sürdürdüğü ve bayramdan sonra kesin şekle kavuşacağı " teminatı yayınlanmış bulunmaktadır.

Bu olgulara ek olarak, destek ve dayanışmanın sahibi demokrasi güçlerinin seçkin temsilcileri, cezaevindeki ziyaretleri sırasında bizzat veya gönderdikleri telgraf ve mektuplarla ve avukatlarımız aracılığıyla dolaylı biçimde şu görüş ve arzularını ısrarla dile getirmişlerdir: Gerek daha da üstün ve sonuç alıcı bir dayanışmanın örgütlenebilmesi, gerek iktidarın kendi içindeki tartışmayı sonuçlandırarak ülke ve dünya kamuoyunun ısrarla talep ettiği sonuca ulaşabilmesi için kaçınılmaz bir süreye gereksinim duymaktadırlar. Oysa grevde geçecek bu sürede sağlığımızla ilgili olarak derin en- dişe ve kaygıları bulunmaktadır.

Bu faktörleri topluca ve dikkatle değerlendirerek ve özellikle, tümüyle demokrat kamuoyuna mal olan ve artık yalnızca kendi kendimize karar verme yetisine sahip olamayacağımızı hissettiğimiz grevimizde, kamuoyunun ortak talebini gözönünde bulundurarak, bugün bayram öncesinde açlık grevimizi bir süre ertelemeyi uygun gördük.

Açıklıkla belirtmek gerekirken, bu eylemimize son vermek değil, yalnızca ara vermedir. Zira saydığımız tüm olumlu gelişmelere karşın ve sorunun geciktirilmeden çözümleneceğine dair,kamuoyunun da izlediği ve bize ulaşan bilgiler çer- çevesinde kimi işaretler belirmişse de bunlara kesin gözü ile bakılamaz. Yargılanma biçiminin ve tutukluluğumuzun yol açtığı hukuk skandalı ortadan kaldırılmış değildir. Buna karşılık, kararımız, aynı zamanda yeni bir erteleme gereke- si olarak sunulmak istenen " dayatma " iddasını da ortadan kaldıracaktır.

Grevde geçen yirmigün içinde, bizim için, eksilen fizik gücün çok, çok ötesinde moral güç kaynağı oluşturan destek ve dayanışmalarını her fırsatta ve fırsatları bizzat yaratarak ortaya koyan, TBKP'li kardeşlerimizle birlikte yaşlı, genç, kadın, çocuk herkese, ülkemiz ve dünya demokrat kamuoyuna içten teşekkürlerimizi sunarız.

Son yirmi gün şu basit gerçeği bir kez daha kanıtladı: Özlediğimiz demokrasiye ancak hep birlikte, insan olmanın onur ve gururu ile haklarımıza topluca ve bizzat sahip çıkarak kavuşabileceğiz. Katılımcı demokrasi hep birlikte katıla- rak kurulacaktır.

MOLTKESTR. 45, 4100 DUISBURG 1, TELEFON: 49 203 340395, TELEFAX: 49 203 339229 (BRD)
6 STOKE NEWINGTON ROAD, LONDON M16 7XN, TELEPHONE / FAX: 44 1 923 1982 (UK)
BÜRO ADIMLAR, DONAU STR.104, 1 BERLIN 44, TELEFON: 49 30 687 65 54, FAX: 49 30 6876019

DR.NIHAT SARGIN, VORSITZENDER DER VEREINIGTEN KOMMUNISTISCHEN PARTEI
DER TÜRKEI (TBKP), UND HAYDAR KUTLU, GENERALSEKRETAER DER TBKP, HABEN
AM 20. TAG IHRES HUNGERSTREIKS IHRE AKTION UNTERBROCHEN.

25.4.199

ERKLÄRUNG

Die Türkei hat in den letzten 15-20 Tagen eine wichtige Zeit erlebt. Jetzt ist unserem Land eine neue Situation entstanden.

In einer Situation in dem die Anhänger des repressiven und anachronistischen Regimes, die mit der Fortführung des 12. September-Verständnisses unser Land in eine finstere Zukunft führen wollen, konnte man sehen, dass in unserem Land Kräfte gibt, die sich für eine friedliche, demokratische und glückliche Zukunft unseres Volkes einsetzen, dass das Land nicht allein gelassen ist. In einer hoffnungslosen Lage haben die Kräfte der Demokratie eine ernsthafte Hoffnungslicht erzeugt.

Dieser neue Zustand, der von der stärkergewordenen demokratischer Opposition bestimmt wurde zeigt uns, dass die Aufgabe " der Verwarnung für die Demokratie ", die unser Hauptziel bei unserem Hungerstreik war, verwirklicht wurde.

Die Frage der Abschaffung der Paragraphen 141,142 und 163, die durch die Regierung von dem politischen Tagespunkt fallengelassen oder zumindest ins Winterschlaf gelegt wurde- dies war das zweite und direkte Ziel unseres Hungerstreiks- wurde erneut und unumkehrbar an die Tagesordnungen der Türkei und somit auch zur Behandlung ins Kabinett gebracht. Darüber wurde und wird noch weiter diskutiert.

Die Solidarität und die Unterstützung, die uns bei unserer Sache als eine gerechte Sache bestätigte, war in einem Ausmass der alle optimistischen Einschätzungen übertraf und dies wieder spiegelte sich im ganzen Lande und in allen gesellschaftlichen Teile unserer Bevölkerung. Durch Aktionen, die jede einzelne ein Beispiel für die Schaffung und Erfindung neuer Ideen sind, durch deren Bericht - erstattung, durch Artikeln und Erklärungen wurde eindeutig bewiesen, dass ein Konsens in Bezug auf die Abschaffung dieser Paragraphen und auch konkret für den Prozess der gegen uns läuft, erreicht wurde.

Letztendlich hat der Staatspräsident Turgut Özal, obwohl er nicht ein direkter Verhandlungspartner ist, bei den Gesprächen gegenüber den ausländischen Journalisten erklärt und zugesichert, dass die Regierung die Tätigkeit im Bezug der Behandlung der Paragraphen 141,142 und 163 weiterführt und nach den Feiertagen diese eine endgültige Form bekommen werden.

Die prominenten Vertreter der demokratischen Kräfte, die zur eigentlichen Besitzer der Unterstützung und der Solidarität geworden sind, haben während ihrer persönlichen Besuche in der Haftanstalt, durch ihre Telegramme und Briefe, die sie an uns schickten, und durch ihre Botschaft, die uns unsere Rechtsanwälte brachten, mit Nachdruck folgende Wünsche und Meinungen zum Ausdruck gebracht: Sowohl für die Organisation einer grösseren und fruchtbaren Solidarität, als auch für ein Ergebnis bei der Diskussion innerhalb der Regierung in der Richtung, dass die Öffentlichkeit des Landes und der Welt mit Nachdruck verlangt, wird unumgänglich eine gewisse Zeit gebraucht. Doch hätten sie tiefe Besorgnis um unsere Gesundheit gehabt, falls unser Hungerstreik andauern würde.

Diese Faktoren in ihrer Gesamtheit und mit Aufmerksamkeit in Betracht ziehend, besonders wegen der Tatsache, dass unser Hungerstreik wegen seiner Dimension zur Sache der demokratischen Kräfte geworden ist, und dass wir deshalb nicht mehr alleine darüber entscheiden können, dem gemeinsamen Wunsch der Öffentlichkeit entgegenkommend sehen wir es als angebracht, unseren Hungerstreik für eine Weile zu verschieben.

Wir müssen offen unterstreichen, dass wir unsere Aktion nicht beenden, sondern nur abbrechen. Denn, trotz einiger Zeichen in Hinblick einer baldigen Lösung der Probleme, die die Öffentlichkeit mitverfolgen konnte und wir im Rahmen uns erreichten Informationen wahrnahmen, kann man sie nicht als absolut sicher betrachten. Die Art der Anklage gegen uns und der durch unsere Inhaftierung entstandene Justizskandal wurden bisher nicht aufgehoben. Doch wird unser Beschluss auch die Behauptung, " Wir üben einen Diktat " entkräften, und die Versuche vereiteln, diese Behauptung als einen neuen Anlass für die erneute Verschiebung der Behandlung der Probleme darzustellen.

Wir sprechen unseren tiefen Dank an alle Menschen- jung und alt, Frauen und Männer-, an die demokratische Öffentlichkeit unseres Landes und der Welt, die zusammen mit unseren Schwestern und Brüdern aus der TBKP in den zwanzig Tagen des Hungerstreiks die physische Kraft, die wir verloren haben, durch ihre Unterstützung und Solidarität in jedem Anlass und neue Anlässe schaffend durch eine viel grössere moralische Kraft ersetzt haben.

Die letzten zwanzig Tage haben die folgende einfache Tatsache noch einmal bestätigt : Wir können die von uns ersehnten Demokratie nur dann erreichen, wenn wir uns mit der Würde und dem Stolz eines Menschen für unsere Rechte gemeinsam persönlich einsetzen. Die pluralistische Demokratie wird mit der Beteiligung aller verwirklicht werden.

Dr.Nihat Sargin - Haydar Kutlu

Adresse:

Dr.Nihat Sargin - Haydar Kutlu
Ankara Merkez Kapalı Cezaevi
10. Koğuş
Ulucanlar-Ankara
TÜRKİE

02.05.1990

Değerli yoldaşlar,

29.nisanda ülkede yapılan toplantıda bazı kararlar alındı.Bunları ve yapılması gerekenleri iletiyoruz.

Partinin yasal kuruculuğu için başvuru kararı alındı.TBKP ismi ile verilecek kuruculuk dilekçesinin mayısın 15'ine doğru verilmesi planlanmıştır.Kurucular listesi, kimi merkez önerisi,kimide seçimle olmak üzere belirlenmiştir.Kurucular arasına yurt-dışından da katılım için kontenjan ayrılmış durumda.

Kurucular listesine girmek isteyenler için,koşulları içeren belgeyi(18.4.1990) sizlere önceden göndermiştik.FAC'den kurucu olmak isteyen yoldaşlar,koşulları denk düşen,ayrıca dilekçeyi Noter huzurunda imzalamak için Türkiye'ye bizzat gitmeleri gerekiyor.(15 mayıs civarında) Diğer işlemler konsolosluklardan da yapılabilir.(FAC'den 3/4 kişilik kontenjanımız var,duruma göre yöntemini belirleyeceğiz.)

Yine kuruculuğa ilişkin, Parti Programı ve Tüzüğü'nün taslaklarını size ilişikte gönderiyoruz. FAC parti örgütü olarak bizim elimizde olmayan nedenlerle geniş ve birlikte bir tartışma için yeterli zaman yoktur.Zamanın kısalığı nedeniyle biz herhangi bir değerlendirme yapmadan hemen yerel örgütlere gönderiyoruz.Yerel parti örgütlerimiz,program ve tüzük üzerine görüş,öneri,eleştirilerini en geç 15 mayıs 1990'a kadar bize göndermeliler.

- Diğer önemli bir konu; ekte gönderdiğimiz açıklamadan da göreceğiniz gibi partimizin Genelsekreter yardımcısı Osman Sakalsız yoldaş,14 mayıs'ta ülkeye dönme kararı almıştır.FAC parti örgütü olarak onu uğurlamayı düşünüyoruz.(ihtimalen 12 Mayıs'ta Düsseldorf'ta bir toplantı yapılacak) Lütfen ayrıntıları telefon ile öğrenmeye çalışınız.
- Yine günü kesin olmamakla birlikte,Genel Başkan vekili M.Karaca yoldaş da mayıs ayı içinde dönme kararı almıştır.Onun dönüşü Fransa'dan olacaktır.

Değerli yoldaşlar,kuruculuk başvurusu ile ilgili şu notu da düşmeyi uygun görüyorum.15 nisan birlik toplantısında bu konunun dile getirildiği,bunun kurulacak yeni/birlik partisine bir alternatif olmadığı,yanlızca TBKP'nin hukuksal meşruiyeti açısından ve rejimi zorlamak için bir girişim olduğu bize gelen sözlü bilgilerde belirtilmiştir.Muhtemelen gelebilecek sorulara bu yanıt verilebilir.Haziran ayında yapacağımız Temsilciler kurulunda bu konuyu değerlendirmemiz gerektiği kanısındayım. 5 mayıstaki Koordinasyon kurulu toplantısından sonra size bir takvim sunmayı düşünüyoruz.

Çalışmalarınızda başarılar,sağlıklı günler dileğiyle,
yoldaşça selamlarımızı iletiyoruz.

TBKP BAŞKAN YARDIMCISI MEHMET KARACA ÜLKEYE DÖNÜYOR

DÜİSBURG 3.Mayıs.1990 BEM

- ** 12 Eylül 1980'den sonra yurt dışına çıkan Karaca, yaklaşık 10 yıldır Pariste politik göçmen olarak yaşıyor.**
- ** 1976-77 yıllarında DİSK Genel Sekreterliği ve Maden-İş sendikası yöneticiliği yapan Karaca, DİSK'in kurucularından ve Türkiye Maden-İş sendikası Genel Başkanı Kemal Türkler'in 1980 yazında öldürülmesinden sonra Maden-İş sendikası Genel Başkanlığına getirilmişti.**
- ** 12 Eylül 1980'de Maden-İş sendikası Genel Başkanı ve DİSK Genel Yönetim Kurulu üyesi olan Karaca askeri darbeden sonra yurt dışına çıkmış, Pariste politik göçmen olarak yaşamaktaydı.**
- ** Türkiye İşçi Partisi (TİP) ile Türkiye Komünist Partisi (TKP)'nin birleşmesiyle oluşan Türkiye Birleşik Komünist Partisi (TBKP) nin yasal kuruluş çalışmaları için ülkeye dönen SARGIN ve KUTLU'nun dönüşünden sonra TBKP yöneticisi olarak Başkan Yardımcılığına getirilen Karaca 12 Eylül'den sonra yurttaşlıktan çıkarılanlar arasındaydı**

Duisburg'ta Birlik Enformasyon Merkezinde bir açıklama yapan Karaca " 20 Nisan 1990 günü Paris Başkonsolosluğuna yazılı başvuruda bulunarak ülkeye dönüş belgesi istediğini, ancak kendisine yurttaşlıktan çıkarıldığı için dönüş belgesi verilmediğini, buna rağmen Mayıs ayı içerisinde ülkeye döneceğini" söyledi.

Karaca dönüş gerekçesine ilişkin " TBKP 2,5 yıldır bir yasallaşma mücadelesi veriyor. Bu konuda artık genel bir mutabakat doğmuştur. TBKP'nin toplumsal meşruiyeti bu mutabakat içerisinde toplum vicdanında sağlanmıştır. Bugüne kadar SARGIN ve KUTLU' nun bırakılmamış olmaları büyük bir çelişki ve vicdanları sızlatan bir haksızlıktır. Toplumsal meşruiyetin yanında hukuksal meşruiyette bir an önce çözümlenmelidir. Konu dar anlamda bir TBKP olayı değildir. Demokratikleşmede bir nitel değişikliğe yol açma sorunudur. TBKP çağdaş kimliği ile işçi sınıfının, barışın, yurtseverliğin, demokratizmin, hümanizmin ve sosyalizmin partisidir.

TBKP, ülkemizin geniş kitlelere dayalı, çağdaş katılımcı ve çoğulcu bir demokrasiyi gerçekleştirmesinde, kört sorununun adil demokratik bir çözüme kavuşturulmasında, dünya ve bölge barışının korunmasında kendi etkin katkısını yapacaktır.

Ülkemizde komünistler üzerindeki uzun yıllardır sürdürülen yasak zinciri, demokrasi güçlerinin kararlı mücadeleleri ve Uluslararası dayanışmanın etkileri ile kırılmıştır. Bu bir tarihi kazanımdır. Parti yönetiminin daha önce açıkladığı gibi TBKP, bu kazanımlarını ve yeni düşüncelerini 15 Nisan'da bir araya gelen daha geniş Marksist güçlerin ortak eseri olabilecek partiye taşıyacaktır. Bu politik faaliyete özgürce memleketimde katılmak için dönüyorum."

BASIN AÇIKLAMASI

Türkiye Birleşik Komünist Partisi Genel Sekreter Yardımcısı Osman SAKALSIZ, ülkeye dönüşü ile ilgili olarak 3 Mayıs 1990 günü aşağıdaki basın açıklamasını yapmıştır.

"1981 yılından bu yana politik göçmen olarak bulunduğum F. Almanya'dan, 14 Mayıs 1990 tarihinde Türkiye'ye dönmek üzere ayrılma kararı vermiş bulunuyorum.

Ülkeye dönüşümün amacı, 15 Nisan 1990 tarihinde İstanbul'da yapılan toplantıda, kuruluş hazırlığına başlanılan ve yeni girişimlerle kapsamının genişleyeceğini umduğum farklı görüşlerden marksistleri birleştiren partiye bir komünist olarak katkıda bulunmaktır.

TBKP saflarında yer alan işçilerin, emekçilerin, aydınların, kadın ve erkek üye ve yandaşlarımızın, bu geniş partinin kuruluşunda hiçbir ayrıcalık talep etmeksizin, birleştirici, aktif ve olumlu bir rol oynayacağından emin olarak, parti tarafından bana verilen sorumlu görevimi kendi ülkemde özgürce yerine getirmek istiyorum.

Ülkeye dönüşümün bir diğer amacı, demokrasi mücadelesi açısından büyük önem taşıyan 141-142. maddelerin kaldırılması çabalarına daha aktif katılabilmektir.

TBKP'nin 16 Kasım 1987 tarihinden bu yana 141-142. maddelerin kaldırılması ve basında "Kürt sorunu" diye anılan sorunu özgürce tartışmanın ve bu soruna özgürce çözüm yolu önermenin önündeki engellerin aşılması yönünde yürüttüğü mücadele, şimdi çok daha geniş kapsamlı ve pratik bir anlam kazanmıştır. Bu mücadele, meşruiyetini savunduğu amaçlar ve dayandığı geniş kitlelerin gücünden, onların taleplerinin haklılığından alacak olan söz konusu geniş partinin hukuki güvenceye kavuşturulması mücadelesi düzeyine yükselmiştir. Aynı zamanda bu mücadelenin kazanılması, 12 Eylül döneminde TCK'nın öteki maddelerinden baskıya uğratılmış marksistlerin de durumunu kamuoyu vicdanında daha açık hale getirecektir. Böyle bir durumda, namuslu her insan, marksistlerin bir bölümünün özgür, diğer bölümünün ise hala baskı altında ve özgürlüklerden yoksun oluşunu asla kabul etmeyecektir. Varolan bütün engellere rağmen, genel af çıkarılmasının yolları açılmış olacaktır. Türkiye marksist hareketinin bütün üstündeki yasaklamaların kaldırılması ise, bu hareketin Kürt sorunundan, çevre sorununa, kadın sorunundan barış sorununa, ülkenin ekonomik sorunlarından gençliğin sorunlarına kadar, her sorunun çözümüne gerçek demokratik katkıda bulunmasını tartışmasız kolaylaştıracaktır.

Yurtdışlık haklarımı işte bu amaçlarla, 141-142'siz bir Türkiye için, özgürce kullanmak istiyorum.

Dokuz yıldan bu yana yurtdışındaki partili, partisiz göçmen arkadaşlarımla omuz omuza yürüttüğümüz barış, demokrasi, insan hakları, sosyalizm mücadelesinin sıcak anılarını ülkedeki mücadeleye taşıyacağımı belirtmek isterim.

Bu arada, 1981 yılından bu yana bütün politik göçmenler gibi beni de ülkelerinde -varolan tüm yabancı düşman akımlara rağmen- konuk eden Alman emekçilerine, demokralarına, barıştan, insan haklarından yana bütün öteki Avrupalı dostlarımıza, bizimle uluslararası dayanışmadan en güç anlarda bile geri durmayan kardeş komünist partilerine, sosyal demokrat ve çevreci partilere TBKP adına en içten şükran duygularımızı iletirim."

MOLTKESTR. 45, 4100 DUISBURG 1, TELEFON: 49 203 340395, TELEFAX: 49 203 339229 (BRD)
6 STOKE NEWINGTON ROAD, LONDON M16 7XN, TELEPHONE / FAX: 44 1 923 1982 (UK)
BÜRO ADIMLAR, DONAU STR.104, 1 BERLIN 44, TELEFON: 49 30 687 65 54, FAX:49 30 6876019

PRESSEERKLÄRUNG

MEHMET KARACA, STELLVERTRETENDER VORSITZENDER DER VEREINIGTEN KOMMUNISTISCHEN PARTEI DER TÜRKEI KEHRT IN SEINE HEIMAT ZURÜCK

Duisburg, den 3. Mai 1990

- * Karaca, der nach dem 12. September 1980 ins Exil mußte, lebt seit ungefähr zehn Jahren in Paris als politischer Emmigrant.
- * Karaca, der zwischen 1976-77 der Generalsekretär der Gewerkschaftskonföderation DISK und Vorstandsmitglied der Metallurgiegewerkschaft Maden-İş war, wurde 1980 nach dem tödlichen Anschlag auf Kemal Türkler, Mitbegründer der DISK und Vorsitzender der Maden-İş, zum Vorsitzenden der Maden-İş gewählt.
- * Karaca, der am 12. September 1980 Vorsitzender der Maden-İş und Vorstandsmitglied der DISK war, mußte nach dem Putsch ins Exil und lebte in Paris als politischer Emmigrant.
- * Nach der Rückkehr von Sargin und Kutlu, die für die legale Gründung der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei (TBKP) die aus der Vereinigung der Kommunistischen Partei der Türkei (TKP) und Arbeiterpartei der Türkei (TİP) hervorging, wurde Karaca zum stellvertretenden Vorsitzenden der TBKP. Er gehört zu den nach dem Putsch vom 12. September 1980 Ausgebürgerten.

Mehmet Karaca hat der Pressezentrale Einheit (BEM) eine Erklärung abgegeben und unterstrichen, daß er sich schriftlich am 20. April 1990 für ein Reisepapier in die Türkei an das Generalkonsulat der Türkischen Republik in Paris gewandt hat. Ihm wurde das Reisepapier verweigert, da er ausgebürgert sei. Karaca wird trotzdem in die Heimat zurückkehren.

In der Erklärung von Karaca heißt es: "Die TBKP kämpft seit 2,5 Jahren für ihre Legalität. In diesem Punkt herrscht ein allgemeiner Konsens. Die gesellschaftliche Legitimität der TBKP ist auf dieser Grundlage in dem Bewusstsein der Bevölkerung verankert. Das Andauern der Inhaftierung von Sargin und Kutlu bis heute ist ein grober Widerspruch und eine gewissenlose Ungerechtigkeit. Deshalb muß die gesellschaftliche Legitimität der TBKP in kürzester Zeit durch die juristischen Legitimität ergänzt werden. Diese Frage geht nicht nur die TBKP an. Das ist eine Frage, die bei der Demokratisierung des Landes eine qualitative Veränderung hervorbringen wird. Mit ihrer modernen Identität ist die TBKP die Partei der Arbeitnehmer, des Friedens, des Patriotismus, des Demokratismus, des Humanismus und des Sozialismus.

"Die TBKP wird ihren Beitrag dazu leisten, daß unser Land eine auf breite Massen basierende, zeitgemäße und pluralistische Demokratie realisiert, daß die kurdische Frage auf einer gerechten und demokratischen Grundlage gelöst und der Frieden in der Welt sowie in der Region geschützt wird.

"Die Ketten der Verbote, die in unserem Land jahrelang den Kommunisten auferlegt worden, konnten durch den konsequenten Kampf der demokratischen Kräfte und die internationale Solidarität gesprengt werden. Das ist eine historische Errungenschaft. Wie es unsere Partei mehrmals erklärt hat, wird die TBKP diese Errungenschaften und ihre neue Ideen in die Partei der breiten marxistischen Kräfte hinein tragen, die am 15. April 1990 in Istanbul zusammenkamen. Ich kehre in meine Heimat zurück, um frei an der politischen Tätigkeit teilzunehmen."

PRESSEERKLÄRUNG

Duisburg, den 3.Mai 1990

*** Osman Sakalsız, stellvertretender Generalsekretär der Kommunistischen Partei der Türkei (TBKP), veröffentlichte anlässlich seiner Rückkehr in seine Heimat, am 3. Mai 1990:**

"Ich habe mich entschlossen, am 14.Mai 1990 die Bundesrepublik Deutschland, wo ich seit 1981 als politischer Flüchtling gelebt habe, zu verlassen und in die Türkei zurückzukehren.

Ich kehre in meine Heimat zurück, um als Kommunist meinen Beitrag zu der Gründung einer neuen marxistischen Partei zu leisten, deren Gründungsvorbereitungen am 15. April 1990 in Istanbul begonnen haben und ich hoffe, daß sie Marxisten unterschiedlicher Auffassung auf breitester Ebene vereinen wird.

Ich bin sicher, daß alle Arbeiter, Werktätige, Intellektuelle, Frauen und Männer die in der TBKP sind, sich ohne privilegierende Forderungen zu erheben, aktiv und vereinigend an der Gründung dieser breiten Partei beteiligen werden. Ich kehre zurück, um die mir von der Partei gestellte Aufgabe in meinem Land frei erfüllen zu können.

Ein anderer Grund meiner Rückkehr ist es, die Bemühungen zur Abschaffung der Strafgesetzbuchparagrafen 141-142, was im Kampf um Demokratie eine große Rolle spielt, aktiv zu unterstützen.

Der Kampf, den die TBKP seit dem 16. November 1987 zur Aufhebung der Strafgesetzbuchparagrafen 141-142 und zur freien Diskussion der Probleme, die die Presse "die Kurdische Frage" bezeichnet, geführt hat, hat jetzt eine tiefergehende und praktische Bedeutung zur offenen Diskussion und freiheitlichen Lösung dieser Probleme, erlangt.

Dieser Kampf hat jetzt die Ebene erreicht, auf der eine breite Partei, die ihre Legitimation aus den von ihr vertretenen Zielen und den sie unterstützenden Massen und deren berechtigten Forderungen ableitet, juristisch abgesichert werden soll. Die Erreichung dieses Zieles wird zugleich dazu führen, daß die Situation der Marxisten, die in der Periode des 12. September aufgrund anderer Strafgesetzbuchbestimmungen unterdrückt worden sind, im öffentlichen Bewußtsein reflektiert wird. Unter diesen Umständen wird kein aufrechter Mensch es hinnehmen, daß ein Teil der Marxisten frei, ein anderer Teil jedoch unterdrückt und ihren Freiheitsrechten enthoben wird. Trotz aller vorhandenen Hindernisse wird der Weg zu einer Generalamnestie eröffnet werden. Die Aufhebung der Verbote über der gesamten marxistischen Bewegung der Türkei wird zweifelsohne erleichtern, daß diese Bewegung zur Lösung aller Probleme, die Kurdische Frage, die ökologische Frage, die Frauenfrage, die Friedensfrage und andere, ihren wahren demokratischen Beitrag leisten kann.

Für diese Ziele möchte auch ich meine Bürgerrechte benutzen, um eine Türkei ohne die Paragraphen 141-142 zu erreichen.

Ich möchte erwähnen, daß ich die warmen Erinnerungen des Kampfes um Frieden, Demokratie, Menschenrechte, Sozialismus, den ich seit neun Jahren im Ausland mit politischen Flüchtlingen, seien sie in der Partei oder nicht, gemeinsam freundschaftlich geführt habe, in den Kampf in der Heimat hineinbringen werde.

In diesem Zusammenhang möchte ich im Namen der TBKP den deutschen Werktätigen, die seit 1981 wie alle anderen politischen Flüchtlinge auch mich allen existierenden ausländerfeindlichen Strömungen zum Trotz als Gast aufgenommen haben sowie allen europäischen Freunden, Demokraten, Friedenskämpfern, Kommunistischen, Sozialdemokratischen, Ökologischen Parteien für ihre internationale Solidarität meinen tief empfundenen Dank aussprechen."

PRESSEERKLÄRUNG

Duisburg, den 3. Mai 1990

- * **Osman Sakalsız, stellvertretender Generalsekretär der Kommunistischen Partei der Türkei (TBKP), veröffentlichte anlässlich seiner Rückkehr in seine Heimat, am 3. Mai 1990:**

"Ich habe mich entschlossen, am 14. Mai 1990 die Bundesrepublik Deutschland, wo ich seit 1981 als politischer Flüchtling gelebt habe, zu verlassen und in die Türkei zurückzukehren.

Ich kehre in meine Heimat zurück, um als Kommunist meinen Beitrag zu der Gründung einer neuen marxistischen Partei zu leisten, deren Gründungsvorbereitungen am 15. April 1990 in Istanbul begonnen haben und ich hoffe, daß sie Marxisten unterschiedlicher Auffassung auf breiter Ebene vereinen wird.

Ich bin sicher, daß alle Arbeiter, Werktätige, Intellektuelle, Frauen und Männer die in der TBKP sind, sich ohne privilegierende Forderungen zu erheben, aktiv und vereinigend an der Gründung dieser breiten Partei beteiligen werden. Ich kehre zurück, um die mir von der Partei gestellte Aufgabe in meinem Land frei erfüllen zu können.

Ein anderer Grund meiner Rückkehr ist es, die Bemühungen zur Abschaffung der Strafgesetzbuchparagrafen 141-142, was im Kampf um Demokratie eine große Rolle spielt, aktiv zu unterstützen.

Der Kampf, den die TBKP seit dem 16. November 1987 zur Aufhebung der Strafgesetzbuchparagrafen 141-142 und zur freien Diskussion der Probleme, die die Presse "die Kurdische Frage" bezeichnet, geführt hat, hat jetzt eine tiefgehende und praktische Bedeutung zur offenen Diskussion und freiheitlichen Lösung dieser Probleme, erlangt.

Dieser Kampf hat jetzt die Ebene erreicht, auf der eine breite Partei, die ihre Legitimation aus den von ihr vertretenen Zielen und den sie unterstützenden Massen und deren berechtigten Forderungen ableitet, juristisch abgesichert werden soll. Die Erreichung dieses Zieles wird zugleich dazu führen, daß die Situation der Marxisten, die in der Periode des 12. September aufgrund anderer Strafgesetzbuchbestimmungen unterdrückt worden sind, im öffentlichen Bewußtsein reflektiert wird. Unter diesen Umständen wird kein aufrechter Mensch es hinnehmen, daß ein Teil der Marxisten frei, ein anderer Teil jedoch unterdrückt und ihren Freiheitsrechten enthoben wird. Trotz aller vorhandenen Hindernisse wird der Weg zu einer Generalamnestie eröffnet werden. Die Aufhebung der Verbote über der gesamten marxistischen Bewegung der Türkei wird zweifelsohne erleichtern, daß diese Bewegung zur Lösung aller Probleme, die Kurdische Frage, die ökologische Frage, die Frauenfrage, die Friedensfrage und andere, ihren wahren demokratischen Beitrag leisten kann.

Für diese Ziele möchte auch ich meine Bürgerrechte benutzen, um eine Türkei ohne die Paragraphen 141-142 zu erreichen.

Ich möchte erwähnen, daß ich die warmen Erinnerungen des Kampfes um Frieden, Demokratie, Menschenrechte, Sozialismus, den ich seit neun Jahren im Ausland mit politischen Flüchtlingen, seien sie in der Partei oder nicht, gemeinsam freundschaftlich geführt habe, in den Kampf in der Heimat hineintragen werde.

In diesem Zusammenhang möchte ich im Namen der TBKP den deutschen Werktätigen, die seit 1981 wie alle anderen politischen Flüchtlinge auch mich allen existierenden ausländerfeindlichen Strömungen zum Trotz als Gast aufgenommen haben sowie allen europäischen Freunden, Demokraten, Friedenskämpfern, Kommunistischen, Sozialdemokratischen, Ökologischen Parteien für ihre internationale Solidarität meinen tief empfundenen Dank aussprechen."

PRESSEERKLÄRUNG

MEHMET KARACA, STELLVERTRETENDER VORSITZENDER DER VEREINIGTEN KOMMUNISTISCHEN PARTEI DER TÜRKEI KEHRT IN SEINE HEIMAT ZURÜCK

Duisburg, den 3. Mai 1990

- * **Karaca, der nach dem 12. September 1980 ins Exil mußte, lebt seit ungefähr zehn Jahren in Paris als politischer Emigrant.**
- * **Karaca, der zwischen 1976-77 der Generalsekretär der Gewerkschaftskonföderation DISK und Vorstandsmitglied der Metallurgiegewerkschaft Maden-İş war, wurde 1980 nach dem tödlichen Anschlag auf Kemal Türkler, Mitbegründer der DISK und Vorsitzender der Maden-İş, zum Vorsitzenden der Maden-İş gewählt.**
- * **Karaca, der am 12. September 1980 Vorsitzender der Maden-İş und Vorstandsmitglied der DISK war, mußte nach dem Putsch ins Exil und lebte in Paris als politischer Emigrant.**
- * **Nach der Rückkehr von Sargın und Kutlu, die für die legale Gründung der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei (TBKP) die aus der Vereinigung der Kommunistischen Partei der Türkei (TKP) und Arbeiterpartei der Türkei (TİP) hervorging, wurde Karaca zum stellvertretenden Vorsitzenden der TBKP. Er gehört zu den nach dem Putsch vom 12. September 1980 Ausgebürgerten.**

Mehmet Karaca hat der Pressezentrale Einheit (BEM) eine Erklärung abgegeben und unterstrichen, daß er sich schriftlich am 20. April 1990 für ein Reisepapier in die Türkei an das Generalkonsulat der Türkischen Republik in Paris gewandt hat. Ihm wurde das Reisepapier verweigert, da er ausgebürgert sei. Karaca wird trotzdem in die Heimat zurückkehren.

In der Erklärung von Karaca heißt es: "Die TBKP kämpft seit 2,5 Jahren für ihre Legalität. In diesem Punkt herrscht ein allgemeiner Konsens. Die gesellschaftliche Legitimität der TBKP ist auf dieser Grundlage in dem Bewusstsein der Bevölkerung verankert. Das Andauern der Inhaftierung von Sargın und Kutlu bis heute ist ein grober Widerspruch und eine gewissenslose Ungerechtigkeit. Deshalb muß die gesellschaftliche Legitimität der TBKP in kürzester Zeit durch die juristische Legitimität ergänzt werden. Diese Frage geht nicht nur die TBKP an. Das ist eine Frage, die bei der Demokratisierung des Landes eine qualitative Veränderung hervorbringen wird. Mit ihrer modernen Identität ist die TBKP die Partei der Arbeitnehmer, des Friedens, des Patriotismus, des Demokratismus, des Humanismus und des Sozialismus.

"Die TBKP wird ihren Beitrag dazu leisten, daß unser Land eine auf breite Massen basierende, zeitgemäße und pluralistische Demokratie realisiert, daß die kurdische Frage auf einer gerechten und demokratischen Grundlage gelöst und der Frieden in der Welt sowie in der Region geschützt wird.

"Die Ketten der Verbote, die in unserem Land jahrelang den Kommunisten auferlegt worden, konnten durch den konsequenten Kampf der demokratischen Kräfte und die internationale Solidarität gesprengt werden. Das ist eine historische Errungenschaft. Wie es unsere Partei mehrmals erklärt hat, wird die TBKP diese Errungenschaften und ihre neue Ideen in die Partei der breiten marxistischen Kräfte hinein tragen, die am 15. April 1990 in Istanbul zusammenkamen. Ich kehre in meine Heimat zurück, um frei an der politischen Tätigkeit teilzunehmen."

28/29 Nisan 1990 tarihinde FAC Frankfurt/Main kentinde bir konferans düzenleyen biz TBKP'li kadınlar, kadının kadın olmaktan ve göçmenlikten kaynaklanan sorunlarını ve marksist harekette durum ve yerini tartıştık.

Kadının cins olarak uğradığı her türlü ayırıcılık, baskı ve aşağılanmayla bütünleşen özgül göçmenlik sorunlarına karşı bağımsız mücadele ve örgütlenme gerekliliğini görüyoruz.

Biz kadın kurtuluşu için mücadele eden marksist kadın kimliğimizle kuruluş çalışmaları süren yasal marksist partide yer alabilmek için:

- toplumun her yerinde varolan erkek egemenliğinin kaçınılmaz sonuçlarının kurulacak partiye de yansiyacağının kabul edilip bunun aşılması yolunda kadınlar için pozitif ayırıcılık uygulanmasını; kota ve bunun gibi, daha fazla kadının partide yer almasını kolaylaştıracak önlemlerin alınmasını istiyoruz.

Zerrin Sakalsız, Şermin Özel, Seher Pozan, Gülşen Ata, Refiye Pagel, Silvan Singer, Haşmet Soyumer, Selver Kalay, Suna Görgülü, Serpil Koparan, Gülçin Altunsoy, Nuran Kıraç, Nurseli Varlı, N. Bozturgut, Cennet Yüksel, M. Akbulut, Nihal Erişmiş, Müfide Mengüllüoğlu, Gönül Yaprak, Gülsen Öztürk, Nur Kılıç, Nazan Ö., Türkan Kızmaz, Rasime Karabulut, Naciye Yoloğlu, Alime Develi, Cesur Necmiye, Gülten Külpınar, Nevriş Doğan, Şerife Gürsu, Dudu Kıran, Kezban Güneş, Pervin Yıldız, Meserret Pekcan, Hatice Balkaş, Hamidiye Ünal, Selver Erol, E.Özen.

DAVETİYE

Duisburg , 8.5.1990

Değerli Dostlar,

Türkiye Birleşik Komünist Partisi Genel Sekreter Yardımcısı

Sayın OSMAN SAKALSIZ,

1981 yılından bu yana politik göçmen olarak bulunduğu F.Almanya'dan, bilindiği gibi ülkeye dönme kararı almıştır.

Onu; dostları, arkadaşları, yoldaşları ile birlikte uğurlamak istiyoruz. Bu veda toplantısında sizleri de aramızda görmek bizleri sevindirecektir.

Tertip komitesi a.

Kemal Kıran

Tarih: 12 Mayıs 1990 , Cumartesi

Saat : 18.00 ' de

Yer : Artemis , Blücher str. 6 , 4000 Düsseldorf - Derendorf

FAC Temsilciler Kurulu üyelerine :

Değerli yoldaşlar,

20.5.1990

FAC TEMSİLCİLER KURULU'nun 2. Toplantısı, 9 Haziran Cumartesi günü Mainz'de yapılacaktır. Bu toplantımızda ele alacağımız konuları, gündem önerimizi ana başlıklar halinde sunuyoruz;

1. Türkiye'deki gelişmeler ve birlik süreci,

Bu gündemde; 15 nisan toplantısının değerlendirilmesi, 29 nisan iç toplantısı, yasal kuruculuk başvurusu değerlendirilmesi, birlik süreci ve Haziran kurultayına katılım, F. Almanya'dan ne gibi katkılar yapılabilir? Bunları tartışmalarımızda önceden gönderdiğimiz materyelleri birlikte getirirseniz yararlı olur. Bütün bu konularda F. Almanya parti örgütünün tavrını / eğilimini belirlemeliyiz.

2. FAC'deki örgütsel ve politik faaliyetlerimizin değerlendirilmesi,

Burada 1. TK'dan buyana yaptığımız çalışmaları değerlendireceğiz. Sorunları ve eksikliklerimizi tamamlayacağız.

3. Mali konu,

Parti gelir/giderlerinin koordinesi, aidatların ödenmesi yönteminin belirlenmesi (dauerauftrag önerisi) yerel örgütlere kalacak miktarın/yüzdenin saptanması gibi konuları kararlaştıracacağız.

4. Önümüzdeki dönem çalışmaları,

Bundan sonraki çalışmalarımızın ağırlığını FAC deki göçmenlik sorunlarına vermeliyiz. FAC'deki faaliyetlerimizin bir planını çıkartmak istiyoruz.

Sevgili yoldaşlar, görüleceği gibi önemli ve kapsamlı konularda kararlar almamız gerekiyor. Bu nedenle bütün TK üyesi yoldaşlarımızın toplantıya katılmaları gerekiyor. Ayrıca temsilcisini henüz bize bildirmemiş olan örgütlerin bunu tamamlamalarını rica ediyoruz. Temsilcisini seçemeyen/belirleyemeyen kentlerden sekreter/sorumlu yoldaşların gelmelerini istiyoruz.

Çalışmalarınızda başarılar ve görüşmek dileğiyle,
sevgiler, selamlar,

TBKP FAC
KOORDİNASYON KURULU
a. K. Kiran

Tarih : 9 Haziran 1990 - Cumartesi

Saat : 10.00 - 21.00

Yer : Adolf-Kolping Haus (Förderband, tel:06131/221419)

Adolf-Kolping-Str.15 , 6500 Mainz .1

Tüm Parti Örgütlerine :

20.5.1990

Değerli yoldaşlar,

FAC Koordinasyon Kurulu yaptığı son toplantısında; ülkedeki gelişmeleri ve FAC'deki çalışmalarımızı değerlendirdi. Hem yerel örgütlerden gelen sorulara yanıt olabilmesi, hem de TK' toplantısına hazırlık olması açısından bunları size iletiyoruz.

- Sargın ve Kutlu yoldaşların Açlık grevi süresince FAC'deki çalışmalarımız üzerine değerlendirme ektedir.

- Yoldaşlarımızın özgürlüğe kavuşması, Sakalsız ve Karaca yoldaşların da dönüş kararıyla birlikte, ülkede ve yurtdışında birinci gündemimizi oluşturan, partimizin kimlik ve gelecek sorunu yeni bir aşamaya gelmiştir. Hem birlik süreci, hemde kuruculuk sürecine ilişkin tartışmalar Haziran ayında somutlanacağı kanısı yaygınlık kazanmıştır.

- 29 nisanda yapılan iç toplantı üzerine FAC parti örgütüne yeterli yazılı enformasyon ulaşmamıştır. Parti yönetiminden toplantı tutanaklarını, kararları ve gerekçelerini istedik, gelince sizlere de ileteceğiz. Program ve Tüzük taslaklarını sizlere iletmıştik. Zamanın kısalığı nedeniyle değerlendirme yapma olanağımız olmadı. Biz bunu kuruculuk başvurusu için gerekli bir formalite olarak değerlendiriyoruz ve birlik sürecinde yeni partinin program/tüzüğü değişeceği için onların geçici olduğunu, ağırlığı ortak partinin programına vermeliyiz. Ayrıca bu konuda yerel örgütlerden hiç bir yazı gelmedi. Kuruculuk ile ilgili başvuru talebi bildiren sadece bir yoldaş oldu. Bizim kararımız koşulları uyan, isteyen her yoldaş masraflarını karşılamak koşuluyla kurucu olabilir.

- 15 Nisan toplantısını, ülkemizdeki marksistlerin birliği sürecinde önemli ve sevindirici bir adım olarak değerlendiriyoruz. Parti yönetiminin de birlik sürecine ilişkin yaptığı açıklama ve bizzat içinde yer almasıyla birlikte süren tartışmalar olumlu bir noktaya gelmiştir. Bu sürece FAC örgütü olarak elimizden gelen katkıyı yapmaya çalışmalıyız. Henüz elimize ulaşmayan Haziran kurultayı ile ilgili bilgileri MY'den istendi. FAC'den katılımı diğer marksistler ile birlikte örgütlemeyi düşünüyoruz.

- Bütün bu konulara yönelik eğilimlerimizi/ kararları temsilciler kurulunda somutlamayı düşünüyoruz.

- Örgütsel durumumuza gelince; Türkiye deki gelişmelerden sonra artık faaliyetlerimizi F. Almanyada ki sorunlara gerekli ağırlığı vererek sürdürmeliyiz. Her kent kendine özgü çalışma planı yapmalıdır. Bu konuda epeyce eksikliklerimiz olduğunu saptadık. Sizlerden örgütünüzün durumunun bir dökümünü istemiştik, üç kent dışında bunlar henüz gelmedi. Aidatların ödenmesindeki düzensizlik hala sürmekte. Sizlere mali zorluklar içinde olduğumuzu yazmıştık. Sürekli enformasyon istenilmesine karşın, bunların masrafının nereden karşılandığını düşünmediğiniz kanısındayız. Aidatlar düzenli gelmezse bizde düzenli malzeme gönderemeyiz.

Bu konuda önlem almak zorunda kalacağız. Parti faaliyetinin yürüyebilmesi için paranın gerekliliği hepimizin biliyor olması gerekiyor. Üyelik haklarıyla sorumlulukları paralel yürümelidir. Ödemelerin kolaylaştırılması için bir Konto açtık. Keseneklerin ödeme vekaleti(dauerauftrag) yöntemi ile yöntemiyle toplanmasını TK da önereceğiz. Yine yerel örgütlere bırakılacak orantıyı saptamamız gerekiyor. Tüm bu konuları, mali durumumuzu görüşürken TK'da kararlaştıracacağız.

● Önümüzdeki iki acil eylem:

1. Yeni Yabancılar Yasası; F.Meclisten ve Eyaletler parlamentosundan geçerek Cumhurbaşkanının onayına sunuldu. Son eyalet seçimlerinden sonra ortaya çıkan politik güç dengesini de gözönünde bulundurursak, bu konuda her şey bitmiş değildir. Şimdi çalışmalarımızı F.Cumhurbaşkanının yasayı onaylamaması için yoğunlaştırmalıyız. Eğer yasa 'bazı' değişiklikler için Eyaletler meclisine geri gönderilirse yeni dengeye göre bu yasa geçmez. Azda olsa bu ihtimal vardır. Bu konuda alman dem. kamuoyunun desteği, sendikalar, göçmen dernekleri, yerel girişimler ile ilişkiye geçilmeli, hareketlilik yeniden sağlanmalıdır. Bu konuda ilk iş olarak R.v.Weizsäcker'e mektuplar gönderilmesi örgütlenebilir.

2. Çanakkale E tipi Cezaevinde, değişik görüşlerden 8 kişinin imzasıyla yapılan bir çağrı ile süresiz 'açlık grevine' başladığı kamuoyuna duyuruldu. 16 Mayıs gününden bu yana süren bu eylemi desteklemeli uluslararası kamuoyu oluşturulması için elimizden geleni yapmalıyız. Bu eylemi düşünce ve örgütlenme özgürlüğü için yasakların kırılması, politik tutukluların serbest bırakılması, genel af mücadelesinin bir parçası olarak algılamalı, gereken önemi vermeliyiz. İlk etapta, sizler şehrinizdeki diğer sol, demokratik güçlerle ilişkiye geçmeli, yerel/bölgesel etkinlikler planlamalısınız.

FAC düzeyinde ortak çıkışlar için biz ilişkileri sürdürüyoruz. K-S yoldaşlarla ilgili yarattığımız kamuoyunu buraya mobilize etmeliyiz. Bizim yalnız kendimiz için değil herkes için demokrasi istediğimizi somutlamalıyız.

Çalışmalarınızda başarılar, sağlıklar dileğiyle,
yoldaşça selamlar.

TBKP FAC
KOORDİNASYON KURULU

Not : TBKP Başk. vek. Mehmet Karaca yoldaş, 28 Mayıs 1990 Pazartesi günü F'furt'dan dönüyor. Uçurlamaya gelebilecek olanlar için buluşma yeri: Frankfurt havaalanı Abflughalle-B , Lufthansa-information önü , saat:12.00'de

* Kontomuz: K.Kıran / Sonderkonto
Postgiroamt Essen, BLZ 360 100 43
Konto Nr. : 3205 58-438

Ek .1. (20.5.90)

Sargın ve Kutlu yoldaşların açlık grevi sürecinde FAC'de yapılan etkinlikler üzerine Değerlendirme :

I. Sargın ve Kutlu yoldaşların Açlık grevi süresince yapılan etkinlikler üzerine: Koor.Kurulu konuyla ilgili gelişmeleri anında yerel örgütlere iletmış, eylem önerileri yapmış ve yardımcı malzemeler göndermiştir.Düzenli 'yukardan' bilgilendirmeye karşın yerel bilgilendirme düzensiz ve yetersiz olmuştur.Genelde örgütler bir eylemliliğe girmiştir.Fakat her kentte gerekli inisiyatif kullanılmamış,az sayıda yerel etkinlik gösterilmiştir. Enformasyon akışının tek yanlı oluşu,yeni yapılanmamızın henüz oturmayışı, eylemlerin koordinesinde kopukluğa neden olmuştur.Bunlara rağmen elle tutulur çalışmalar gerçekleştirilmiştir. 4 Mayıs'ta ki son duruşmaya FAC' den 6 kişinin katılması sağlandı.F.Alman aydın ve sanatçıları,prominentlere yönelik bir çağrı yaptılar.F.Alman siyasi çevrelerinin konuyla ilgilenmeleri sağlandı.FAC yetkililerine(Weizsäcker) ve Türkiye'ye yönelik imza,kart,mektup kampanyaları sürdürüldü.Türkiye'li yazar ve sanatçılar ortak çağrı yayınladılar.Köln'de Dom önünde 5 günlük uyarı nöbeti yapıldı(Buraya 80'den fazla katılım ve ziyaretçi oldu.30 kişi WDR-Köln radyosunu ziyaret etti. Hessen Parlementosu önün de uyarı nöbeti yapıldı(Hessen ve R.Pfalz örgütleri) İki kent mali dayanışmada bulundu (R.Pf. ve Bremerhaven) Köln'de ki eyleme B. Wüttemberg 27 kişi ile katıldı.) Konsolosluklara yönelik eylemler 3 kentle sınırlı kaldı. Yerel girişimde bulunan kentler bildiklerimiz: Nürnberg,Hamburg, Düsseldorf,Mainz/RP, Frankfurt/H.,(yerel etkinliklere yönelik somut bilgiler bize ulaşmadığı için daha detaylı dökümünü yapamıyoruz.)

Merkezi olarak Bonn'da yapmayı düşündüğümüz ama Köln'de yapılan eyleme yönelik katılan arkadaşlarımız tarafından eleştiriler gelmiştir.Eyleme katılan yoldaşlarımız ve dostlarımızla birlikte yerinde değerlendirmesini yaptık ve meseleyi konuştuk.K.Kurulunun değerlendirmesi,eylemin planlanma sürecinde sekreter yoldaşın özel nedenle bir hafta çalışmalara katılamayışı,onun yerine Koordinasyondan bir yoldaşımızın merkeze gelemeyişi/koordinasyon boşluğunun doğması,görev verilen yardım istenen yoldaşlarımızın yeterli katkı yapamamaları,izin alınmasının gecikimi üzerine eylem Köln'e alınmış, teknik-örgütsel ön hazırlıkların yetersiz oluşu nedeniyle de uyarı nöbetine dönüştürülmüştür. Merkezi eylem yapma ihtiyacından dolayı da eylem sürdürülmüştür.Eylem başladıktan sonra örgütlerden katılım ve destek gelmiştir.Eylemin esas amacı basın ve kamuoyunun desteğini alma konusunda başarılı olamamıştır.Eylem türü üzerine farklı yaklaşımların olması doğaldır,ama bu ikircimli davranmaya neden olunca,eylemin başarısı kendiliğinden düşmektedir. Katkısıyla birlikte ,eksiklikleri de olan bir eylem olduğu görüşündeyiz.

Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişim Yürütme Kurulu'nun TBKP Başkanı Nihat Sargın ve Genel Sekreteri Haydar Kutlu ile birlikte, birlik sürecindeki sorunlar üzerine yaptıkları görüşme sonrasında kamuoyuna aşağıdaki ortak açıklama yapılmıştır:

15 Nisan 1990 tarihinde bağlatılan marksistlerin birlik partisini yaratma süreci, sol kamuoyunda yeni bir umut kaynağı olmuştur. Ülkemiz marksistlerinin geniş kesimlerinin çağdaş bir partiyi birlikte yaratma ve demokrasinin önündeki engelleri kaldırmak için ortak mücadele yürütme konusunda iradelerini birleştirmeleri önemli bir kazanım olmuştur.

Nihat Sargın ve Haydar Kutlu, TBKP'nin, birlik girişimi içinde bu girişimin başarısı için olından gelen her çabayı göstereceğini, bütün gücüyle birlik sürecinde yerleşeceğini ve bütün parti üyelerinin yerel birlik girişimlerine, yeni ve ortak bir kimliğin bileşenleri olmak üzere katılacaklarını açıklamışlardır. Bunun birlik sürecine katılan herkesin ortak hedefi olduğu konusunda görüş birliğine varılmıştır.

15 Nisan açıklamasında belirtildiği gibi, birlik partisi kuruluş aşamasından itibaren ülkemizde demokrasinin kazanılmasında aktif bir rol oynayacaktır. Acil talepler olarak ilan edilmiş olan düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün sağlanması, 141-142 maddelerin ve komünist partisinin önündeki yasakların kaldırılması, Kürt sorununun özgürce tartışılabilmesi koşullarının yaratılması için öteki demokrasi güçleriyle birlikte mücadele edilecek, olgunmakta olan yerel girişimler bu mücadeleye onuz vereceklerdir.

Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişim YK, bu mücadele doğrultusunda atılacak her adımı aktif biçimde destekleyecektir. Bu yasakların kaldırılması, çağdaş, birleşik, marksist partinin gelişip güçlenmesi için en elverişli koşulları yaratacaktır.

Birlik partisi kurulduğunda 141-142 sorunu henüz çözülmemiş olabilir. Nihat Sargın ve Haydar Kutlu, bu durumda, TBKP'nin komünist parti üzerindeki yasağın kaldırılması yolundaki mücadelesini sonuç almaya kadar sürdüreceğini, ancak bu mücadele içinde kendisini hiçbir şekilde birlik partisine alternatif için bir misyonun temsilcisi olarak tanımlamayacağını açıklamışlardır. TBKP ile birlik partisinin ikili bir parti olarak var-

olması için yasallık mücadelesini hızlandıracaklarını belirtmişlerdir.

Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişim YK ve TBKP yöneticileri, ülkemizde düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün önündeki yasakların kaldırılması için yürütülecek ortak mücadelenin, bütün demokrasi güçlerinin katkısıyla başarıya ulaşacağına inandıklarını vurgulamışlardır.

TBKP yöneticileri, birliğin alternatifli olmadığını ve partinin, ülkemizde aynı misyona sahip birden çok partinin var olmasına çağırması biçimindeki olumsuz gelişmenin açılmasında kararlı olduğunu bir kez daha açıklamışlardır. Geçmişin olumlu mirasına sahip çıkan, çağdaş, birleşik marksist parti elbirliğiyle yaratıldığında ve komünist partisi üzerindeki yasağın kaldırıldığında bu amaç için mücadele eden TBKP'nin ayrı bir örgütsel varlığına gerek kalmayacaktır.

Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişim Yürütme Kurulu, TBKP'nin marksistlerin birliğinin asli unsurlarından biri olduğunu belirtmektedir.

Girişim YK ve TBKP yöneticileri, birlik partisinin kurulmasından sonra herkesin bu partiye birey olarak katılacağını, birlik partisinin örgütlerin bir koalisyonu olmayacağını ve bu parti içinde farklı herhangi bir örgütsel yapının ayrı olarak varlığını sürdürmesinin doğal olarak söz konusu olmayacağını vurgulamışlardır.

TBKP yöneticileri ve Girişim YK, birlik sürecinde ortaya çıkan sorunların açıklıkla tartışılmasının ve farklılıklara rağmen diyalogla ortak noktaya varılmasının yararını vurgulamışlar ve birlikte mücadelenin, birliğin bütün bileşenleri arasındaki güveni geliştirip pekiştireceğini belirtmişlerdir. Bu anlayışla birlik ve yasaklara karşı mücadele süreçlerini hızlandırma konusunda görüş birliği içinde olduklarını açıklamışlardır.

28 Mayıs 1990

Hükûm Organları

4 Haziran 1990 Pazartesi günü TBKP olarak Kuruluş Bayırını yapacağız. Bu Karar TBKP 1. Kongresinin, Kongrenin bu konuda yetkilendirdiği Genel Başkan ve Genel Sekreterleri ile Parti örgütlerinin iradeleri doğrultusunda alındı.

Sarıyer ve Kültür Yoldaşları Tahlilleri sonrasında parti içinde ve politik ortamda oluşan yeni durum, parti üyelerinin yasallaşma konusundaki kesin ve coşkulu kararlığı, Komünist hareket üzerindeki yasağın kaldırılması konusunda kamuoyunda beliren güçlü eğilim ile TBKP'nin artık bir ölçü halde gelen toplumsal meşruiyeti, aldığımız bu kararın yasağa geçirilmesinin güvenceleridir.

Şüphesiz ki bir diğer önemli güvence, içinde partimizin de yer aldığı ve Marksistlerin birliğinin somut ifadesi haline gelen birlik oluşumunun Komünist hareket üzerindeki yasağın kaldırılması ve bu konudaki partimizin eylemine verdikleri aktif desteklerdir.

Yoldaşlar

4 Haziran eylemini başarıya götürecektir diğer önemli bir etken de bu eyleme katılan aktif destek veren veya benimseyen herkesin aşağıda belirtilen konularda netliğe kavuşmasıdır.

- 1- Kuruluş başvurusu TBKP olarak yapılacaktır. 3 Aralık 1989 tarihinde alınan ve 6 Aralık 1990'da kampanyasına açıklanan TBKP MK kararlarında kısa ve yenilenmeye açık bir program temelinde Komünist adı ile kurulacak bir parti için tüm mekâstlere bir sığırda bulunduğumuz. Böyle bir oluşuma mutlakla yer alacağımızı ve böyle bir partiyi elbirliği ile oluşturma konusundaki kesin kararlılığımızı ifade ettik. Konuya ilişkin girişimlerimizi bugüne kadar sürdürdük. Kimi olumlu yaklaşımlar ve gelişmeler olmasına rağmen girişimlerimiz sonuçlanmadı. Başvurunun TBKP adıyla yapılmasının temel nedeni budur.
- 2- Kuruluş başvurusu ile amaçlanan, TBKP adı ile yeni bir parti oluşumuna girmek değil, toplumsal meşruiyeti kabul edilen mevcut TBKP'nin yasallaşma hukukun tesisi etmektedir. Temel amaç Komünist hareket üzerindeki 70 yıllık yasağın kaldırılması, tüm baskıların kaynağı olduğu bir tabanın kırılmasıdır.
- 3- Kuruluş başvurusunda yer alan program ve Tüzük, TBKP 1. Kongresinde kabul edilen program ve Tüzük'un temel mantığı, yaklaşımı ve düzenlemesi esas alınarak hazırlanmıştır.

Taslaq programda 1.Kongrede ifadesini bulan konsensusun korunması, aynı zamanda yeni koşullarda fiilen ortaya çıkması genel eğilimleri dikkate alarak kimi konular ve formülasyonlara yer verilmemiştir. Tüzük mevcut Tüzük ve siyasi parçalar yasağı dikkate alınarak düzenlenmiştir.

Program ve Tüzük'un belirlenmiş bağışında hazırlanmasının

gerektesi, kongre iradesi ile oluşturulan program ve Tüzük konusunda köklü değişiklik yapılabileceği yetkisinin yine kongre iradesi ile olanaklı olabileceği konusundaki temel görüşümüzdür.

Özgür bir tartışma ortamı ve yeterli hazırlık süresinin gerektirdiği dikkate alınarak Program ve Tüzük konusundaki nihai belirleme başvurdan sonra yapılacak kongre sürecine bırakılmıştır.

4- Kuruluş başvurusunda yer almak için çok sayıda yoldaşımız gerekli evraklarını tamamlamış ve iletmıştır.

TBKP Merkez Yönetimi;

- Yurtiçinden ve dışından çok sayıda katılım isteğinin olması ve zaman darlığı nedeniyle bu istekleri karşılamaya olanak bulunamayışı; başvuru tarihinin politik nedenlerle ileri bir tarihe ertelenemeyeceği,
- Kurucuların seçimindeki ölçülerin farklılığı,
- Başvurunun, TBKP'nin yasallaşma kararı içinde doğal olarak bulunan bir karar ve öncesi, sonrası ile kuruculuk faaliyetinin bir parçası olduğu,
- Başvurudan hareketle kurucu sayısına en az sayı ile sınırlandırılmış ve bu nedenle merkez yönetiminin kurucular kurulunda yer almasını kararlaştırmıştır.

3 Haziran 1990 Pazartesi günü Ankara Adamlar Bürosunda saat 10.00 da yapılacak toplantının gündemi aşağıdadır.

- 1-Program ve Tüzük konusunda görüşme,
- 2-Başvuruda yer alacak kişilerin belirlenmesi,
- 3-Yönetim seçimi.

Toplantı kuruculuk başvurusunda bulunanlar ve il ve ilçelerden kurucu olmayan birer temsilcinin katılımı ile yapılacaktır.

Başvuru dileklerimizle....30-5-1990

TBKP MERKEZ YÖNETİMİ

KAMU OYUNA

Şu anda TCK'nın 141. ve 142. maddelerinden dolayı İstanbul Bayrampaşa Cezaevinde tutuklu ve hükümlü bulunan bizler. Canakkale ve Barten cezaevlerindeki siyasi mahkûmların başlattıkları açlık grevine katılıyor, bu çağdaş görünümün ortadan kaldırılması ve sorunun çözülmesi istemiyle 25 Mayıs 1990 Cuma gününden itibaren biz de açlık grevine başlıyoruz.

TBKP liderleri Nihat SARGIN ve Haydar KUTLU'nun, "bu maddelerin Bakanlar Kurulu gündemine girmiş olması ve her an değişmesi ihtimali bulunması" gerekçesiyle tahliye edilmelerinden sonra bile, söz konusu maddeler nedeniyle cezaevlerinde hala tutuklu ve hükümlülerin bulunması kamuoyunu, toplum vicdanını derinden yaralayan büyük bir adaletsizliktir.

TOY. 141, 142, 163. maddelerin çağdaş demokrasiye, hukukun genel ilkelerine aykırı olduğu ve toplumun her kesiminde tam bir mutabakat sağlandığı açık bir gerçekliktir.

Bu 12 Eylül 12 Eylül uzantısı bugünkü rejimin demokratikleşmesinin önündeki en büyük engellerden, biridir; tümüyle kaldırılmalıdır. Oysa, ancak geçici bir çözüm olabilecek değişiklik tasarılarının dahi karene bağlanması savsaklanarak, konu unutturulmaya, üstü örtülmeye çalışılmaktadır. Hangi suç cezalendirdiği bile belli olmayan, hiçbir hukuksal dayanağı kalmayan bu maddelerden dolayı cezaevlerinde yatmakta olanlar daha kaç ay, kaç yıl demir parmaklıklar arkasında tutulacaklar?

Başının, kamuoyunun, demokrasiden yana herkesin diğer cezaevlerindeki hükümlü ve tutuklulara katılarak, başlattığımız bu haklı eylemimize destek vereceklerine inanıyoruz.

Öncelikle çağdaş bu 12 maddenin kaldırılması demokratikleşme doğrultusunda çok önemli bir adım olacak, antidemokratik bir çok düzenlemenin yaşımdan çıkarılması için bir fırsat yaratacaktır.

Söz konusu maddelerin kaldırılması adaletsizliğin ve ayıbın sona erdirilmesi için, toplumun en geniş kesimlerinde sürdürülen tartışmaların adil bir sonuca bağlanması gerekmektedir.

Bu maddelerin toplumsal yaşamdan çıkarılmaları amacıyla ileri sürülen taleplerin gözardı edilemediği, geri dönülmez ve ertelenemez bir sürecin başbaşa olduğu bu dönemde haklılığımız bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Bu gereklilik ve haklılığın dayanaklarının kamuoyunun gündeminden kesinlikle çıkarılmayacağı ve çözümün gerçekleştirileceği inancının verildiği sürece kadar açlık grevine başladığımızı duyururuz.

Çarpık 12 Eylül hukukunun açtığı yaralar kanamaya devam ediyor; Cezaevleri hala askeri mahkemelerce hukukun temel ilkeleri kabaca çiğnenerek mahkûm edilmiş insanlarla doludur; Yargılamaları 8-10 yıldır tutuklu olarak sürdürülen insanlar vardır. Bu yaralar artık sarılsın, toplum vicdanındaki karene kaldırılmalıdır.

Bir genel af sorunluluğu değil, "yüzyılda haklı" kuşku yaratan "Güneydoğu Kararnemeleri" ile doğan ortamdaki yararlanılarak 12 Eylül dönemi hükümlülerinden bir bölümünün Eskişehir Özel Tip Cezaevinde yeni inşa edilmiş, mezarlık benzeri tek kişilik hücrelere kapatılmaları hazırlığı yapılmaktadır. Bu insanlık dışı uygulamadan vazgeçilmesi istemiyle cezaevlerinde bağlamış ve başlayacak uyarı direnişlerinin de yanında olduğumuzu duyuruyoruz.

İstanbul, Bayrampaşa Cezaevi
25 Mayıs 1990

Osman SAKALSIZ

Ahmet KARDAM

Cihan ŞENOĞUZ

Osman SAKALSIZ: TBKP Genel Sekreter Yardımcısı. TİP Davası sanığı olarak TOY. 141. maddeden tutuklu.

Ahmet KARDAM: TBKP Merkez Komitesi Üyesi. 12 Eylül öncesinde yayınladığı bir kitap nedeniyle TOY. 142'den 7,5 yıla hükümlü.

Cihan ŞENOĞUZ: TKP İstanbul davasından 15 yıla hükümlü. Ayrıca N. SARGIN ve H. KUTLU'nun yargılandığı davada da aynı suçtan ikinci kere yargılanıyor.

TBKP GYK'NUN (09.11.1990) KARARLARI

KARAR No:1

PARTİNİN DURUMU ÜZERİNE

GYK, üstlenmek ve çözmek durumunda olduğu görevleri saptayabilmek, kendine gerçekçi bir perspektif çizebilmek için, özellikle kongre sürecinin başlamasından önce partimizin şu andaki durumu konusunda bir değerlendirme yapmak gereği duymuş ve verdiği ilk sonuçlar konusunda parti üyelerimize aydınlatıcı bir enformasyon verme kararı almıştır.

Bilindiği gibi partimiz, birlik, yasallık ve yenilenme hedefleri doğrultusunda verdiği mücadeleyle kamuoyunda önemli bir sempati kazanmıştır. Özellikle yasallaşma hedefi için verilen kararlı mücadelede kamuoyunda gözle görülür biçimde artan bir destek sağlamış bulunmaktadır. Günümüzde tüm dünyayı saran, altüst oluşturan yaratan güçlü değişim fırtınası içinde, komünist partilerinin karşı karşıya kaldığı olağanüstü sorunlar ve ülkemizdeki güçlü anti-komünizm koğulları dikkate alındığında, partimizin elde ettiği bu kazanımın değeri daha iyi anlaşılabilir.

Halkımızın, demokratik kamuoyunun TBKP'nin yürüttüğü mücadeleye verdiği değer, yasallaşma, KP'ne özgürlük mücadelemizde somutlanan politik süreçlere aktif müdahale politikamızın, tüm toplumumuza içten içe saran özgürlük istem ve beklentilerine denk düşmesine dayanıyor. Gerçekten de bugün giderek daha çıplak biçimde görülen, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü ivedilikle kazanılmaksızın katilimci, çoğulcu bir demokrasinin sözde kalacağıdır. Böyle bir demokrasinin önünde, baskıcı, militarist, güven tabuların ardına sığınan geleneksel devlet zihniyetinin, politika ve kurumlarının temel engel olduğu giderek daha açık görülüyor. İşte bu nedenle, Komünist Partisi'nin yasallığı ve Kürt halkının özgürlüğü mücadelesi bir yandan tabuların yıkılmasına hizmet ederken, diğer yandan özlenen tipte çağdaş bir demokrasiyi kazanmanın, toplumun ve devletin demokratikleşmesinin güçlü araçlarından biri oluyor.

GYK, partimiz etrafında oluşmuş sempati ve desteği partiye kanalize etmek gibi çokki dar anlayışlar içine hapsedilmeksizin, bunu demokrasi sürecini derinleştirme ve birlik sürecine taşıma görevini üstlenmek istemektedir.

Bunun başarılabilmesi, herşeyden önce tek tek tüm TBKP üyelerinin partimizin bu önemli kazanımının ve bunun getirdiği sorumluluğun bilincinde olmasına, bir başka deyişle partimizin politik perspektifinin ve üstlendiği misyonun kavranmasına bağlıdır.

Tam bu noktada GYK, partimizin birlik, yasallık ve yenilenme hedefleri doğrultusunda verdiği mücadelenin kamuoyunda yarattığı olumlu sonuçlar ve somut kazanımlarla, bu sonuçların parti içindeki kavranış düzeyi arasında bir kopukluğun var olduğunu saptamaktadır.

GYK sorunun nedenleri üzerinde durmuş ve şu sonuçlara varmıştır: Partimizin politik perspektiflerini daha da geliştirip somutlamak gerekli olmakla birlikte, bu alanda perspektifimiz açıktır. Buna karşılık politik aktivite düşüktür. Bu çelişkinin bir dizi anlaşılır nedeni varsa da, esas olarak parti içi ortam bu duruma yol açmaktadır.

GYK, parti içi ortam konusunda şu değerlendirmeyi yapmaktadır.

Partimiz, başka nedenleri de olmakla birlikte, yasallık ve birlik görevlerinin karşı karşıya getirilmesi sonucu ortaya çıkan durum nedeniyle çok ciddi sorunlar içine girmiş, bir güven bunalımı doğmuş ve sonuçta parti atmosferi zarar görmüş, açıklık sağlanamamış, bu durum parti ilişkilerinde ciddi bir yıpranma getirmiş ve parti üyelerimiz arasında erozyona yol açmış, kimi üyelerimiz kenara çekilmiş ya da çalışma enerjileri düşmüştür. Sonuçta hem yasallık, hem de birlik çabalarımız bu durumdan zarar görmüştür.

Yasallık ve birlik hedeflerimiz konusundaki bulanıklığın giderilmesi ve her iki hedef için de kararlılığı yeniden kazanılmasından sonra bugün parti içi ortam iyileşmektedir. Yaşadığımız bütün sorunlara karşı, parti içi ortamı daha da iyi duruma getirmenin koğulları olmaktadır. Üyelerle yapılan bir dizi görüşmenin ve gelen bilgilerin değerlendirilmesi, partimizde artık birlik ile yasallığın yapay olarak karşı karşıya getirilmesi gibi bir sorun kalmadığını göstermektedir. Bu sorun aşılmıştır. Partimizin, birlik amacıyla hemen varlığının sona ermesi tartışması da bitmiştir. Partimizin yasal kuruluş dilekçesini vermesi üyelerimizin aktif desteğini kazanmıştır. Birlik sürecine tüm gücümüzle katılma kararımız aynı şekilde aktif destek görüyor. Politik süreçlere aktif müdahale politikamızın da, desteklemenin ötesinde, giderek daha iyi kavranmaya başlandığı görülüyor. Öteyandan, partimizde farklı görüşler olmakla birlikte, yenilenme politikamızın ciddi bir dirençle karşı karşıya olmadığı açıkça gözleniyor.

Bu olumlu gelişmeler, bozulan parti içi ilişkilerin yeniden onarılmasının, sarılan güven ortamının yeniden oluşmasının, kenara çekilmiş üyelerimizin yeniden aktivite kazanmalarının olanaklarını yaratıyor.

Ne var ki, politik ortamın gerekleri dikkate alındığında bu sürecin yavaş geliştiği gözleniyor.

GYK, bu durumu tüm parti üyelerimizin önüne koymak, bu sorunun değerlendirilmesini ve çözümünü paylaşmak istiyor.

GYK, TBKP'nin bütün potansiyellerini birlik ve yasallık mücadelesinde yeniden etkin bir biçimde ayağa kaldırabilmek için farklı yaklaşımların üzerinde birleşebilecekleri yeni mütabakatların yaratılabileceğine inanıyor.

1-Bütün TBKP'lilerin önemine inandıkları ve içinde büyük özverilerde bulundukları 141-142'ye karşı mücadelenin en önemli aşamasına geldiğimiz için, geniş demokratik güçlere dayanan yeni bir siyasal kampanyanın örgütlenmesine girişebiliriz.

2-Bir görevi de TBKP'nin daha geriye doğru TİP ve TKP'nin deneyimlerini tartışmak, bu deneyimlerin birlik partisine en yararlı biçimde aktarılması için sonuçlar üretmek olan kongre sürecini birlikte planlayabilir ve uygulayabiliriz.

3-Birlik partisinin teorik ve politik zemininin oluşmasına katkıda bulunacak ön çalışmalar, yenilenme ci çizgimizin verdiği olanaklarla gerçekleştirilebilir.

Bu hedefler için geçmişte partimizde her düzeyde sorumluluk almış ve katkıda bulunmuş yoldaşlarımız da dahil olmak üzere tüm yoldaşlarımızla yeni bir konsensus yaratılması için diyaloga girmeliyiz. Bu, bugün sorumluluğu olan veya olmayan bütün yoldaşlarımızın ortak görevidir.

TBKP GYK'nun (09-11. Temmuz 1990) KARARLARI

KARAR NO:2

GYK'nun Çalışma Tarzı Üzerine

Donmuş, şematik, monolitik ve içe dönük bir parti anlayışından uzaklaşabilmek için yeni bir çalışma tarzına yönelmeliyiz. Yeni çalışma tarzının tüm kurum ve kurallarıyla ortaya çıkmasını beklemeyiz, canlı ve sürekli değişime açık bir parti anlayışıyla, eskinin yanlışlarından arınmaya girişmek gerekiyor. Bu çalışma anlayışı ve tarzı TBKP kongre süreci ve birlik partisi süreci boyunca geliştirilmelidir. GYK, bu sürecin geliştirilmesinde sürekli bir teorik ve pratik çalışma sürdürmeyi zorunlu görüyor. Kuşkusuz, yeni parti ve çalışma tarzı anlayışının geliştirilmesi tek başına GYK ve öteki TBKP örgütlerinin değil, Marksist Sol'un her kesiminin de katkısını gerektirir.

GYK, eskinin katı merkezîyetçi ve bürokratik anlayış ve çalışma tarzına düşmek için, Ülkenin ve partinin sorunlarını kavrayarak düşünce ve politika üretmeyi esas görevi olarak belirler. Bu, bugüne dek merkez organlarının görevi olarak tanımlanmış görevleri tüm parti örgütlerine yayan, tüm parti örgüt ve üyelerinin görevlerini tarif etmek yerine, bunun ana çizgilerini belirleyerek onlara inisiyatif tanıyan bir anlayış ve tarzla yerine getirilebilir. Yerel politika ile partinin genel politik hedeflerini kavrayan ve bağdaştıran yerel örgütler partinin geneline perspektif verecek örnek çalışmalar yaratabilir.

Desentralize çalışmayı sağlayabilmek için tüm yerel örgütlerin ortak politik perspektife sahip olması, bunun için de tüm parti üyelerinin karar alma ve gerçekleştirme süreçlerine katılımı gerekir. Karar alma sürecine sağlıklı katılım, her parti üyesinin ve organının düşünce üretmesi ve karşılıklı bilgi alışının sürekliliğinin sağlanmasıyla olanaklıdır.

Monolitik olmayan partiye varılması yani tüm farklı görüşlerin parti içinde zenginlik oluşturabilmesi, ancak farklı görüşler arasında her ciddi düşünüşte konsensüsler yaratmakla gerçekleştirilebilir. Konsensüs, görüş farklılıklarının üstünü örtmek, her konuda uzlaşma aramak değil, farklı görüşlere, farklılıklara rağmen birlikte adım atabilmek demektir. Konsensüs fikrinin yanlış anlaşılması, farklı görüş sahiplerinin ayrılması ya da dışlanması sonucunu getirmektedir. Parti içinde özgür düşüncenin gelişebilmesi ve güvence altına alınmasından başka GYK, tüm parti örgütleri sorumludur. Konsensüste ortak iş yapma temelinin anlaşılması durumunda partinin politik süreçlere müdahalesi olanaksızlaşır; parti canlı yaşamdan kopar, içe döner ve bu durum düşünce zenginliğini, demokrasiyi değil, tersine kısırlığı getirir. Çoğun mantığı çoğulcu bir mantıktır ve parti içinde farklı düşüncelerin olması bu nedenle de bir zorunluluktur.

Parti, eski tarz öncülüğün yola çıktığı anlayış tarzından sıyrılarak, kendini toplumun değişmesinde rol oynayan diğer sosyal politik güçlerle eşit haklı bir düzlemde görmelidir. Parti, toplumun sivil örgütlenmesine yardımcı olacak doğru ve iletici politikalar üretmek ve toplum örgütlenmesinin önündeki her tür antidemokratik engeli kaldırmak için etek bir mücadele içinde olmalıdır. Bu anlayışla GYK, yeni tarzda bir işbölümünü gerekli olduğu görülmektedir. Bu işbölümü, politik hedeflere bağlı, değişken, dinamik bir işbölümü olmalıdır. Bürokratik, durağan, verimsiz bürokrasi yerine; GYK'nın çeşitli güncel görevlere bağlı değişken ve üretken çalışma gruplarına dayalı bir işbölümü temel alınacaktır. Bunlar aşağıya doğru dallanan örgütlenmeler değil, GYK'nın politika üretmesine katkı yapacak uzman çalışma gruplarıdır. Çalışma grupları partili olmayan uzmanlara da başvuracak ve onları çalışmalarına katabilecektir. Her çalışma grubu çalışma tarz ve grup bileşimini kendisi belirleyecektir. Bunların ışığında bugünün istemlerine bağlı olarak aşağıdaki çalışma gruplarının oluşturulmasına karar verilmiştir:

GYK BÜYÜKLERİNDE OLUŞTURULACAK GRUPLAR:

- 1) Kongre hazırlık grubu, 2) Birlik çalışmaları grubu, 3) Demokrasi Kampanyası grubu, 4) Kültür sorunu grubu;

MYK BÜYÜKLERİNDE (GYK ÜYELERİNİN DE KATILIMIYLA) OLUŞTURULACAK GRUPLAR:

- 1) Politik aydınlatma grubu, 2) Kamuoyu ilişkileri grubu 3) Örgüt çalışmaları grubu, 4) Çevre ve yerel yönetimler grubu, 5) İnsan Hakları ihlalleri ile tutuklu ve hükümlülerle dayanışma grubu.

İL VE İLÇELERİN KURULUŞ ÇALIŞMALARI:

İL ve ilçelerin kuruluş çalışmalarını desteklemek için GYK üyeleri görevlendirilecektir.

Çalışma programının temel hedefleri olarak GYK; kongre süreci, birlik çalışmaları ve demokrasi kampanyası hedeflerini saptamıştır.

Çalışma takvimi olarak Ağustos sonuna kadar il ve ilçe kuruluşlarının tamamlanması esas alınacak ve kongreler takvimi kuruluş çalışmalarının sonuçlarına bağlı olarak belirlenecektir.

Sayı :
Tarih:

Sayı :
Tarih:

TBKP GYK'nun (09-11 Temmuz 1990) KARARLARI

KARAR NO:3

BİRLİK SÜRECİNE TBKP'LİLERİN KATHILARINI ARTTIRMA ÜZERİNE

TBKP, marksistlerin birlik partisinin kurulabilmesi için her türlü çabayı göstermektedir. Bu nedenle partimizin tüm örgütlerinin temel gündem maddelerinden birisi de, bu kuruluşa daha iyi katkıyı nasıl yapabilecekleri olmaya devam edecektir.

Marksistlerin birlik partisinin teorik ve politik temellerinin atılması için TBKP, yenilenme doğrultusunda tartışma, olgunlaştırma ve geliştirme çabalarını sürdürmektedir.

Bu süreçte TBKP'liler, Parti politikasının özgür, yaratıcı ve girişimci bir tarzda birlik partisine katkı sağlamasına özen gösterecekler, birlik partisinin kuruluş sürecinin bağımsız gelişimini ve kendi iç işleyişini dikkatle gözetecek, kendilerini onun bir unsuru olarak ifade etmeye devam edeceklerdir.

TBKP GYK'nun (09-11 Temmuz 1990) KARARLARI

KARAR NO:4

KONGRE SÜRECİ ÜZERİNE

Kongre sürecinde üç önemli sorunun çözümünün sağlanması amaçlanacaktır; Politik hedeflerimiz için mücadeleyi hızlandırmak, partimizin daha kapsamlı olarak toparlanmasına yardımcı olmak ve birlik sürecinin derinleştirilmesine THKP olarak katkımızı artırmak. Başka deyişle kongrelerimiz, birlik, yasallık ve yenilenme sürecini hızlandıracaktır.

Kongre süreci, politik rejimin demokratikleştirilmesi mücadelesinin yükseldiği bir ortamda yer alacak ve politik etkileriyle bu süreci hızlandıracaktır. Kongre süreci yalnızca Büyük Kongre'yle sınırlı olmayıp il ve ilçe kongreleri ve kongreler öncesi çalışmalarla birlikte bütünsel bir süreç olacaktır.

Kongre, geçmişin muhasebesini yapma görevini yerine getirme durumundadır. Bu muhasebe, ayrı ayrı TİP ve TKP ile TBKP sürecinin politik, ideolojik ve örgütsel muhasebesini tarihsel ve güncel çerçevede içerecektir. Bu nedenle kongre süreci tüm TBKP'lilerin katılımına açık bir süreç olacaktır. Kendini TBKP'li sayan herkes şu andaki parti konumu ne olursa olsun bu süreçte katılma durumundadır. Dahası, dün TİP ve TKP saflarında olan ya da kendini o saflarda gören, fakat yasal ya da başka nedenlerle TBKP oluşumunun dışında kalmış olanlara da kongre süreci açık olacaktır. Bu amaçla GYK şu anda aktif politik faaliyet içinde olsun olmasın, şu anda izlenmekte olan politik çizgiyi benimsenin benimseninin bütün TBKP'lilerin kongre sürecine katılabilmeleri için çaba harcayacaktır. Gene bu amaca varabilmek için TBKP GYK kongre süreci boyunca farklı görüşler ve eğilimler arasında yeni mutabakatlar (konsensüsler) yaratılması için çalışacaktır.

Devralınan olumlu mirasın birlik partisine aynen taşınabilmesi kongre sürecinde bu amaçların gerçekleştirilebilmesine sıkı sıkıya bağlıdır. GYK, sürecin katılan bütün ilgililerin bunun getireceği sorumluluk ve bilinçle davranacaklarına inanır ve çalışmalarında başarılar diler.

Değerli Yoldaşlar,

15.6.1990

TBKP'liler FAC 2. Temsilciler Kurulu 9 Haziran 1990 tarihinde Mainz'de yapıldı.TK, önceden gönderilen gündem dahilinde örgütsel ve politik faaliyetlerimizi değerlendirdi,bazı kararlar aldı.Sizlere bundan sonraki çalışmalarımızın seyrini içeren kararlarımızı iletiyoruz.

1. Birlik sürecine yönelik farklı yaklaşımlar olmasına rağmen ortak noktada birleşilebildi. Türkiye marksistlerinin birlik sürecine,F.Almanya'dan aktif destek verilmesi,23 Haziran Hazırlık Kurultayına ve sonrasındaki içerik (özellikle programın göçmenler bölümüne) tartışmalara yani 'sosyalistlerin birlik partisi' oluşum sürecine; TBKP'liler olarak tüm gücümüzü ve olanaklarımızı seferber ederek katkıda bulunma kararı alındı.(ilgili kararlar ekte)

TBKP'nin kuruculuk başvurusunu rejime karşı,onu zorlama girişimlerinden biri olarak algılıyoruz.Düşünce ve örgütlenme özgürlüğü üzerindeki tüm yasakların kalkması ve demokrasinin kazanılması mücadelesinin diğer sol/marksist güçlerle birlikte yürütülmesi gerektiğini düşünüyoruz.

2. FAC'deki örgütsel politik faaliyetlerimiz değerlendirildi.Bazı kentlerde sorunların sürdüğü,yoldaşlarımızın bekleme sürecine girdiği dile getirildi."şimdi ne olacak?"sorusu tüm örgütlerimizin karşılaştığı bir olgu.Yasal başvuru ile birlikte, üyeliğimiz sürecekmi?nasıl? TK,bu konudaki belirsizlik netleşene kadar beklemenin,faaliyeti durdurmanın doğru olmayacağı görüşünde.Doğal olarak üyelik yenilenmesi ve yapımızın yeniden ayarlanması olgusu gündeme gelecektir.TK,durum kesinlik kazanana kadar(Eylül ayından sonra gelişmelere göre belirlemek mümkündür) örgüt ilişkimizin ve koordinasyonun sürmesini kararlaştırdı.

Çalışmalarımızın canlanması somut hedef ve faaliyet ile mümkündür.Gelinen aşamadan sonra artık çalışmalarımızı F.Almanya'ya dönük olarak yürütmeliyiz.Gündemimizin ana eksenini FAC'deki göçmenlikten kaynaklanan sorunlar oluşturmali. Konferans kararlarımızda belirlenen ana görevleri pratiğe nasıl geçirebileceğimiz üzerine kafa yorulmalı.Faaliyetlerimiz dışa yönelik ve göçmen kitleleriyle ilişkilerimizi yeniden güçlendirmeye yönelik olmalı.Göçmen kitesinden izole bir politik faaliyet düşünülemez.Komünistler yaşadıkları yerde sosyal ve politik yaşama aktif katılmalıdır.Bu da demokratik kitle örgüt ve hareketlerinde,göçmen derneklerinde, sendikalarda,girişimlerde-kadın,gençlik,çevre vb- aktif yer alarak mümkündür.Demek ki yapılacak iş şimdi çok açıktır.Her komünist kendi özgür iradesiyle çalışacağı alanı belirlemeli,tabiki verimli çalışabilmek için koordine gereklidir.Her yerel örgüt ana yönelimimiz ve koşullarına göre somut çalışma planı yapmalıdır.

3. Mali konu:

Çalışmalarımızın daha sistemli ve çabuk yürütülebilmesi hepimizin arzusu.Bu ise finansman sorununun çözümüne bağlıdır.Gelirlerimizde ki düzensizliği önlememiz ve gereksiz enerji kaybını giderebilmemiz için düzenlemeler kararlaştırıldı.

- Bundan sonra üye **aidatları ödeme vekaleti**(dauerauftrag) yöntemi ile **kontomuza** yapılacak. (düzenlenen **formları** size göndereceğiz,**her üyenin** bunları doldurması gerekiyor) Bu bir noktada üyelik ilişkisinin sürüp-sürmeyeceğini tespit anlamı taşımaktadır.
- Tüm gelirlerin **1/3**'ü (%33) yerel örgütün çalışmalarında kullanılmak için parti örgütlerine bırakılacak.
- Her p.örgütü kasa tutmalı ve harcamalarını belgelemeleri,mali rapor vermeleri gerekiyor.
- Gerekli gören/üye sayısının çok olduğu kentler/eyaletler de KK ile görüşerek konto açabilirler.Fakat bu yasal ve vergiden muaf olmalıdır.(yine 1/3 payı kendileri tutabilirler,**gelirlerin 2/3**'si FAC parti örgütüne verilecektir.)
- **Aidat** miktarlarını yeniden (gelen istemlere dayanarak)belirledik.Bundan sonra; çalışan her üye **en az 30,- DM.**,öğrenci,işsiz vb.**en az 10,- DM.** ödeyecektir. isteyenler şüphesiz keseneklerini yükseltebilirler.
- **Ayrıca**,kesenek borcu olan yoldaşlarımızın açıklarını kapatmalarını istiyoruz. Bir kezliğe mahsus olmak koşuluyla ödeme zorluğu olanlara kolaylık yapılabilir, geçmiş ayları Haziran '90'a kadar belirli bir indirimle kapatmalılar.Bunu üye ile yerel sorumlu arasında konuşunuz.

TK,kesenek ödemeyen örgütlere ve üyelere bundan sonra enformasyon mataryelleri göndermemeyi kararlaştırmıştır.Düzenli bilgilendirme bize ağır maliyete malolmaktadır.Karşılıksız bunun üstesinden gelmek mümkün değildir.Üyelik haklarından yararlanmak isteyen herkes,bunun maliyetine katkıda bulunmak zorundadır.

Temsilciler Kurulu'nun bu kararlarıyla çalışmalarımızın önünün açıldığı ve kolaylaştırıldığı kanısındayız.

F.Almanya'da eşit haklar ve ülkemizde demokrasi mücadelesinde,birlik-yasalılık çabalarında hepinize üstün başarılar dileriz.

Yoldaşça selamlarımızla,

TBKP FAC
KOORDİNASYON KURULU
a.K.Kıran

Kontomuz:

K.Kıran/Sonderkonto

Postgiroamt Essen BLZ 360 100 43

Knt.nr.:3205 58-438

Karar no.1 :

Sos. Birlik Partisi Kurulması;

9.6.1990 tarihinde F.Almanya'nın Mainz kentinde toplanan TBKP'liler Temsilciler Kurulu ;

Ülkemizde 15 Nisan 1990 tarihindeki toplantıyla başlatılan 'Sosyalistlerin Birlik Partisini' oluşturma sürecini selamlar.

FAC'deki TBKP'liler olarak tüm gücümüzle bu sürecin başarıya ulaşmasında yer alacağız.

Sosyalistlerin Birlik Partisi girişimi, henüz ülkemiz marksist güçlerinin tüm bileşenlerini kapsamadığı, bunun gerçekleşmesi için daha fazla çaba sarfedilmesi gerektiği görüşündeyiz. "

Bu karar oybirliği ile alındı.

Karar no.3 :

Frankfurt Konferansında alınan, "Birlik" konulu bir Konferans kararının, zaman aşımına uğradığı gerekçesi ile bu aşamadan sonra toplanmasının gerekli olmadığı noktasında görüş birliğine varılmıştır.

Eylül ayından sonraki gelişmelere bağlı olarak, içeriği ve biçimi değişmek koşuluyla, dışımızdakilerinde katılımı ile böylesi bir toplantı gerekiyor yapılabilir.

Karar no.2 :

TBKP MY'e

9.6.1990 tarihinde F.Almanya'nın Mainz kentinde toplanan TBKP'liler Temsilciler Kurulu, Partimizin Merkez Yönetimine iletmek için aşağıdaki tavsiye kararını almıştır.

'Sosyalistlerin Birlik Partisi kurulması aşamasına tüm gücüyle katılacağını açıklayan partimiz TBKP'nin, 141-142'nin kalkmasını beklemeksizin, -bunu kendine ana politik hedef edinen geniş partinin de üstleneceğinden yola çıkan- bizler, yeni partinin kurulmasıyla birlikte, örgütsel varlığına son vereceği yönünde karar belirtmesinin, birlik çalışmalarını hızlandıracacağı kanısındayız. "

- 4 çekimsere karşın, oyçoğunluğuyla kabul edildi.

önerge:

Darmstadt temsilcisinin verdiği;
" Birlik görüşmelerinin sonuçlanmasını beklemeden, TBKP'nin örgütsel varlığını -şimdiden- fesederek, birliğe yerel birliklerin örgütlenmesiyle katılmasını tavsiye eder."
önergesi, Temsilciler Kurulu tarafından rededilmiştir.

ADIMLAR ve YENİ AÇILIM REDAKSİYONLARINA,

Değerli Arkadaşlar,

Sizlere aşağıda Sos. Birlik Partisi H. Kurultayına yönelik FAC'deki ortak çalışmanın ürününi gönderiyorum.

1. Aşağıdaki davetiye ile yapılan toplantıya 200'e yakın insan katıldı. İsimlerden de göreceğiniz gibi geniş ve çeşitli bir yapı olanlar var.

- Bu toplantıda 5 kişilik Koord. Bürosu seçildi.
- Kurultay sonrası toplantılar (Proğ. v.s. tartışma) yapılacak Buraya tüm sol yelpaze davet edilecek.

2. Aşağıdaki gazete ilanı yayımlama kararı alındı.

Sizden ricam, bu bilgilerden yola çıkarak konuyu HABER yapmanız.

* Hatta ÇAĞIRIYI mümkünse aynen yayımlayınız.
Çünkü diğer dergilerde gönderilecek.

Selamlar.

 DU./FAC

3. sayfa yalnız bilgilendirme için,

SOSYALİST
KAMU OYUNA

Sosyalistlerin siyasal yaşamda söz ve karar sahibi olmaları için kurulacak SOSYALİSTLERİN BİRLİK PARTİSİ'nin 15.4.1990 Bildirisinde açıklanan çok sesli ve eksiksiz demokratik işleyiş ilkeleri doğrultusunda ki Hazırlık Kurultayına F.Almanya'dan başarı dileklerimizi gönderiyoruz. Türkiye solunun birliğine yönelik her girişim ve oluşumu içtenlikle desteklerken Sosyalistlerin Birlik Partisi adının henüz dışında kalan çevre ve geleneklerle tamamlanması gereğine inancımızı belirtiyoruz.

Duisburg,5.5.1990

Sayın Dr.Nihat Sargın , Sayın Haydar Kutlu,
Değerli yoldaşlar,

Ülkemizde ki demokrasi mücadelesine mütevazı katkınızı yapmak,kendi kimliğinizle politik **faaliyette** bulunmak için ülkeye dönüşünüz, örnek ve kıvanç veren bir kararlılıktan sonra,2,5 yıl süren haksız tutukluluğunuzun bitişi ve tahliye haberini büyük bir sevinç ve coşkuyla öğrendik.

Özgürlüğe kavuşmuş olmanız nedeniyle sizlere geçmiş olsun dileklerimizi iletir,sizleri özlemle kucaklarız.

Sizlerin tahliyesi yalnız bizim için değil,aynı zamanda tüm demokrasi güçleri ve ülkemizin geleceği açısından büyük önem taşımaktadır. Ülkemizin demokratikleştirilmesi,partimizin **üzerindeki** ve kürt halkına,sol güçlere yönelik bütün yasakların kaldırılması mücadelesinde, emekçi halklarımızın özlemi geniş Marksist partinin oluşturulması çalışmalarında, sizleri önemli görevler,büyük sorumluluklar beklemektedir. Bundan sonra ki zorlukları da birlikte aşacağımıza inanıyoruz.

Her ikinize de tekrar en içten ve sıcak duygularımızla geçmiş olsun der, sağlıklı günler,birlikte mücadelemizde üstün başarılar dileriz.

Saygı ve sevgilerimizle,

F.Almanya'daki TBKP'liler adına;

K.Kıran, T.Kulaoğlu, İ.Erşan, T.Mengüllüoğlu, M.Ercan, C.Cengiz...

Temsilci arkadaşlara :

6.8.1990

Değerli yoldaşlar,

Sizleri teknik bir konuda bilgilendirmek için bu mektubu yazıyorum. Sizlerin de malumu olduğu gibi izin dönemi içersindeyiz. Ben de üç haftalığına izine çıkıyorum. 29 Ağustos'a kadar görevimin başında olamayacağım ve bana şahsen ulaşmanız mümkün olmayacak.

Doğal olarak bu zaman zarfında da Koordinasyonla ilişki kurma ihtiyacı olabilecektir. Yazılı ilişkileri yine Büro'muz üzerinden yürütebilirsiniz. Düzensizde olsa bir arkadaşımız bulunacak, fakat saatleri denk düşmeyebilir. Bürodaki Fax-telefonunu kullanınız (0203-33 92 29)

Örgütsel, politik konularla ilgili sorularınız için Koordinasyon Kurulu'ndan Müjdat Ercan arkadaşı arayınız. (Tel: 06131-23 44 97 ,gündüzleri) Bu dönem içinde o sizlere yardımcı olacak.

Ayrıca, birlik çalışmalarıyla ilgili konularda önceden de bildirdiğimiz telefon üzerinden ilişki kurulması gerekiyor. Girişim tel:0203- 29 239

Eylül ayında görüşmek dileğiyle, başarılar, selamlar.

TBKP FAC Koor.Kurulu

a. K.Kıran

Karar no.1 :

Sos. Birlik Partisi Kurultayına ;

9.6.1990 tarihinde F.Almanya'nın Mainz kentinde toplanan TBKP'liler Temsilciler Kurulu ;

Ülkemizde 15 Nisan 1990 tarihindeki toplantıyla başlatılan 'Sosyalistlerin Birlik Partisini' oluşturma sürecini selamlar.

FAC'deki TBKP'liler olarak tüm gücümüzle bu sürecin başarıya ulaşmasında yer alacağız.

Sosyalistlerin Birlik Partisi girişimi, henüz ülkemiz marksist güçlerinin tüm bileşenlerini kapsamadığı, bunun gerçekleşmesi için daha fazla çaba sarfedilmesi gerektiği görüşündeyiz. "

Bu karar oybirliği ile alındı.

Karar no.2 :

TBKP MY'e

9.6.1990 tarihinde F.Almanya'nın Mainz kentinde toplanan TBKP'liler Temsilciler Kurulu, Partimizin Merkez Yönetimine iletmek için aşağıdaki tavsiye kararını almıştır.

'Sosyalistlerin Birlik Partisi kurulması aşamasına tüm gücüyle katılacağını açıklayan partimiz TBKP'nin, 141-142'nin kalkmasını beklemeksizin, -bunu kendine ana politik hedef edinen geniş partinin de üstleneceğinden yola çıkan- bizler, yeni partinin kurulmasıyla birlikte, örgütsel varlığına son vereceği yönünde karar belirtmesinin, birlik çalışmalarını hızlandıracak kanısındayız. "

- 4 çekimsere karşın, oyçoğunluğuyla kabul edildi.

önerge:

Darmstadt temsilcisinin verdiği;

" Birlik görüşmelerinin sonuçlanmasını beklemeden, TBKP'nin örgütsel varlığını -şimdiden- fesederek, birliğe yerel birliklerin örgütlenmesiyle katılmasını tavsiye eder."

önergesi, Temsilciler Kurulu tarafından rededilmiştir.

Karar no.3 :

Frankfurt Konferansında alınan, "Birlik" konulu bir Konferans kararının, zaman aşımına uğradığı gerekçesi ile bu aşamadan sonra toplanmasının gerekli olmadığı noktasında görüş birliğine varılmıştır.

Eylül ayından sonraki gelişmelere bağlı olarak, içeriği ve biçimi değişmek koşuluyla, dışımızdakilerinde katılımı ile böylesi bir toplantı gerekiyorsa yapılabilir.

TBKP Merkez Yönetimi'ne,

9.6.1990 tarihinde F.Almanya'nın Mainz kentinde toplanan TBKP'liler **Temsilciler Kurulu**, Partimizin Merkez Yönetimine iletmek için aşağıdaki tavsiye kararını almıştır.

'Sosyalistlerin Birlik Partisi kurulması aşamasına' tüm gücüyle katılacağını açıklayan partimiz TBKP'nin, 141-142'nin kalkmasını beklemeksizin, -bunu kendine ana politik hedef edinen geniş partinin de üstleneceğinden yola çıkan- bizler, yeni partinin kurulmasıyla birlikte, örgütsel varlığına son vereceği yönünde karar belirtmesinin, birlik çalışmalarını hızlandıracığı kanısındayız. "

- 4 çekimsere karşın,oyçoğunluğuyla kabul edildi.

MY'e
yanıt verilmesi ricaıyla,

F.Almanya
K. Kurulu

Karar.1:

Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişimi Yürütme Kurulu'na,
9.6.1990 tarihinde F.Almanya'nın Mainz kentinde
toplanan TBKP'liler Temsilciler Kurulu ;

Ülkemizde 15 Nisan 1990 tarihindeki toplantıyla
başlatılan 'Sosyalistlerin Birlik Partisini' oluş-
turma sürecini selamlar.

FAC'deki TBKP'liler olarak tüm gücümüzle bu sürecin
başarıya ulaşmasında yer alacağız.

Sosyalistlerin Birlik Partisi girişimi, henüz ülkemiz
marksist güçlerinin tüm bileşenlerini kapsamadığı,
bunun gerçekleşmesi için daha fazla çaba sarfedilmesi
gerektiği görüşündeyiz. "

Bu karar oybirliği ile alındı.

Kurultaya
Mesaj

Karar no.3 :

Frankfurt Konferansında alınan, "Birlik" konulu bir
Konferans kararının, zaman aşımına uğradığı gerekçesi
ile bu aşamadan sonra toplanmasının gerekli olmadığı
noktasında görüş birliğine varılmıştır.
Eylül ayından sonraki gelişmelere bağlı olarak, içeriği
ve biçimi değişmek koşuluyla, dışımızdakilerinde katı-
lımı ile böylesi bir toplantı gerekiyorsa yapılabilir.

önerge:

Darmstadt temsilcisinin verdiği;
" Birlik görüşmelerinin sonuçlanmasını beklemeden,
TBKP'nin örgütsel varlığını -şimdiden- fesederek,
birliğe yerel birliklerin örgütlenmesiyle katılmasını
tavsiye eder. "
önergesi, Temsilciler Kurulu tarafından rededilmiştir.

Karar 1:

Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişimi Yürütme Kurulu'na,
9.6.1990 tarihinde F.Almanya'nın Mainz kentinde
toplanan TBKP'liler Temsilciler Kurulu ;

Ülkemizde 15 Nisan 1990 tarihindeki toplantıyla
başlatılan 'Sosyalistlerin Birlik Partisini' oluş-
turma sürecini selamlar.

FAC'deki TBKP'liler olarak tüm gücümüzle bu sürecin
başarıya ulaşmasında yer alacağız.

Sosyalistlerin Birlik Partisi girişimi, henüz ülkemiz
marksist güçlerinin tüm bileşenlerini kapsamadığı,
bunun gerçekleşmesi için daha fazla çaba sarfedilmesi
gerektiği görüşündeyiz. "

Bu karar oybirliği ile alındı.

Kurultaya
Mesaj

Karar no.3 :

Frankfurt Konferansında alınan, "Birlik" konulu bir
Konferans kararının, zaman aşımına uğradığı gerekçesi
ile bu aşamadan sonra toplanmasının gerekli olmadığı
noktasında görüş birliğine varılmıştır.

Eylül ayından sonraki gelişmelere bağlı olarak, içeriği
ve biçimi değişmek koşuluyla, dışımızdakilerinde katı-
lımı ile böylesi bir toplantı gerekiyorsa yapılabilir.

önerge:

Darmstadt temsilcisinin verdiği;

" Birlik görüşmelerinin sonuçlanmasını beklemeden,
TBKP'nin örgütsel varlığını -şimdiden- fesederek,
birliğe yerel birliklerin örgütlenmesiyle katılmasını
tavsiye eder."

önergesi, Temsilciler Kurulu tarafından rededilmiştir.

Neuhausen, I.3.1990

Sayı, No : 5

Değerli yoldaşlar,

Bildiğiniz gibi Komitemizin 1990 için tasarladığı geniş toplantıların I.sini 17 şubat tarihinde Bern'de 95 yoldaşın katılımıyla yapmış bulunuyoruz. Toplantımız üzerine birkaç saptamayı sunuyorum:

- Toplantı boyunca 46 yoldaş söz almış ve çok çeşitli konularda görüş belirtmişlerdir.
- Toplantının 45 dakikalık bir gecikmeyle başlaması olumsuzdur.
- Yine parti üyelerimizden 4'ü mazeretli olmak üzere 18'inin katılmaması düşündürücüdür.
- Toplantıya İsviçre Komitesi 1990/1991 çalışma programı taslağını sunmuş ve tartışmaya açmıştır. Ne varki katılanlar taslak üzerine görüş belirtmekten ziyade pekçok konuda eleştiri ve görüş belirtmeyi tercih etmişlerdir.
- İsviçre'deki ilk açık ve parti üyeleri dışındaki dostlarımızın katıldığı geniş toplantı olması nedeniyle bu durum doğal karşılanmakla birlikte ilerdeki toplantılarda gündeme bağlı olunmasına dikkat edilmelidir.
- Türkiye'deki tutuklamalar üzerine bilgi verilmiş, hazırlanan gazete ilanı Adımlar ve Cumhuriyet'e gönderilmiştir. Daha sonra tutukluların serbest bırakılması üzerine ilanlar yayından çekilmiştir.
- Yörelerdeki parti örgütleri Komitenin çalışma programı taslağını gündemlerine almalı üye ve yandaşlardan taslak üzerine yazılı ek, öneri ve eleştirileri toparlayıp iletmelidir.

- X X X
-Yoldaşlar, 9 mart'ta Türkiye'de Sargın-Kutlu davasının yirmiüçüncü oturumu yapılacaktır. Bu oturuma çeşitli iç ve dış nedenlerle önem verilmekte ve güçlü bir yerli ve yabancı delegasyonunun katılımı hazırlanmaktadır. İsviçre'den İsviçre Sosyal Demokrat partisi milletvekili olan Angeline FRANKHAUSER ve D. Stauble davaya katılmak üzere 8 martta Ankara'ya gitmeleri sağlanmıştır. Ne varki bu delegasyonun yol (uçak) masrafları bizim taraftan, otel masrafları kendilerince karşılanmasında anlaşılmıştır. İsviçre'den ilk defa bir parlamenterin gönderilmesi açık bir başarıdır. Tüm bu gelişmelerin mali yükünü karşılayan parti kasamız 1390 fr. alınan fotokopi makinası ile oldukça zayıflamıştır. Ayrıca pek çok parti örgütü. Konferanstan bu yana henüz aidatlarını ödememişlerdir.
 - Tüm yöreler birikmiş aidat kesintilerini gelecek komite toplantısını beklemeden süratle (sürratle) 82-13182-0 nolu postaçeki hesabına yatırmalıdır.
 - Basel örgütü Türkçe elektronik daktilonun iletilmesini sağlamalıdır.
 - Komitenin gelecek toplantısı yirmibir nisan tarihinde Zürih'te yapılacaktır.
 - Tüm yoldaşların 3/4 mart'ta Basel'deki Yurtdışı Birlik tartışmalarına (Devrim ve demokrasi, Birlik düzlemleri konusu) katılmaları olumlu olacaktır.
 - İsviçre'de politik polisin fişlemesi ile ilgili olarak yoldaşlar Bern'den (İçişleri bakanlığından) kendi fişlerini isteyebilirler. Bunla ilgili dilekçe örneği gönderilmiştir. Almancasını ekliyorum.
- Yoldaşlar, oldukça yüklü olan duyurumu bitirirken çalışmalarınızda üstün başarılar diler, selamlarımı iletirim.
- Ü. Loğan

Danimarka Parti Örgütü'nün Parti'nin içinde bulunduğu durum ve Kongre süreci ile ilgili görüşleri

Parti tarafından gönderilen enferyasyon bilgilerinin eksik olduğu, bu bilgilerle detaylı bir görüş beldirmenin zor olduğu tüm yoldaşlar tarafından dile getirilerek görüşlerini bildirdiler.

A- Kongre Süreci: Bir yoldaşımız hariç diğer tüm yoldaşlarımız partinin yönetim sorunu dahil, tüm üreteceği politikalar için parti gövdesinin iradesine başvurması gerektiği, asıl amacın bu olduğu için, bunun için gerekli aracın Kongre ve Konferans olabileceği dile getirildi. Ancak hemen tüm yoldaşlar Kongrenin partideki ayrılığı kemikleştirmemesi için gerekli hazırlıkların yapılmasını dile getirdi. Ayrıca, illegalde bir Kongre yada Konferansın toplanmaması, açık toplantı için şartların olup olmadığı konusunda çekinceleri oldu.

B- Birlik sorunu: Birliği partimiz için yakıcı sorun olduğu, ancak eşit şartlarda, tarafların birbirlerine önşart ileri sürmemeleri gerektiğine, bu anlamda Katli ve Sargın'ın Kurucular hareketinde yer almaması gibi görüşlerin doğru olmadığını, Birlik süreci gerçekleşene kadar Partinin fes edilmesi gibi bir konunun kabul edilemez olduğunu (Kongre konusunda olmasının diyen yoldaşlarda dahil) belirttiler. Birlik oluşturacağımız güçlerle eşit şartlarda bulunmamız gerektiği, aman küserler, darılırlar diğeri idareci mantığı doğru bulmadılar.

C- Paarti yönetiminden istifa eden yoldaşların tutumunu doğru bulmadılar. İstifalarını geri almalarını, çeşitlilik içinde birliği kendi partimiz içindede gerçekleştirmemizin ilerisi içinde büyük önem taşıdığını belirttiler.

D- K' ismi konusundaki parti yönetiminin görüşünü benimsediler. Bir yoldaşımız Kongre'nin gereksiz olduğunu, parti isminin Komünist olmamasının gerekli olduğunu söyledi.

Üç yoldaşımızın görüşünü alamadık.

24.3.1990

Danimarka Parti Örgütünün Partinin içinde bulunduğu durum ve Kongre süreci ile ilgili görüşleri Parti tarafından gönderilen enformasyon bilgilerinin eksik olduğu bu bilgilerle detaylı bir görüş bildiriminin zor olduğu tüm yoldaşlar tarafından dile getirilerek görüşlerini bildirdiler.

A. Kongre süreci: 1 Yoldaşımız hariç. diğer tüm yoldaşlarımız partinin yönetim sorunu dahil tüm üreteceği politikalar için parti görüşünün itade sine bastırması gerektiği. asıl amacın bu olduğu. bunun için gerekli araçlar Kongre veya konferans olabileceği dile getirildi. Ancak. Hemen tüm yoldaşlar Kongrenin partideki ayrılığı कमleştirmemesi için gerekli hazırlık yapılması dile getirildi. ayrıca illegalde bir Kongre veya konferans toplanmaması. oylar toplantı için şartların olup olmadığı konusunun da cektinceleri oldu.

B. Birlik sorunu. birliğin partinin için yatkın sorun olduğu. ancak eşit şartlarda. tarafların. bir birlerine öngörülleri sürmemeleri gerektiğini Bu anlamda Kutlu-Sargının Kurumlar hareketinde. yer alınmaması gibi görüşlerin. doğru olduğunu, Birlik süreci gerçekleştirilene kadar Partinin yer edilmesi gibi bir konunun kabul edilmesi gerektiğini (Kongre konusunda olmanın diğer yoldaşlar dahil) belirttiler. Birlik duyuracağımız güçlerle eşit şartlarda. bulunmamız gerektiği aman küserler, derilirler diye idareci mantığı doğru bulunmadılar.

C. Parti Yönetiminden istifa eden yoldaşların tutumunun doğru bulunmadılar istisjalarını geri almalarını çeşitlilik içinde birliği kendi partimizde gerçekleştirmemizin ileriisinde büyük önem taşıdığını belirttiler.

D. K ismi konusundaki parti yönetiminin görüşünü benimzediler.

- 1 Yoldaşın Kongrenin fereki olduğunu. parti Bütünün Komünist olmasının fereli olduğunu söyledi.
- 3 Yoldaşımızın görüşünü alamadık.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Frankfurt Kentinde Hüseyin Kiraz'la
ilgili Sorunun ele ~~alınan~~ ^{alınması} ve
çözümüne yönelik foranla ^{edilip} ~~edilip~~,
Frankfurt'taki yoldaşların onay-
ladıkları belge.

Ehte, Aynı Soruna ilişkin
MK adına ilettiğimiz görüş
(yaklaşımı) var.

Raif

Frankfurt, 15.10.89

KOMİSYON ÜZERİNE AÇIKLAYICI NOT

"Frankfurt Konferansı", gündeminde uzunca bir süredir sürüncemede kalmış H.Kiraz yoldaşla ilgili "suçlama" maddesini öne alarak görüştü. H.Çakır, E.Diker, Ü.Gürkan ve A.Türk'ten oluşan bir komisyon seçildi. Komisyon "tezlerini", A.Türk kaleme almış, "sözcü" olarak konferansa sunmuştur. Konferansta oybirliği ile benimsenen "Komisyon Tezleri" aşağıdadır.

GİRİŞ-GEREKÇE

1. Komisyonumuz kalıcı değildir.
2. Komisyonumuz kurtarıcı ya da temizleyici bir görev üstlenmemiştir.
3. Komisyonumuz, tezleri, konferansa benimsenirse, MK'ne bizzat iletmelidir.
4. Sorunun;
 - a) H.Kiraz'a yönelmiş suçlama somutluğu
 - b) "Geleneksel Sol Ortamımız" ve özellikle TKP'nin "olumsuz gelenekleri" gerçekliklerinin tarihselliğiolmak üzere iki temel yanı vardır.
5. MK'nin bu konudaki yanıtının değerlendirilmesi
6. Yukarıda belirtilen beş maddenin ışığında komisyonumuz şu değerlendirme ve karar özetini hazırlamıştır.

DEĞERLENDİRME-KARAR

Konferansımız olayı ciddiye almaktadır. Şimdiye kadarki; karalayıcı, suçlayıcı, dayatmacı; suçlamayı açıkça-gerekçeli-yazılı ve organda yapmayıcı; suçlama üzerine "bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın"cı olayı ciddiyetle-yazılı olarak, taraflara ve organlara getirmeyici/götürmeyici; bunun ısrarlı takipçisi olmayıcı; soru sormayıcı, düşünmeyici, girişimsizci, yaratıcı olmayıcı, içtenliksiz-yüreksiz; hem emirci hem boyun eğici memur tavırlı... kişi, organ düşünce ve davranışları, olayları, yani bu kollektif suç'u mahkum ediyoruz. Bu yol, devrimcilerin yolu oyamaz. Kim, nerede, ne zaman yapmışsa/yaparsa, hemen karşı çıkılmalı, mutlaka konferansa, organlar platformuna getirilerek arkası aranmalıdır. Ancak bu ilkeler, olumsuzlukların açığa çıkarılmasının örtbas edilmesine gerekçe yapılamaz.

H.Kiraz'la ilgili suçlama olayı: YENİ, BİRİCİK, Frankfurt'a ÖZGÜ, burası ile SINIRLI değildir. TKP Tarihi, böylesi suçlamalarla/acı-larla doludur. Yöneticilerce, pekçok düzeyde ve pekçok "dönemde", Parti içine ve Parti dışına yönelik böylesi suçlamaların varlığı bir SİR DEĞİLDİR. Böylesi düşünce ve davranışların hiçbiri sır olarak kalmamalıdır. Dahası, bunlar, devrimci ortam ve yığınlar önünde açığa çıkarılmalıdır, mahkum edilmelidir. Artık, kendisi gibi düşünmeyenleri, düşünce-politika üretenleri dışlayıcı/suçlayıcı tavırlar son bulmalıdır.

MK'nin yazılı cevabı, olayı, bu bağlamda görmemektedir. Olayı, tekil, yerel, geçici, geçmişte kalmış, sorumlusu olmayan bir yaklaşımla değerlendirmekte; hafife almaktadır. Üstelik, olaya bütünsel/tarihsel olarak yaklaşmadığı gibi, hareketin SÜREKLİLİĞİ'ni de görmeyerek, sorumluluktan kaçan/kaçınan, bunu aramayan bir yaklaşımı olduğu izlenimini ediniyoruz. TBKP, değil TKP son dönem olaylarını, Türkiye Komünist Hareketi'nin bütünsel-tarihselliğinde ve sürekliliğinde ÖZELEŞTİREL yaklaşımla, içtenlik ve açıklıkla, tüm olayları ele al-

malıdır. Ayrıca, böylesi olaylarla ilgili olarak, tüzük boşluklarını vb. giderecek çalışma ve tartışmalara olanak hazırlamalıdır.

Gerçekler, bizim olan/olmayan, yanlışlar/doğrular... vb. olarak bölünemez. Gerçeklerin açıklaması/açıklanması taksit-taksit olamaz. bu alanda toptancılık yağmurundan kaçayım derken, perakendecilik dolusuna tutulmak, devrimci çözüm olamaz. Gerçeklere yaklaşım ve gerçeklerin açıklanmasında utangaçlık, dönemcilik, tek yanlılık artık son bulmalıdır.

STALİNİZMLER karşısında da yukarıdaki gerçekler/ilkeler gözönüne alınmalıdır. Ülkemizde/dışarıda, parti içinde ve dışında Stalinizmler karşısındaki suskunluğa son verilmelidir. Bu yolda, ağız değiştirmekle yetinilemez. Kafaların değiştirilmesi şarttır.

- Konferansımız, H.Kiraz yoldaşa güvensizlik göstermemiştir. Tersine güven göstermiştir.
- Konferansımız, H.Kiraz yoldaşın suçlanmasını, olayın üstünün örtülmesini, açıklanması ve karşı çıkılmasının gecikmesini ve ele alınışının gecikmesini/sürüncemede bırakılmasını, "ne şiş yansın ne kebab yaklaşımını"... kınar.
- Bu olayda, tarafların açık, içten, özeleştirici tavra gelmiş bulunmalarını alkışlar,
- Suçlamaya tepkicil-suçlama ile karşı çıkılmasını onaylamaz.

Artık, konuşulmadık, tartışılmadık sorun/düşünce/duygu/sanı ve eleştiri kalmamalıdır. Bunların gerçekleştirilme platformu konferanslarımız olacaktır.

- Dedikodu, iftira, entrika, kişicil, makamcıl, ailecil, grupcul, zümrecil... hesaplar, artık itibar görmeyecektir. Tersine açığa çıkarılacaktır. Açığa çıkarılma ve görüşme platformu da konferanslarımız olacaktır.
- Partide üvey/has evlat ayırımı yaşanmayacaktır. Buna fırsat verilmeyecektir. Görev/yetkiler, organ kararı ile verilir-alınır. Son-suza dek görevli/yetkili olamaz; görev/yetkiler kimseye ayrıcalık vermez.
- Çalışmalarımızda güven, içtenlik, açıklık, demokrasi ve iknaya dayalı çoğunluk kararı egemen olacak, azınlık düşünce hakları korunacaktır.
- Çalışmalarımızın temeli olan konferansımız, "askıllılar", "küskünler" ve "küstürülmüşler" le birlikte, genişletilmiş tam üyeli hale getirilecektir.

H.Çakır

E.Diker

Ü.Gürkan

A.Türk

FRANKFURT'TA HÜSEYİN KIRAZ YOLDAŞIN DURUMUYLA İLGİLİ
ORTAYA ÇIKAN SORUNA İLİŞKİN YAKLAŞIMIMIZ :

1. Partimizin merkezi bir "Disiplin Kurulu" yoktur. Bu tür olaylar ve şikayetler Merkez Komitesi'ne intikal ettirilir. MK konunun ya da şikayetin araştırılmasına gerek duyuyorsa bir komisyon oluşturur veya ilgili Büro'lardan birine görev verir.
 2. Frankfurt örgütünden FAC Bölge Komitesi kanalıyla bize intikal eden bu konu üzerine, olayı daha geniş boyutlu araştırarak bir Komisyon oluşturmaya, aşağıdaki nedenlerden ötürü gerek duymuyoruz.
 3. TKP'nin çalışmalarında ortaya çıkan ve bundan 5 yıl kadar önceye uzanan böylesi bir soruna, yerel örgütün yani bizzat bu sorunu yaşayan yoldaşların dışından bir çözüm getirebilmeyi mümkün görmüyoruz.
 4. Geçmişteki TKP Merkez Komitesi'ne Hüseyin Kiraz yoldaşla ilgili herhangi bir suçlayıcı bilgi gelmediği gibi, TKP FAC Yöre Komitesi'nin de yoldaşla ilgili bir başvurusu ya da raporu sözkonusu değildir. Ayrıca, o dönemdeki TKP Yöre Komitesini oluşturan üyelere böylesi bir sorunun aktarılmamış ve Yöre Komitesi'nin gündemine girmemiş olduğunu da öğrenmiş bulunuyoruz.
 5. Özellikle 12 Eylül'le başlayan ve 86 yılına kadar süren dönem, bu tür sorunların ortaya çıkmasına elverişli bir ortam yaratıyordu. Ama biz, belgeye dayalı kanıtlarımızın olmadığı durumda hiç bir yoldaşımız ve parti sempatizanımıza ilişkin onu suçlayıcı, zan altında bırakıcı nitelik taşıyan kanaatlere varmadık. Bu durum Hüseyin Kiraz yoldaş için de böyledir. Bizim nezdimizde dürüst bir parti üyesi olan Hüseyin Kiraz'a yönelik, bunun dışında bir kanaatimiz olmadığı gibi, bu tür kanaatleri taşıyabilecek olanları da samimi bulmuyoruz.
 6. Biz parti üyeleri hakkında kişisel kanaatlerini birlikte çalıştığı diğer yoldaşlarına aktarmış yoldaşlarımız varsa, onların bunun gerekçelerini açıkça ortaya koyacaklarına, parti içinde böylesi bir açıklık ortamının olduğuna inanıyoruz. Sözkonusu "suçlamayı" bir kanaat olarak yaymadığını söyleyen yoldaşlarımıza da "bunu yaptınız" diyecek somut belgelere sahip değiliz.
- Sonuçta bize göre, karşılıklı iddiada bulunan yoldaşlar, yıllardan beri birbirlerini tanıyan tüm parti üyelerinin saaduyusuna basvurmalıdır.
7. Ama inanıyoruz ki en iyi çözüm, şimdi bu tür tartışmaları gündemden çıkartmaktır. Çünkü, bu tür sorunları eski parti anlayışı, eski tarz çalışma ve gizlilik koşulları yaratabiliyordu. Günümüzde ise, çabdas, yasal ve yığinsal parti anlayışımız, onun açıklığa ve demokrasiye dayalı iç yaşamı bu sorunların ortaya çıkmasını zaten önleyebilecektir.

Değerli Arkadaşlar,

Behice Boran Eğitim Kollektifi'nin yıllık genel toplantısına hoşgeldiniz. Bu toplantımızda geçen bir yıl içerisindeki çalışmalarımızı değerlendireceğiz. Yapacağımız değerlendirmeler aynı zamanda önümüzdeki dönem çalışmalarının şekillendirilmesinde katkıda bulunacaktır.

Kollektifimiz'in ilkeleri açısından çalışmalarımızın değerlendirilmesi: Arkadaşlar, geçen yılın başında kurulan kollektifimizin ana ilkesi "Melbourne" de TBKP'nin görüşlerinin yayılması, onunla maddi ve manevi dayanışmanın yükseltilmesi " olarak saptanmıştı. Yaptığımız tüm etkinlikler, yayın, dayanışma ve eğitim etkinlikleri bu ana ilkeye hizmet eden etkinlikler olarak görülmüştü. Geride kalan bir yıla baktığımızda, bu ilkeler doğrultusunda çalışmalar yaptığımızı görüyoruz.

- Kollektif toplantılarının üyelere bildirilmesi ve yer tutulması düzenli bir şekilde yerine getirilmiştir.
- Kollektif üyeliği ödentilerinin toplanması düzenli olarak yürütülmüş, her tür hesap düzenli olarak tutulmuştur.
- Türkçe ve İngilizce yazışmalar, dosyalama, belge, çeviri işleri eylem ve etkinliklerimize paralel olarak yürütülmüştür.
- Kollektifimiz üçüncü kişi ve kurumlara karşı temsil edilmiştir. Bunlar Türkiye'deki demokratik kitle örgütleri, dayanışma komiteleri, Avustralya siyasi partileri, kişi ve kurumlardır.
- Kollektifimiz, Avustralya-Vietnam Dostluk Derneği'ne üye kuruluş olarak kabul edilmiş, etkinliklerine ve genel kuruluna da katılmıştır.
- Yayın dağıtımını planlı ve organize bir şekilde aksamaksızın yürütülmüştür.
- TBKP ile maddi dayanışmada bulunulmuştur. (1000 A\$).
- Newroz, 12 Eylül vs. gibi eylemlerde çoğaltılan broşür, bildiri, yayın dağıtılmıştır.
- Kollektifimizin adını onurlandıran Behice Boran ölümünün 1. yılında anılmıştır. Bu anmada videodan cenaze ve dönüş filmleri izlenmiştir.
- Sydney M. Suphi Eğitim Kollektifi ile ortak bir şekilde Türkiye'deki Kutlu-Sargın mahkemesine eski senatör R. Wood gözlemci olarak gönderilmiştir. Gözlemci ile geniş katılım ve destekli bir salon toplantısı düzenlenmiştir.
- Bu etkinlik sayesinde The AGE gazetesi Türkiye, Kutlu-Sargın konularına yer vermiştir. Yine bu eylemle ilgili olarak 3CR İngilizce yayınında yürütmeden bir arkadaşla mülakat yayınlamıştır.
- Dayanışma etkinliklerimizde esas olarak lobi çalışma yöntemine geçilmiştir. Çeviriler, basın bildirileri ve mektuplar yoluyla partiler, parlamenterler, sendikalar, kiliseler, barış dernekleri ve tek tek kişiler bilgilendirilmiş dayanışmaları bu yolla alınmıştır. Açtığımız dilekçe kampanyasında 1000 imzaya ulaşılmış konu senatoda gündeme gelmiştir. Olive Zakharov bu nedenle dışişleri bakanına soru yöneltilmiş, dış işleri bakanı yanıt getirme durumunda kalmıştır. (15 Aralık)
- Senatör Olive Zakharov konuya birinci dereceden yakınlık göstermiş ve davayı izlemek için Türkiye'ye gitmeye sözvermiştir.
- Uniting Church'den papaz Dick Wooddon örnek dayanışma göstererek kamuoyuna bir çağrıda bulunmuştur.

- CİCD sekreteri Nick Abbey dayanışma etkinliklerimizi yürekten desteklemiş ve etkinliklerimizde etkin olarakda yer almıştır.

- Sendikalardan; Demiryolu-iş, Birleşik Metal-iş, Gıda-iş, Öğretmenler Sendikası, Gruplandırılmamış işçiler sendikası başta olmak üzere geniş dayanışmalar alınmıştır. Bu kurum ve kişilerin ilgilenmelerinin sonunda dışişleri bakanlığı sürekli olarak uyarılmış, konuyla ilgisini belirtmek zorunda kalmıştır.

Buraya kadar çalışmalarımızın iyi ve güzel yanlarını öne çıkardık. Doğru olanda budur. Ne varki eksiklerimizide söylemek zorundayız. Bu ilkesel yöntemimizdir.

Adı üzerinde kolektifiz, dernek değiliz. Parti olma iddiasında da değiliz. Ama sempatizan, çalışma grubu olduğumuz, TBKP'nin bir sempatizan yapılanması olduğumuz gerçeğini de inkar edemeyiz. Kolektif, sözlüklerdeki tanımıyla ortak iş yapma, birlikde çalışma, birlikde paylaşma yapılanmasıdır. Ortak iş yapmayı bırakalım, toplantılara katılmama olağan bir davranış haline gelmeye başlamıştır. Zaman ve iş faktörlerini, olanaksızlıkları göz ardı ettiğimiz sanılmasın. Ama toplantılara katılmak için kendimizi zorluyor muyuz? Olanak yaratmayı düşündük mü? Toplantıya katılamıyorsak, bunun boşluğunu duyduk mu? Bu eksikimizi gidermek için başkaca katkı yolları aradık mı ve bunları hayata geçirdik mi? Bu soruları kendimize soralım. Vereceğimiz cevaplar ne denli kolektif üyesi olduğumuzu ortaya koyacaktır.

Diğer bir eksikimiz, TBKP'nin görüşlerini yayma ana ilkemiz de ki, bunu yaymak yayınla olur büyük ölçüde. Kendimizden başka kaç kişiyi yayınlara abone yaptık? Yada aldığımız yayını kaç kişiye okuttuk? Bunuda bir kenara bırakalım parasını düzenli ödeyerek aldığımız yayını acaba kendimiz okuyormuyuz?

Maddi konuda, hepimizin yeterince özveride bulunduğunu kendi bilincimize ve vicdanımıza soralım. Acaba vereceğimiz yanıttan bizzat kendimiz rahatsızlık hissediyormuyuz. Arkadaşlar bizce en önemli ölçütte budur. Bu soru hepimize; Gerekli yada gereksiz bireysel gereksinimlerimiz için bir harcama yaparken aklımıza destek olmamız gereken yerler geldi mi? İşte o an çok önemlidir. İçimizdeki hesaplaşma birşeylerin ve politik davranışlarımızın ölçütüdür.

Kollektif'in yürütme organı olarak, koordinatörlük ve yöneticilikden ziyade pratik işlere boğulan, yapan bir organ olduk. Bu kolektif yapımızın en önemli eksikidir.

==

Ayrıca 4.5.89'da Kollektifimiz 2000 DM'ı T.B.K.P. M.K'ne gönderildi. Yeni yol'da yayınlandı.

İsviçre'de TBKP Programında yer alan ana hedefler doğrultusunda verilen eşit haklar, barış, demokrasi, çevre, kadın, gençlik, göçmen işçiler ve global sorunların çözümüne aktif katılmayı amaçlayan TBKP'liler olarak 1990-1991 dönemi için bu çalışma programını izlemeyi ve gerçekleştirmeyi kararlaştırdık. Amacımız İsviçre'de yaşayan Türk ve Kürt göçmenlerin sorunlarına yönelik politikalar oluşturmak, İsviçre kamuoyunu Türkiye'de ki gelişmelere duyarlı kılmak, bu ülkenin parti, hükümet ve kamuoyunu etkilemeye çalışmak, İsviçre'de yaşayan Türkiye'lileri ülkemizdeki demokrasi mücadelesine katmak, Kürt halkı ile dayanışmak ve bu ulusun tüm demokratik haklarını eksiksiz savunmak, ülkemizde komünist parti'sinin yasallaşması ve marksist solun geniş partisinin oluşturulması yönündeki çalışmaları desteklemek, maddi destek sağlamak, göçmenlerin yığınsal hareketinin yaratılmasına, kadın ve ilticacıların, gençlerin sorunlarına sahip çıkmak, ilgilenmektir.

Bu amaçlara uygun çalışma programımız aşağıdaki gibi olmalıdır:

I- ÖRGÜTLENME:

Partimiz İsviçre'deki 26 kantonunun 12'sinde örgütlüdür. Bunlar 7'si almanca konuşulan: Zürih, Basel, Aargau, Bern, St. Gallen, Schaffhausen ve Graubünden, beşi ise fransızca konuşulan, Cenevre, Vaud (Lozan), Neuchatel, Fribourg, ve Valais (Sion)'dir. Sayı olarak isviçreyi oluşturan kantonların yarısına yakın olmanın yanı sıra gerçekte 6 yarım kantonu göze aldığımızda tam olarak %50'den fazlasında küçük ve orta boylarda örgütlenmelerimizin bulunduğu söylenebilir. Ne varki güçlü bir göçmen işçi potansiyeli olan Soloturn, Luzern, Zug, Thurgau gibi kantonların yanı sıra çeşitli kantonlardaki Winthertur (ZH), Uster, Biel, Olten, vs gibi şehirlerde hiçbir gücümüz bulunmamaktadır. Ayrıca italyanca konuşan Tessin kantonunda da partili veya yandaşımız bulunmamaktadır.

1990-1991 programımızda orta büyüklükteki örgütler BS ve ZH (on üyeden fazla olan sayılı) ile I-IO arası üyeye sahip örgütler üye sayılarını en az %50 artırmalıdır. Var olan yapılar genişleyerek güçlenmelidir. Üye artışını amacı safları şişirmek olmamalı, partili olmayı arzuluyan inançlı yoldaşları dışarıda bırakmamak olmalıdır.

- Yukarıda belirtilen örgütlü olunmayan yöreler için örgütlenme bürosu detaylı bir rapor hazırlamalı ve geniş toplantılarda bu hedef üyelerle tartışılmalıdır.

- Kadın üye sayımız şu an var olanın (13) en az beş misli fazlası (IO) olmalıdır.

-Partimizin Kürt üye oranı şu an % 16.5 'dan (IO) yüzde 33'e çıkarılmalıdır. (Yüzde yüzlük bir artış)

-Partinin 30 yaşından genç üye sayısı halen 7 'dir. (%12) bu oran en az

%yirmi olmalıdır.

-Sonuç olarak 1991 sonunda üye sayımız şu an var olan 54 'ün en az % 50 fazlası hedeflenmelidir.

2-MALİ HEDEFLER:

Çok açıktır ki partimizin yurt dışı örgütleri TBKP'nin birçok mali yükünü sırtlamaktadır.Bu durum bazen şikayetlere dahi yol açmaktadır.Türkiye'deki yoldaşların ekonomik durumları göz önüne getirildiğinde yurtdışı örgütlerin önemi artmaktadır.İsviçre örgütü bilinen nedenlerle mali açıdan diğer yörelere göre oldukça avantajlıdır.Bu gerçeği yoldaşların bildiği açıktır.

TBKP yurtdışı partililer konferansında alınan 4 no'lu karara uygun olarak 'asal KP 'nin bir genel merkez binası alınması için maddi dayanışma kampanyası başlatılacaktır.İsviçre örgütü önümüzdeki 90/91 döneminde sadece bu amaçla dayanışma kampanyası yürütmeyi kararlaştırmalı ve her yöre kendi hedefini saptamalıdır.Saptanacak mali hedef örgütlerin bir yıllık aidat gelir toplamının altında olmamalı ve kesinlikle aidat ödemelerini aksatmamalıdır.Bu kampanya yeni türden yaratıcı maddi faaliyetleride bulmalı ve uygulamalıdır.

3-BİRLİK İÇİN:

Markсист solun geniş partisini yaratma çabalarına bizlerinde İsviçre'den yapacağı katkılar vardır.İsviçre olağanüstü parti konferansı iki nolu ve Yurtdışı parti konferansı bir,iki ve üç nolu karar tasarıları ışığında İsviçre'de ortak çalışma koşulları ve işbirliği somutlaştırılmalıdır.90/91 dönemi sonuna dek İsviçre'de Tsip ve Kurtuluş la sürekli ortak hareket edecek bir mekanizma yaratılmalıdır.ZH ve ~~SG~~ da ortak dernek çalışmalarını BE,AG ve Lozan ile Cenevre'de sürdürmeli,kürt örgütleri ile ortak Nevroz kutlamaları yapıp ilişkiler dahada geliştirilmelidir.

4-GÖÇMEN İŞÇİ SORUNLARI ÜZERİNE

Açıktır ki partimiz ^{İsviçre'de} bu alanda başarılı olamamıştır.Bunun başlıca nedeni hala partinin içinde yaşadığı alanı değil Türkiye'yi öne alması ve tüm çalışmalarını buna yönelik yapmasıdır.Oysa ülkede açığa çıkan parti örgütleri pek haklı olarak kimliklerinin yanı sıra bulundukları yörelerin sorunlarına çözüm öneren çıkışlarıyla takdir toplamaktadır.Örneğin Küçükçekmece örgütü gölün kirlenmesi,Beşiktaş örgütü Boğazın betonlaşması vb. İsviçre'de göçmenlik sorunları sadece bizim meselemiz değildir.Bu alan burada yaşayan tüm yabancıların ortak noktasıdır.Parti kendi göçmen örgütünü oluşturmadan var olan dernekleri güçlendirmeli,dernekler Federasyona üye olmaya özendirilmelidir.Diğer federasyonların birleşmesi gerçekçi değildir.İşçi kuruluşlarının ortak koordinasyon komiteleri daha kolay gerçekleşebilir.Göçmen işçi sorunları,ırkçılık,vize,seçme ve seçilme hakkı,bedelli askerlik ,eğitim,meslek öğrenimi,emeklilik vb

gibi dev sorunların tek başına altından kalkmak hayaldir.Tüm türkiyeli göçmenlerin koordinasyon kurulu oluşturulması propağandası yapılmalı, ortak paneller ve aksiyonlar düzenlenmelidir.Kalıcılışma eğiliminin arttığı,Avrupa ortakevi'nin tartışıldığı bu günlerde göçmen işçilerin hala gerek kendi hükümetiyle ,gerekse bulundukları ülke hükümetleriyle var olan sorunlarına çözüm gösterebilmeli ve politika üretebilmeliyiz. TBKP'li kimliğimiz buna engelmiş gibi görülmemelidir.

5- EĞİTİM/İDEOLOJİ

Yaşadığımız günler çok sayıda dev değişiklikleri getiriyor.Duvarlar yıkılırken pek çok şey alt-üst oluyor.Eğitim ve ideoloji ye eskide kalan durağan basmakalıp biçimde yaklaşılmamalıdır.Ortak seminer ve panellerin yanı sıra kişinin kendi çabalarının önemi dahada artıyor. Eğitim bürosu programını oluştururken bunları dikkate alacaktır.Solun birliği,çevre,global sorunlar, avrupa birliği,Sosyalist ülkelerdeki gelişmeler vs .gibi konular derinlemesine işlenmelidir.Panel ve seminerlerin nicelik değil nitelik açısından doyurucu olmasına önem verilmeli. Her yöre kendi üyelerinin hazırlayacağı en az üç semineri 1990 için ve 4 semineri 1991 için hedeflemelidir.Ayrıca isviçrede yapılacak merkezi seminerlere tüm yoldaşlar katılmayı öne almalıdır.

6-BASIN-YAYIN

Yine bu alanda ilgili büronun raporu doğrultusunda gerçekçi hedefler saptanmalıdır.Gazete ve dergilerin sadece abonelere ulaşması olumlu görülmekne birlikte elden dağıtımın olmamasının yarattığı pasifizm ve isteğe rağmen çeşitli çevrelere ulaşmaması olumsuzdur.Yayın sayısı artırılmalı ulaşım militanca yapılmalıdır.Avrupa da parti basını üzerine tüm yoldaşlar görüş belirtmelidir.Parti içi organ gereklidir?İsviçre' de Fransızca ve almanca yayın çıkabilirmi?Buna yeterli güç ve olanak varmıdır.Tüm bu sorulara geniş toplantılarda cevap aranmalıdır.Hedef olarak gelen yayınların % 30 artırılması ve yayınlara 90/91 dönemi için her üyenin en az bir yazı göndermesi gerçekleşmelidir.

7-DAYANIŞMA

Dayanışma alanında belli bir müddetten beri sadece TBKP'li tutuklu yöneticiler,özellikle Sargın ve Kutlu yoldaşlar haklı olarak öne çıkarılmaktadır.Ne varki İsviçre'de son bir yıldır etkili bir dayanışma kampanyasının yürütüldüğü söylenemez.Tutuklu bulunan yoldaşlarımızın yanı sıra pek çok kürt ve türk çeşitli marksist hareket önderleri ve militanlarıda içeridedir.1990-1991 Döneminde diğer sol çevrelerle ortak bir "Politik tutuklulara özgürlük.Genel Af ve 141-142 .madelere hayır"kampanyası açılmalıdır.Almanca ve Fransızca kart postalama örgütlenmelidir.Dayanışma alanına dünyanın diğer yörelerindeki halklarla ve

mücadelelerle dayanışma da dahildir. Özellikle Filistin ve Kürt halkıyla dayanışma ~~xxx~~ dahada somutlanmalıdır, Bu arada halen hapiste bulunan Sargın, Kutlu ve diğer TBKP li yönetici yoldaşlarımız unutulmağa terkedilmemelidirler. Özellikle önümüzdeki 1990 I mayısı öncesi İsviçre'nin tüm yöresindeki örgütlerimiz söz konusu yoldaşların İmayıslarını kutlayan kartları göndermeli ve yoldaşların özgürlüğünü talep etmelidirler. Bu kartlar Başbakanlığa ve C. Başkanlığında yollanmalıdır. Kartlarda tek düzeylik ve üniformalılıktan kaçınılmalı, başka bir deyişle merkezi tek tip kart hazırlanmamalı, yoldaşlar kendileri kart, mektup vb. seçiminde serbest bırakılmalıdır.

~~İsviçreli Örgütler~~

8, İSVİÇRELİ ÖRGÜTLER

Bu bölümde özellikle partiler, sendikalar, dayanışma ve göçmen işçi kuruluşları kastedilmektedir. Partimizin bu alanda ilişkileri oldukça zayıf ve rastgeledir. Düzensizdir. Üyelerimiz arasında sendikalı oranı yok denecek denli azdır. Bunda İsviçre sendikalarının sarılığıda rol oynamakta olduğu açıktır. Kısacası bu ilişkileri geliştirmek her yörenin görevi olmalıdır. BEM bültenleri, yerel basın ve politik kuruluşlara ulaştırılmalı, ikili ilişkiler süregelenleşmeli, olanaklı yörelerde İsviçreliyle ortak Türkiye ile ilgilenecek dayanışma kuruluşları oluşturulmalıdır.

SONUÇ OLARAK:

Konulan hedefler gerçekçi olmalıdır. Küçük ve sağlam adımlarla aşıl-maya çalışılmalıdır. Özellikle birlik meselesi sadece bizim sorunumuz olmadığı unutulmadan sabırla harekete geçilmelidir. Örgüt şovenizminden kaçınılarak diğer sol çevrelerle ilişkiler sıklaştırılmalı, bu arada kendi içimizde demokrasinin tüm gerekleri, alışkanlıkları tam olarak işletilmeli, harekete geçirilmelidir. Açık, geniş toplantılar sürekli olmalı, giderek yöre örgütleride geniş toplantılarla iş yapar hale gel-bilmelidir. Önümüzdeki yıllarda TBKP giderek ülkeye yönelik faaliyet koyacağı, MK 'nin orada olacağı açıktır. Fırtınası partilileri olarak Türkiye'ye yönelik çalışmaların yanısıra bizler özellikle bulunduğumuz yeri düşünmeli, İsviçre'de yaşayan Türk ve Kürt göçmenlerin sorunlarına yönelik çalışmalar yapmak, politika üretmek göçmenlik sorununu bütünsel parti faaliyeti içinde değerlendirmeliyiz.

TBKP İsviçre Komitesi a.

U. Doğan

FOBB SECTION DE GENÈVE

Syndicat
du bâtiment
et du bois

COPIE POUR INFORMATION

Rue Necker 15
CCP 12-4851-6
Téléphone: 732 48 03
Fax: 738 47 04

M. Yildirim Akbulut
Prime Minister
Basbakan
Bakanliklar-Ankara
TURQUIE

Aynı yazı
İçişleri ve
Dışişleri
Bakanlığında
Yazılmıştır

v./réf.

n./réf. JR/eg/182

1201 Genève, le 2 février 1990

Monsieur le Ministre,

De nombreux ressortissants Turcs travaillent dans notre région et sont membres de notre syndicat. Ce fait, ainsi que notre intérêt pour les affaires internationales, nous conduit à suivre avec attention les événements qui se passent dans votre pays. Ces derniers mois, nous avons ainsi appris que le Gouvernement dont vous faites partie était attaché à une démocratisation du pays. Cette nouvelle nous avait particulièrement réjouis.

Nous avons appris récemment qu'une centaine de militants du PCUT avaient été arrêtés le 8 janvier 1990 au cours d'une conférence de presse à IZMIR. Nous avons également été informés que Madame Kutlu, épouse d'Haydar Kutlu emprisonné depuis plus de deux ans, avait été arrêtée à son tour.

Nous vous prions Monsieur le Ministre d'user de votre haute autorité afin que toutes ces personnes soient relâchées sans délai.

Nous vous demandons également de veiller à ce que leur intégrité physique et psychologique soit garantie.

Nous comptons sur une intervention rapide de votre part et vous prions d'agréer, Monsieur le Ministre, l'expression de nos sentiments respectueux.

FOBB - GENEVE
Syndicat du bâtiment et du bois

Jacques ROBERT
Secrétaire

PST

Parti suisse du Travail

Section de Genève

Secrétariat: rue du Vieux-Billard 25
Case postale 232 - 1211 Genève 8
Chèques postaux 12-8747-5

Téléphones:
Secrétariat 29 64 10
Office social 29 13 60

Bu yazının aynı
Başbakanlığa,
İçişleri ve
Dışişleri Bakanlıklarına
gönderilmiştir.

J.-C.L./jr

Genève le 26 janvier 1989

Monsieur le Ministre,

A l'encontre des promesses de démocratisation faites par le Gouvernement de Turquie, nous sommes contraints de constater que des militants du Parti communiste unifié de Turquie (PCUT) sont l'objet de persécution dans votre pays.

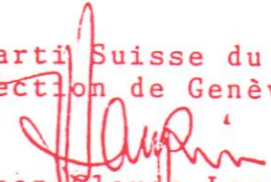
C'est ainsi que Madame KUTLU, épouse du secrétaire général DU PCUT a été emprisonnée le 6 janvier 1990 et qu'une centaine de militant du PCUT ont été arrêtés le 8 janvier de cette année.

En regard des engagements devant l'opinion publique internationale pour le développement de la démocratie en Turquie, vous comprendrez que nous ne pouvons que condamner de tels agissements.

C'est dans ce sens que nous protestons et que nous demandons la mise en liberté immédiate de tous les responsables et militants communistes dans votre pays, le respect des Droits de l'Homme et l'instauration, dans les faits, de la démocratie.

Veuillez croire, Monsieur le Ministre, à nos respectueuses salutations.

Parti Suisse du Travail
Section de Genève

Jean-Claude Larpin
Secrétaire cantonal

Ünal Dogan
Flurlingerweg 4
8212 Neuhausen - CH
Tel. 053 / 22 65 44

Değerli Yoldaşlar,

- 17 Şubat 1990 Tarihinde İsviçre'de üye ve sempatizanlarla açık ve geniş bir toplantı düzenleyecek ve İsviçre'deki TBKP'lerin çalışma programını, sorunları ve partimizin ön durumunu etrafıca ele alacağız. Elde tuttuğunuz size gönderiyorum.
- İsviçre Emek Partisi ve İnsan ve Aşık İş Sendikası'ndan önce Ayşe Çiçek Yurtlu ve İzmir'deki TBKP'lerin görüşlerini alınarak protokoller ve serbest bırakılmaları istiyen, TC Başbakanlığı, Gözetlikleri ve İçişleri Bakanlığına gönderdikleri mektupların kopyalarını, iletiyorum.
- Barışçıl yoldaşlar

→ 8 Aralık'tan bu yana açık
salışmanın bir bilançosunu
yapmaktan yaza (herüz erken
denilmesine rağmen.) Kaç il ve ilçe
acığa çıktı? MK cüdesinin kasta
kağı tutuklu? Serbest olanların
Türkiye ve Yurtdışındaki oranı v.b.
nedir.

→ Daha önce Adımlara İsviçre'den
ilan gönderilmiş. Adımlar başka
bir ülkeden gelen mesaj olmadığı
nedeniyle sadece bizimkini yayınlama-
mak için istiare duyurusunu
(8 Aralıkı destekleyen.) basmadı.
Bu anlayışta karşılanabilirdi.

Mk, Varkı Adımların 29. sayısında
Fransızca isimler ve bir ilan
yayınladı.

Bu yayıncılığı protesto ediyoruz.
Ayrıca Adımlarında bilclilik.

Sevgi ve selamlar
Ünal Doğan

FEMİNİZM ÜZERİNE

Feminizm bugün Türkiyeli kadınlar ve Türkiye sol hareketi için oldukça yeni bir kavram. Bundan kısa bir süre önce -ve kısmen hala- "feminizm" sözcüğünün ağıza alınması bile öfkeyi, küçümse-meyi, alaylı bir tepkisel yaklaşımı ve daha da kötüsü bölücülük suçlamasını beraberinde getiriyordu.

Yıllardır belli bir mücadelenin içinde olan kadınlar olarak bizler bile feminizmi işçi sınıfı hareketini bölen bir hareket olarak görüyor, bu hareketi incelemek, araştırmak ve kendimize uygun yanlarından yararlanmak cesaretini bile gösteremiyorduk. Kadın olarak yaşamının sorunlarını toplumda, ailede ve hatta verdiğimiz mücadelenin içinde hissediyor ve bilinçsiz bir tepki olarak "kadın sorunu"nu tartışmaya çözümler aramaya yönelmeye çalışıyor ama bu tartışmaları klasik marksist anlayışın dışına çıkaramıyorduk. Bunda iki etken vardı. a) biz "sırf kadın olmaktan kaynaklanan sorunlar"ımız olduğunu bilinçli olarak göremiyorduk b) bizim de içinde bulunduğumuz sol hareket feminizme olumsuz yaklaşıyordu. Ve bu olumsuz tavır bizlerin de tavrını belirliyordu. Solun feminizm feminizme yaklaşımında iki temel tavır ortaya çıkıyor. Birincisi kadınların kurtuluşu erkekler de ezildiğine göre tüm ezilenlerin kurtuluş mücadelesi ile sağlanacaktır; aksi ise bölücülük, sekterlik, grupçuluktur. Bu görüş emek-sermaye çelişkisine takılıp kadın sorununu sosyalist devrimin sonrasına erteleyen bir bakıma kolaycı bir yaklaşımdı. Günümüzde sosyalist ülkelerdeki son gelişmelerin de açıkça ortaya koyduğu gibi kadın sorunu sosyalizmde çözülmemiştir. Bugün sosyalist feministlerce de savunulduğu gibi sosyalizm erkek egemenliğinin ortadan kalkması için bir ön koşuldur ama yalnızca bir önkoşuldur.

Solun feminizme karşı tavrındaki ikinci yaklaşım ise kadının doğal yapısı gereği görev ve kimliğini kabullenmek üzerine temellendiriliyordu. Kadın eğitimde, iş alanında, yasalarda, siyasal ve hukuksal alanda, fırsat tanımada erkeklerle eşit konumda olmalı ama analık ve çocuğun bakımı kadının doğal yapısından dolayı kadında olmalıdır. Tersini söylemek doğaya aykırıdır. Bugün bu tez de geçerliğini kaybetmiştir. Kadın/erkek kimliğinin doğal bir ayırmadan kaynaklanmadığını kadının bu rolünü, görevini toplumsal ilişkilerin belirlediğini görmek gerek.

Sonuç olarak biz sosyalist kadınlar en başta kadın olarak ezilmişliğimizin bilincinde olmadığımız ve genel olarak sol hareketin feminizme negatif yaklaşımı sonucu kadının kurtuluşu sorununu bilincimize çıkaramamıştık. Ama yine de şunu söyleyebiliriz. Türkiye'de ve Avrupa'da yaşayan Türkiyeli kadınlar en az on yılını politik eylemlilik içinde geçirmiş, gerek politikada gerekse toplumda kadın olarak gerçekleşen konumlarını ve bu deneylerini kadın kurtuluş hareketine aktarmaya onu canlandırmaya girişmişlerdir bile. Tıpkı 1960'lar ABD politik hareketlerinde, 1968 sonrası Avrupa'sının çalkantılarında, çeşitli düzeylerde militan olarak katıldığı ve bu deneylerle yoğrulduğu halde, kendilerini, kendi ezilmelerini gündeme getirerek ifade edememiş kadınların, ABD'de 60'lı yılların sonunda, Batı Avrupa'da 1970'lerin başında mantar gibi çoğalan kadın örgütleri vasıtasıyla seslerini yükselttikleri gibi. 1980 öncesinde, politik eylemlerin olağanüstü çeşitliliği içinde, kadın hareketi mücadelesi dışında bir çok deneyi yaşamış Türkiyeli kadınlar, bu gün bu yeni düzeyde de kendilerine yol açmaya çalışıyorlar. Sonuç olarak sosyal, politik, hatta tarihsel içeriği olan bir gelişim söz konusudur.

Feminizm gerekli ve anlamlı, çünkü kadınların yalnızca kadın olmaktan kaynaklanan sorunları var. Kadınların ezilmişliği binlerce yıl öncesine dayanmakta ancak ilk karşı çıkışlar kapitalizmin gelişmesi, özellikle de burjuva devrimleriyle birlikte görülmüştür. Bunun nedeni gelişen kapitalizmin her sınıftan kadının konumunda önemli değişiklikler, olumsuzluklar yaratması, kadınların toplumsal konumlarında belirleyici rol oynayan üretim süreciyle bağlantılarını alt üst etmesidir.

Sanayi devrimiöncesine kadar ekonomi evde ve onun çevresindeki tarlada oluşmaktaydı. Kadınlar hayvan bakımı, bahçede, tarlada çalışmanın yanı sıra aile için gerekli olan kumaş, kilim, sabun vs pek çok şeyi üretiyordu. Ücretli emek kullanımıyla birlikte işyeri ve ev birbirinden ayrıldı. Yoksul ailelerin kadınları kapitalizmle birlikte tarlada ve sanayide çok düşük ücretlerle çalışıyor, üretime katılıyorlardı.

Burjuvazinin gelişmesiyle birlikte, burjuva ailedeki kadının durumu ise değişmiş, üretimden kopmuştur. Feodal toplumdaki işyeri ev birlikteliği giderek birbirinden ayrılmış, ücretli emek kullanan çiftçinin, kentlerdeki sanayicinin gelişmesiyle burjuva ailedeki kadının çalışmasına gerek kalmamış, üretici işlevi ortadan kalkmıştır. Buna karşılık yeni bir kavram geliştirilmiş "kadınca olmak", "hanımlık", "annelik" kadının temel özellikleri haline

getirilmiştir. Kadınca olmak, narin ve güçsüz olmak, kadınlara uygun elişi, müzik, edebiyat gibi işlerle uğraşmak en önemlisi evin beyine mümkün olduğunca çok varisler vermek.

Kısacası her sınıftan kadın için sorunlar farklılaşmakta ama değişik boyutlarda da olsa artmaktaydı. Burjuva kadının kocasına ya da ailesine bağlı olarak daha çok parası vardı ama buna karşı gelen haklardan yoksundu. Evin dört duvarı arasında kapanmış, kadınca sayılanlar dışındaki uğraşlardan dışlanmıştı. Hemen hemen her meslek ona kapalıydı. İşçi kadın ise, öncelikle derin bir yoksulluğun, insanlık dışı çalışma koşullarının kurbanıydı. Bu koşullarda bile iş bulamayanları bekleyen dilencilik, fahişelik ya da intihardı.

Bu koşullarda örgütlü bir hareket olarak feminizmin öncelikle burjuva kadınları arasında başlaması doğaldır. Böyle bir hareketi başlatmak için gerekli eğitim, vakit ve olanak onlarda vardı. Öte yandan özellikle kadın olmaktan doğan sorunları da en çok yaşayan onlardı. İşçi kadınlar sorunlarını haklı olarak yoksulluklarına, çalışma koşullarına, onları bu koşullarda ~~zaten~~ çalışmaya zorlayan kapitalizme yöneltirken, burjuva kadınlar düzenin bizzat kendisinden değil, bu düzen içinde kadınların ~~konumundan~~ konumundan etkileniyor ve kadının kadın olmaktan kaynaklanan sorunlarını ele alıyorlardı.

Kadın kurtuluş hareketleri 1920'lerdeki bir çıkıştan sonra sessizliğe bürünmüş ve uzun bir sessizlikten sonra kadının ikinci cins olarak sorgulanmasıyla 1960'larda Amerika'da ve daha sonra da Avrupa'da sosyal hareketlilik içindeki kadınlarda büyük yankı bulmuştur.

Feminizm kadının ezilmişliğinin tarihsel köklerine bakışı, sorunların çözümüne getirdiği yaklaşımlar ve bu yaklaşımlara uygun örgütlenme biçimleriyle üç çeşit feminizm sınıflaması yapılabilir. Eşitlikçi feminizm, Radikal feminizm ve Sosyalist feminizm. Ancak bu sınıflandırmanın mutlak olmadığını, hareketin ne geçmişine ne de bugününe tam tekabül etmediğini ancak belirli anlayışları gerçeğe yansıtmak için yapılan bir sınıflandırma olduğunu belirtmek gerekir.

EŞİTLİKÇİ FEMİNİZM :

Kadınların sırf kadın olmaktan kaynaklanan sorunları olduğunu ve dolayısıyla toplumsal bir grup olduğunun bilincine varan feminizmin anası olarak da nitelenebilecek ilk akım eşitlikçi feminizmdir.

Eşitlikçi feminizm toplumdaki kadın-erkek eşitsizliğinin köke-

nini eğitim ve fırsat eşitsizliğinde görmektedir. Dolayısıyla kurtuluşu bireylerin eşit fırsatlara sahip olmasında buluyor. Eşitlikçi feminizm 19. YY da önce yasal, 20. YY da da siyasal haklar mücadelesine dönüşüyor. Bireyin özgürlüğü, özgür rekabet hakkı, bireylerin gizil güçlerini gerçekleştirme fırsatlarına ~~es~~ eşit olarak sahip oldukları bir yasal düzen talep ediliyor. Bunlara göre eşit hakların olduğu yerde ezilmeden söz edilemez. Bireyler özel yasalarla sınırlandırılmadıkları ölçüde yeteneklerine göre istedikleri hedefe ulaşabilirler.

Bu anlamda 20. YY'ın başında ABD ve İngiltere'de yasalara karşı mücadelede, kadınlara oy hakkı, çocukların üzerine velayet hakkı, evli kadınlar için mülkiyet hakkı gibi konularda yoğunlaşmıştı. Amerika'da öyle boyutlara ulaşmıştı ki kadınların da erkekler gibi askere alınması, kadınların devlet organlarında yer alması ve kapitalist iş kadınlarının çoğaltılması için kampanyalar açılmıştı. Eşitlikçi feminizm, çeşitli eşitsizlikleri kendi başına birer sorun olarak alıyor ve örneğin eğitim, çalışma, mülkiyet, yurttaşlık, evlilik vs alanlarda eşitlik talebini yükseltiyordu. Ancak bütün bu eşitsizlikleri belli bir üretim ilişkileri içinde incelemiyor, dolayısıyla eşitsizliğin temelinde yatan üretim ve yeniden üretim, cinsiyete dayalı işbölümü gibi temel ilişkilerle bağlamıyor. Örneğin ev kadınlığı, analık gibi cinsiyet rollerinin eşitsizliğe yol açmayacak bir biçimde düzenlenmesine çaba gösteriliyor ancak bu rollerin hangi toplumsal ilişkilerden kaynaklandığı gündeme gelmiyor.

Eşitlikçi feminizm erkek özelliklerini doğal özellikler olarak ele alıyor, eksik hakların tamamlanmasıyla erkek kimliği ulaşmak, "birey" olabilmek mücadelenin asıl hedefi haline geliyor. Burada erkek kimliğinin güçlülük, rekabetçilik, akılcılık gibi özelliklerinin nasıl özellikler olduğu sorgulanmıyor. Erkek ve kadın kimliklerinin nasıl oluştuğu araştırılmıyor. Toplumun kadınlara yüklediği cinsiyet rollerini aşarak birey olma, özgür irade sahibi özne olma talebi yok eşitlikçi feminizmde.

Ayrıca özel alan (aile) ile kamu alanı arasında kesin bir ayırım yapıyor. Kadınların ezilmişliklerini yalnızca hukuksal-siyasal bir sorun olduğu varsayıldığı için kadının aile içi ilişkileri analık ve cinsellik kişisel sorunlar gibi görülüp bastırılıyor.

Oysa eşit haklar kendiliğinden eşit durumları sağlamaz. Eşit hakların olduğu yerde de eşitsiz durumlar olabilir. Geçmişten beri süregelen eşitsizliğin somut etkileri, ancak eşitsiz, kadınlar lehine önlemlerle ancak ortadan kaldırılabilir.

Eşitlikçi feminizmin temel eksikliği aileyi, cinsiyete dayalı iş-bölümünü sorgulamamasıdır.

RADİKAL FEMİNİZM:

Radikal feministlerin talepleri eşitlikçi feministlerden farklı olarak varolan düzende erkeklerle, erkeklerin yanında ve onlarla eşit bir konumda olmak değil. Radikal oluşları kadın erkek eşitsizliğinin kökenini yeniden üretim ilişkilerinde ve ailede aramalarıdır. Bu anlamıyla sistem dışı devrimci bir niteliğe sahip,

Bu anlayışa göre cinsiyete dayalı iş bölümü tarihteki ilk iş bölümü. Bu işbölümünden kaynaklanan egemenlik ilişkisi de ilk sınıf ayırımını oluşturur. Kadınların ezilmişliğinin ilk ezme ve egemenlik ilişkisi oluşundan kalkarak radikal feminizm bu ilişkinin en temel egemenlik ilişkisi olduğu sonucuna varıyorlar.

Burada karıştırılan köken sorunuyla temel belirleyici ilişkiyi karıştırmak. Tarihsel olarak sınıf ilişkilerinden önce gelmek bugün en temel olmak anlamına gelmez. Tarihsel süreç içinde bu ilk sınıf ilişkisi daha başka toplumsal ilişkiler tarafından belirlenmektedir. Radikal feministler kadınların ne zaman ezilmeye başladıkları ve tarihte neden bu egemenlik ilişkisinin kurulduğu sorularına verdikleri yanıtla bugün nasıl ezildikleri sorusuna verdikleri yanıt aynı.

Radikal feministler ataerkillik konusuna değişik açıklamalar getiriyorlar. Bir kısmı ataerkilliği biyolojik olarak açıklıyor. Bu görüşe göre eşitsizliği kadının üremedeki rolü belirliyor. Bu nedenle "biyolojik aile" nin dağılması, doğurganlığın önce denetlenmesi, giderek de bu yükümlülüğün kadınlardan alınmasıyla olanaklı.

Diğer bir yaklaşım ise ev emeğine dayandırılarak yapılan açıklamadır. Bu görüşe göre ataerkil düzen kadının evlilik bağına dayalı olarak kocası için iş yapması zorunluluğundan kaynaklanıyor. Kadın kocası için de emek harcamak durumundadır. Dışarıda çalışsın çalışmasın ev emeği vardır ve bu kadının bir köle ilişkisi içinde yaşadığını gösterir. Kadınların ilk sınıfsal belirlenimi bu köleliktir. Bu yaklaşımda ataerkil düzen özgül bütünsel bir üretim tarzı oluşturuyor. Bu üretim tarzının ekonomik temeli ev emeği, sömürülen sınıfı da kadındır..

Bu açıdan bakıldığında ataerkillik tarih ötesi değişmez bir sistemin her şeyden bağımsızcasına varlığını sürdürmesidir. Radikal feminizm bu sürekliliği tek boyutlu ve değişmez bir süreç indirgiyor. Ataerkilliğin farklı toplumsal ilişki biçimleriyle bağlantılı olarak dönüştüğünü ve farklı toplumsal yapılarda o yapının özgüllüğünün taşıdığını görmüyor.

Radikal feministler ilerideki yaşam için şimdiden her alanda feminist bir dünya kurmaya çalışıyorlar. Ancak gerçekleştirilecekleri köklü dönüşümün hangi ekonomik temellere dayanacağı hiç açık değil. Yalnız bu dönüşümün erkekler dışında, erkeklere karşı bir devrim olduğu belli. Bu dönüşümün öznesi olan kadın sınıfı da en devrimci grup. Verilecek mücadele de baskılara karşı yürütülen diğer mücadelelerden ayrı ve bağımsız olmalıdır.

SOSYALİST FEMİNİZM:

Radikal feministler kadınların kurtuluşunu tüm kadınların tüm erkeklere karşı ayaklanışında görüyorlar. Sosyalist feministler ise kadınların özgürlük savaşımının düzen değişikliği için savaşımından koparıldığı sürece başarılı olamayacağını vurguluyor.

Kadın sorununu köklü biçimde ilk inceleyenler Marx ve Engels. Engels kadının geri konumunu özel mülkiyetin ortaya çıkışıyla kadınların toplumsal üretime katılmayışlarıyla açıklıyor. Buradan hareketle de kadının kurtuluşunu ev işinin toplumsallaştırılması ile olabileceğini söylüyor. Engels yalnızca toplumsal üretime katılıp katılmamasıyla yorumluyor işbölümünü. Bu çerçevede ele alındığında ev işine hapsolmadığı ama yine de ezildiği durumları açıklamak olanaksız. Dolayısıyla kadınların ezilmesini ^{yalnızca} ev işine hapsolmuşluktan ayırmak gerek. Kuşkusuz evişi köleliğinin ortadan kalkması bir ön koşul ama yeterli koşul değil.

Kapitalizmde kadınların ezilmesinin temeli üretim ve yeniden üretim ilişkilerine dayanır. Kadınların konumunu belirleyen hem üretim ilişkileri hem de biyolojik yeniden üretim ilişkileridir. ^{Erkek egemen} ~~Ataerkilli~~ düzende kadınların ezilmesi erkeklerin kadının doğurganlığını denetliyebilmesine dayanır. Ataerkilliğin biçimi her toplumda değişir. Erkek egemenliği her tarihsel dönemde o döneme özgü toplumsal ilişkilerle örülmüştür. Ataerkilliğin biçimini o topluma özgü üretim ilişkileriyle yeniden üretim ilişkilerinin birliği belirler. Kapitalist toplum kendisinden önceki ataerkilli düzeni devralmıştır ve kendi üretim ilişkilerine uygun bir biçime dönüştürmüştür. Yani kadının konumunu anlamak için onu hem bir çalışan (üretici), hem anne (yeniden üretici) olarak düşünmek gerek. Kadının kapitalizmde ezilmişliği bu iki faktörün birlikteliği ile açıklanabilir.

Kapitalizm kişisel-özel alan ile kamusal-toplumsal alanı bilinçli olarak birbirinden ayırmakta, özel alanda(aile) yaşanan ilişkilerin toplumsal ilişkiler olduğunu gizlemektedir. Oysa kadınların ezilmişliğinin gerçek kaynağına varabilmek için cinsiyete dayalı iş bölümünün kendisini, bunun temel direklerinden biri olan

aileyi ve bu işbölümü çerçevesinde oluşmuş kadın/erkek kimliklerini incelemek, özel alanı siyasetin içine çekmek gerek. Sosyalist feministler eşitlikçi feministlerin hedef olarak aldığı erkek özelliklerine ulaşmayı da, radikal feministlerin yücelttikleri kadın özelliklerini de eleştirmekte ve kadın kimliği sorununa bir eleştiri ve dönüştürme perspektifi getirmekte.

Sosyalist feministlerce kadın kurtuluş hareketi bağımsız bir hareket olmalı. Ayrıca bu mücadele yer yer erkeklerle birlikte, yer yer erkeklerden ayrı olarak sürdürülmeli. Kadınlar bir yandan erkeklerle aynı örgütlerde çalışarak o örgütleri de dönüştürmeyi hedeflemelidir.

İşçi sınıfı hareketinin kadın hareketine olumlu katkıları olmuştur. Ancak şunu da görmek gerekir ki bağımsız ve kitlesel kadın hareketlerinin yükselmesiyledir ki işçi hareketi kadın haklarını kendi mücadele talepleri arasına sokmuş ve bu uğurda savaşım vermiştir. Kadın hareketinin kendini topluma dayatması, işçi sınıfının sadece bu mücadele taleplerini gündemine almasını getirmekle kalmamış kendi sınıfı içindeki erkek şovenizmi, işçi örgütlerindeki erkek egemenliği, iş yerlerinde kadınların kendi sınıfdaşları tarafından aşağılanması ve saldırılara uğrayışı, seksizm, kadınların çalışmasının işsizliğin nedeni olarak görülmesi vb gibi bir çok tekil sorundan, bu konu ile ilgili en yüksek düzeydeki teorik sorunlara kadar pek çok şey, ancak bu sayede işçi sınıfı içinde tartışma konusu olabilmıştır. Bunun en somut örneği 1970'ler Avrupa Komünist Partilerindeki gelişmelerdir.

İtalyan Komünist Partisi'nin kadın hareketinden etkilenişini ve mücadelesini olumlu yönde değiştirmesini somut olarak boşanma ve kürtaj referandumlarıyla örnekliyebiliriz.

1969'da Merkez sağ hükümet, 1967'de kabul edilmiş olan boşanma kanununun iptali için harekete geçmişti. Buna karşılık bağımsız kadın grupları ve en güçlü örgüt olan komünist kadın örgütü UDI boşanmanın iptali için başlatılan girişimlere şiddetle karşı çıkmış, referanduma gidilmesi için kampanya başlatmıştı. Komünist Partisi ise önce referanduma gidilmesi için hiç bir girişimde bulunmadı. Ancak hareketin yükselmesi, geniş kesimlerce benimsenmesi üzerine boşanma kanununun tümünden iptali yerine, bazı sıralamalar konulmasını önerdi. Partinin kadın örgütü UDI ise bu politikayı benimseyerek, boşanma referandumu için harekete geçti. Kadın örgütünün parti içinde bu denli kitlesel muhalefet oluşturmalarına İKP izin veremezdi. Sonuçta

UDİ'ye ödün vermeyi kabul etti ve referandum için kampanyaya katıldı. Referandum başarılıydı, sonucu yüzde 60 kanunun korunmasından yana idi.

İKP bir ikinci çelişkiyi de kürtaajın yasallaştırılmasında yaşadı. Kürtaaj talepleri UDİ'nin İKP'den kopuş noktasına gelmesine yol açacaktı. Çünkü boşanma referandumundan politik olarak güçlenerek çıkmasına rağmen, İKP kadın hareketi ve feminizm konusunda tavrını değiştirmemişti.

Bağımsız kadın hareketleriyle birlikte kürtaaj konusunda yoğun kampanya yürüten UDİ 1978'de yapılan başarılı referandumla İKP karşısında mutlak bir zafer kazandı.

İKP Şubat 1976 da yapılan 6. Komünist Kadınlar Kongresi'nde özeleştirici yaparak kadın hareketini tanıdığını ve kendisini "Kadınların Kurtuluşu Partisi" olarak ilan ettiğini açıkladı.

Özetle son 15 yılın bu büyük deneyinden geriye kalan kadının sosyal konumunu yükselten hakların yanı sıra, feminizmin bir düşünce olarak halen yaşamasıdır.

Bugün feminizm gerileme olmaktan çok bir duraklama dönemindedir. Kanımızca özellikle de geçmiş yoğun deneyin etkisiyle, toplumda yer alacak her ezilen kitle ayaklanışlarında yeniden doğma potansiyelini taşımaktadır.

Not: Bu yazı Ayşe Tütüncü'nün "Batı'da Kadın Kurtuluş Hareketleri ve İşçi Sınıfı", Z. Kılıçaslan'ın "Kadın Sorununa Farklı Yaklaşımlar" ve Gülnur Savran'ın "Feminizmler" adlı makalelerinden yararlanarak hazırlanmış bir derlemedir.

* TÜRKİYE'NİN TOPLUMSAL DİNAMİKLERİ İÇİNDE KADIN KURTULUŞ HAREKETİNİN YERİ

Bu tebliğde, bazı kavramsal ayrımları yapmaya yönelik kısa bir girişin ardından, ilkin kadın kurtuluş hareketinin ve karşı çıktığı erkek egemenliğin ele alınması. Bundan sonra, kadın kurtuluş hareketiyle sosyalist hareket arasındaki ilişkiyi, bu gelişlik düzeyinde nasıl gördüğümüzü anlatmaya çalışacağız. Üçüncü olarak, işçi kadınların kadın hareketi ile sosyalist hareket karşısındaki konumları gündeme gelecek. Bunun ardından kadın kurtuluş hareketinin Türkiye özgüllüğünde taşıdığı potansiyele geçeceğiz. Tebliğin sonunda, sosyalist bir örgütlenmede kadınlara ilişkin program anlayışı konusunda bazı ipuçları vermeye çalışacağız.

Giriş

İçinde yaşadığımız tarihsel somutlukta "toplumsal dinamik"ten söz ederken üç farklı mücadele alanını birbirinden ayırmak gerekir. Bunlardan ilki, belli bir sömürü ve egemenlik ilişkisinde sömürülen ve ezilen taraf olan bir toplumsal grubun ezen tarafa karşı verdiği kurtuluş mücadelesidir. Burada, sınıf sömürüne karşı işçi sınıfının, cinsiyete dayalı egemenliğe karşı kadınların, ezen ulusa (ya da ırka) karşı ezilen ulusun (ya da ırkın) verdiği mücadele sayılabilir. İkinci bir mücadele alanını, baskı, ayrımcılık ve hiyerarşi üzerine kurulu bu toplumdaki farklı özgül baskı ve ayrımcılık biçimlerine karşı bunların dolaysız muhataplarının verdiği ve meşnel sonuçları bakımından biçimsel eşitlik ve soyut bir özgürleşme çerçevesinin dışına çıkmayan mücadeleler oluşturur. Öğrenci ve gençlik hareketleri, eşcinseller hareketi bu kategoriye dahil edilebilecek başkaldırı biçimleridir. Son olarak, kökleri kapitalizmde yatan ana sonuçları bütün insanlığı ilgilendiren özgül sorunlar çevresinde oluşan hareketlerden söz edilebilir. İnsanların içinde yaşadıkları doğal çevrenin tahribi karşısında oluşan çevre hareketi ile silahlanma ve nükleer savaş tehdidi karşısında gelişen barış hareketi ve anti-nükleer hareket gibi toplumsal hareketler bu türdendirler.

"Kurtuluş", "eşitlik-özgürlük" ve "insanca yaşam" adıyla verilen mücadeleler hiç kuşkusuz bunlardan ibaret değildir. Ancak birin için bu noktada önenli olan, bu alanları farklı kategoriler olarak ayırtarak,

* Türkiye'deki sosyalist feministlerin yaptığı bir çalışmanın bir bölümünü bilgilendirmek amacıyla aynen sunuyoruz

bunların aynı türden bir "dizi" biçiminde sıralanamayacak, nitelikçe farklı mücadele alanları olduğunu belirtmektir.

Her toplumsal bütün gibi kapitalist toplumsal formasyon da belli bir belirlenim hiyerarşisine tâbidir. Bu belirleyenlerin temelinde de emek-sermaye ilişkisi yatar. Dolayısıyla, kapitalizmi yıkıp yerine farklı bir toplum düzenini yerleştirmeye aday güç anlamında alındığında, toplumun sürükleyici dinamiğini işçi sınıfı hareketi oluşturur. Başka türlü söyleyecek olursak, toplumun farklı üretim ilişkileri üzerinde bütünsel olarak yeniden kurulmasını olanaklı kılacak olan sosyalist devrimin esas toplumsal dinamiği işçi sınıfı hareketidir.

Devrimin azıl örneği olarak işçi sınıfı hareketini diğer hareketlerden bu biçimde ayırdıktan sonra, kadın kurtuluş hareketinin diğerleri arasındaki özgül yerini ve sosyalist hareketle ilişkisini belirlemek için "toplumsal dinamik" kavramını biraz daha açmak gerekir.

Kapitalizmin, emek-sermaye ilişkisinin ötesinde, çeşitli emek-egemenlik ilişkilerinin birlikte oluşturduğu ve belli bir belirlenim hiyerarşisine tâbi, karmaşık bir toplumsal bütün olduğunu belirtmiştik. Bu toplumsal bütün içindeki farklı başkaldırıların her birinin birer toplumsal dinamik olarak taşıdığı potansiyel, yani cinsiyetçi-sosyal-kapitalist sistemi aşındırma, tehdit etme potansiyeli, her şeyden önce, karşı çıktığı baskı-egemenlik-yabancılaşmanın bu karmaşık sistemin bütününde ne kadar kök salmış olduğuna bağlıdır. Örneğin, tarih içinde evrilmiş olduğu biçimiyle kapitalizm, artık, cinsiyetçi iştirak olmaksızın varlığını sürdüremez: Emek gücünün yeniden-üretildiği alanın sorumluluğunun kadınlara yüklenmesi üzerine kurulu bu sistemde bütün bir emek gücü piyasası da buna göre oluşmuş, kadın emeği/erkek emeği temelinde ayrılmış bir sanayi gelişmiştir vb. Dolayısıyla, cinsiyetçi iştirak olmanın sorgulanması, aileden başlayarak toplumun her alanında yapısal bir altüst oluşa mantıksal olarak yol açar. Kapitalizmin oluşturduğu evrensel sistem (ve cinsiyetçi iştirak olmanın temelini sorgulanması olan kapitalizm-sonrası toplumlar) düzeyinde ele alındığında, erkek egemenliğinin sorgulanması anlamı budur.

Ne var ki bu, cinsiyetçiliğe karşı çıkışın uzun dönemli ve objektif olarak taşıdığı potansiyeldir. Belirli bir somut konjonktürde, örneğin bir ulusal kurtuluş hareketi burjuva devletini daha radikal bir biçimde ve daha

büyük bir hızla tehdit edebilir. Öte yandan, yine dönemsel olarak, barış ve çevre hareketleri çok daha fazla sayıda kadın ve erkeği emperyalizmin önemli dayanaklarına (silah sanayi, nükleer teknoloji) karşı çıkmaya yöneltebilir. Ancak, kendi başlarına ele alındığında, bu hareketler toplumun temelindeki ilişkilerin dönüştürülmesi perspektifini ^{zorunlu olarak} içermezler. Kadın kurtuluş hareketi ise, evrensel ve toplumun temellerinde kök salmış bir egemenlik biçimine bir taraf olarak bilinçli bir karşı çıkış olduğu ölçüde bunlardan farklı bir dinamik oluşturur.

I. Erkek Egemenliği ve Bir Toplumsal Grup Olarak Kadınlar

Kadın kurtuluş hareketini bir eşitlik ve özgürlük mücadelesinin ötesinde, bir egemenlik ilişkisinde kurtuluş mücadelesi olarak gören bizler için, bütün kadınlar bütün erkekler tarafından ezilmektedir. Kadınlar yalnızca kendi sınıflarının erkekleri tarafından ezilmeler; erkek egemenliği sınıfları bir uçtan öbür uca kadar. Bu egemenlik karşısında kadınlar ezilen bir toplumsal grup oluştururlar; bir toplumsal grup kimliğine sahiptirler. Bu toplumsal grup kimliği erkek egemenliğinin bütünsel ve sistematik bir nitelik taşımasından kaynaklanır: Burjuva kadınlarının kimliklerine elkonması ile işçi kadınların emek gücünün değerinin düşük olması arasında koparılamaz bir bağ vardır.

Bu bağlantıyı kavrayabilmek yani erkek egemenliğinin bütünselliğini tahlil edebilmek için, bir kez daha, Marksizmin, sınıfları da açıklayan temel kategorisi olan emek kategorisine başvurmak gerekir. İnsanların toplumsal konumlarını ve bu konumların ifade ettiği egemenlik ilişkisini açıklamak için izlenecek maddeci yol üretin faaliyetine bakmaktır. Ancak sorun cinsiyetçi i**ş**bölümünü anlamak olduğuna göre, burada sözkonusu olan, kadının emeği ile erkeğin ilişkisidir. İşçi kadının sermaye sahibi ile ya da köylü kadının ağa ile ilişkisi cinsiyetçi i**ş**bölümünün özgüllüğünü anlamak açısından bir yarar sağlamaz.

İşte bu noktada, kadınları bütün üretim tarzlarında (en azından yakıllı tarihin büyük bölümünde) erkeklerin karşısına yerleştiren özgül bir faaliyet türü çıkar ortaya: kadınların aile içinde sürdürdükleri üretim faaliyeti, aile ilişkileri içinde harcadıkları emek. Burada "aile ilişkileri"nden şunu kast ediyoruz: Farklı toplumlarda farklı biçimlerde düzenlenen doğurganlık, cinsellik ve kanbağı ilişkileri, yani biyolojik yeniden-üretimi düzenleyen ilişkiler rejimi. Kısacası, kadınların ezilmelerinin anahtarına, biyolojik yeniden-üretim ile kadın emeğinin birlikte ele alınması verir.

Kapitalizm-öncesi ilişkilerin varlığını sürdürdüğü durumlarda kadın aile dolayımıyla (tıpkı erkek gibi) toplumsal üretime katılır. Ailenin aynı zamanda üretim birimi de olduğu çeşitli toplumsal düzenlemelerde (toprağa bağlı büyük aile, küçük toprak sahibi aile, esnaf aile) kadının emeği aile reisi erkek tarafından denetlenir. Aile üyeliğinin dolaysız sonucu olarak erkek tarafından kadının emeğine elkonur. Burada toplumsal üretimle aile üyelerinin yeniden-üretimi içiçe girmiştir ve ailenin bütün üretim faaliyeti erkeğin denetimini altındadır.

Kapitalist üretim ilişkilerinin hâkim olduğu durumlarda ise, yeniden-üretim ile üretim alanları birbirinden ayrılır. Kadının üretim faaliyeti, ailenin bütün fertlerinin yaşamlarını sürdürmeleri, kendilerini yeniden-üretmeleri için harcadığı karşılıksız emek biçimine bürünür. Öte yandan, yeniden-üretim alanının sorumluluğunu ücret karşılığı başka kadınlara (bakıcı, hizmetçi) bırakmış olan ve ev dışında herhangi bir işte çalışmayan kadınların emeği de özgür emek değildir: Eve kapatılan bu kadınlar emeklerini harcama özgürlüğüne sahip değildirler. Kendi emekleri üzerinde tasarruf hakları yoktur. Bu da aile içinde kadının emeğine elkonmasının bir biçimidir.

Aile ilişkileri içinde kadının emeğine ya da bu biçimde elkonması cinsiyetçi i**ş**bölümünün gerçek içeriğidir. Tarihsel kökenleri ne olursa olsun, aile içindeki bu elkoyma, kadının aile dışındaki ve sermaye (ya da ağa) karşısındaki ikincil konumunun, düşük ücretli işlere, kadın mesleklerine mahkûm olmasının temelini oluşturur. Erkek egemenliğinin maddi temeli ve ü bütün erkeklerin cinsiyetçilikten sağladığı çıkar buradan kaynaklanır.

Ancak kadınların aile içinde harcadıkları emek, farklı toplumsal ilişkiler içinde yer alan aile biçimlerine göre nitelik değiştirir. Bütün kadınların emeğine aile içinde elkonması, kadınlarla erkekler arasında tarih-çizgi, değişmeyen, tek bir sömürü ilişkisi olduğu anlamına gelmez. Tarlada çalışan kadının, kocası tarafından elkonan emeği ile fabrika işçisi kadının kocası tarafından elkonan evemeği ve ev dışında çalışmayan kentli kadının evemeği ayrı sömürü kavramıyla ifade edilemez. Kısacası, kadınların kurtuluşları için yılmayı hedefleyecekleri tek bir "ekonomik" ilişki, merkezi bir "ekonomik" odak yoktur.

Öte yandan, kapitalizmle birlikte "ekonomik" bir birim olmaktan çıkmış olan aile kadınlar için yine de kritik öneme sahip bir odaktır: Kadınların exilmesinin çeşitli boyutları burada düğümlenir. Aile içinde

kadınların emeklerinin yanı sıra bedenlerine de elkonur. Kadınlar çocuk doğurup doğurmama kararını birçok durumda kendileri veremedikleri gibi, aile dışında çocuk doğurma hakları yoktur. Kadınların cinsellikleri ile doğurganlıkları içiçe girmiş ve aile içine hapsedilmiştir. Aslında, kadınların emeklerine ve bedenlerine aile içinde elkonması ailenin, cinselliği, doğurganlığı ve emek gücünün yeniden-üretimini bir arada düzenleyen kurum olduğu anlamına gelir. Bu ilişkileri düzenlerken aile kadının kimliğini de belirler: Annelik, karılık ve evkadınlığı toplumsal yaşamın her alanında kadınların taşıdıkları kimliklerdir.

Temeli aile içinde atılan cinsiyetçilik, toplumun her alanına burada kazandığı biçim altında yayılır. Kadının aile dışında içine girdiği ekonomik ilişkiler, onun emeğine, bedenine ve kimliğine aile içinde elkonmasıyla belirlenen ilişkilerdir: Ev içinde, özel alanda, karşılıksız olarak yapılması gereken işler onu beklediği içindir ki, ev dışında emek gücünün değeri düşüktür, güvencesiz işlere mahkûm olur. Ev içindeki kimliği evkadını-anne-karı olduğu içindir ki, ev dışında ağırlıklı olarak, hemşirelik, öğretmenlik, ... yapar, hizmet sektöründe istihdam edilir. Ev içinde bedeni kocasına ait olabildiği içindir ki, ev dışında hosteslik, sekreterlik, pazarlamacılık vb. işlerde, aldığı ücret karşılığında cinsel tacize maruz kalmayı kabullenmesi beklenir.

Bakuka gelince. Bu düzeyde, aile reisliği adı altında, kadının emeğine, bedenine, kimliğine kocası tarafından elkonması meşrulaştırılır. Kadının ev dışında çalışma, seyahat etme özgürlükleri kocasının denetimine bırakılır. Doğurganlığını kullanarak kullanmama özgürlüğü ve doğurup bakmından sorumlu tutulduğu çocukların vesayeti yine kocaya teslim edilir.

Devlet, bütün baskı aygıtlarıyla erkek egemenliğini sürdürür ve yeniden-üretir. Ordular saldırgan şoven duyguları beslemek için kadınların aşağılanması üzerine kurulu ve kadınlara yönelik şiddeti körükleyen bir söylemlenden yararlanır, zafer anlarında askerlerine kadınlar sunarak bu şovenizmi ödüllendirirler. Polis, kocasından dayak yiyen kadını bu şiddete boyun eğmeye ikna eder. Tecavüze uğrayan kadın karakolda (ve mahkemede) tecavüzü "hak etmediğini" kanıtlamak zorunda bırakılır.

Eğitim, sanat, bilimler kadının aile içinde belirlenmiş kimliğini yeniden-üreten ve ondan beslenen cinsiyetçi ideolojiyi kurar. Ayrıca, bu alanların kendileri cinsiyetçi işbölümüne göre yapılırlar ve ayrıştırılır: Kadınların edebiyat alanına girmelerine izin verilir ama heykeltraş olmaları engellenir; psikoloji/sosyoloji eğitimi görmeleri teşvik edilir ama doğru-

dan üretimin düzenlenmesine müdahale anlamına gelen ve bu yüzden statüsü yüksek olan mühendislik dallarına girmeleri güçtür; sinema oyuncusu olabilirler ama yönetmen olmayı seçtiklerinde önlerrinde çeşitli engeller yükselir.

Toplumun her alanı erkeklerin sahipliği altındadır. Erkek egemenliği tam da bu sahipliği ifade eder. Bu egemenliğin yıkılması, kaçınılmaz olarak, bütün bu alanların yeniden örgütlenmesi anlamına gelir. Bunun temelinde de aile içi cinsiyetçi işbölümünün yıkılması yatar. Bunun anlamı, kapitalizmde, yeniden-üretim/üretim alanları, özel alan/kamu alanı arasındaki ayrışmanın sorgulanmasıdır. Toplumun örgütlenme tarzını böylesine belirleyici bir düzeyde sorgulayan ve böylesine yaygın bir egemenlik biçimini hedef alan bir hareket ise politik bir harekettir. İçinde bulunduğumuz kapitalist toplunda, erkek egemenliğinin aşındırılması mücadelesi, ailenin, ekonominin cinsiyete göre yapılanmasını, ~~erkek~~ ¹² güçlü piyasasındaki dağılımın, her türlü baskı ve şiddet kurumunun ve devletin sorgulanması anlamına gelir.

Bütün bunlardan, kadın kurtuluş hareketinin devleti ele geçirmek anlamında bir politik iktidar perspektifi olduğu çıkartılmalıdır. Toplumdaki yaygın bir iktidar ilişkisine (erkek egemenliğine) karşı mücadele verirken kapitalizmin çeşitli kurum ve ilişkileriyle ve devletle karşı karşıya kalmakla politik iktidarı hedeflemek aynı şey değildir. Bunun da ötesinde, kadın kurtuluş hareketinin uzun dönemli perspektifi iktidarsızlaştırmadır.

Aslında, erkek egemenliğini yaygın bir iktidar ilişkisi olarak nitelendirdiğimizde, politikanın alanını genişletmiş, politikayı aile ilişkileri içine de sokmuş oluruz. Feminizmin "özel olan politiktir" sloganı, tam da bu anlamda, burjuva toplumunun temel bir ikiliği olan özel/politik (ya da kamusal) ayrışmasını sorgular. Burjuvazinin sınıf hakimiyetinin özgürlük biçimi olan ve özgürleşmiş ~~erkek~~ ¹² gücünün yeniden-üretim alanı dışında bırakılmasına dayanan bu ikiliğin sorgulanması, sosyalist demokrasi ilkelerine uygun bir örgütlenme biçimine de denk düşer. Ekonomi/politika ayrışmasını aşmaya yönelmiş bir toplumsal örgütlenme tarzında, insanların toplumsal kaynakların kullanımında kendi somut gereksinimleri doğrultusunda söz sahibi olmaları, pratik olarak, ~~erkek~~ ¹² gücünün yeniden-üretim alanı sorumluluğunun bireylerin ve "aile"nin üzerinden alınıp topluma devredilmesi anlamına gelir. Bu da, "özel alan"ın kendi içine kapalı, kamu ve politika dışı bir alan olmaktan çıkması demektir.

Buraya kadar söylediklerimizin kadın kurtuluş hareketinin mücadele alanının demokrasi çerçevesi içinde de ele alınamayacağını ortaya koymaktadır. Birincisi, cinsiyetçilik feodal kalıntılarla, "demokrasi kültürü"nü geliştirmiş olmasıyla açıklanamaz. Kapitalizmle iç içe girmiş, kapitalizmin en "çağdaş" biçimlerinin hergün yeniden ürettiği ve onları besleyen bir egemenlik ilişkisidir cinsiyetçilik. Ayrıca, demokrasi kamusal alana, devletin örgütlenme biçimine ilişkin bir kavramdır. Oysa, yukarıda da açıklamaya çalıştığımız gibi, kadın mücadelesi özel alanın politikasından başlar, özel alanın politikleştirilmesini amaçlar, Dolayısıyla, hukuksal eşitliğe yönelik talepleri dışında, kadın kurtuluş hareketinin demokrasi çerçevesinin çok ötesine geçen bir mücadele alanı vardır.

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA

KADIN KURTULUŞ HAREKETİNİN SOSYALİST HAREKETLE İLİŞKİSİ

Toplumsal yaşamın her alanına, insanlar arasındaki bütün ilişkilere nüfuz eden ^(cinsiyetçi ve) buna bağlı olarak, toplumu dönüştürmek doğrultusunda çok önemli bir potansiyel dinamik oluşturan cinsiyetçiliğe karşı mücadeleye yaklaşımlarında, sosyalist hareket önemli bir ayrımı her zaman gözönünde bulundurmak, perspektifini bu ayrıma göre oluşturmak durumundadır: Kadın hareketi ile işçi kadınlar ayrımı.

Sosyalist Hareket, Kadın Hareketi ve Kadın Kurtuluş Hareketi:

Genel olarak kadın hareketinin bağımsız alanı diye tanımladığımız toplumsal muhalefet alanı, tüm sınıf ve kesimlerden kadınların, kadın alın- rından kaynaklanan, yaşama biçimi değilse de, kökeni ve temeli aynı olan bütün sorunlarını içeren bir alandır. Bir örnekle açmak gerekirse, gece, tek başına, rahatsız edilmeden bir bara gidip içki içebilmek, bir işçi - dının öncelikli, acil talebi olmayabilir. Buna karşılık, sendikalarda kadın- lara pozitif ayrımcılık yapılması, dışarda çalışmayan, orta sınıftan bir kadının özgül talebi değildir. Ama, erkek egemenliğini hedef alan talepler olarak, bu taleplerin her ikisine de kadın hareketinin alanı içinde yeri vardır. Çünkü, birbirinden bu denli uzak görünen bu iki sorun aslında erkek egemenliğinin farklı tezahürlerinden başka bir şey değildir. Kadın- ların gece rahatsız edilmeden tek başına dolaşamamalarıyla, sendikalarda da partilerde etkin olamamaları arasında dolaşsız bir bağ vardır.

Kadın hareketinin çok parçalı, çok sesli alanı içinde yer alan çeşit- li grup ya da kesimlerin herbiri, kendi önceliklerinden yola çıkarak, ayrı kanallardan, farklı biçimlerde ve değişik perspektiflerle de olsa, aynı toplumsal egemenliği aşındırma mücadelesi içindedirler. Kısacası, kadın bakış açısıyla mücadele eden sosyalist kadınlar, sosyalist-feminist, radikal ya da devrimci feminist kadınlar kadar, düzençi eşitlik ya da özgür-leşme perspektifi taşıyan kadın ya da kadın grupları da kadın hareke- tinin parçasıdır.

Erkek egemenliğine karşı mücadelenin toplumu dönüştürmek doğrultusunda önemli bir potansiyel dinamik olarak tanımlanmasının nedeni, kadın hareketi içindeki tüm kadınların ve grupların kendiliğinden, bir kurtuluş perspektifi olarak, devleti ve kapitalizmi karşılarına ~~alarak almaya~~ ^{göze} ^{bir biçimde} ^{üç olmaları} bilinçli bir mücadele yürütme ^{değil}, nesnel olarak, kadınların nihai kurtuluşunu ⁱⁿ kapitalist toplumda ve burjuva devletin sınırları içinde mümkün olmamasıdır. Biraz açmak gerekirse, bugünkü perspektifleri ne olursa olsun, kadın hareketi içindeki en kararlı kesimler, erkek egemenliğiyle mücadele süreci içinde ve giderek daha radikal taleplerle ortaya çıktıkça, kapitalizm ve devletle kaçınılmaz olarak karşı karşıya geleceklerdir. Kadın kurtuluş hareketinin maddi temel, yaşadığımız toplumun sınırları içinde kadınların kurtuluşunun nesnel olanaksızlığıdır. Erkek egemenliğiyle mücadelenin gerçek bir toplumsal dinamik haline gelebilmesi, kendi ifadesini bir kadın kurtuluş hareketinde bulabilmesiyle mümkündür. Bizler için kadınların kurtuluşunun olmazsa olmaz koşulu olan böyle bir hareketin bileşenleri, kadınların nihai kurtuluşunu köklü toplumsal dönüşümlerde gören sosyalist-feministler, radikal ya da devrimci ~~feministler~~, kadınlar için bir kurtuluş perspektifine sahip olan sosyalist, anarşist, liberter ya da bağımsız tüm kadınlardır.

Sosyalizmi yalnızca sınıfsal baskı ve sömürünün değil, her türden ezme ilişkisinin sona erdiği bir toplum olarak tanımlayan bir sosyalist hareket için bağımsız bir kadın hareketi, tüm "pragmatik" kaygıların ötesinde kendi başına anlamlı ve desteklenmesi gereken bir harekettir. Bu noktayı açmak için, ezilen ulus hareketine yönelik yaklaşımla sınırlı da olsa bir benzerlikten söz edilebilir. Ezilen ulusun davası, önderlerinin kimliğinden, sosyalizmi hedefleyip hedeflemediklerinden bağımsız olarak, ezen ulus sosyalistleri için haklı bir havadır. Ezen ulus sosyalistleri, ezilen ulusun mücadele örgütleri politik hattını, mücadele biçimlerini yanlış bulsalar bile, kendi devletleri saldırısına karşı savunmak ve desteklemek durumundadırlar. Kuşkusuz, yanlış buldukları her şeyi, özellikle de ezilen ulus milliyetçiliğini eleştirmek

her zaman için sosyalistlerin hakkı ve görevidir, ancak söz konusu örgütlere karşı dayatmacı, ultimatömcü ya da ikameci tutumlar sosyalizmle bağdaşmaz.

Banzer biçimde, sosyalist hareketin kadın hareketine yaklaşımındaki en temel öğe, içinde yer alan grupların niteliğinden bağımsız bir biçimde, bu hareketin mücadelesinin haklılığını gözönünde tutmaktır. Hareket içindeki kimi grupların bazı eylem biçimlerine, perspektiflerine vb. yönelik olarak yapılabilecek eleştiriler bile, öncelikle bu haklılığın ve kadın hareketinin bağımsızlığının tanınması temelinde ve buna uygun bir "üslup" içinde gündeme getirilmelidir. Kuşkusuz, buna karşılık, sosyalist hareketin de kadın hareketini etkilemeye, ikna etmeye, kendi perspektifine kazanmak için çalışmaya hakkı vardır.

Erkek egemenliğine karşı mücadelenin gerçek bir toplumsal dinamik, bir dönüştürücü güç haline gelebilmesinin somut ifadesi olarak tanımlayabileceğimiz kadın kurtuluş hareketi ile sosyalist hareket arasındaki ilişkinin temeli ise, yukarıda sözedilenleri de kapsamakla birlikte, bundan daha öte bir şey olarak ele alınmalıdır. Bu temel, işçi sınıfının dolaysız müttefikleri olarak tanımlanan kesimlerle ilişkisinin temelinden nitel olarak farklıdır. Yoksul köylülük, kent yoksulları vb. kesimlerin işçi sınıfının müttefikleri olarak belirlenmelerinin tamamen sınıfsal bir temeli vardır. Bu kesimlerin her biri, kendi içinde görece özdeş bir sınıfsal konumu temsil ederler ve devrimden, sosyalizmin inşasından, aynı işçi sınıfı gibi dolaysız, sınıfsal çıkarları vardır. Dolayısıyla, müttefik olarak tanımlanan bu kesimlerin işçi sınıfı hareketi tarafından devrim mücadelesine doğrudan katılmalarının sağlanması söz konusudur. İşçi sınıfının bu kesimlere önderlik etmesi gereği de bu soruna bağlıdır.

Bu noktada da, kadın kurtuluş hareketi ile ezilen ulus hareketi arasında bir paralellik kurmak mümkündür. Ulusal egemenlik ezilen ulus içindeki tüm sınıfları kesen bir egemenlik biçimidir. Ezilen ulus hareketinin hedefi kendi kaderini tayin etme hakkını, ulusal bağımsızlığını elde etmektir. Ezilen ulus hareketinin ezen ulus devletini yoketmek ya da ele geçirmek anlamında

bir iktidar perspektifi yoktur, ancak, bağımsızlık ve kurtuluş mücadelesi bu hareketi kaçınılmaz olarak ezen ulus devletiyle çatışmaya götürür. Ezen ulus sosyalist hareketiyle ezilen ulus hareketinin ittifak noktası da, farklı hedeflerle de olsa, ortak bir düşman, yani egemen ulus devleti karşısında bulunmalarıdır. Egemen ulus sosyalist hareketinin ezilen ulus hareketine ilkesel yaklaşımı, onu kendi önderliği altında kendi ülkesindeki devrime katmak hedefiyle değil, ezen ulus devleti karşısında ittifak oluşturabilme hedefiyle belirlenmelidir. Bunun da ötesinde, sosyalistler için ezilen ulusun kurtuluşuna destek vermenin, her türlü ittifak arayışından bağımsız olarak, sosyalizm anlayışı içinde ilkesel bir anlamı vardır. Ezen ulusun devrimi, ezilen ulus hareketi içindeki bütün kesimler için zorunlu olarak kendi başına bir hedef olması açısından değil, ulusal kurtuluş için sunacağı olanaklar açısından anlam taşır.

Aynı biçimde, kadın kurtuluş hareketinin mücadele hedefi olan erkek egemenliği sınıfsal değil, sınıfları kesen bir egemenlik biçimidir. Kadın kurtuluş hareketinin politik iktidarı ele geçirmek ya da devirmek gibi bir hedefi yoktur. Bu nedenle kadın kurtuluş hareketiyle sosyalist hareket arasındaki ilişki, klasik müttefik/önderlik kategorisi içinde ele alınamaz. Bu iki hareket arasındaki muhtemel dayanışma/destek/ ittifak ilişkisinin alanı, önderlik ele geçirilen kadın kurtuluş hareketinin devrim mücadelesi içinde eritilmesi değil, her iki hareketin kapitalizm, devlet ve bunların tüm uzantılarıyla karşı karşıya kaldıkları birbirinden farklı çatışma noktalarından oluşur.

Kadın kurtuluş hareketi içinde yer alan ve sosyalist bir devrimi kadınların nihai kurtuluşu için gerekli bir koşul olarak gören bir kesim olarak bizler için, sözkonusu dayanışma/destek/ ittifak ilişkisinin maddi temeli şöyle açıklanabilir:

-Kapitalizm-öncesi toplumlardan devralınan erkek egemenliği, kapitalist üretim sistemiyle eklemlenmiş bir biçimde varılır. Bugün kapitalist üretim sisteminden ayrı, bağımsız bir varoluşa sahip bir erkek egemenliğinin

den söz etmek olanaksızdır; ama erkek egemenliğinden ayrı, özerk bir kapitalist üretim sisteminden söz etmek de (bir soyutlama düzeyi dışında) olanaklı değildir. Erkek egemenliğine yönelik radikal bir mücadele kapitalizmin temellerine de yönelmek zorundadır. Bu nedenle, kapitalist üretim ilişkileri tasfiye edilmeden kadınların ^{olması} kurtuluşunun yolu açılmaz. Sosyalist bir devrimde ifadesini bulan sınıfsal kurtuluş kadınların kurtuluşunun da önünü açar.

-Belirli bir toplumsal egemenlik-ezme ilişkisi içinde bir taraf ^{mücadele aracı} olarak kadın kurtuluş hareketi, toplumu ve devleti belirli bir bakış açısından, kadın bakış açısından sorgular. ^(Bu hareketin) odak noktasını erkek egemenliğini ortadan kaldırma mücadelesi oluşturur. Bir bütün olarak ele alındığında kadın kurtuluş hareketinin bütünsel bir toplumsal projesi yoktur ve hareket içindeki farklı kesimler farklı toplumsal projelere bağlı olabilir, kadın kurtuluşu perspektiflerini farklı toplumsal projelerle ilişkilendirebilirler. Bizler açısından, sosyalizm her türden toplumsal ezilme ve sömürüye karşı bir ideoloji ve toplumsal proje olarak kadınların kurtuluş mücadelesi ve hedeflerine açıktır. Kadınların bağımsız mücadelelerini sürdürmeleri ^{koşuluyla}, sosyalizmin inşasına yönelik bir toplumda, kadın kurtuluşunun olanakları sağlanabilir.

-Kadın kurtuluş hareketi açısından sosyalist bir devrim sınıfsal kurtuluşun ötesinde, cinsiyetçiliğin ortadan kaldırılması ~~yüksek~~ yolunda açacağı olanaklarla başka bir anlam taşır.

a) Devrim-sonrası, bir toplumun her düzeyde (hukuki, ideolojik, politik, ekonomik, vb.) yeniden örgütlenmesi, insanlar arası ilişkilerin yeniden ve farklı bir biçimde tanımlanıp düzenlenmesi anlamını taşır. Bunun kadın kurtuluş hareketi açısından önemli bu yeniden örgütlenme ve inşaa sürecine kadınların kurtuluşu yönünde müdahale edebilme, kadınların ihtiyaçlarının damgasını vurabilme olanağıdır. Erkek egemenliğinin yeni toplumsal ilişkilerle de iç içe geçerek kurumsallaşması, ancak başlangıçtan

itibaren gündeme gelen böyle bir müdahale ile engellenebilir.

b) Sosyalizm ^{emin inşa süreci,} ~~insanlık~~ kadın kurtuluşunun çok önemli maddi koşullarını sağlayabilecek bir ^{evfedir} ~~evfedir~~ Kapitalizmde kadının aile içindeki yeniden-üretim işlevi, kâr amacı gütmeyen, kollektif mülkiyete dayalı, kaynakların kullanımının farklı kesimlerin gereksinimlerine göre düzenlendiği bir toplumun ekonomik örgütlenmesi açısından zorunlu bir işlev değildir. Kaynak kullanımında kadınların gereksinimlerinin gözönüne alınması herşeyden önce evişlerinin ve çocuk bakımının toplumsallaşması için kaynak ayrılabilmesi, bu amaca yönelik kurumların oluşturulabilmesi anlamına gelir ki ~~...~~, kadınların kurtuluşunun en önemli koşullarından biridir. Sosyalizmi inşa edebilmenin önemli koşullarından biri de, kapitalizmin özel alan/ kamusal alan ayrımını ortadan kaldırmaya yönelik önlemler almaktır. Evişleri ve çocuk bakımının toplumsallaşması kadınların artan bir biçimde toplumsal üretime katılabilmeleri anlamına gelir. Ancak, bu kadınların kurtuluşu için tek başına yeterli değildir. Cinsiyetçiliğin, her alanda eşit paylaşım ilkesine göre sorgulanması, kadın işleri/erkek işleri ayrımının hem ev içinde hem de kamusal alanda ortadan kaldırılmaya çalışılması hem kadınların kurtuluşu açısından, hem de her türden baskı ve egemenliği dışlayan bir sosyalizmin (sınıfsız toplum) kurulması açısından zorunludur.

c) Bütün bunların gerçekleşebilmesi, kadın kurtuluşuna götürebilecek maddi olanakların sağlanabilmesi, kadın kurtuluş hareketinin ~~xxx~~ bağımsız varlığının ve mücadelesinin yanı sıra, tüm kurum ve mekanizmalarıyla birlikte tam olarak işleyen bir sosyalist demokrasiye bağlıdır: Toplumdaki tüm kesimlerinin kendi öz örgütleri aracılığıyla inşa sürecine ve yönetime doğrudan katılımları; tüm kesimlerin kendi kaderlerini belirleme hakkına, toplumun tümünü kendi gereksinimleri doğrultusunda demokratik biçimde dönüştürme olanaklarına (ifade, basın, örgütlenme, denetim, katılım) sahip olmaları. Böyle bir politik özgürlük anlamına gelen sosyalist

demokrasi koşulları, kadınların kurtuluş mücadeleleri için çok önemli ideolojik/politik olanaklar sunar.

Bazı ezilme türlerinin hâlâ geçerli olduğu, ~~bir~~ cinsiyetçi bir sosyalizmden(sınıfsız toplum) söz etmek mümkün değılse, sosyalist hareket için de kadınların kurtuluşu sosyalizmin öğelerinden biridir. Bağımsız bir kadın hareketinin varlığı ve toplumu dönüştürebilme derecesi, sosyalist demokrasinin ne kadar sosyalist demokrasi olduğunun kistaslarından biri olacaktır.

Sosyalizmi ve sosyalist demokrasiyi bu biçimde kavrayan bir sosyalist hareket için kadın kurtuluş hareketinin güvenini, devrim mücadelesine desteğini, ve devrim sonrası inşa sürecine bağımsız ve aktif katılımını sağlayabilmek bu nedenle temel bir öneme sahiptir.

Kadın kurtuluş hareketinin kadın kurtuluşunu köklü toplumsal dönüşümlere bağlamasının doğal sonucu, hareket içindeki her kesimin sosyalist bir devrimi gerekli koşul olarak görmesi değıldir. Hele sosyalizmin dünyâ çapında-işçilerin gözünde bile- bu denli prestij ve güven kaybına uğradığı günümüz koşullarında, böyle bir beklenti hiç de gerçekçi olmaz. Barklı bir sosyalizm ve sosyalist demokrasi anlayışı temelinde kadın kurtuluş hareketinin güvenini ve desteğini sağlamak ancak sosyalizmin vaat ettiklerini somut bir biçimde tanımlayarak ve buna uygun bir pratik sergileyenek mümkün olabilir. Bu konuda düşülebilecek en büyük hata, sosyalist kadınlarla sosyalist erkekler arasında yapılacak bir işbölümü temelinde, sosyalist kadınların bu yönde uğraş vermelerinin yeterli olacağı yanılsamasına kapılmaktır. Sosyalist kadınlar kadın hareketi içinde sosyalizmin misyonerleri olarak değıl, kadın oldukları, ezilmelerine karşı örgütlenme gereksinimi duydukları için varlmaktadırlar. Kuşkusuz, sosyalist kimliklerini kapıda bırakmadıklarına göre, kadın hareketi içinde sosyalist kadınlara duyulabilecek güven sosyalist hareket açısından da bir kazanımdır ama bu otomatik olarak sosyalist harekete güven anlamını

taşımaz. Bu güven bir bütün olarak sosyalist hareketin pratiğiyle sağlanabilir.

Sosyalist Hareket ve İşçi Kadınlar:

Bölümün başlangıcında kadın hareketi ile işçi kadınlar arasında yapılan ayırım, alanları ayırmaya yönelik kavramsal bir ayırmadır. Kısa-
caba kadın hareketinde kadın işçilerin yer almayacakları ya da kadın hareketi içindeki kadınların işçi olamayacakları anlamını taşımaz.

İşçi kadınlar devrimin müttefiki vb. değil, düpedüz öznesidirler. Devrimden hem dolaysız bir sınıfsal çıkarları, hem de cinsiyetleri temelinde çıkarları vardır. İşçi kadınlar işçi sınıfının yarısını oluştururlar. Sınıfın yarısının katılmadığı bir devrim başarılı olsa da erkek egemen bir sosyalizmin inşası mümkün değildir. Sosyalist hareket açısından işçi kadınları hem devrime, hem de sosyalizmin inşasına özne olarak, dolaysız bir biçimde katabilmek temel bir sorundur. Bunun yolu, işçi kadınların kadın olmaktan kaynaklanan sorunlarının sınıfsal sömürü karşısındaki konumlarından daha az önemli olmadığını kavramaktır. Buna bağlı olarak, sosyalist hareketin tavrını belirlemesi gereken temel bir kaç nokta şöyle özetlenebilir: İşçi hareketi içinde kadınlara yer açabilmek için cinsiyetçiliğe karşı mücadele etmek; işçi kadınların sendikal ve siyasal faaliyete katılabilmelerinin bile ancak evdeki ve işyerindeki cinsiyetçi işbölümüne karşı mücadele etmeler ile mümkün olduğunu görerek işçi kadınların sınıfsal ve cinsiyete dayalı taleplerini birbirinden koparmadan formüle etmek ve buna uygun örgütlenme biçimleri oluşturmak.

Türkiye'de Kadın Kurtuluş Hareketinin Taşıdığı Potansiyel

Kadın kurtuluş hareketinin bir toplumsal dinamik olarak taşıdığı anlamı bu noktaya kadar genel bir düzeyde ele aldık. Şimdi bu hareketi Türkiye'nin özgüllüğü çerçevesinde değerlendirmeye çalışacağız. Böyle bir değerlendirmeyi şu iki eksen üzerine yerleştirmeyi anlamlı buluyoruz: Birincisi, Türkiye'de ilk kez kadınların kurtuluşları için kendi özgül emliklikleri temelinde örgütlenmesini öngören bir anlayışın içine doğduğu koşullar; ikincisi, Türkiye'de kadınların içinde bulunduğu daha yapısal koşullar, yani Türkiyeli kadınların durumunun özgüllüğünü belirleyen etkenler.

Erkek egemenliğini hedef alan ve kadın mücadelesini bu egemenlikten kurtuluş mücadelesi olarak gören bir hareketin nüveleri, Türkiye'de ancak 1980'den sonra ortaya çıktı. Batı'da güçlü kadın hareketlerinin seslerini duyurdukları yıllardan farklı olarak, Türkiye'de bu hareketin doğduğu dönem, bütün toplumsal muhalefeti susturulduğu, insanların atomize olmalarına kapandığı (ya da toplu halde cezavlerine kapatıldığı), yenilgis sonrası bir baskı ve durgunluk dönemi idi. Bu, zaman zaman iddia edildiğinin tersine, feminizm ve kadın kurtuluş hareketi açısından bir "fırsat" değil, bir olumsuzluk, bir dezavantajdır. Kuşkusuz, feminizmin 12 Eylül sonrasında ortaya çıkması bir rastlantı değildi : 12 Eylül yenilgisi sol harekette dağınlıklıkla beraber bir hesaplaşma sürecinin başlamasına da neden olmuştu. Sosyalist kadınlar soldaki genel hesaplaşma sürecinin bir parçası olarak kendi konumlarını da tartışmaya başladılar. Bugün kendisini feminist olarak tanımlayan, ya da böyle tanımlamasa da kadın kurtuluş hareketinin içinde yer alan, kadınların büyük çoğunluğu geçmişte sol hareket içinde çalışmış kadınlardır.

Sözünü ettiğimiz koşullar kadın hareketinin gelişmesini, kitleselleşmesini önünde bir engel oluşturmuştur. Kadın kurtuluş hareketi, bugün hâlâ süren siyasal baskı ortamında, yalıtılmış küçük çaplı örgütlenmeler ve eylemler biçiminde kendini oluşturmaya çalışmaktadır. Sokak gösterilerinin, kapalı salon toplantılarının çeşitli biçimlerde engellendiği, kitlesel politika yapmanın araçlarının son derece sınırlı olduğu bir bağlamda yeni bir hareketin hızla ivme kazanması ve serpilmesi zaten pek beklenemezdi.

Siyasal baskı koşullarının yanı sıra, Batı'da 60'lı yıllarda doğan güçlü kadın hareketleri ile 80'li yıllarda Türkiye'de doğan kadın hareketi arasında, ikincisinin aleyhine bir farklılık daha vardır. 60'lı yıllarda,

gelişmiş kapitalist toplumlar refah devleti döneminin yaşıyorlardı. Kadınlar açısından bunun anlamı, politikaya katılmaları için görece uygun koşullardı: Devletin sağlık ve eğitim hizmetlerine daha önce görülmemiş düzeylerde kaynak ayırması, hem kadınların yoğun olarak istihdam edildiği bu alanlarda kadınlara ücretli iş olanağı demekti, hem de aile içinde sorumlu tutuldukları belli görevlerden özgürleşmelerini sağlıyordu. Devlet, çocukların, hastaların, yaşlıların bakımını, kadınları bu yüklerden bir ölçüde kurtaracak biçimde üstleniyordu. Öte yandan, refah devletinin, kadınların politikaya katılmalarına kolaylaştıran bir başka özelliği de işsizlik sigortasıydı. Bu koşullara bir de kapitalizmin, krizi izleyen ekonomik büyüme döneminin kadınlara sağladığı eğitim olanakları ve bu eğitim düzeyinin yol açtığı beklentiler düzeyi eklendiğinde, o dönemin gelişmiş kapitalist ülkelerinde kadınların kurtuluş mücadelesine girmeye görece hazır olmalarının nedenleri daha da açıklık kazanır.

80'ler Türkiye'si'ne baktığımızda durum sözünü ettiğimiz koşullarla ırpıcı bir karşıtlık oluşturmaktadır. Ekonomik krizin yoğunluğu ev dışında çalışmayan kadınları huzla işgücü piyasasına itmektir gerçi. Ancak buna koşut bir biçimde, görece eğitilmiş kentli kadınların (ki bunlar, kadın kurtuluş hareketinin oluşma aşamasında en önemli rolü oynayacak kadınlardır) yaşam koşulları giderek kötüleşmektedir. Bu, bir çok durumda çifte/iş, ya da uzun iş günü anlamına gelir. İşçilerden ve bir bakıma öğrencilerden farklı bir biçimde, kadın olarak ezilmişliklerine karşı toplu mücadelelerini var oldukları alanların dışına çıkarak örgütlemek zorunda olan kadınlar için bu gelişme çok önemli bir engeldir. Kadınlar, kadın olarak ezilmişliklerini çeşitli alanlar arasında bölünmüş bir biçimde yaşarlar. Özel alanın politikası, bu bölünmüşlüğü aşip kadınlar olarak örgütlenmede en önemli sıçrama tahtasıdır. Bunun mümkün olması için ise, kadınların sınıf, meslek, işkolu vb. temelinde bir araya gelmeden önce, kadın olarak bir araya gelmeleri gerekir; bu da her şeyden önce bir zaman sorunudur. Kısacası, hareket geliştikten sonra mümkün olabilecek işyeri vb. örgütlenmeleri, hareketin başlangıç aşamasında, hemü kadınlara kurtuluş perspektifleri yerleşmemişken kolay gerçekleşemez; gerçekleştiğinde de kolaylıkla kadın politikası alanının dışına kayabilir.

Türkiye'de kadın kurtuluş hareketi bu sancıları yaşamaktadır. Bu, konjonktürel sayılabilecek etkenlerin ötesinde bir de kadın kurtuluş hareketinin taşıdığı ve taşıyacağı potansiyeli daha uzun dönemli olarak belirleyecek yapısal etkenlerden söz etmek mümkündür.

Kadınların ezilmesinin Türkiye'deki özgül biçimini kavramak, yani Türkiyeli kadınların, gelişmiş kapitalist toplumlardaki kadınlardan, başka İslâm ülkelerinin kadınlarından ve ^{Müslüman} ~~İslâm~~ olmayan başka azgelişmiş kapitalist ülkelerin kadınlarından ayrıldığı noktaları kabaca belirleyebilmek için şu üç etkeni bir arada ele almak gerekir: Türkiye'nin geç kapitalistleşmiş bir ülke olması, nüfusun çoğunluğunun Müslüman olması ve Kemalizm. Bunlar, kadınların durumunu birlikte belirleyen ve yer yer birbiriyle çelişen etkenlerdir. Bu etkenler kendi içinde çelişik bir bütün oluşturmakta ve Türkiyeli kadınların eşitsiz bir gelişmeye tâbi olmasına yol açmaktadırlar.

Türkiye'nin geç kapitalistleşmiş bir ülke oluşunun kadınlar üzerindeki etkileri arasında ilk sayılabilecek olanı, tarımda küçük aile işletmelerinin varlığını sürdürüyor olmasıdır. Ailenin üretim birimi olmasının kadınlar açısından anlamı ise, ücretsiz aile işçiliğinin kadınlar için çok yaygın bir konum olmasıdır. Aile üretiminin aile geçimini sağlama yetmediği durumlarda, kadınların ücretli işgücü piyasasına katılmaları açısından çok önemli bir değişiklik olmamakta, aile fertlerinin ücretli işçiliğe geçmeleri genellikle erkekler olmaktadır.

Geç kapitalistleşme kentli kadınların bir bölümünün durumunu da doğrudan etkileyen bir faktördür. Kentlerde yaşayan esnaf ailelerinde kadın konumu, tıpkı tarımdaki aile işletmelerinde olduğu gibi ücretsiz aile işçiliğidir. Aileden özgürleşmemiş kadın emeğinin söz konusu olduğu bu iki kategoride de aile yapısı dar anlamıyla ataerkil aileye denk düşer: Kadının ve çocukların emeği tümüyle aile babasının denetimi altındadır.

Geç kapitalistleşmeye bağlı bir başka olgu da kırdan kente göçün yol açtığı gecekondulaşmadır. Gecekondulu kadınlarının büyük bir bölümü ya sadece evkadınlığı yapmaktadırlar, ya da "ev işçiliği", yani hizmetçilik. Bu ikinci durumda kadınların ev içine hapsedilmişlikleri bir anlamda sürmektedir. Zaten dış dünyaya, kamu yaşamına çok sınırlı bir katılım olmanın ötesine geçmeyen hizmetçilik, aynı zamanda genellikle sosyal güvenceden yoksun, formelleşmemiş bir işgücü piyasası oluşturur. Böyle olunca da kadının ücreti genellikle erkeğin denetimi altındadır.

Yine Türkiye'nin özgül ekonomik yapısına bağlı olarak son dönemde çok yaygınlaşan bir başka olgu da kadınların eve iş almalarıdır. İhracata yönelik tekstil sanayiinde özellikle yaygın olan bu kadın mesleğinde, kadınlar evlerinden çıkmadan sanayiye eklenmektedirler. Genellikle kocanın aracılığı ve denetimi altında sürdürülen bu işte, kadın sosyal güvenceden yoksundur ve parça başına ücret alır. Hizmetçilikte

olduğu gibi burada da kadının emeği aileden tümüyle özgürleşmiş sayılmaz.

Görüldüğü gibi, geç kapitalistleşmeye bağlı olarak, bir yandan aile üretim birimi olma niteliğini korumaktadır; öte yandan da kadınlar için, aileye bağımlılığı sürdüren özel iş alanları oluşmaktadır. Her iki durumda da kadın emeği aileden özgürleşemekte ve aile güçlü bir kurum olmaya devam etmektedir. Ayrıca, yine aynı ekonomik yapıya bağlı olarak, sanayi işçiliği, sekreterlik, hizmet sektörü gibi alanlarda kadınların toplam işgücü içindeki oranları gelişmiş kapitalist ülkelerde olduğundan çok daha düşüktür.

Türkiyeli kadınların özgül ezilme biçimlerini belirleyen ikinci ana etken İslâm'dır. İslâm, kadının eve/aileye kapatılmasında geç kapitalistleşmenin oynadığı rolü pekiştirmektedir. Burada İslâm'ın cinselliğe yaklaşımı özel bir önem taşımaktadır. Diğer tektanrılı dinlerden farklı olarak İslâm cinsel zevki yadsınmaz. Bu yüzden de, cinselliğin denetimini insanların vicdanına bırakmaz; bu denetimi dışsal önlemlerle sağlamaya çalışır. Bunu, bir yandan cinsleri birbirinden tecrit ederek yapar, öte yandan da kadınları örtterek. Bu özellikleriyle de İslâm düşüncesi kadının aile dışına çıkıp toplumsal yaşama, ücretli işe, politikaya katılması önünde çok önemli bir engel oluşturur, kadının toplumsal yaşamdaki dışlanması yönünde güçlü bir ideolojidir.

Bu noktada radikal İslâmcı akımların kadınlara yaygın bir biçimde kamu yaşamına katma eğilimlerine değinmek gerekebilir. Bu, cinslerin tecritine ve kadının örtünmesine ters doğrultuda bir gelişme değildir. Tersine, cinslerin tecritine dayalı, ama çağdaş gereksinimleri karşılayabilecek bir toplumu kurma yolundaki bir hazırlığın ifadesidir. Kadınlar dünyası için özel olarak doktorlar, avukatlar vb. yetiştirmektir bunun anlamı.

Kısacası, geç kapitalistleşme ile İslâm bir arada, kadınların aileye kapatılması yönünde güçlü bir eğilim oluşturmaktadır. Türkiyeli kadınların durumlarının özgüllüğünü kavrayabilmek için, bu eğilimle birlikte, onunla bir anlamda çelişen üçüncü etkeni, Kemalizmi, göz önüne almak gerekir. Kadınlar lehine çeşitli yasal düzenlemeler getiren Kemalist reformların sonucunda, Türkiyeli kadınlar başka Müslüman toplumlarda görülmemiş ve bazı Batılı ülkelerde olduğundan da ileri haklara kavuşmuşlardır. İsviçre Medeni Kanunu'nun devralınması ve kadınlara eşit seçme ve seçilme hakkının tanınması kuşkusuz bunların arasında en önemlileridir. Cumhuriyet döneminde

kadın avukat, öğretmen, doktor, hatta millitvekili sayısındaki "patlama" bu gelişmenin somut göstergesidir.

Ancak, Türkiyeli kadınların durumundaki etkilerine bakarken, Kemalizmin doğasından kaynaklanan sınırları göz önünde tutmak gerekir. Herşeyden önce, bu reformlardan fiilen ancak dar bir seçkinler grubu yararlanmıştı. Bunlar kentli burjuva ve küçük burjuva kadınlarıdır. Daha önce sözünü ettiğimiz nedenlere bağlı olarak kadınların büyük çoğunluğu aileye hapsolmuş olacağı için, bu kadınların eğitim olanaklarından yararlanmaları ve siyasal haklarını kullanmaları söz konusu olmamıştır. Ayrıca, büyük kadın kitlelerinin bu haklardan yararlanmamalarını açıklayan bir başka neden de, bunların kadınların kendi mücadeleleri sonucu kazandıkları haklar olmamıştır. Cumhuriyet döneminde kadınlara tepeden verilen bu haklar Cumhuriyet Türkiyesi'nin kapitalist dünya sistemine entegrasyonunun araçlarıydı. Laik devlete bağlı olarak benimsenen medeni kanun, eşit vatandaşlık hakkı vb. yeni kurulan devletin gerekleri ve yas ürünleri olarak kadınların sağladığı avantajlardır. Aynı biçimde, avukatlık, doktorluk, felsefe gibi Batı'da geleneksel olarak "erkek alanları" olan mesleklerdeki kadın sayısının Türkiye'de görece yüksek oluşu da, genç Cumhuriyet'in taze kadro gereksinimiyle açıklanabilir: Yeni bir hukuk sisteminin gereği olarak avukatlık, yeni bir ideolojinin gereği olarak Aydınlanma düşüncesinin taşıyıcılarına yetiştirecek olan felsefe alanı, yeni bir eğitim sisteminin gereği olarak öğretmenlik, taze kadroları oluşturan kadınlara açılmıştır. Millet Meclisindeki kadın milletvekili sayısının kısa dönemde hızla düşmesi, yine, bunun kadınların siyasal katılımındaki yapısal bir değişiklikten çok, yeni devletin dünyada yaratmaya çalıştığı imgeyle bağlantılı olduğunu gösterir.

Kemalist reformların kadınların durumunu dönüştürmek açısından taşıdığı üçüncü sınır diğer ikisinin doğal uzantısıdır: Bu reformlar sayesinde kamu yaşamına giren kadınlar, buna cinsiyete dayalı işbölümünü temelden sorgulamadan yapmışlardır. Ev içindeki cinsiyetçi işbölümü hiç değişmeksizin varlığını sürdürürken ücretli işgücüne katılan, meslek sahibi olan kadınlar böylelikle çifte iş yükü altına girmişlerdir. Cinsiyetçi işbölümü ve buna bağlı kadınlık rolleri hiç sarsılmadığı için de, hem Kemalizmin kamu yaşamına soktuğu kadınlar sınırlı bir seçkinler grubu olarak kalmış, hem de aile kurumu ve aile ideolojisi herhangi bir biçimde aşınmamıştır.

Kadınlar üzerindeki etkileri bakımından Kemalizmin oynadığı role benzer bir rolü, günümüzde artık, Türkiye'nin hızla kapitalist dünyayla

bütünleşme süreci oynamaktadır. Bu açıdan bakıldığında, Türkiye'de kadınların durumunda çarpıcı bir eşitsiz gelişme olduğu söylenebilir. Bir yanda aile kurumu gücünü korumakta, kadınların ekonomik bağımlılığı sürmekte, öte yanda kentleşme hızla artmakta ve kentlerde kadınlar ücretli işe giderek daha çok girmektedirler. Bu eşitsiz gelişme sonucu, kadınlar arasında, gelişmiş kapitalist toplumlarda ve bazı İslâm ülkelerinde görülmeyen bir çeşitlilik vardır. Türkiyeli kadınlar kendi içinde çok farklılıklar gösteren, son derece heterojen bir toplumsal grup oluştururlar.

Bu eşitsiz gelişmenin ve çeşitliliğin kadın hareketi açısından uzantısı şudur: Kadın hareketinin orta dönemde Batı'da olduğu kadar kitleselleşmesi güçtür. Direnen aile kurumu, kamu yaşamından dışlanmışlık kadınların büyük bölümünün kendi adlarına politika yapmaları önünde bir engel oluşturmaya devam edecektir. Buna bir de şunu eklemek gerekir: Demokratik ortamın çok kısıtlı olduğu ve sık sık tehdit edildiği başka ülkelerde olduğu gibi, Türkiye'de de kadınların doğrudan doğruya kendi kurtuluşları için politikaya katılmak yerine, baskılara karşı kampanyalar, politik mahkûmlarla dayanışma amacına yönelik örgütler vb. türü kadın hareketliliklerini tercih etmeleri de beklenebilir.

Na var ki, aynı eşitsiz gelişmeye bağlı olarak, özellikle kentli, ücretli işlerde çalışan, meslek sahibi kadınların, genel olarak toplumsal muhalefetin gelişmesiyle birlikte kendi ezilmişlikleri temelinde politikaya girmeleri günümüzde büyük olasılık taşıyan bir gelişmedir. Kamu alanına çıkıp eşit haklarla karşılaşmayı bekleyen kadınlar her alanda erkek egemenliği ile karşılaştıklarında, genç kadınların eğitim düzeylerinin oluşturduğu beklentiler krizin de etkisiyle iyice çöktüğünde, işçi kadınlar mücadele içinde kadın-erkek elele olunamadığına gördüklerinde, kadınların bir bölümüne hiç ulaşmasa da, kendi içinde radikal bir kadın hareketinin oluşması hiç de şaşırtıcı olmayacaktır.

Böyle bir kadın kurtuluş hareketinin cinsiyetçi-kapitalist sistem karşısında ne tür bir dinamik oluşturacağına gelince. Türkiye'de, 60'lı yıllarda Batı'da yaşanmış olan bir refah ^{devleti} döneminin yaşanması, dünya kapitalist sisteminin dinamikleri de göz önüne alındığında, mümkün değildir. Dolayısıyla da, kadınların cinsiyetçi işbölümünü aşındırmaya yönelik taleplerinin sistem içinde emilmeleri, kısmi düzeltilmelerin/kolaylıkların sağlanması, aile-içi işbölümünde kadının yükünü hafifletecek önlemlerin alınması Türkiye'de çok daha güçtür. Kadın kurtuluş hareketi cinsiyetçi işbölümünü sorguladığı her aşamada aile kurumunun kendisiyle ve devletle karşı karşıya kalacaktır.

Kısacası, Türkiye'de kadın kurtuluş hareketinin taşıdığı potansiyeli şöyle ifade etmek mümkündür: Gelişmiş kapitalist ülkelerde olduğundan daha sınırlı bir kadın kitlesini kapsayan; bu ülkelerdeki kurumsallaşma olanaklarına kapitalizm altında hiçbir zaman kavuşamayacak; bu yüzden de daha radikal ve militan olma potansiyelini taşıyan, cinsiyetçi-kapitalist toplumun kurumlarıyla doğrudan yüzleşmeleri daha sık yaşayacak bir hareket.

KADINLARIN EZİLMESİNE İLİŞKİN PROGRAMATİK YAKLAŞIM VE TALEPLER ÜZERİNE

Sosyalist bir örgütlenmenin kadınlara ilişkin programatik yaklaşımı, işçi kadınların devrimin öznesi içinde yer aldıklarını göz-önünde tutmakla birlikte, kadın kurtuluş hareketinin talepleriyle işçi kadınlara yönelik taleplerin kadınların nihai kurtuluşu açısından birbirleriyle çakıştıklarını ve bir bütün oluşturdıklarını ortaya koymalıdır. Bu bakış açısıyla oluşturulduklarında, cinsiyetçiliğin ve kapitalizmin sorgulanması bakımından, genel olarak kadınlara ilişkin taleplerle işçi kadınlara ilişkin talepler arasında öz olarak bir fark yoktur. Tek fark, işçi kadınların kadınlık durumlarıyla sınıfsal sömürüyü içiçe yaşamalarından ve kapitalizmin can damarı olan fabrikalarda varoldukları için, taleplerinin düzene ve tek tek kapitalistlere dolaysız, somut bir tehdit oluşturmamasından kaynaklanır.

Bu anlayışa uygun olarak, kadın kurtuluş hareketinin talepleri sosyalistler tarafından aktif biçimde desteklenmek üzere programa alınmalı ve kadın işçilere yönelik özgül talepler üretilmelidir.

Kadınların kurtuluşuna yönelik politika, esas olarak özel alandan başlayıp diğer alanlara yayılır. Özel alana ilişkin sorunların talepler biçiminde formüle edilebilmesi ancak kısmen mümkündür. Bu nedenle, kadın kurtuluşuna ilişkin taleplerin bütünü sosyalistlerin programına sığmaz; kadınların özel alanı politikleştirme hedefine uygun olarak formüle edip kamusal alana çektikleri talepler bu program tarafından içerilebilir.

Kapitalist sömürü, üretim ve yeniden üretim alanlarını birbirinden ayırarak doğmuştur ve varlığını bu ayrılık temelinde sürdürmektedir. Üretim ve yeniden üretim alanlarının birbirinden ayrılması, yeniden üretim görevinin kadınlara yüklenmesiyle, kadınların ezilmesine özel bir biçim kazandırmıştır. Bugün kadınların nihai kurtuluş-

larını, özgül olarak, özel alan/kamusal alan ayrımının ortadan kalkması biçiminde de ifade etmek mümkündür; bu, kapitalizmin de ortadan kalkması anlamını taşır. Cinsiyetçiliğin her alanda derin ve kapsayıcı bir biçimde sorgulanabilmesi ancak mümkün olan tüm taleplerin özel alan/kamusal alan bağlantısını koparmadan formüle edilebilmesiyle mümkündür. Cinsiyetçiliğin sorgulanması ne kadar derinleşirse, kapitalizmin özel alan/kamusal alan ayrılığı, dolayısıyla kapitalizmin kendisi o denli köklü bir biçimde tehdit edilir.

Aşağıda yer alan, bir kısmı tüm kadınları bir kısmı ise özel olarak çalışan kadınları ilgilendiren talepler bu anlayışı sergilemektedir:

-Kadınlara karşı yasal, ekonomik, kültürel, siyasal her türlü ayrımcılığa son!

-Kadınlara her alanda öncelik (eğitim ve iş bulmada teşvik, parti ve sendikalarda kotu vb.)

Kendi bağlarına, herhangi bir burjuva partisinin programına alabileceği kadar düzenici ve zararsız görünen bu iki talep, gerçekleştirilebilmelerinin koşulları da talep haline getirilip bir bütün olarak sunulduğunda, hem cinsiyetçilik hem de kapitalizm açısından ciddi bir tehdit oluşturur:

-Ucuz, sürekli ve yaygın olarak hizmet sağlayan yemekhane, çamaşırhane, kreş, anaokulu vb. ku rumların derhal oluşturulması!

-Bu kurumlarda yapılan işlerin "kadın işleri" olmaktan çıkartılması için kadın ve erkeklerin eşit oranda istihdamı;

-"Erkek işi" denilen alanlarda kadınlar için kontenjan ve eğitim sürecinden başlayarak teşvik ve pozitif ayrımcılık;

-Aynı işe aynı ücret;

-Kadın-erkek işçi ayrımı gözetilmeden her işyerine kreş;

-Doğum, çocuk hastalığı vb. du rumlarda babaya da ücretli izin;

-Çalışma yaşamında kadının kadın olmaktan kaynaklanan özelliklerinin (hamilelik, doğum, adet görme vb.)

kadın için dezavantaj olmaktan çıkartılması için kadınlar lehine ayrımcı önlemler.

Çoğu çalışma yaşamına ilişkin olan ve kadının özel yaşamı ile kamu sal yaşamını bir bütün olarak ele alan bu talepler, yeniden üretimin toplumsallaşmasını, işgücü piyasasındaki cinsiyetçi işbölümünün ortadan kaldırılmasını vb. gündeme getirerek, kapitalizmi ve cinsiyetçiliği dolaysız bir biçimde ve açıkça tehdit etmektedirler. Bunu daha örtük ve daha dolaylı bir biçimde gündeme getirmekle birlikte hiç de daha az radikal olmayan ve tüm kadınları ilgilendiren bazı talepleri ise şöyle formüle edebiliriz:

-Kadının kendi bedeni üzerinde tam söz ve karar hakkı.

-Kadının doğurganlığı ve cinselliği üzerinde tam demetimi.

.Doğum kontrolünün erkekler tarafından eşit bir biçimde paylaşılabilmesi için gerekli önlemlerin alınması.

Cinsiyetçiliği açıkça sorgulayan bu taleplerden her ikisi de aileyi köklü bir biçimde karşılıklarına aldıkları ölçüde kapitalizme de tehdit oluştururlar. Ayrıca, kadının doğurganlığının ve cinselliğinin erkeklerin denetiminde olduğu, doğum kontrolünün tüm yükünün kadınlara yüklendiği bir toplumda, bu talepler tüm bir kapitalist teknolojinin, kadın bedenini meta olarak kullanan piyasanın vb. de altüst olmasını gündeme getirirler.

-Aile içinde kadına yönelik her türlü baskı ve şiddetin (dayak, cinsel taciz, tecavüz) kamu davası olarak ele alınması;

-Kadınların kadın olmalarıyla ilgili hukuksal sorun ve davalarda kadın kuruluşlarını hukuki taraf olarak kabul edilmesi.

Bu iki talep ise, aileyi sorgulayan, özel alanın politikleştirilmesi yoluyla, özel/kamu ayrımına vuran taleplerdir ve özelgibi gösterilen sorunların kollektif biçimde çözülmesi yolunda taleplerdir.

FEDERAL ALMANYA'DA GÖÇMEN KADINLAR

I GENEL

1987 verilerine göre, Federal Almanya'da 1 milyon 481 bin Türkiyeli göçmen yaşamaktadır. Bu sayının 438 binini kadınlar oluşturmaktadır, 15 yaşından küçük genç kızlar ile birlikte 640 bini aşan Türkiyeli kadınların ve kızların nüfusu, ülkedeki tüm göçmen kadın ve kızların(=2 milyon) en geniş bileşenini oluşturuyor. Türkiyeli göçmen kadın ve kızların yüzde %50,5'i (323,492 bin) evli olup aileleriyle birlikte oturmaktadır. Yüzde %47,6'sı (304,673 bin) bekar ve yüzde %1,9'u (11,995 bin) boşanmış veya kocası ölmüş kadın ve kızlardır. Bu verilerden yola çıkarak tahmini bir hesaplama yaparsak, ortalama evlenme yaşını 20 olarak varsayabiliriz.

1986 verilerine göre ülkedeki tüm göçmen kadınların ortalama kalış süreleri 11 yıl ve 9 aydan ibaretti. Ortalama kalış süresinin FAC'deki tüm göçmenlerde arttığı gibi yine tüm göçmen ailelerinde genel olarak ortalama çocuk sayısında düşüş vardır.

Türkiyeli göçmen kadınların çoğu aile birleşmesi ile FAC'a gelmişlerdir. 1973 yılında işçi alımının durdurulmasından sonra Türkiyeli göçmen kadınlar için bu ülkeye çalışmak amacıyla giriş olanağı ortadan kalkmıştır. Federal Almanya'ya işçi göçü çoğunlukla Doğu Anadolu Bölgesi ve Kars ilinden, İç Anadolu Bölgesi'nden Nevşehir ve Yozgat'tan, Tokat ilinden, Doğu Karadeniz Bölgesi'nden ve İç Batı Anadolu Bölgesi'nden Kütahya ve Uşak illerinden olmuştur.

II EĞİTİM

Federal Almanya'daki Türkiyeli göçmen kadınların eğitim düzeyi, okuma-yazma oranlarına ilişkin elimizde sayısal veriler yok. Ancak kadınlarımızın çoğunun kırsal kesimlerden geldiği ve bu bölgelerdeki kadınlarımız arasında okuma-yazma oranının ne kadar düşük olduğu hatırlandığında bu konuda büyük bir boşluk olduğu görülebilir. Çoğunun en çok ilkökul diploması alabildiği, birçoğunun ilkökuldan ayrılmış olduğu ve okuma-yazma oranının çok az düzeyde olduğu birçok küçük araştırmalar sonucu saptanabilmiştir. Ev kadınlarının, temizlik işlerinde çalışan ve okuma yazma bilmeyen kadınların Almanca bilme oranı yok denecek kadar düşüktür.

III SAĞLIK

Türkiyeli göçmen kadınların büyük ölçüde sağlık sorunları ve bozuklukları vardır. Birinci kuşak göçmen kadınların kimi fiziksel sorunları Türkiye'de kırsal bölgelerde yaşayan kadınların sorunları ile karşılaştırılabilir. Bunların başında çok sayıda gebelik, doğum ve düşük, bakım yokluğu ya da yetersizliği ve yetersiz beslenme gelmektedir. Hastalıkların psikolojik faktörlerine bakılırsa; birinci kuşakta geldikleri yörelerdeki geçerli kuralların yeni toplum içerisinde geçersiz olması nedeniyle, stress, bunalım ve denge bozuklukları görülür; ikinci kuşakta ise kişilik bulma sorunları ön plana çıkmıştır. Yine sağlığı etkileyen, toplumsal faktörler vardır, bunlar başlıca; uzun süreli ayrılıklar sonrasında karı-koca arasındaki yabancılaşma, yeni ülkede karşılaşılan ırkçılık ve ayrımcılık politikası ve cinsiyet rolleri gibi faktörlerdir.

IV KONUT SORUNU

Gerçi 70'li yılların ortasında ve 80'li yılların başında konut durumlarına ilişkin birçok araştırmalar yapıp yabancıların konut sorunlarının büyük ve evlerinin konumlarının olumsuz olduğu saptanmıştır. Fakat dar ve rutubetli bir evin tek tek aile üyelerini nasıl etkilediği, özellikle evde en çok işi yapan kadınların bu konut durumlarından nasıl etkilendikleri bu araştırmalarda dikkate alınmamıştır. Göçmen kadınların birçoğu ilk başta kendilerine ait bir evde değil,

fabrika lojmanlarında, yurtlarda ve ikinci(alt) kiracılar olarak oturmuşlardır. Bu konutlarda ki şartlar dayanılmayacak kadar zordular ve göçmen işçilerin eş ve çocuklarını F.Almanya'ya getirmeye başlamaları konut sorununu yakıcı bir biçimde ortaya çıkarmıştır. Evlerin olumsuz konumu kadınlara ek güçlükler getirir; Evlerin küçük olması sürekli derli toplu olmasını gerektirmektedir, evler rutubetli olduğundan sürekli temizlenmesi gerekir, akar sıcak su yoktur, bulaşık ve yemek için sürekli su ısıtılması gerekmektedir, v.s...Gerçi yabancı halkın bugün ki konut durumu genelde düzelmiştir fakat Almanlara karşın belgin şekilde daha kötüdür ve üstelik bu günlerin tüm halkı etkileyen konut sorunu ve sıkıntısı, göçmenleri daha da olumsuz etkilemektedir.

V İSTİHDAM

1985 verilerine göre, Federal Almanya'da sigortalı olarak çalışan göçmen kadınların sayısı 654 bin'dir, bunların, dolayısıyla Türkiyeli göçmen kadınların da bir kısmı sanayi dalında, örneğin demir ve öteki metal fabrikaları, optik, elektronik ve giyim sanayiinde çalışmaktadır. Son yıllarda bu alanda çalışan kadınların sayısında büyük bir düşüş vardır. Öte yandan hizmet sektöründe ise artış vardır. Göçmen kadınlar iş bulabildikleri çok sayıda büro, okul, kantin, otel ve Alman Demiryolları'nda temizlik işçiliğinin yanısıra evlerde özel temizlikçi olarak çalışmaktadır. Çalışan göçmen kadınların yaklaşık üçte ikisi (niteliksiz) işçilerden, yaklaşık dörtte birisi müstahdemlerden oluşmaktadır ve bu kadınların ancak yüzde 20'si sendika üyesidir. Sendika üyesi olan Türkiyeli çalışan kadınların oranı oldukça düşüktür. Yabancı kadınlar arasında en büyük grubu oluşturan Türkiyeli kadınlar, işsizler ordusu içinde yüksek sayıda yer almaktadırlar. Türkiyeli göçmen kadının bu kadar az sayıda çalışıyor olmasının belli başlı nedenleri arasında şunları sıralayabiliriz; AET ülkeleri dışından işçi alımının 1973'te durdurulması. Bu tarihten sonra FAC'ne aile birleşmesi nedeni ile gelen kadınların çalışma izni alabilmek için dört yıl bekleme zorunluluğunun olması, FAC'de hüküm süren ekonomik kriz ve işsizlik nedeniyle, öncelikle yabancı, niteliksiz ve kadın işçilerin dolayısıyla Türkiyeli işçi kadınların işlerini yitirmeleri, Kadın ve yabancı olduklarından işe alınmada en son akla gelmeleri, Kadınların eğitim düzeylerinin yetersizliği, Eşlerinin kadınların çalışmalarına izin vermemeleri, Çocukların bakımı ve eğitimi için yeterli anaokulu ve kreşlerin bulunmaması, v.s...Ayrıca yabancı kadının işsiz kalması, sınırdışı edilmeye kadar uzanabilir. Çalışan Türkiyeli kadınlar ise genellikle tekdüze işlerde çalıştırılmakta, bu da onların öteki çalışanlardan yalıtılmasını, işyerlerinde yalnız kalmasını getirmektedir. Ayrıca bu tekdüze ve kötü koşullardaki (akort, vardiya, v.s...) çalışmalar kadınların bedensel ve ruhsal sağlığını etkilemekte çeşitli hastalıklara ve bunalımlara yol açmaktadır.

VI YASAL DURUM

Çoğu aile birleşmesi nedeniyle gelen Türkiyeli göçmen kadınların, ülkeye gelmeden önce ve geldikten sonra karşılaştığı pek çok sorunlar vardır. Almanya'ya girebilmesi için; eşinin 8 yıldır burada oturuyor olması, çalışır olup iş anlaşmasının sürüyor olması ve eşini yerleştirebileceği bir evinin olması gerekiyor. Bu koşulları tamamlayıp da kocasının yanına gelen kadının oturma izni tümüyle kocasına bağlıdır. Yani kocasından ayrılan kadın, sınırdışı edilme tehlikesiyle karşı karşıya kalır. Kocasını süresiz oturma izni alan kadınlar, hiçbir dilekçe ile başvurmadıysa, oturma izinleri en çok iki yıl uzatılır. Ülkeye geldikten sonra kadının çalışma hakkını elde edebilmesi için önce 4 yıl beklemesi gerekir.

4 yıl sonra çalışma de aslanın ağzındadır. çoğu eğitimsiz, almanca bilmeyen Türkiyeli kadınlar, kendisine bir bulacak ve ancak o işyeri ile sınırlı çalışma izni alabilecektir

İkinci kuşak genç kızların Türkiye'den evlenmeleri durumunda da olayın başka bir boyutu yaşanıyor. Bağımsız oturma ve çalışma izni alan kadın, erkek egemen ideoloji ve değer yargılarının etkisiyle çalışma iznini Türkiye'den getirttiği kocasına devretmek zorunda kalıyor ve kendisi ona bağımlı konuma geçiyor.

Oturma hakkını alabilmek için 5 yıl kesintisiz çalışma zorunluluğu kadınlar aleyhine sonuçlanıyor. Türkiyeli kadınlar doğum ve çocukların bakımı gibi nedenlerle değişik zaman dilimlerinde ancak çalışabiliyorlar. Oturma hakkı olan Türkiyeliler içinde yalnızca % 10'unun kadın olması, 5 yıl kesintisiz çalışmış olma şartının kadınlar aleyhine sonuç vermesinin bir göstergesidir kanımızca.

F. Almanya'da yaşayan bir çok Türkiyeli kadının, kocası bir iş kazası sonucu ya da başka bir nedenden öldüğünde kadına bağlanan dulluk maaşı için "bu seni geçindiremeyecek kadar az, üstelik kocanın yanında olma nedenin kalktı" denilerek oturma izinleri uzatılmamaktadır.

Yabancılar politikası, yalnızca yabancılar yasasıyla bitmiyor. "Sığınma hakkı" da aynı yabancılar yasası gibi kadınları bu "haktan" dışlıyor. Kadın olduğu için ülkesinde yaşama koşulları yok edilen tehdit, takip, hatta ölüm korkusu içinde yaşayan kadınların, mevcut yasalara göre buraya sığınma hakları yok. Yani cinsiyetinden ötürü takip ve baskı, politik ve toplumsal bir olay görülmeyip sığınma gerekçesi olamıyor. Bugünkü sığınmacılar yasası bir çok yönleri ile, kadınların da faydalanabilecekleri bir yasa olma özelliğinde değil.

Bu bir kaç örnek bile yabancılar politikasının, yabancı kadının özgül durumunu dikkate almadığını, eşit olmayanlar arasında "eşitlik" kurarak kadınlar aleyhine sonuçlar yarattığını göstermektedir. Yani Türkiyeli göçmen kadınların hiçbir yasal güvenceleri yoktur, endişe ve korku içinde yaşamlarını sürdürmek zorundadırlar.

VII ÇOCUKLAR

Batı Almanya'da 15 yaşın altında yaklaşık 200 bin Türkiyeli kız çocuğu yaşamaktadır. Batı Almanya'da doğmuş göçmen çocukların üçte biri kendi ülkelerine, akrabalarının yanına gönderilmiştir. Almanya'da yaşamakta olan çocuklar ise, hiçbir zaman Almanca konuşamayan anne-baba ve Almanca eğitimi yapan okulu gibi bir ikilemele karşı karşıyadır. Bu ikilem, iki ayrı eğitim yapısı, genelde çocukta, özellikle kız çocuğunda büyük çelişkiler doğurmakta ve kendi gerçek durumunun ne olduğu konusunda onda kararsızlık yaratmaktadır. Yine özellikle Türkiyeli genç kızlar birçok sorunla yüzyüzedir. Ülkelerinde varolan kadın yaşamı üzerindeki toplumsal kontrol, aynen Almanya'ya taşınmıştır.

VIII İSTEMLER VE PERSPEKTİFLER

Türkiyeli kadınların sorunlarını açamamaları, en can alıcı konularda sesli düşümemeleri, çözüm yollarının aranmasını da güçleştiriyor. İçinde bulundukları konum ne kadar zor olursa olsun, ona uyum göstermeye, kısıtlamalara gitmeye çalışıyorlar. Birleşip sorunların üzerine gitmek yerine kişisel çıkış yolları arıyorlar. Diğer göçmen kadınlarda olduğu gibi Türkiyeli kadının da hakkını savunacak bir kesim FAC'de yok. Seçme ve seçilme hakları da olmadığından, politikacılar bu kitlenin sorunlarına yanıt arama gibi bir zorunlulukla da karşı karşıya değiller. Yukarıda sayılan ve kuşkusuz tam olduğu iddia edilemeyecek sorunlar yumağı, Türkiyeli göçmen kadının önüne yeni görevler koyuyor. Burada mutlaka dile getirilmesi gereken bir olgu, kadınların sorunlarının çözümü için ancak birlikte hareket ettikleri zaman yollar açılabileceğini görmeleri gerekiyor. Bu doğrultuda öne sürülecek istemler, aşağıda formüle edildiği gibi, sorunların çözümünde bir anahtar işlevi görebilir eğer kadınlar hep birlikte bunlara sarılırlarsa.

- * Kadınlara bağımsız oturma ve çalışma izni
- * Kalifiyesiz ya da az kalfiyeli kadınlara işyeri olanaklarının yaratılması
- * Sınır dışı nedeni olmayacak şekilde düzenlenen sosyal yardımlar
- * Çalışan kadınların çocuklarının gittikleri ana okulları ve benzeri kuruluşlarının çalışma saatlerinin iş saatlerine uygun olması
- * Sadece kadınların girebilecekleri "Kadın Merkezleri"
- * Kadınlara yönelik kültürel, sportif etkinliklerin düzenlenmesi
- * Kadınların dışarıdan okul diploması alacak kursların açılması
- * Genç kız ve kadınlara meslek öğrenim yerleri sağlanmasında öncelikli hak tanıma
- * Tüm resmi daire ve sosyal kuruluşlarda andilde hizmet veren kadın danışmanlar
- * Cinsiyetinden dolayı baskı ve tahibe uğramak politik ve toplumsal bir olay olarak kabul edilip, sığınma gerekçesi olmalıdır.

Karar No. 1 :

" FAC TBKP'liler Konferansı,TBKP Merkez Yönetimini birlik konusunda hiç bir ön şart ileri sürmeden,yanlızca demokratik yapı ve işleyişte ısrar ederek en geniş Türk ve Kürt marksist güçlerin birliği için çalışmaya çağırır. "

Karar No. 2 :

" Partimizin yüzakı büyük ozan NAZIM HİKMET'in Moskova'da bulunan evi bugüne dek ne yazık ki müze haline getirilememiştir.Bu konuda ozanın eşi sayın Vera Tulyakova-Hikmet'in haklı kaygısı vardır.Nazım Hikmet'in anısını taşıyan değerli eşyaları koruma altına alınmalıdır.Türkiye Yazarlar Sendikası veTürkiye Aydınlarıyla Dayanışma Girişimi'nin Sovyet yetkilileriyle bu konuda girişimi olmuştur. Nazım Hikmet'in geride bıraktığı tüm değerli eşyalarının ileride yitmemesi için gerekli önlemlerin alınmasını,bu konuda Sovyet yetkilileri ile ilişkiye geçilmesini,ayrıca Türkiye Yazarlar Sendikası ve Türkiye Aydınlarıyla Dayanışma girişimi'yle yine bu konuda ortak bir çalışmaya başlanmasını partimizin önemli bir görevi olarak kabul ediyor ve FAC TBKP'liler Konferansı olarak; yeni seçilecek yönetimin Parti Merkez Yönetimi nezdinde,bu yönde somut bir çalışmanın başlatılması için girişimde bulunmasını ve bu konudaki çalışmaların takipçisi olmasını karar altına alır. "

Karar No. 3 :

" MDR kısa adı ile Köln radyosu bilindiği gibi FAC'de yaşayan yabancı göçmen topluluklarının kendi dillerinde yayın yapmaktadır. Burada bulunan 500.000 civarında ki Kürt göçmen topluluğunun ana dilinde yayın yapılmamaktadır. Kürt dilinde yayın yapılması için partimizin bir kampanya açmasını ve var olan kampanyaların desteklenmesini karar altına alır. "

Karar No. 4 :

" Bugüne kadar yapılan toplantı ve konferanslarımızda bir iç işleyiş tüzüğüümüz yoktu.FAC konferanslarında ihtiyaç tüm açıklığıyla görülmüştür.Legal çalışmayı esas alan bir parti olarak buna ayrıca ihtiyacımız vardır. Konferansımız,bir iç işleyiş tüzüğü (Geschäftsordnung) hazırlanması için,FAC Parti yönetimine görev verilmesini karar altına alır."

Karar No. 5 :

" Partimizin programında yeterince ele alınmadığını gördüğümüz kadın çalışmalarının geneldeki parti faaliyetinde de üzerinde yeterince durulmadığı, partili kadın üye sayısından da anlaşılmaktadır.FAC genelinde kadın üye sayısının az olması bu çalışma anlayışının ve eksikliğinin bir sonucudur. Biz kadınlar,erkek yoldaşların bu soruna samimi olarak eğilmediğini,ciddiye almadığını ve hatta kadın yoldaşlarımızın kimi engellerle karşılaştıklarını biliyoruz.Yoldaşlarımızın en yakınları bulunan eşlerinin parti çalışmalarına aktif üyeler olarak katılmadığı da bir gerçektir.

FAC TBKP'liler Konferansı,Parti yönetiminin ve parti örgütlerinin bu sorunu ciddiyetle ele almasını,kadın arkadaşlarımızın partiye kazanma çalışmalarının güçlendirilmesi ve kadın yoldaşlarımızın partide ki etkinliklerinin artırılması için gerekli önlemlerin alınması için daha fazla çaba gösterilmesini karar altına alır. "

Karar No. 6 :

" Konferansımız TBKP'nin birlik konusunda ki tutumu ile ilgili bir karar aldı.Partinin geleceği açısından büyük önem taşıyan bu konunun daha geniş tartışılmasında yarar görüyoruz.Bu nedenle FAC'de en geç üç ay içinde yalnızca birlik konusunun tartışılıp karara bağlanacağı bir konferans düzenlenmesini öneriyoruz. "

Kutlu-Sergin

Ölüm orucunda 5.Gün

TAKP liderleri Sergin ve Kutlu,ölüm orucunun başinci gününde, kendileriyle görüşen avukatlarına,haklı istemlerine yanıt verilinceye kadar eylemlerini sürdüreceklerini açıkladılar.Sağlık durumlarının normal olduğunu söyleyen Sergin ve Kutlu,halkın ve demokrat kamuoyunun kendilerinden desteğini esirgemeyeceğinden emin olduklarını ve buna güvendiklerini belirttiler.

-DYP Genel Başkanı Süleyman Demirel'in Kutlu ve Sergin'in tutukluluk durumunun sürmesini protesto eden açıklaması,kamuoyunda büyük onay gördü.

-İnsan Hakları İzmir Şubesi,yaptığı bir basın açıklamasında,Kutlu ve Sergin'i bu kararı almaya iten koşulların biran önce değiştirilmesi için yetkililer görevi çağrıldı.

-Ali Sirmen,Teoman Erel ve Ruşen Hakkı gazetelerindeki makalelerinde komünist parti üzerindeki yasağın hala kaldırılmamış olmasının ülke-mizi nasıl çarptığına dikkat çektiler.

-İngiliz "Morning Star" gazetesi,7 Nisan günlü sayısında eylemi okuyucularına duyurarak,"141-142-163. maddeler kamuoyu tarafından uzun süredir kınanmakta,fakat hükümet konuyu dondurmıştır" denildi."Hükümet;maddelerin değişikliğe uğraması konusunda girişimde bulunacağını uzun zamandır açıklamış olmasına,hükümetler ve insan hakları örgütlerinden gelen tüm uluslararası baskıya rağmen bunu eyleme geçirmemiştir" denildi.

-Türkiye'nin çeşitli il ve ilçelerinde 141-142-163'ün kaldırılması için imza kampanyası başlatıldı.TBMM Başkanlığına hitaben kaleme alınan bir mektup,geçtiğimiz hafta Aziz Nesin,Prof.Behri Savcı,Prof. Sadun Aren,Prof. Çetin Özek ve 200 kadar aydın ve demokratik örgüt temsilcisinin başbakanı verdikleri dilekçeden sonra,konunun parlamentoya getirilip çözülmesini talep ediyor.İstanbul'un çeşitli yerlerinde imza toplamak için standlar kuruluyor,fabrikalarda ve mahallelelerde imza toplanmaya başlandı.

-TBKP il ve ilçe örgütleri hafta sonunda geniş katılımlı toplantılar yaparak iş planları hazırladılar ve bu hafta içinde Sergin ve Kutlu ile dayanışma için yapılacakları septadılar.

- Adımlar gazetesi özel bir sayı çıkararak Sergin ve Kutlu'nun demokrasi ve özgürlük için ölüm orucunu,bunun gerekçelerini ele aldı.Özel sayı, "Bir imza ver,bir adım at,bir türkü söyle-Ölmesinler,yaşasınlar!" mesajını taşıyor.

-TBKP üye ve yandaşları,ölüm orucunu desteklemek için yapılacak etkinlikleri gerçekleştirebilmek için geniş bir maddi kampanya başlattılar.İstanbul'da yapılan bir toplantıda kısa sürede bir milyon lira toplandı.Bazı parti üyeleri kampanyaya alyanslarını vererek katıldılar.

-Eskişehir ve Zonguldak'lı komünistler,bir basın açıklaması yaparak, eylemin başarısı için bütün olanaklarını seferber edeceklerini söylediler.

-Avrupa'da Kutlu ve Sergin'in kamuoyuna açıklaması çeşitli dillere çevrilerek,basına,partilere,çeşitli ülkelerin hükümet yetkililerine gönderildi.

-İsveç'te bulunan 25 Türkiyeli ilerici ve komünist Nihat Sergin ve Heydar Kutlu'ya ilettikleri bir mesajda,"başlattığınız ölüm orucunu, toplumumuzun demokratikleşmesi,yasal,çağdaş komünist partinin kurulması yönünde bugüne kadar yalmadan sürdürdüğünüz onurlu kavganın gerekli bir devamı olarak görüyoruz" diyerek gönülden sıcak sempatiilerini ilettiler.

-TİP eski milletvekilllerinden Dr. Tarık Ziya Ekinçi,bir açıklama yaparak Kutlu ve Serginin haklı eylemini desteklediğini belirtti.

Ölüm Orucundaki Sergin ve Kutlu ile
Dayanışma Komitesi

00901 /

İrtibat telefonları: 516 97 65- 516 97 66

faks: 516 11 79

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARKİVİ

Değerli yoldaşlar,

N.Sargın ve H.Kutlu yoldaşlar,20 gündür sürdürdükleri açlık grevini bir süre ertelediklerini kamuoyuna açıkladılar.Bu eyleme son vermek değil,arayermek olduğunu vurgulamaktalar. İlişikte açıklamayı gönderiyoruz.

141,142,163 ve tüm yasakların kaldırılması,Sargın-Kutlu ve diğer politik tutukluların serbest bırakılması,kürt halkına yönelik baskıların son bulması-san-sür ve kararnamenin iptali; genel af için yürütülen mücadele devam ediyor. Bu konularda başlatılan çalışmalar politik yelpaze genişletilerek sürdürülmelidir.Şimdiden zamanı iyi değerlendirerek,mahkeme sonrası olası ortak çıkışlara hazırlanmalıyız.

● 4 mayıstaki mahkemeye yönelik F.Almanya'dan gidecek delegasyon için yapılan girişimler tamamlanmalı, isimler bize bildirilmeli.

● Hukukçu Martin Hirsch ve yazar Bernt Eppelmann'ın yaptığı çağrılara benzer alman şahsiyetlerin ortak çağrılar,mektuplar yazmalarını şehrinizde ve bölgenizde sizlerde örgütleyebilirsiniz.

● Yurtdışındaki türk-kürt aydınların,sendikacıların,politik göçmenlerin destekleri genişletilerek bir kampanyaya dönüştürülebilir.

● Sargın ve Kutlu yoldaşlar hala serbest bırakılmış değiller.4 mayısta ki duruşmaya politik baskı unsuru olması açısından,mahkeme öncesi 2.mayıs 1990 yada 3 mayısta F.Almanya'daki bütün TC Konsoloslukları önünde 'mektup eylemi' öneriyoruz.Eylemin biçiminin şu şekilde olmasını öneriyoruz:

- Yerel,bölgesel milletvekilleri,sendikacılar,örgüt temsilcileri,sanatçılar,papazlar vb katılımları sağlanarak,özellikle almanların ortak bir bildiriye/mektubu konsolosa vermeleri,konsolosluğun TC hükümeti nezdinde girişimde bulunması,istemlerin Ankara'ya iletilmesi istenilmelidir.

- Mektubun verileceği saatte basın,TV çağrılmalı."Presse termin" verilmeli. Hazırlık çalışmaları; bir açık mektup taslağı hazırlanmalı.Bu taslak bir ön yazı ile sözkonusu kişi ve örgütlere gönderilmeli.Hemen arkasından takibi yapılarak kişisel temaslar kurulmalı,imza atmaları istenmeli.İmzalayanlardan gelebilenlerin 'pressetermin'de bizzat hazır bulunmaları rica edilmeli.En azından bazılarının eyleme katılarak mektubu kendilerinin vermeleri sağlanmalı.

- Eylemin çağrısı olanaklı olabilen alman,türk,kürt örgüt ve kişilerle yapılmalı,çeşitli politik güçlerin desteği alınabilmelidir.

- Basın toplantısı için yerel-merkezi alman ve türkçe basına,TV'lere davetiye gönderilmeli.(yer:konsolosluk önü olmalı,saati sizler belirleyin ama öğleden önce olması gereklidir.

- Geniş bir katılım için hazırlık yapılmalı.Çevre şehirlerden yardım istenebilir,birlikte planlanabilir.Bizce her kent kendi konsolosluk bölgesinde ki eyleme katılmalı,destek vermeli. (hafta içi olduğu için izin alınmalı)

Eylemden önce ve sonra yapılan çalışmalarını ve yankılarını bize hemen iletmenizi istiyoruz.(postahanedan FAX çekilebilir.) Sorularınız ve ihtiyaçlarınız varsa gerekli yardımı yapmaya hazırız.

Ayrıca:

Önceden duyurusunu ve materyallerini gönderdiğimiz,partimizin FAC KADIN KONFERANSI, 28/29 Nisan 1990 tarihlerinde (bu haftasonu) Haus der Jugend,salonu Deutschherrnufern 12,6000 Frankfurt/m.79 , adresinde yapılacaktır.

Cumartesi saat: 10.00'da başlıyor,pazar günü saat:15.00'de bitecek. Katılım ücreti yatak-giriş-4 yemek: 60,-DM. yatmayanlar yalnız yemek 25,- + giriş 5,-DM. Katılım ve konferansın iyi geçmesi için katkılarınızı bekliyoruz.

Son eylemlerle de birlikte mali zorluk içindeyiz,acilen paraya ihtiyacımız var.Örgütlerimizin aidat borçlarını bir an önce göndermelerini önemle rica ediyoruz.Yoksa çalışmalarımız aksamaktadır.

Hepinize çalışmalarınızda başarılar ve sağıklar dileğıyle
Sevgiler,yoldaşça selamlar,

TBKP FAC
KOORDİNASYON KURULU
a. K.Kıran

Ekler:

- Açıklama türkçe/almanca
- "Offenebrief" örneğı,biraz değıştiriniz.
- 15 Nisan -birlik toplantısının- tutanakları ve MY'nin değerdendirmesi

Not: Kadın konferansında çocuk bakımı için erkek görevli ihtiyacımız vardır, örgütlerin yardımcı olmasını,birer kişı göndermelerini rica ediyoruz. (özellikle orta bölge iyi olur.)

An den
Herrn
Türkische Generalkonsul in
.....
.....

ÖRNEK

Tarih

Sehr geehrter Herr Konsul,
mit der Bitte

Wir wenden uns an Sie, weil wir über die aktuellen Ereignisse und Entwicklungen in der Türkei sehr besorgt sind.

In der Türkei werden immer noch Demokraten nur wegen Ihrer politischen Auffassung verfolgt. Das Kurdische Volk leidet unter den Repressalien der türkischen Regierung. Die Pressefreiheit wurde kürzlich erneut durch anti-demokratische Regierungserlasse verletzt.

Wir verfolgen den Haftzustand von Herrn Dr. Nihat Sargin und Herrn Haydar Kutlu mit großer Bezeichnung. Wir freuen uns das die beiden Politiker den unbefristeten Hungerstreik vorläufig unterbrochen haben. Aber gleichzeitig erwarten wir von den zuständigen türkischen Stellen, daß Sie jetzt den Forderungen der beiden Politiker nachgehen.

Die Paragraphen 141, 142, ^{und} 163 sowie die daraus resultierende Praxis entspricht nicht unserer Zeit in der sich unsere Welt befindet.

Bitten Sie
Deswegen appellieren wir an Sie, Herr Generalkonsulat, als Vertreter der Republik Türkei in unserem Bundesland, sich für unsere Forderungen einzusetzen, die dem Demokratisierungsprozeß in der Türkei den Weg bereiten würde.

Wir fordern,

- daß jegliche Art der Repression gegen das kurdische Volk beendet wird,
- daß die Paragraphen 141, 142 und 163 aufgehoben werden,
- daß ~~die~~ Dr. Nihat Sargin, Haydar Kutlu, und alle politischen Gefangenen unverzüglich freigelassen werden.

Hochachtungsvoll.

İsimler

.....
.....
.....

Kontakt adresi

.....

Berlin, den 24.4.1990

①

Ich rufe die Öffentlichkeit der BRD und Berlins dazu auf, sich für das Leben von Herrn Sargin und Herrn Kutlu und für die Abschaffung der Paragraphen 141, 142 des türkischen Strafgesetzbuches einzusetzen. In einer Welt, wo die Erhaltung der Menschenrechte das höchste Gebot ist, kann man nicht zulassen, daß Menschen in der Türkei wegen ihrer Gesinnung verfolgt werden.

Martin Hirsch

Richter des Bundesverfassungsgerichtes a.D.

24/4. 90/hi H

②

Die Menschenrechte sind unteilbar wie unsere Welt. Man kann sie nicht für die einen fordern und sie den anderen verweigern. Wer, wie wir es tun, den Demokratisierungsprozeß in Osteuropa und zumal die Entwicklung in der DDR begrüßt, kann nicht darüber hinwegsehen, daß in der Türkei die Menschenrechte mit Füßen getreten werden. Deshalb appelliere ich, wie Martin Hirsch, an die Öffentlichkeit in der Europäischen Gemeinschaft und zumal an die Bürgerinnen und Bürger der BRD und Berlins, sich dafür einzusetzen, daß in der Türkei den Menschenrechten Geltung verschafft und dort niemand mehr seiner Gesinnung wegen verfolgt wird. Insbesondere fordere ich die Abschaffung der entsprechenden Paragraphen des türkischen Strafgesetzbuches und die sofortige Beendigung der die kurdische Minderheit bedrückenden Sondermaßnahmen, die Aufhebung der Pressezensur und die Freilassung der Herren Dr. Nihat Sargin und Haydar Kutlu, die sich in einem unbefristeten Hungerstreik befinden, der ihr Leben bedroht.

Bernt Engelmann
Bernt Engelmann

Rottach, 25.4.1990

(Schriftsteller)

①

E

15 Nisan 1990 tarihinde Türkiye sosyalistlerin birlik partisini kurmak amacıyla bir araya gelen girişimci kurul aşağıdaki açıklamayı yapmayı kararlaştırdı. Bu açıklama 16.4.1990 tarihinde Mülkiyeliler Birliğinde (Kuruluşme-İstanbul) yapılan bir basın toplantısı kamuyuona açıklanıldı.

KAMUYUYUNA AÇIKLAMA

Halkımızın çözümsüzlüğe ve umarsızlığa mahkum edilmek, bu yolla ülkemizin döndüğü olmayan karanlıklara sürüklenmek istendiği bu bunalımlı dönemde toplanan bir Marksistler, bu gidişe aşılmaz engeller oluşturmak ve sorunların gerçekçi çözümlerini içeren bir iktidar seçeneği sunmak üzere birleşerek bir sosyalist parti kurulumu sürecini başlatma kararı aldığımızı kamuoyuna duyuruyoruz.

Bizler, dünyadaki gelişmelerden, ülkemiz koşullarından ve ülkemiz Marksist hareketinin deneyimlerinden hareketle yaşamı iyileştirme çabalarımızla birlikte, yeni bir toplum yaratma amacı için köktenci toplumsal dönüşümleri zorunlu görüyor, bunları sınıfsız topluma doğru yürütülmesini vazgeçilmez kilometre taşları olarak kabul ediyoruz.

Bu anlayışla kuruluş sürecinin başlatılması yönündeki politik irademizi oluşturduğumuz partinin, sınırlı, her tür baskı ve eşitsizliğe son vermeyi ve özgür insanlar toplumunu amaçlayacağını, bunun için de doğrudan emekçilerin demokratik iktidara dayanacağını, bütün çalışmalarında her zaman insanı merkez alacağını ilan ediyoruz.

Ülkemizin çağdaşlaşmasını, demokrasinin kazanılıp derinleştirilmesine bağlı olduğuna inanıyor, partimizin kuruluş sürecinden, yani bugünden başlayarak, bu yolda savasını vereceğini, bu bağlamda yasalarla ve toplumsal yaşamdan antidemokratik kalıpların silinmesini, Kültür sorunlarının özgürce tartışılabilmesinin ve demokratik, adil bir çözümün gerçekleştirilmesinin koşullarının yaratılmasını, 141. ve 142. maddelerin kaldırılmasını acil taleplerimiz olarak bir kez daha açıklıyoruz.

Cins ayrımcılığının kaldırılması, doğal ve kültürel çevrenin korunması, toplumun, kurumların, devletin ve uluslararası ilişkilerin demokratikleştirilmesi, bağımsızlık, adil ve kalıcı barış mücadelesinin desteklenmesi, şiddetin toplumsal yaşamın her alanından dışlanması partinin öncelikli hedefleri olacaktır.

Görüşlerinizi paylaşmayı, yaymayı, zenginleştirmeyi isteyen herkese, demokratlara, devrimcilere, sosyalist ve komünistlere; kurulacak partinin asıl sahibi olarak kabul ve ilan ettiğimiz işçilere, emekçi halka; kadınlara, gençlere, aydınlarla birliğin bir aşaması olarak başlayan sürecin katkılarına, aktif katılımlarına açık olduğumu duyuruyor, ülkemizin yaratıcı insan birikiminin, bilgi ve yürek gücünün partimizin gerçek zenginliği olduğuna olan inancımızı belirtiyoruz.

Parti kurma sürecini başlatmış olan bizler, önümüzdeki süreçte aşağıdaki biçimde yürütmeyi düşündüğümüz kamuoyunun bilgisine sunuyoruz:

1. Bu toplantıya katılan ve sonuç bildirgesini imzalayan herkes girişim komitesi olarak belirlenmiştir.

2. Girişim komitesi içinden bir yürütme komitesi görevlendirilmiştir. Bu komite gerçektirinin durumu kendisini genişletebilecek ve çalışma biçimini kendisi belirleyecektir.

3. Bu komite, Haziran ayı içinde toplanacak ilk kurulayı hazırlamakla görevlidir.

4. Bu komite, aynı zamanda politik yaşama müdahale edecek çalışmaların ve girişimlerin koordinasyonunu sağlayacak, süreçle ilişkin politik açıklamalar yapmaya yetkili olacaktır.

5. Gerek ilk kurulayın oluşması, gerekse partinin kuruluş süreci ilçe veya il düzeyinde yerel girişimlere dayanacaktır.

6. Gerek girişim komitesinin çalışmalarında, gerekse yerel girişimler düzeyinde oydaşma temel çalışma anlayışı olacaktır.

7. Girişim Komitesinin görevleri ilk kurulayda sona erecektir. İlk kurulay, politik, programatik ve tüzüksel belge tasarımlarını hazırlayacak komisyonları seçecek, ikinci kurulaya kadar koordinasyonu sağlayacak komiteyi seçecektir.

8. İkinci Kurulay, partinin tüzük, program, isim ve kurucularını saptayarak kuruluş tarihini belirleyecektir.

GİRİŞİMCİLER KURULU

Aydın Köymen, Haluk Gerger, Zihni Anadol, Nedim Tarhan, Gencay Gürsoy, Ayhan Çelik, Emin Turan, Halil Cesur, Peyami Arıkk, Şehar Puzan, Hasan Algül, Hüseyin İmlik, Doğan Selimoğlu, Özcan Kesgeç, Yusuf Işık, Aysun Umay, Turgut Gökder, Mv. Hüsnü Okçuoğlu, İlhan Okçu, Mv. Ekin Dikmen, Ayhan Rona, Faruk Üstün, Veli Gürcan, Hasan Hayri Alkan, Beykan Askan, Hali Tuncel, Mustafa Karayünlü, Ayhan Demir, Yaşar Yigit, Arif Güleköz, Zafer Yılmaz, Erdinç Çakır, Hakkı Asan, Nurettin Pirim, Çanan Küçükbüce Toksöz, Oğuz Atabek, Vural Erkilic, Kaya Güvenc, Kenan Somer, Halit Çelikk, Çenan Bıçakçı, Erdal Genç, Naci Ormanlar, Celal A. Kanat, Hakkı Kılıç, Mustafa Öztürk, M. Salih Şimşek, Serhat Salihoglu, Enver Sergin, Şahabettin Bakırsan, Akın Birdal, Metin Akalin, Refik Örgar, Selçuk Çalhan, Sadun Aren, Varlık Özmenek, Yılmaz Şentürk, Aziz Nesin, Ahmet Bilge, Rasih Nuri İleri, Münir Derçin, Fehmi Enginalp, Tayyar Elmas, Selahattin Uyar, Ergun Uğur, Çağatay Anadol, Mv. Kemal Anadol, Şefik Mas, Vedat Pekel, İlhan Alkan, Mehmet Özsucu, Nurettin Özsucu, Umur Coşkun, Nazik Işık, Mv. Kamil Ateşoğulları, Tektas Ağaoğlu, Selma Atabek, Şaban Yıldız, Oral Çalışlar, Celal Özdoğan, Haluk Tan İpekçi, Günceli Andaç, Füsün Öztürk Baysan, Aziz Aşan, Ömer Ağın, Semih Gümüş, Zulfü Dicleli, Atilla Coşkun, Şeref Yıldız, Türker Selbayı, Erdal Talu, Hürriyet Karadeniz, Doğan Ekmekeçioğlu, M. Şerif Felekoğlu, Haydar Yigit, Sıdika Su, Yıldırım Sayita, Atilla Aytemur, Gürbüz Özalpın, Mahmut Balpetek, Kutlukhan Kaynakçioğlu, Elif Gönül Tolon, Nurtan Tuç, Merih Sezen, Hasan Yulcin, Abdullah Yurdagül, Ncedet Okcan, Ahmet Bahitayroğlu, Fikret Koçyigit, Yaşar Avcı, Uğur Cankocak, Müşfik Eren,

YÜRÜTME KURULU

Atilla Coşkun, Çenan Bıçakçı, Çağatay Anadol, Erdal Talu, Gencay Gürsoy, Güleren Gemici, Haluk Gerger,

Hüsnü Okçuoğlu, Kemal Anadol, Nedim Tarhan, Orhan Koçak, Oral Çalışlar, Ömer Ağın, Umur Coşkun, Veli Gürcan, Kamil Ateşoğulları, Hasan Algül, Yaşar Avcı, Fikret Koçyigit, İlhan Okçu, Ahmet Bahitayroğlu, Hüseyin İmlik, Doğan Selimoğlu, Yüksel Selc, Aysun Umay,

(15 Nisan 1990, Türkiye sosyalistlerin birlik partisini kurmak amacıyla bir araya gelen girişimci kurulun Sargın ve Kutlu'yla ilgili, kamuoyuna açıklaması)

II.

Geniş kitlelerin demokratikleşme taleplerinin siyasal iktidar tarafından hiçbir biçimde göz önüne alınmadığı iyiye ortaya çıkmış bulunmaktadır. Neredeyse yıllardır, Ceza Yasasındaki antidemokratik 141-142. maddelerin kaldırılacağı ya da değiştirileceği dile getirilmiş ve hatta Adalet Bakanlığı tasarıyı Bakanlar Kuruluna iletmışken, yasa değişikliğinin Meclise sevk edileceğine ilişkin hiçbir işaret yoktur.

Demokratikleşmeye yaramak şöyle dursun, iktidar çevreleri, yeni bir Takrir-i Sükun Kanunu ile adeta 12 Eylül rejimine doğru adımlar atmışlardır.

Diğer taraftan, iki buçuk yılı aşkın bir süredir TBKP liderleri Sayın Sargın ve Kutlu tutuklu olarak yargılanmakta, gerek yargılandıkları yasa maddelerinin toplumsal vicdanda lağvedilmiş olmasına, gerek delillerin toplanmış bulunmasına, kaçma "şüphelerinin varit" bulunmasına karşın tahliye edilmemekte idirler. Bu iki arkadaşımız devlet tarafından adeta rehin tutulmaktadır.

Kutlu ve Sargın bugün ölüm orucu biçiminde sürdürdükleri direnişin 11. gününe gelmişlerdir. Yaşamları derin bir tehdit altında bulunmaktadır. Ceza Yasası değişiklikleri Meclise sevk edilmediği ya da tahliyecileri sağlanmadığı takdirde onları ölümden eşinden kurtarmak mümkün olmayacaktır. Yurdumuzda büyük bir yara açacak ve insanlığı derinden sarsacak böyle bir sonuçtan kaçınmak mümkündür.

Bunu sağlamak için Hükümetin harekete geçmesi yeterli olacaktır. Muhalefet partileri söz konusu Ceza Yasası maddelerinin kaldırılmasında yana olduklarını açıklamışlardır. Derhal harekete geçilmezse çok geç olacaktır.

Hükümeti, Büyük Millet Meclisini, siyasal partileri sorumlu davranmaya davet ediyoruz. unutulmalıdır ki, bu iki arkadaşımız yaşamalarını yitirirlerse bundan sadece Hükümet değil, mecliste grubu bulunan siyasal partiler de, gerçekli etkililiği göstermedikleri için sorumlu tutulacaktır. Sağduyuya davet ettiğimiz bu son çağrıya kulak veriniz!

Ceza Yasasının 141-142. maddelerini derhal Meclise sevk etmemizi açıklıyoruz.

Kutlu ve Sargın'ın tahliyelerini sağlıyoruz.

Şaban YILDIZ, Halit ÇELENK, Haluk GERGER, Naci ORMANLAR, Selçuk ÇALHAN, Alpaslan BERKTA, Rıdih Nuri İLERİ, Gencay GÜRSOY, Metin AKALIN, Kaya GÜVENÇ, Veli GÜRCAN, Turgut Kaya AKALIN, Celal AKANAT, Ömer AĞIN, Oğuz ATABEK, Münir AYDIN, Haluk Tan İPEKÇİ, Enver ŞEZZİN, Yılmaz ŞENTÜRK, Salih ŞİMŞEK, Ayhan

RONA, CelaÖZDOĞAN, Y. OĞUZ, Mehmet ÖZSUCA, Erdinç ÇAKIR, Nurettin ÖZSUCA, Mehmet ULUDAĞ, Cemal YALÇIN, Kevser YALÇIN, Kevser YALÇIN, M. Şerif FELEKOĞLU, Akın BİRDAL, İlhan ALKAN, Turgut GÖKDİRE, Tektaş AĞAOĞLU, Faruk PEKİN, Peyami ARIKK, Haydar YİĞİT, Müşfik EREM, Mümün DENİZ, Uğur CANKOÇAK, Hakkı KILIÇ, Arif GÜLÖKSÜZ, Füsün ÖZTÜRK BAYSAN, F. Nadir TURGUT, Serhat SALIH OĞLU, Fehmi ENGİNALP, Nurettin PIRIM, Cengiz YÜKSEL, Semih GÜMÜŞ, Gürbüz ÖZALTINLI, Vakıtas KELEŞ, Ncedet OKCAN, Ali Haydar AVÇIÖRÜR, Eyüp İNCİ, Hacer ÜNÜVAR, Gönül SARUNCU, Turan ÇERİKU, Faik GÜLEÇYÜZ, Mahmut BALPETEK, Mustafa TALUĞ, Dündar DURGUN, Engin HAKKI, Tayyar ELMAS, Mustafa ERDOĞAN, Gürkan COŞKUN, Merih SEZEN, Yüksel SELİK, Vural ERKİLİC, Erdal TALU, Vedat PEKEL, Emin TURAN, Çağatay ANADOL, Özcan KESGEÇ, İbrahim ÇETKİN, Ahmet ABAKAY, Neriman ÇOLAK, Muzaffer KURTULUŞ, Necut SAİBAZ, Hasan ÖNEN, Remzi YORULMUŞ, Ali DEMİR, Ali ARSLAN, Temel ÖLMEZ, Ali ERİŞ, Şeref YILDIZ, İhsan BULUT, Umur COŞKUN, Sadun AREN, Mustafa ÖZTAŞKIN, Erol KIZILELMA, Aziz AŞAN, Kutlukhan KAYNAKÇIOĞLU, Şefik MAS, İbrahim KOKUR, Ayhan DEMİR, Erdal GENÇ, Gündüz VASSAF, Osman ÖZÇELİK, Nazik IŞIK, Fihri TOLON, Nazif KULFELİ, Orhan KOÇAK, ŞükranERDOĞAN, Zulfü DICLELİ, Aysun Umay, Aziz NESİN, Atilla COŞKUN, İlhan OKÇU, Varlık ÖZMENEK, Hasan Hayri ALKAN, Sıdika SU, Yusuf IŞIK, Mülserref ALKAN, Hasan YALÇIN, Mustafa KARAYÜNLÜ, Hakkı ASAN, Nedim TARIHAN, Abdullah YURDAGÜL, Hüsnü OKÇUOĞLU, Kamil ATEŞOĞULLARI, Orhan HANTAL, Nurtan TUÇ, Ekin DİKMEN, Z. Zafer YILMAZ, Hürriyet KARADENİZ, Çenan TOKSÖZ (KÜÇÜKBÜCE)

III.

SOSYALİSTLERİN BİRLİK PARTİSİ GİRİŞİM İÇİN 15 NİSAN 1990'da TBKP ADINA SUNULAN GÖRÜŞ

TBKP, 15 Nisan toplantısıyla birlikte geniş, yasal bir marksist partinin kuruluş hazırlıklarının başlamasından yanadır ve kendisi hiçbir önkoşul öne sürmeden bu süreçte yer alacaktır.

Amaç

Türkiye marksistleri, politik ve toplumsal gelişmeler işçi ve emekçilerin ve toplumun genç çıkarlarından yana aktif müdahalede bulunabilmek; Türkiye'nin ivedi ihtiyacı olan köktü demokratikleşmenin, rejimin demokratik yeniden yapılanmasını sağlayacak parti boşluğunu doldurabilmek; bu yolla demokratik, insanca bir sosyalizmin koşullarını hazırlayabilmek için yasal bir partide birleşmelidir.

Marksistlerin birliği, ancak somut bir siyasal platform

kaldırılmasını çalışmaları başına almasının ve yasal K.P. buyurmasını desteklemesini, birliğin daha da gelişmesi ve güvence altına alınmasına büyük bir katkı olacağı görülmektedir.

Çünkü 141-142. maddeler gelecekteki baskıcı-orienter rejiminin yasul dayanaklarıdır. Tüm diğer yasaklara bu maddeler ideolojik temel hazırlanmaktadır, bu maddelerle, "kudretli düzene" karşı çıkan marksist olsun olmasın bütün diğerler yasağılanabilmektedir. Böylece, inanç,

örgütlenme örgütlülüğü olmayan yerde, tüm diğer demokratik hakların varlığı buna göre şekillenir. O nedenle, bu maddeler karşılıklı bir mücadele, demokratik hakların genişletme için sradım bir mücadele değil, doğrudan politik rejimin karakterini belirleyen, köklü demokratikleşmenin yolunu açacak bir mücadeledir. Bu maddeler kalkmadığı sürece, ayrıca, unutulmamalıdır ki, çok sayıda marksist hükümlü oldukları için, yasal birlik partisinde yer alamayacaktır. Bu maddeler, daha geniş bir birliğin önünde engeldir. Öyleyse, bu marksistler, hak ve örgütleri, kendi için, onları bizzat kullanarak direnmekten, demokrasiyi bir kütür, bir yavaş çatı olarak ne ülkede, ne de birlik partimizin içinde gerçekleştiremez.

Çünkü, komünist adını taşıyan TBKP kendini sosyalist, marksist olarak tanımlayan öteki parti ve grupların bu konuda hiçbir şekilde farklı, ayrıcalıklı üstün olmalarına bir-likte, eşçeken güçlerin gözünde bir farklığı ifade ediyor. Yarıny yüzyıldır yasaklı olan KP'dir, bu, TBKP'ye kaçınılmazla farklı bir görev yüküyor. Türkiye marksist burjuvazinin ve demokrasî güçlerinin mücadelesiyle, 141-142 bin kadını ve çocuğunu yasal bir konutuna yaşatmış kuruluşunda geniş bir toplumsal meşruiyet kazanılmıştır. Şimdi bu toplumsal meşruiyeti, yasal bir kazanımla tamamlamak gerekiyor. Yasal birlik partisi platformu, bütün bunları dikkate alarak, şimdiye kadar kazanılan toplumsal meşruiyeti kul-lanmalı, güvence altına almalıdır. Bunun için büyük ortaklaşan olarak dekare edilmeli, yasal KP başvurusu olana-kı olursa birlik yapılmalı, olmazsa desteklenmelidir.

TBKP açısından yasal bir başarıdır, 141-142'yi aşmak için bir başka açıdan da kaçınılmazdır. TBKP'nin bütün yöneticileri ve çok sayıda üyesi buğün 141-142'den yargılanmaktadır. Bu muamele kaldırılmazsa, hepisi hüküm giyecek ve yasal politik faaliyetin dışına çıkarılacaktır. TBKP'ilerin yasal birlik partisine katılması, bu durumda zaten olanaksız olacaktır.

Takvim

[illegible]

Sosyal-demokrasiden farklılığın tanımlanması

Kendinizi marksist olarak tanımlamak, sosyalist-comünist bir toplum idealine sahip olmak gibi bizi sosyal

çerçevesinde oluşabilir. Marksistler, mevcut rejimin ortaya çıkışında bugünkü yasal çerçeveye uyum sağlanmaya değil, yasal birlik partisinin kuruluş sürecinden başlayarak bu çerçeveyi aşmaya, kadimci, çoğulcu demokrasiyi, sivil topluma gerçekleştirmeyi, özellikle Kürt sorunundaki ve konutlunun konusundaki tabuları yıkmaya ve yeni, demokratik bir anayasayı ülmeyi temel almaktadır.

J. Yasal birlik partisi, kendini sosyalist, marksist, komünist olarak tanımayan parti, grup, kümeleme ve biryeleri birleştirilmiş, marksist olmayan değişim yanlılarına da katılmaktadır. Kuruluş sürecinde isteyen örgüt olarak, isteyen biryci olarak yararlanabilmektedir. Kaulum için hiçbir önkoşul konulmamaktadır.

2. Yasal birlik partisi, kendini geçmiş sosyalist, marksist, komünist hareketin devamcısı olarak tanımlanmalı, TSK'nın, TİP'ten önce kurulan yasal partilerin, TİP'in, 1974'ten, SDP'nin ve diğer yasal partilerin mirasına sahip çıkmalıdır.

3. Yaşal birlik partisi, tarihsel mirasa geçmişin ciddi ve etkili bir eleştirisi temelinde sahip çıkmalıdır. Partinin siyasal platformu genel hatlarıyla böyle bir eleştiriyi içermelidir.

4. Yasal birlik partisi, marksist teori ve pratiğin yenilenme gereğini kabul etmeli, kendini bunu gerçekleştirmede görevli ve sorumlu saymalıdır.

Kuruluş süreci

Yasal birlik partisinin kuruluş sürecinin her aşamasında demokratik mutabakatlarla ulaşmak esas alınmalıdır. Kuruluş süreci ülke çapında yığılmalı hareket olarak gelişmeli, her düzeyde birinci ve grupların aktif girişimlerine dayanmalıdır. Yerel platformların merkezi platformlara doğru taban itmesini yaratacak mekanizmalar oluşturulmalıdır.

Gerçek hazırlık sürecinde, gerçek kuruluş aşamasında, bütünün organ ve komisyonlar, eşit haklılık temelinde demokratik seçimlerde belirlenmelidir.

Kuruluş sürecinde öncelik, herkesin çevresinde birleşebileceği siyasi platformun hazırlanmasına verilmelidir.

TRKP, yasal birlik partisinin kuruluş sürecine hiçbir önkoşul öne sürmeden katılacak, bütün çalışmalarına katkıda bulunacaktır.

Sürec sonunda, geçmiş hareketin devamcısı, marksist parti oluştuğunda, diğer 141-142. maddeler ağırlaşsa, TBKP kendi varlığında son verecektir. Eğer böyle bir parti oluştuğunda, 141-142 bendi kalkmamışsa, TBKP, yasal birlik partisini desteklemekle birlikte, yalnızca yasakların süslenmesiyle sınır olarak görevini sürdürecektir, kendini hiçbir durumda ayrı bir misyonun temsilcisi olarak tanımlamamıştır. Komünist Parti yasasının ağırlaşması bağlanılmadıkça TBKP, kendisi için hiçbir ayrıcalık talep etmeden kurulmuş olan yasal birlik partisine katılacaktır.

TÜRKP, her durumda, yasal bir KP için başyurtda bulunacak, bu yolla komünizmin yaşanmış aşınaya çalışacaktır. 'asıl' asıl bir parti platformu, bu girişimi birliğe karşı yasa altındaki bir girişim olarak görmemeli, sınırı, geçici bir ölçü olarak kabul etmelidir.

7. TÜRKİYE, her durumda yasal birlik partisi kuruluş sürecinde yer almaktan yanadır.

TRKP, yasal birlik partisi platformunun, 141-142'nin

demokresiden farklılaşın yanlarımızın yanısıra global sorunların çözümüne yaklaşımda, mücadele yöntemini olarak şiddetin dışlanmasında vb. konularda hızı buluştiren yanlar da vardır.

Fakat şiftemiz: Türkiye'de marksistler, sosyal-demokratlar asıl farklılıkların, demokrasi anlayışına ve onun kazanılması yoluna ilişkin olarak tanımlanmıştır. Geleneksel devlet politikasına ve yapısına karşı tutum, Kürt sorununa yaklaşım, katilimci demokrasi ve geleneksel ve yeni demokratik yığın hareketlerinin rolü gibi konularda, yurtiçi demokrasi sorununda, Türkiye'de sosyal-demokrasinin tutumunu karşısında marksistler, kendi kimliklerini çok iyi düşünereklemeden yana kesin tutumlarıyla tanımlanmaya bugünkü aşamada öncelik verilmelidir.

**SOSYALİSTLERİN BİRLİK TOPLANTI-
SINDA YAPILAN
KONUŞMAYI TUTANAĞI (Özet)**

15 Nisan 1990

Açılış Konuşması Gencay Gürsoy

Bugün daha çok Partinin (P) kuruluş modelini ve takvimi tartışılmakla, öğkinden sonra P için girişim kurulu oluşturulmalı. Olsun bir erken seçime de P kurulmalı. Tartışmalara başlanmalıdır. Parti kurulunca P'ye teslim edilecek. İHKP ilâkleriyle dayanamazı belli etmek için divanlar açılmalı. Bir meclis var, bu meclis imzaya sunucaktır. Bir komisyon bu konuda ki önerileri gerçekleştirme için oluşturulmalıdır. Bu komisyon önerileri alacak ve gerçekleştirecektir. Bu komisyon önerileri alacak. Kuruluş stiline bağlamak zorunda değiliz. Yasaal, Geniş, Demokratik, marksizmden kaynaklı değil bir P'dir.

Sadun Arçen:

Bu Birleşik P kurulması, ötekten beri, 86'dan beri gündemde. Bu konuda P'ler, kişiler var. benim bir P giriştimim vardı. Örgütler varken kişilerin bu işe girişmesinden ya da çıkışından bahsedilmez. TBKP, TSİP, diğer örgütlere ve Aziz Nesine ilişkin görüşlerini sunmak istiyorum. Bunu söylemekle yapılmış, ölecek P'de etkin olınarlardan yana aldıkları...

[illegible]

durulmasında ısrar ediyorsunuz diyecehiler. 141 kalkmaya-
bilir. Bu mesele o zaman tekrar düşünülmeli. Ama şimdiden
ilan edilirse artık 141 kalkmaz. Demek ki mani değil-
miş derler. Bizler P kurumsuzak zaten gerek yok derler. 141
kalkmazsa bir süre insan P'ye girmeliyecek, yurt dışından
denemeyecek. Kurucumuz P'ye girekten 141'ın içinde sigabi-
lir. Ama arkadaşlarımız var 141'e bağlı olan.

Atilla Çoşkun:

Ülkemiz zor bir süreçte girdi. Avrupadan dışlanıyor, ortadoğuya yönlendiriliyoruz, kararlarımız dincimendeyiz. Dünyamızda pek çok kavramın yeni anlam kazandığı bir dincimendeyiz. Böylece bir dincimde sol kimlik arıyor. Sosyal dincimendesinde, marksist sol bölünmeler var. Psikolojik sorunlar dincimendesinde. Hangi kimlikle nasıl bir P. Ama siyasal dincimende cırtılamıyoruz geliniyoruz. Bu açmazlar içinde hem kimlik arayışımız sürsün hem de mıcıadelemleri sürdürelim. Kimlik aramayı, siyasal mıcıadelemleri birlikte ilerletelim. 10 yıllar sonrasını tartışmalarını başa alayalım. Şeyün örgütler, kişiler var. Ama Türk siyasal yaşamının geçeceği şu, örgütsüz sosyalistler, örgütlerden daha fazla. Herkes bu söreca katılım hakkı görüyor. Bu kadar değişik kişiler olmaları rağmen burada alınacak karar Tde geçecek. Tepeden dincimende değişirmek, P'ın sorunlarını geniş bir katılımın dincimendekir bir kurullayın üstüne kurulumak gerekir. Daha dincimendekir burada varılacak bir P kuruluşu yanlı olur. Türk siyasal mıcıadelesinde yer almak isteyen herkes çağrıda bulunabilir, bir geniş toplantı yapmalıyız. o toplantıda her şeyi tartışabilir. TdKP yöneticileri ölüm orucunda. Baştan beri geniş görüş meclerlerini açıklanmak için. Onları destekliyoruz. Politikalarını yaşam geçiriyorlar. Biz burada P adını belirleyemeyiz. Ama o arkadaşlar sosyalist kurullayın kararını veriyorlar. Buna kadar herkes konuları tartışmalıdır. Kuruluyeye karar verirse herkes ona yınmalıdır. Yerel insiyatörlerin geçeceği temsilciler kurullaya gelmelidir. Örgütler ne olacak? Bu buranın gündeminde değil. Kurullayın gündemindeir. Herşey ona brikılmalıdır.

Akın Çelik :

Bakırköy'den bireylerin temsilcisiyim. Yapılanmanız ar. Bir birliğiniz var. Kendi öznelliğini ortaya koyuyor. 1941'de kalkması yasal P'nin dayatmasıyla mümkündür. İtu adında bütün P'ler kendini feshetmiş, yerel insiyatifler ege- den olmuş. Eğer P'ler kendilerini feshetmezlerse kesinlik- le olacaktır yukarı yapı olmayacaktır. İnsanlar yine aynı in- dular. Yapılmanın yeni olacak mı? Aydınlık önceli. Ama dımlar tepeden kurmamalı.

Nedim Tarhan:

Yeni bir aklınm başlıdayız. Dünyada olup, bitenlerin sonucu olarak yeni bir P arıyoruz. Yapılacak çalışmalar kamusal ve demokratik olmalıdır. Ortak noktaları öne çıkararak yola dikkat etmeliyiz. Buluşabileceğiniz, notaları yaratmaya özen göstermeliyiz. Geçmişteki ayrıntıları toplumun koymamalıdır. Biz buraya P kurduk demeye gelmemiz için ayrıntıların bizi kurtul demeyeceği, kurtarı için ne yapmamız gerektiğini tartışacağız. Yola çıkarak, yolu tanımlamaya çalışacağız. İki aşamalı kurultay çalışması yapmalıyız. 1.

5
aşama ilke genelinde oluşturmali, program, tüzük hazırlanmalı. Bu çalışmalar sırasında P'nin kadrolarında saptanma olmağı elde edeceğiz. Ağustos ayında 2. Kurultay ile P tüzüğü, kuruluş bildirgesi, kurucular ve ad saptanmalıdır.

Hüseyin Ergün:

Tepeden inme bir P kurulmalıdır. Mümkünse buradan P kurduk diye çıkılmalıdır. Slogan devri geçti. Yeni tip P gerekli. Bunu hiçbirimiz bilmiyor. Tabana gidecek, P kuracak, buna inanmıyorum. İnşanınmalıdır. İnşa ve dialog P'si kurmak zorundayız. Özellikle Demokrasi mücadelesi P'ne ihtiyaç var. Türkiye'de hiçbir P kitlelere güven vermiyor. Kuruluş süreci çürüdü. Geçen sene Ağustos'ta çocukları ikna etmeye çalıştık. Yoksa geç kalmazdık. Bu P'nin kısa, genel programı, yasal, açık ve saydam olmalı. Barışçı olmalı. Geniş bir hat içinde insanları kapsamalı. Muhafiz değil altıncı bir P olmalı. Olmazı değil olabilirli söylemeli. Muhalefetten bu inşaya başlanmalıdır. Devletçi değil sosyalist, bürokratik değil inisiyatifli, bireylerin ve toplumsal kurumların düzeyine yükseltilmelidir. Çok aydınla kurulmalıdır. Yetenekli, bilinçli insanların P'si olmalıdır. Buna P kurulduktan sonra dikkat edilmelidir. Nasıl katılmışsa katılımsın, grup, birey önemli değil. Herşey gözden geçiriyoruz. Uslup umut verici olmalı. Marjinal olmamalı. Toplumla bağı olmalı. Mümkün olduğunca kısa zamanda kurulmalı.

Ahmet Akabay:

Yeni oluşum kendi sürecini tamamlıyor. Ve şimdi bu toplantı. Bu toplantıların büyük önemi var. Ortaklık ve ayrılık bakımından. Ancak bir noktada tıkanma oluyor. Bunun nedenlerini tartışmak gerekiyor. İyiniyet ve özelele rağmen ulaşamıyoruz. Geniş toplantı yapacağız. Yüz binleri toplayamıyoruz. Bizim duygularımızı paylaşımlarda gelmiyorlar. Korkuyorlardı. İnsanlar ça çekmek istemiyorlar. P içinde olmak bir hak değildir kahramanlık haline geliyorsa uzak duracaklardır. Çünkü 141 var. Bu maddeler o insanları iten, korkutan maddeler. Onun için kurulacak P önce kendisine vücut verecek insanların ve P'nin güvenliğini sağlamalıdır. 141 öne çıkıyor. bunu çözebilmiş değiliz. 141'i gerçekten ihmal ettik. TBKP'ye yitlik ihaleyi. bunu sağlamazsak, rejimle ilgili, Kürt sorunuyal ilgili birşey söylelerin kapatırsın. Önemli bir şey olacaktır 141. Partilerin feshini tartışmak önemli değil bunu P'ler tartışabilir. Dışardan söylenmesi saygın değil.

Şerif Keleşoğlu:

1. Demokrasi sorunu, 2. Kürt sorunu. Bunlar çözülmedikçe yasal bir P başarıya ulaşamaz. Son kararname, bundan sonra yasal bir marksist P'nin koşullarını, ortadan kaldırdı. kurulacak P kılıçla doğmuş çözümlüdür. Geniş hareketleri kucaklamalıdır. Demokrasi mücadelesinin Parlamento'ya da gerektirdiği görülmeli. Yeni Oluşum ile bağ kurulmalıdır. Kısa sürede P kurulmalıdır. Türkiye'de, tabandan gelişmiş, olgun bir P'nin kuruluşu için iyi malzeme var. Bunlar dalgalanmaya bırakılmamalı. Türkiye'de varın bugünden iyi olmayabilir. Hızlı olmak gerekli. Demokrasi güç bilinci sağlanmalıdır.

72
Cenan Bıçkıcı:

Artık herkes yasal P'yi kabul ediyor. Amaç devleti ele geçirmek ve iktidar olmak olmalıdır. Bir araçta egemenlik hangi sosyal sınıfta ise, devlet te onun egemenliğinde olacaktır. Bu P, perişanlar P'si olmalı. Dünya'da P'yi perişanların elinden alan zihniyetle başlamıştır problemler. Türkiye'de bir sürü bölünmeyi perişan olmayanlar başlamıştır. Türkiye'de acaba bir fonksiyonun başında işçi olmuştunuzdur? Tabana gitsin mi, gitmesinler mi? Bazı arkadaşlar zaman bakımından telaş yaşamaktalar. Niyet tarih saptayabiliriz. Ve bu tarih içinde mutlaka tabana gitmeliyiz. Kurulacak P, tarihteki deneyimlerin ışığında, ülkemizin koşullarının biçimlendireceği, bağımsız, demokratik, çağdaş, antibürokratik, bir P olmalıdır. İşçi, emekçi, köylülerin, küçük memur ve ücretlilerin, sosyalist aydınların aynı zamanda P amaçlarını benimsyen tüm yurttaşların P'si olmalıdır. İnsan en yüce değer olarak tanıyan P, her türlü sömürüyü ortadan kaldırmayı, bunun içinde emekçilerin dolaysız iktidarını hedeflemelidir. İflas eden marksizm değil öncüler teoridir. Bunu saptayıp tabana gitmeli. Kuracağımız sınıf P'dir, en başta sınıfı redderek sınıf P'si kurulmaz.

R. Nuri İleri:

TBKP'nin sıradan bir militanı olarak konuşuyorum. Kuruluş toplantıları bir yere varmadı. Kullanılan yöntemi yanlış. Bence Türkiye'nin karamelerle faşizme doğru gittiği sırada, marksistler çabucak kısa bir program ve tüzükle, P'yi kurmalıdır. Çok yıl kaybettik. Geniş bir konsensüsle, çok geniş bir hatla P'yi kurmalıyız.

Yusuf Işık:

Yeni Özelemlerin en önemlisi, özelliklerinden biri, en küçük birimlere dek demokrasi istediği. Tüm kesitler yarıtaçı güçlerini hakaret geçirmek istediği. Türkiye'de ise demokrasiye karşı yeni kalıcı yapılar oluşuyor. Türkiye'de bir marksist demokrasi için önemli bir ihtiyaçtır.

- 1- Şu anki mevcut P'lerin feshedilmesi istenemez. Nihisi aşamada mevcut P'ler fesholmalı.
- 2- Bu P'leşme P'lerin, grubların bir araya gelmesiyle sınırlı olmamalı, kişilere de açık olmalı.
- 3- Bu süreç yerel katımlara açık olmalı.
- 4- Yeni bir politik kültür, yeni bir yaklaşım tarzı gerekli.
- 5- Bu kuruluş açıklaması ertelenmemeli ama bu kuruluş tercihi bir süreç olmalıdır.
- 6- Geçmiş tartışmalara boğulmamalı.
- 7- Program kısa, genel olmalı.
- 8- 141 için Sadun Aren'e katılıyorum.
- 9- Bu P güven verilmeli. Bunu için halkın özelemleri iyi saptanmalı.

Erdal Talu:

TBKP yöneticisiyim. Yeni P'nin kuruluşunu daha ileride de tartışacağız. Ama aede P'nin kuruluşuna ilişkin tartışmalardan, nasıl bir P'yi tartışmalıyız. Bundan önce de niçin bir P'yi tartışmalıyız. Çünkü önemli olan, geniş marksistleri birleştirecek P'nin, hangi ilkelere üzerinde amaç

6
birliği edeceği olmalıdır. Birlikte P kurulurken, P kurulunca nasıl bir rol oynayacak, bunun somut bir siyasi platform etrafında olmalı. gerekli toplantı herhalde, politik gelişmelere, işçiler, emekçiler, köylü demokratikleşmenin, rejimin demokratik yeniden yapılmasını gerçekleştirmesi saylayacak P için yapıyor. Marksistlerin birliği ancak somut siyasi platform etrafında olabilir. Marksistler bugünkü mevcut rejimin ortaya koyduğu yasal çerçeveye uyum sağlamayı değil, yasal birlik P'nin kuruluş sürecinden başlayarak bu çerçeveyi aşması, katılımı, çoğulcu demokrasiyi, sivil toplumu gerçekleştirmeyi, özellikle Kürt sorunundaki ve komünizm konusunda ki tabuları yıkmayı ve yeni bir demokratik anayasaya ulaşmayı temel almaktadır. Marksist P olmakla birlikte, düzen karşıtı geniş güçlere açık olmalıdır.

Alpaslan Berktaş:

P kurulmalıdır. Kurultaylarla bu iş yürüz. P nasıl olmalı tartışmaları var. Elde mevcutla kurulu. Ayağımızı yere basalım. Teorik zehirlenmeler yaşadık. En kaba çizgi de buluşalım. Kadro lazım. Tabeladaki kelimayı yadsunuyorum. Ama işin bütünü değildir. Şu an demokrasi mücadelesi andır. TBKP dursun mu, dursun tabi ki, P kurulduğu zaman o arkadaşlarımız yeniden değerlendirilir. Önce demokratik P olarak çıkmalı ortaya. Soldaki bütün arkadaşlar dahildir. Bunun adı Demokratik P olabilir. Burada ekonomik-politik bir program değil kısa bir program olmalıdır. Anti tekel, antiemperyalist olmalı. Daha sonra marksist P kurulur.

Kemal Anadol:

Parlamento içinden etkileniyorum. Türkiye'de muhalefet boşluğu var. 3 gün önce cimento işçilerinin grevi ertelendi. üniversite sınavları var ses yok. Politikada boşluk olmaz. Bu sürecin başladığı duyurulmalıdır. 141 için mücadele vermeliyiz ama kalkmasını beklememeliyiz. P yi kurmazsak SHP'yi desteklemek zorunda kalırız. SHP 141 i kaldırmak istemiyor. Ben TBKP'yi beğendim. (Erdal Talunun konuşmasını) İç işlerine karışma hakkımız yok. Özal artık koalisyon dönemi istiyor. Yeni seçim yanı çıkacak. Baraj incek. Parti bizim için elbise olacak. Böyle bir P marjinal olmaz. Yeter ki biz gerçekleri görelim. TV çok önemli bir alet. Grup gerekir. Yasal ve meşru, güçlü bir kimlikle işe başlayabiliriz. 80'den bu yana sol ütbünde oynuyor. Tel örgü var. 141. üstünden atlayabiliriz. Araç P'dir. Ama hedefde 141'dir. 1 Eylül'den önce P kurulmalı. Sürecin başladığı bu toplantıda belli edilmelidir.

Özcan Keskeç:

Temel noktalarda birleşmemiz lazım. P'nin çok sesli yapısına, şimdiden, konsensüsle varmamız gerektiğini bilinci çıkarmalıyız. Nasıl bir süreç başlatabiliriz? P'yi sözcikle tanımlamak yerine ... sosyal güçleri, katılacak unsurları belirlemek daha anlamlı. Çıkarları demokrasi, insan hakları ve sosyalizmde olan, işçiler, kadınlar, gençler vb., komünistler, sosyalistler, barışçılar feministler içinde barınacak demokratik bir P olmalıdır. P kurmanın ikili yanı olmalıdır.

6
1- Sürecin kendisi demokrasi mücadelesinin alanı olmalıdır. 141 kalkmadan P kurulmalı mı? sorusu yanlıştır. Soru şöyle olmalıdır. Bu P 141'i esas alan, onunla kendini sınırlayan bir anlayışla kurulacaktır. Yoksa 141 yokmuş gibi davranacak açık, gizli olmayan bir P'ni olacaktır. Bu durumda bizim değil dışımızdakilerin sorunudur. Toplantıya katılanlar, KP'nin Kürt sorunun aşılması mücadelesinde en geniş marksistleri birleştirecek açık bir P kurma amacıyla gerekli girişimlerde bulunmalıdır. Kendilerine bir öncelik misyonu biçmediklerine göre, bu toplantıya katılanlar herhagi bir anlamlı girişimlerini tarafından çağrı alırlarsa, o çağrı sahipleriyle de görüşeceklerini açıklamalıdır. Bu süreç içinde, çalışmaların ana ilkesi; P'nin program ve tüzüğü, ne zaman nasıl birleşimle kurulacağına bu süreçte katılanların oylamasıyla karar verilecektir.

Ayhan Demir:

Sosyalist Birlik dergisi çevresindenim. Türkiye'nin ve bu salonun geçeceği var. İhtiyaçlara örtülüyor. Bu ülkede yasal bir P kurulabilir. Önce bir açıklama yapılmalı. Geniş sosyalist çevrelerle yasal bir P kurma kararı ile buradan çıkılmalıdır. Buradaki sorun 141, TBKP sorunu değildir. Birlik sorunu bu sorunları aşacaktır. Geniş birleşik P'nin oluşabilmesi için grupsal yapılar aşılmalıdır. Eğilim kendi grupsal yapısını aşması kabul ediyor, diğer eğilim ise yapısını koruyor. Bunlar tutucudur. Küçük grupsal yapıların geleceği yoktur. Birleşik P'nin geleceği olabilir. Geniş birliği nasıl sağlayabiliriz. Kısa bir program. Kendi soluna sağına açık olmalıdır. Böyle bir P halkın muhalefetine arkasına almazdır. Parlamento ile alanları kapsamalıdır. Geciktirmemeli, ertelenmemeli ama tabanı da katmalıyız. O nedenle toplantı sonunda bir sosyalist P kurma girişim komitesi oluşmalıdır.

Oral Çalımlar:

Kuruluş toplantıya başladığımız zaman, hareket ve P geleceğini birleştirmeye çalışıyorduk. Henüz Türkiye'de birleşik P için de yer alması gereken çevreler buraya sınırlı değildir. Buraya gelen çevreler birbirlerini K.çeşmede tanıdılar. K. çeşmede diğer arkadaşlarla bağlarımız oldu. Bu toplantıdan ortak bir P kurulma iradesinin oluştuğunu açıklamak gerektiğini düşünüyorum. Tabandan güç alan bir Kurultaya yürütmeliyiz. Birliğimiz geçmiş değil gelecek temelinde olmalıdır. Bu toplantıda girişim komitesi oluşmalı. Bugünden politika yapmalı. Bu girişim komitesi bir dergi hedeflemelidir. isim sorunu, 141 sorunu değildir. Kalksın diyenler daha sonra gelebilirler. Programda 1- sınıfsız toplum 2- Kapitalizmin devrimci tarzda açılacağı, 3- Sosyal demokrasi ile ayrım, 4- Kürt sorunu

Çağatay Anadol:

Konuşmalarda ortak bir anlayış var. Birincisi grup olmağını değerlendirmeye yönelik. Grup kurma programik amacı P'nin kuruluş temelı olamaz. Başarı, Türkiye marksistlerinin aşağıdan yukarı oluşturmaya temel alacağı. Yeterli milletvekili arkadaş bu anlayışa katılmıyorsa, anlayışımızı değiştiremeyeceğiz. Bu birlik P'si, birlik sorununu

Atilla Aytunç: Sosyalist Birlik çevresindenim. Problem bir grupla olma noktasında. Geçmişin sönüklenmesi zaman alacak. Bütün mesele bir grupla geliyorsa o zaman süreçle sarkıncıya sınırlanır. THKP ise iç işlerine başvuru yapacaktır. İki eksenli olacaktır. 1. Bu P girişimi üzerine kuşku yaratacaktır. 2. İnsanlar bölünmeye başlayacaktır. Bu mesele burada çok önemlidir. Adım TBKP'lerde beklenmeli, bu P'lerin mekânlarını kapsayacak. Bireylerin yada grupların katılımı meselesini süreç içinde çözmek daha sağlıklı olacaktır.

R. Nuri İleri: Buraya örgütler ve kişiler çağrıldı. Halen 2 Parti yok. İki partiyi bağlamak söz konusu değil. Bu süreç tamamlanma yedek örgütleri belirler.

Uğur Çankaya: Herkes kendini güvden geçiriyor. Geçmişe bakıp ders alalım. Kendimizi yenilemek için yeni bir kuruluş yapmalıyız. Ortada TBKP diye bir P var. Kendine güven duyuyor. Hem orada hem burada olamaz. Dilekçe vererekten TBKP'leri kendi ni gözetil geçsin. Bana sorarsanız kendi P'lerin kursunlar, bizde kendi P'lerimiz. Sosyalistler gelinler.

Çağatay Anadolu: Birlik yapma zor iş. Sorumluluk ister. Birlikten bileceklerine kuşul yüklemek gerekir. Yerel platformlarda TSP'ler kendilerini bireyler olarak ifade edebilir. Ancak bir kuruluş arzu var. Başladığı anda var olan P'lerin kapısını kilit asılması istenmez. P'liktirlik kavramına elbetteki iki P'ye diye olamaz. Ama sürecin başında bunu istemek doğru değil. Tecrübenin olarak dile getirilmeli ki bu bir şeydir. Buraya girişin şu kendi kendini temsildir derslik birlik olmaz.

Gencey Gürsoy: Bu toplantıda böyle ambargo konulamaz. Genel ulaşımın güçlüğünü belirttim.

Yasar Yiğit: Bu idari değil politik bir sorundur. Çözümü burada olmaz. Burada böyle bir ambargo konulamaz. Sağduyu olalım.

Unur Çoşkun: Sürekli olarak eylemlerle ilgili örgütler ve kadrolara açık olmalıyız. Herkader birliği oluşurmuş değiliz. TBKP ile bir kader birliği çıkardık, bu birlik KP'ye ulaşmış demedikçe bayırmı olmaz. Ama bu birlik şu an yok.

Vedat Pekel: Biz hiçbir ayrılık, ayrıcalık istemiyoruz. Ama TBKP'nin KP'yi yasallaştırma misyonu vardır. Bununla sınırlı olarak yargıya KP'ye başvuru bu birliğe karşı değildir. Buyrun beraber başvuralım. Ya da sizle destek verin. Ancak bu mükadele bu P' sürecine sadece katkıda bulunur. Biz iki P'ye ne yapalım.

Aziz Nesin: TBKP siz olamaz. Ama kamuoyu TBKP'yi ele geçirdi demesin. O gün kurultaya gelirken, feshe-teklerle iyi olur. Ama mülaka fesheksinler demesin.

Selma Alabek: Kurulacak P'nin işlerini P olduğu ve buna yönelik çağrı var. İçinde bulunacağım P saf işçilerin P'si olmamalı. Çalınan tüm kesimlerin olması gerekir. Bunun içinde olmalı bu P. Yeni Politikayı, biçimleri tartışın. Bundan sonraki toplantıda somut konuları tartışalım. Bu toplantı eski tarzıdır. Bu toplantı ben tamin etmedim. Al- tüm bildirilerim, geniş tartışalım.

Girişimcilerin Toplantısının 10. Yıllık Jürisi

17.4.1990

15 Nisan 1990'da yapılan büleşik marksist parti ile ilgili toplantıya kimlerin çağrıldığı, daha önceki platformda belirlenen 3 kişilik (Gencey Gürsoy, Çağatay Anadolu, Unur Çoşkun) düzenleme kurul tarafından kesinleştirildi. Herkesin bu düzenleme kuruluna, katılımı ilgili öteki listeleri verileri istendi. TBKP Merkez Yürütme yapacağı toplantıda öne sürülecek liste konusunda iki alternatifin düzenleme kuruluna iletilmesine karar verildi. İçinde 35-40 kişilerin yer aldığı geniş bir listeyi yansıran, toplantıya TBKP adına çağrılmasına razı olduğumuz 25 kişilik bir öneri listesi belirlendi. TBKP Merkez Yürütme belirlendiği 25 kişilik öneri listesinin bileşiminde, Merkez yürütmeden 7 yoldaş, parti örgütlerini temsilen 7 yoldaş, 6 kadın yoldaş ve başlangıçtan beri bu çalışmalarda yer alan yoldaşların yanı sıra emekçi komünistlerin de içinde bulunduğu 5 yoldaş yer verildi. Önerdiğimiz bu 25 kişilik liste, 3 yoldaş dışında, düzenleme kurul tarafından kabul edildi ve toplantıya çağrıldı. Bizim liste önerimiz dışında da kimi TBKP'li üyeleri, düzenleme kurulı tarafından 15 Nisan toplantısına çağrıldı.

TBKP Merkez Yürütme, toplantının sonuçlarını olumlu olarak değerlendirmektedir. Toplantı öncesinde Merkez Yürütmenin belirlendiği ve ilişkile sizlere gidenlerin politik görüş ve birlik platformunda ortaya konuldu. Bizim politik tutumumuza yönelik eleştiriler yapıldı, politikamız ve amaçlarımız açıklandı. Partinin birlik platformunda açık bir tutum ve politika izledi.

Birlik platformunda, Sosyalist Devrim Partisi (SDP) çevresinden gelen ve TBKP'yi terici emeye, oluşan platformun ayrıntıya yönelik çabalar başursuz kaldı. Platforma katılım diğer politik eğilim ve çevrelerden, başursuz marksist aydınlardan SDP çevresinin girişimine destek verirken çıkmadı. Bu nedenle onlar çabalarında yalnız kaldılar. Tersine birlik platformunda dışımızdan bizi savunan ve TBKP'ni dışlamasına karşı çıkan konuşmalar yapıldı.

Başvuru açılan deklarasyonda, birleşik marksist partinin kuruluş sürecinin başlatıldığı belirtildi. Partinin kuruluş sürecinin, bugünden başlayarak, aynı zamanda ülkede ki politik gelişmelere mütâabale, 141-142. maddelerin kaldırılması ve Kırsal sorunları adil demokratik bir çözüme kavuşturulması için mücadele süreci olacağı deklarasyonunda açıklandı. Bunların acil taleplerimiz olduğu ilan edildi. Böylece bizim savunduğumuz, birleşik parti kuruluş sürecinin aynı zamanda ülkemiz demokratikleşmesi mücadelesinde aktif rol oynama ve katkıda bulunma süreci olması, parti kuruluş çalışmalarını 141-142' nin kaldırılması için yürütülen mücadelelerin birleştirilmesi anlayışı beinimsindi.

Birleşik partinin kuruluş katılımı bireysel veya örgütlü temsilci mi olacağı toplantıda tartışıldı. SDP çevresi yine bu tartışmada, kuruluş sürecine ancak bireysel olarak katılabilirler ve bu nedenle örgütlü yapıların kendilerini dağıtılmasını zorunlu olduğunu dayandırmaya çalıştı. Biz bu konuda ki yaklaşımımızı açıkladık ve tartışmalarda kimlerin iddia ettiği gibi iki partide aynı anda varolmaya çalışmamız belirsiz. Toplantıda bizim dışımızdan da SDP çevresinden, örgüt ve hâlen başlangıçta dağıtılması dayalı-

masını karşı çıkıldı. Bunun varolan reel durumu yansıtmadığı ve geçeceği olmadığı belirtildi. Bu toplantıya da kişisel düzeyde katılım bağursuz marksistler olduğu gibi örgütlü temsilci kişilerinde bulunduğu ve herkesin bunu bilerek toplantıya katıldığı söylendi. Sonuçta SDP'nin önerisi katılımın büyük çoğunluğu tarafından reddedildi. Böylece bu toplantı da olduğu gibi, birlik sürecine bireysel ve örgütlü temsilci katılım, yani varolan reel durum fiili olarak kabul edildi.

TBKP adına yapılan konuşmalarda, bizim başlatığımız yasal KP kuruluşu için kısa süre içinde İçişleri Bakanlığında başvuruda bulunacağımızı açıkladı. Bunun birlik kuruluşu ya da geniş partiyeye alternatif bir parti kurma girişimi olarak görülenmesi, rejime karşı mücadele boyutunda değerlendirilmesi, olanaklı ise katılımı gerektiği söylendi. Öncüli sayılmayacak birkaç kişi dışında bu girişime karşı çıkış olmadı, fiili olarak bu girişimi yapmamızın normal olduğu konusunda bir mutabakat ve kabul oluştu. TSP' çevresi, Sadun Aren, Haluk Gerger, Gencey Gürsoy bunu belirttiler.

Toplantının bildirisiinde, kurulacak partinin ülkemiz marksist hareketinin deneyimine dayanacağı ve parti içinde kendilerini komünist olarak tanımlayan kesimlerin de varolacağı kabul edildi.

TBKP olarak, hem toplandığımız olumlu, birlik işlerini hayal kırıklığına uğratmayacak bir sonuç çıkmasına katkıda bulunuldu, geniş bir kesimle birlikte komünistlerin ve TBKP'nin katılımı olmadan bir sonuç alınmayacağına be-nimsenmesini sağladık (Örneğin Aziz Nesin, "TBKP' siz birlik olmaz" dedi), hem de kendi politikamızı açık ve net ortaya koyduk. Bu, hakkımızdaki önyargıların yazılmamasına katkıda bulundu. Partimizin birlik konusunda içten olmadığı, birleşik karşı kesim ve kişilerin olduğu, onların bu platformu boykot ettiği yada TBKP'nin dağıldığı yolundaki söylentileri aşılması da sağlandı.

Yeni Oluşum'a milletvekillerinin de katılımıyla, partile-mentoda grubu olan bir parti kurma olasılığı, birçok çevreyi aceleci davranmaya, sonbaharda partiyi kurma fikrini sav-nunmaya itiyor. Bu ise, ciddi bir politik-programatik platform oluşmadan, yerel inisiyatifler gelişmeden tepeden bir kuruluş olacağını, gündeme getiriyor.

Şimdi TBKP örgüt ve üyelerine öncüli görev düşüyor. İl ve ilçeler düzeylerinde, geniş kesimleri kapsayarak yerel platformların oluşmasına katkıda bulunmak. Hâzırında toplanacak Kurultay'da "tabiri in gerçekten temsil edilmesi için çalışmak gerekiyor. Demokrasinin ve yenilenme ça-basının egemen olmasının yolu, yerel birlik platformları-nın, kimseyi dışlamadan oluşması, bunların iradesinin Kurultay'a yansıtılması olacaktır. Şimdi birliğe katkıda bu-lunma olanağı reel olarak oluşmuştur. Böylece, birlik ko-nusunda TBKP içindeki tartışma da fiilen aşılmıştır, açık öncüli olan hepimizin, her aşamada en büyük katkıyı ya-pabileceğimizi dir.

Ölüm orucundaki TBKP liderleri
NİMAT SARGIN ve MAYDAR KUTLU'nun
BAYRAM MESAJI

Halkımızın, demokrat kamuoyunun, dostlarımızın ve parti üyelerimizin Şeker Bayramını yürekten kutlarız. Halkımızla birlikte biz de dolayısıyla bir bayram sevinci yaşamaktan uzagız. Ülkemizin demokrasiye yönelmesinin önü ne dikkilemek istenen engeller en büyük kaygımızdır. Bağlattığımız ve bu bayram günlerinde de sürdürmek durumunda olduğumuz Ölüm orucu, bu engellerin aşılmasına katkıda bulunmak çabamızdan başka bir anlama gelmiyor.

Demokrasi ya olacak, ya da olmayacaktır. İkisinin ortası olmaz. Sözle demokrasi hiç olmaz. İki buçuk yıldır, bunu söyledik ve söylüyoruz.

Kendi özgürlüğümüzü istiyoruz. Partimizin özgürlüğünü istiyoruz. Çünkü insanların düşünceleri ve politik faaliyetleri nedeniyle suçlanacağı, gerçek-ten çoğulu, yasa dışı bir Türkiye istiyoruz.

Ölüm orucuna bağladığımız günden bu yana bu istemlerin çok geniş güçlerin ortak istemi olduğu bir kere daha görüldü. Demokrasinin ülkemizde sahipsiz olmadığı, evrensel demokratik değerlerin ülkemizde yaşam bulması için çok geniş bir mutabakatın olduğu açık gözlemlendi.

Ne var ki, hükümet çok geniş onay gören haklı istemlerimize yanıt vermedi. Yanışmıyor. Cumhurbaşkanı, başbakan ve ilgili bakanlar, 141-142-163 sorunu çözüme çözüme konusunda daha önce birçok kez halka söz vermiş olmalarına rağmen, konu hala meclise gelmiyor. Üstelik bu maddelerin kalkması ve Komünist Partisinin yasallığı için partiler arasında ve kamuoyunda arzulanen mutabakat da oluşmuş durumdadır.

Görmek gerekiyor ki, 141-142-163 sorunun çözülmeden, ülkemizin demokratik yeniden yapılanmasının hiç bir sorunu çözülemez ve bütün hak ve özgürlükleri içeriksiz kalır. Düşünce ve sözün özgür olmadığı yerde, politika demogojiye dönüşür.

Bize gösterilen dayanışma büyük ve eşsiz bir moral ve destek oluyor. Biz bunun bizim şahsımız ve eylemimizden çok, demokrasiyi savunan kararlılığıyla bağlı olduğunun bilincindeyiz.

Biz ölmek değil, demokrasiyi yaşatmak için direniyoruz. Halkımızın bizi iyi anladığını görmek bize güven veriyor.

Demokrasinin bütün dostlarını selamlar, halkımıza mutlu bayram günleri dileriz. "Ütün emekçilerin yaklaşan 1 Mayıs bayramını kutlar, 1 Mayıs'ın demokrasi ve özgürlük için anlamlı bir katkı olmasını dileriz.

Ankara, 25.4.90. sabah

31.5.1990

Değerli yoldaşlar,

Sizlere ilâşikte acil ve önemli belgeleri gönderiyoruz.İlk üçü,sosyalistlerin birlik partisi girişimi ve önümüzdeki süreçlerle ilgili.MY'nin genelgesi,haziran kurultayı hazırlıklarına yönelik geçiçi YÖNETMELİK ve girişim YK ile Sargın ve Kutlu yoldaşların görüşmelerinden çıkan ortak açıklama'dan da anlaşılacağı gibi; Partimiz birlik sürecine bütünüyle katılma ve aktif rol alma tutumu içersindedir. Şimdi önümüzde 'Sosyalistlerin Birlik Partisini' oluşum sürecine tüm gücümüzü ve olanaklarımızı seferber ederek katkıda bulunma görevi vardır.

- Bu sürece FAC'de nasıl katkıda bulunacağımıza yönelik bazı bilgileri veriyoruz.Genel olarak bu koşullar belgelerde mevcuttur.Fakat yurtdışının özgüllüğü ve zamanın kısalığını da gözönüne alarak çalışmalarımızda bazı noktalara dikkat çekmek istiyoruz. Bu çalışmalara bizim dışımızda örgüt,grup ve kişilerinde katılmaktadır.Bu nedenle tek başımıza bizim işleri yürütmemiz doğru olmaz.Çünkü,bu hareketi destekleyen herkesle birlikte hareket etmeyi,olabilen en geniş katılım ile çalışmaları koordine etmeyi amaçlamalıyız.

1. Bazı örgüt ve kişilerle görüşmeler yaptık.İlk etapta geçiçi hazırlık grubu oluştu,bazı işler planlandı.FAC'deki tüm marksist kişi ve gruplara bir çağrı çıkartılacak.Haziranın 16 yada 17 sinde merkezi bir toplantı yapılacaktır.(yer ve zamanı sizlere bildireceğiz) F.Almanya'daki marksistler olarak bu girişimi desteklediğimizi açıklayan bir gazete ilanı (Türkiye'ye) vermek istiyoruz.Bunun için bir metin imzaya açılacaktır.

2. Çalışmalarımızın ikinci yönü ise 'yerel insiyatif' gruplarının oluşturulması. Yeni partinin tabandan oluşması perspektifi,yerel yerleşim bölgelerinde kurulacak girişimlere ayrıca bir önem vermektedir.Bu nedenle önümüzdeki hafta elinize geçecek çağrı ile şehrinizde/bölgenizde ki tüm marksist kişi ve örgütlere gidilmeli birlikte çalışmalara başlanılmalı."yönetmelik" bu sürece katılan herkes için geçerlidir.Parti örgütlerimiz,tüm üyeleri,dostarımızı,ayrılan yoldaşlarımızı bu sürece katabilmek için gerekli ortamı yaratmalıdırlar.Girişimin oluşumunda bizim dışımızda ki arkadaşların da katılımı/temsili dikkate alınmalıdır.Kadın yoldaşların katılımında positif ayrımcılık da dikkate alınmalıdır.

3. Delege seçimleri: yurtdışının özgüllüğünden dolayı saptanacak arkadaşlar davetli statüsünde gidecekler(yasal nedenle,ama tüm haklara sahip olacaklar) Örgütsüz/bağımsız çevreleride gözönünde bulundurarak,en geniş kesimi temsil niteliği olan bir kompozisyon sağlanabilmesi için FAC düzeyin de bir koordinasyon gerekli,bunu merkezi toplantıda sağlayacağız.

23/24 Haziranda Ankara'da yapılacak kurultaya 1/5 oranında delege katılacaktır. İsteyen her kadın yoldaş seçimsiz katılabilir.Toplantılardan sonra destekleyenlerin isimleri vs. form-1'e kayıt edilmeli.

Katılacak delegeler tüm masrafları kendileri üstlenmeli, yada gönderen şehir maddi katkıda bulunabilir. (yani masraflar örgüt kasasından ödenmemeli.)

- Açlık Grevlerine ilişkin; değerli yoldaşlar, grevdekiler iki haftayı doldurdular, on ayrı cezaevine sığradı, katılanların sayısı bini aştı. Durumun kırıktıklaşmasına rağmen yurtdışında/FAC'de elle tutulur hiç birşey yapılamadı. Bu duyarsızlığı yıkmalıyız, dahada geçikmeden, eylem acı sonuçlara varmadan harekete geçmeliyiz. Hem bizler, hem türk-kürt örgütleri hemde alman siyasi çevrelerini birlikte çalışır duruma getirmeliyiz. Dahada gecikirsek izin dönemi araya girecek ve düşünce ve örgütlenme özgürlüğü için insanlar belkide yaşamını verirken, bizler hiç birşey yapmanın gerekçesini nasıl açıklayacağız. Durum ciddidir. Ayrıca, O. Sakalsız, A. Kardam, C. Şenoğuz yoldaşlarımızda açlık grevine katıldılar. Ekte açıklamaları var.

- Önceden duyurduğumuz gibi 9 Haziranda 2. Temsilciler Kurulu Mainz'de yapılıyor. Son gelişmelerle toplantımızın önemi dahada artmıştır. Temsilci/sorumlu arkadaşlarımızın eksiksiz katılmalarını önemle rica ediyoruz.

- Sizlere ödeme kolaylığı sağlamak için bir Konto açtık. Aidat borçlarınızı TK'ne kadar buraya havale etmenizi rica ediyoruz. (Kenti ve hangi aylar olduğunu yazmayı ihmal etmeyiniz.)

- Ülkeye dönmek isteyen Mehmet Karaca yoldaşı, Türkiye'ye almadılar ve havaalanından geri gönderdiler. Bu da bize birkez daha göstermiştir ki, hiç bir hak mücadelesiz kazanılamamaktadır. Politik göçmenlerin ülkelerine dönüşü, demokrasinin kazanılması mücadelesinde yurtdışının ve uluslararası kamuoyunun önemi halen kendini korumakta ve görevimiz sürmektedir.

Çalışmalarınızda başarılar diler, sevgi ve selamlarımızı iletiriz.

TBKP FAC
KOORDİNASYON KURULU
a. K. Kıran

Konto :

K. Kıran-Sonderkonto

Postgiroamt Essen BLZ 360 100 43

Knt. Nr.: 3205 58 438

Acele dağıtınız.

31.05.90 12:24

2

Bütün Parti Üye ve Örgütlerine

GENELGE

Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişimi, 23 Haziran 1990 da Ankara'da toplanacak Hazırlık Kurultayı ile ilgili çalışmalarını sürdürmektedir. Gerek Kurultaya katılacak delegeleri belirlemek ve oluşacak birlik partisine ilişkin düşünce ve yaklaşımları kurultaya taşımak, gerekse ortak politik mücadele yürütmek amacıyla il ve ilçe temelinde yerel girişimlerin kurulması süreci gelişmektedir. Girişim Yürütme Kurulu, yerel girişimlerin oluşma biçimini, çalışmalarını ve toplantılarını düzenleme tarzını ve Hazırlık Kurultayının nasıl toplanacağını belirleyen geçici bir yönetmelik hazırlamıştır. Bu yönetmelik ilişkide gönderilmektedir.

Öte yandan Girişim Yürütme Kurulu'nun, 28 Mayıs 1990 tarihinde, Sargın ve Kutlu yoldaşlarla yaptıkları görüşme sonrasında ortak bir basın açıklaması yapılmıştır. Bu basın açıklamasının metni ilişkide gönderilmektedir. Bu açıklamada da belirtildiği gibi, Sargın ve Kutlu yoldaşlar, TBKP'nin birlik girişimi içinde bütün gövdesiyle yer alacağını, bu girişimin başarısı için elinden gelen her çabayı göstereceğini ve bütün parti üyelerinin yerel birlik girişimlerine katılacaklarına ifade etmişlerdir. Birlik partisinin, kuruluş aşamasından itibaren, Ulkewizde demokrasinin kazanılmasında aktif rol oynaması amacıyla 141-142. maddelerin ve komünist partisinin önündeki yasakların kaldırılması, Kürt sorununun özgürce tartışılabilmesi koşulların yaratılması için mücadele yürütmesinin ve yerel girişimlerin bu mücadeleye omuz vermelerinin önemli birliğe vurgulanmıştır. Girişim Yürütme Kurulu, komünist partisi önündeki yasağın kaldırılması amacıyla TBKP'nin yapacağı yasal kuruluş başvurusunu aktif biçimde destekleyeceğini açıklamıştır. Birlik partisinin kurulma aşamasında, 141-142 sorununun henüz tam bir çözüme kavuşmadığı durumda, TBKP'nin komünist partisi üzerindeki yasağın kaldırılması yolundaki mücadelesini sonuç alıncaya kadar sürdüreceği, bunun dışında kendisini birlik partisine alternatif bir misyonun yürütücüsü olarak görmeyeceği ve geçmişin olumlu mirasına sahip çıkan, çağdaş, birleşik marksist parti elbirliği ile yaratıldığında ve bu yasaklar aşıldığında TBKP'nin ayrı bir örgütsel varlığına gerek kalmayacağı belirtilmiştir. Birlik partisine herkesin kişi olarak katılacağı ve bu partinin örgütlerin bir koalisyonu olmayacağı gerçeği birlikte ifade edilmiştir. Yapılan bu ortak açıklamayla sosyalistlerin Birlik Partisi Girişimi ile TBKP'nin, birlik sürecindeki yaklaşımlarına açıklık getirilmiş ve bir mutabakat sağlanmıştır.

İlerde, KP önündeki yasağın henüz tam bir çözüme kavuşmadığı ve 141 partinin birlikte var olduğu koşullarda ortaya çıkabilecek yerel sorunlar gibi, birlik sürecinin kimi sorunlarının çözümü, zaman içinde politik gelişmelere ve birlik sürecinin derinleşmesine bağlı olarak çözülecektir. Çözümü henüz bulunulmamış sorunların tartışılmasının ise

bugün bir yararı olmayacaktır.

BİRLİK SÜRECİNDE AKTİF ROL OYNAMALIYIZ

Birlik ve yasallık, TBKP'nin bugünkü somut koşullarda misyonunun iki ana hedefidir. Bu nedenle TBKP, gelişen birlik sürecinde aktif bir rol oynamalıdır. Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişimi, bizim dışımızda bir olgu olarak görülmemelidir ve bizim bu süreçteki rolümüze, iki farklı örgütlenme arasındaki ilişkileri düzenlemek tarzında yaklaşılmalıdır. Birlik partisi girişimi, TBKP'nin bütün gücüyle içinde olduğu bir oluşumdur. Bu nedenle birlik partisi girişiminin aslı bileşenlerinden biri olarak, çağdaş marksist partiyi elbirliğiyle yaratma amacımız doğrultusunda birlik sürecine, aktif katkıda bulunmak gerekiyor.

Bütün parti üyeleri, oluşmakta olan yerel birlik girişimlerine katılmalı ve parti örgütleri, yerel girişimlerin oluşmasını ve bunların çalışmalarını bütün güçleriyle desteklemelidir.

Parti üyelerinin birlik sürecine TBKP'li olarak katılacakları, 15 Nisan toplantısında da tartışılmış ve üzerinde mutabakat sağlanmış bir konudur. Birlik partisi girişimi içinde yeralan belirli bir çevre (SDP çevresi), 15 Nisan toplantısında sağlanan mutabakata rağmen, TBKP'nin birlik sürecine kendisini bugünden feshederek bireyler olarak katılmasını yeniden tartışma konusu yapmak ve bu tartışmayı yerel girişimlere taşımak istiyor. Son olarak 28 Mayıs 1990 tarihinde, Girişim Yürütme Kurulu ile Sargın ve Kutlu yoldaşlar arasında yapılan görüşme sonrasında yayınlanan basın açıklamasında bu konuya yeniden bir açıklık getirilmiştir. Bu nedenle yerel girişim toplantılarında gündemin, açılmış bir konunun yeniden ve gereksiz tartışmalar nedeniyle tıkanmasına izin verilmemeli ve önümüzdeki görevlerin yerine getirilmesi için somut sonuçlara ulaşmak üzerinde yoğunlaşılmalıdır.

TBKP ÜYELERİNİN BİRLİK SÜRECİNDE OYNAMALARI GEREKEN AKTİF ROL:

- Parti üye ve örgütlerinin bulunduğu her yerde yerel birlik girişimlerinin oluşmasına önayak olmak ve varolan girişimlere katılmak;
- Bu girişimlerin yerel planda, olabildiğince geniş marksist çevre ve kişileri kucaklayacak bir biçimde oluşması için her çabayı göstermek;
- Yerel birlik girişimlerinin oluşturacağı kurulların ve yürüteceği politik faaliyetin, girişimde yeralan değişik eğilim ve çevrelerin katılımıyla mutabakatlar temelinde gerçekleşmesine özen göstermek;
- Birlik partisinin, Türkiye'nin bugünkü somut koşullarında toplumsal yaşamda nasıl bir rol oynayacağına temel olacak politik hedeflerin ve partinin programatik yaklaşımlarına ışık tutacak siyasi platformun hazırlanmasına ve nasıl bir parti sorusunun yanıtlanmasına katkıda bulunacak düşünce ve görüşlerin yerel girişimlerde birlikte geliştirilmesi için

çaba sarfetmek;

- Yerel birlik girişimlerinin, günlük ortak politik faaliyetin yürütülmesinde işlevli ve etkin bir rol oynamasına katkıda bulunmak; düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün sağlanması, 141-142. maddelerin ve komünist partisinin önündeki yasakların kaldırılması, Kürt sorununun özgürce tartışılabilmesi koşullarının yaratılması için yürütülecek mücadeleye omuz vermek ve yerel planda gelişen demokratik çıkışları desteklemek olarak somutlanabilir.

Yerel birlik girişimlerinin, önlerine koyduğu politik hedefler doğrultusunda yürütecekleri faaliyetle ilgili tüm kararlar yerel girişimde olmalıdır.

YEREL BİRLİK GİRİŞİMLERİNİN ETKİNLİĞİNİ ARTTIRMAK

Yerel Birlik Girişimleri, kurulacak partinin misyonunun tanımlanmasında politik ve programatik yaklaşımların hazırlanmasında, günlük politik faaliyetin yürütülmesinde ve birlik sürecine katılan bütün taraflar arasında ortak mücadele temelinde güven ilişkilerinin pekişmesinde önemli bir rol oynayacaktır.

Birlik partisinin politik yaşamda nasıl bir rol oynayacağına, kimliğine ve nasıl bir parti olacağına ilişkin düşüncelerin geliştirilmesinde hangi temel yaklaşımlardan hareket edileceği önem kazanmaktadır. Birlik partisi, toplumun demokratikleşmesi yolunun açılmasında, devletin demokratik temelde yeniden yapılanmasında ve katılımcı demokrasinin gerçekleşmesinde aktif bir rol oynayan, her türlü baskıya, sömürüye, eşitsizliğe, ayrımcılığa ve hoşgörüsüzlüğe karşı bir mücadele partisi olabilmelidir. Birlik partisi, Türkiye'nin çağdaşlaşmasını ve modernleşmesini sağlayacak, güncel ekonomik ve sosyal sorunlara çözümler getirecek alternatif politikalara sahip olmalı ve kamuoyunun önüne bir iktidar seçeneği olarak çıkabilmelidir. Birlik partisi, demokratik ve hümanist bir sosyalizmi amaçlayan, Türkiye'nin çok yönlü ve köklü demokratik değişim süreci içinde aktif bir rol oynayarak geleceğin toplumunu bugünden hazırlayan, marksist bir parti olabilmelidir. Birlik partisinin politik platformu ve programatik yaklaşımları geliştirilirken bu anlayışlardan hareketle düşünce ve görüşlerin somutlanmasına çalışılmalıdır. TBKP üyeleri, yerel birlik girişimlerine bu düşüncelerin taşınmasına ve yerel mutabakatlar temelinde somut, ortak politik yaklaşımların geliştirilmesine katkıda bulunmalıdır.

Yerel Birlik Girişimlerinin, günlük politik faaliyetin yürütülmesinde işlevli olabilmesi, demokrasinin önündeki engellerin aşılması mücadelesinde aktif bir biçimde yer almasına ve ortak yerel politikaların geliştirilmesine bağlıdır. Yerel girişimler, bir yandan düşünce ve ortak politik yaklaşımların geliştirildiği, diğer yandan önümüze koyduğumuz somut politik hedefler için yürütülecek mücadelenin yerel planda hazırlandığı ve örgütlendiği platformlar olmalıdır. Birlik sürecinin gelişip güçlenmesi, ortak mücadele süreci içinde yaratılacak karşılıklı güven

ortamına ve ortak başarı ve kazanımları paylaşmaktan doğacak coşkuyla bağlıdır. TBKP üyeleri yerel birlik girişimlerinin, böyle bir politik işlevle faaliyet yürütmelerine yardımcı olmak için her çabayı göstermelidir.

BAŞARILI BİR HAZIRLIK KURULTAYI İÇİN ÇALIŞMALIYIZ

23 Haziran'da toplanacak hazırlık kurultayının başarısı için TBKP üyeleri ve örgütleri her çabayı göstermelidir. Bunun için mümkün olduğu kadar geniş marksist çevrelerin katılımıyla yerel toplantıların gerçekleşmesini sağlamak, kurultaya katılacak delegeleri demokratik bir biçimde belirlemek ve delege bileşimini, hem yerel planda girişime katılan değişik çevre ve eğilimlerin bütününe kapsayacak, hem de bunların ağırlıkları ölçüsünde temsil edilmesini sağlayacak tarzda oluşturmak gereklidir. Kurultaya, birlik sürecinin daha sonraki etabına ışık tutacak politik yaklaşımların belirlenmesine yardımcı olacak somut önerilerle katılmaya çalışılmalıdır.

Çalışmalarınızda başarı dileklerimizle...

TBKP MERKEZ YÖNETİMİ
31 Mayıs 1990

Geçici Yönetmelik

23-24 Haziran 1990 tarihinde Ankara'da toplanacak Sosyalistlerin Birlik Partisi Hazırlık Kurultayı'na ilişkin Geçici Yönetmelik.

Madde 1. Yerel Girişim ve girişimcilerin tanımı:

A) 15 Nisan'da başlatılan parti kurma sürecine katılmak ve katkıda bulunmak isteyen herkes girişimci olarak kabul edilir ve bunların il, ilçe veya yurtdışı yerleşim birimlerinde biraraya gelerek yapacakları toplantılara Yerel Girişimdenir.

B) Yerel Girişimler, İstanbul için ilçeler, anakentler için il, diğer yerleşim birimlerinde yerel koşullara göre il, ilçe veya bölgeler esas alınarak oluşturulur.

C) Girişimin oluşumu sırasında; yerel yürütme kurullarının ve delegelerin saptanmasında kadınların katılımı için özel çaba harcanmalıdır.

D) Halkın cezaevlerinde bulunanlar, birlik insiyatifleri oluşturarak görüş ve önerilerini Girişim Yürütme Kurulu aracılığıyla Hazırlık Kurultayına iletirler.

Madde 2. Yerel Yürütme Kurullarının Oluşumu:

Yerel girişimciler ilk toplantılarında kendi aralarından Yerel Yürütme Kurulu oluştururlar. Bu kurulun kaç kişiden oluşacağı yerel gereksinimlere göre saptanır. Belirlenen Yerel Yürütme Kurulu, Girişim Yürütme Kuruluna bildirilerek kesinlik kazanır.

Kurulun Görevleri:

- Yerel girişimcilerin listesini hazırlamak,
- Birim ölçeğinde yapılacak toplantıları hazırlamak,
- Girişim Yürütme Kurulu ile bağ kurarak, delegeleri saptanması ve oluşan düşüncelerin Hazırlık Kurultayına ulaştırılmasını sağlamak,

rilmasını sağlamak,

- Haziran 1990'da yapılacak Hazırlık Kurultayı delegelerinin listesini örnek forma uygun olarak, toplantı tarihini izleyen 3 gün içinde Ankara İrtibat Bürosuna bildirmek,

- Yerel Yürütme Kurulu, Girişim Yürütme Kurulu ile bağlantı kurulması amacıyla kendi içinden bir kişiyi görevlendirir, bu görevlinin adı soyadı ve bağlantı adresi belirlenir belirlenmez merkezi irtibat adresine bildirilir,

- Yerel Yürütme Kurulu, gereksinimlere göre kendisince veya girişimcilerin kararıyla genişletilebilir,

- Yerel Yürütme Kurulları, en geniş katılımı sağlamak amacıyla her türlü çabayı gösterir, gerekli duyuru ve çalışmalarını yapar,

Madde 3. Yerel Girişim delegesi seçimi

Yerel girişim delegesi seçimi toplantısı, Yerel Girişim Kurulunun belirleyeceği ve ilan ettiği gün ve yerde yapılır.

Toplantıya, girişimci olmak isteyen ve adını listeye yazdıran herkes katılır.

Toplantıya katılanların onayı ile bir toplantı başkanı ve iki yazman belirlenir.

Toplantıya katılanların 1/5'i Hazırlık Kurultayına delegesi olarak seçilirler.

Her il, en az bir kişiyle temsil edilir.

Saptanan delegelerin listesi, örnek form doldurulup, imzalanarak, birinci örneği Girişim Yürütme Kurulu Ankara adresine gönderilir.

Madde 4. Hazırlık Kurultayı delegeleri;

● Hazırlık Kurultayı'nın delegeleri;

- Yerel girişimcilerce saptanan delegelerden,
- Seçimli delegelerin %25'ini aşmamak koşuluyla Girişim Yürütme Kurulunca belirlenen delegelerden,
- 15 Nisan toplantısına katılan ve bildiriyi imzalayan Girişimciler Kurulundan oluşur.

Madde 5. Delege kartı:

Yerel birimlerce belirlenen, Girişim Yürütme Kurulunca saptanan ve 15 Nisan toplantısına katılan Hazırlık Kurultayı delegelerinin adı, soyadı, doğum tarihi, ana ve baba adı, mesleki yazılı, imzalı delege kartları hazırlanır.

Madde 6. Hazırlık Kurultayı delege yeter sayısı:

Toplantıya katılanların tümü yeter sayıyı oluştururlar.

Madde 7. Delegelerin görevleri:

- 23-24 Haziran 1990 Hazırlık Kurultayına katılmak,
- Parti program ve tüzüğü ile gerekli diğer hazırlıkları yapacak komitasyonlara seçmek,
- Partinin Kuruluş Kurultayına kadar, çalışmalarını sürdürecektir ve Kuruluş Kurultayını hazırlayacak yeni yürütme organını seçmek,
- Kuruluş Kurultayının tarihini saptamak.

Madde 8. Hazırlık Kurultayının teknik ve yasal bütün ön hazırlıklarını yapmak üzere Yürütme Kurulu'nun Ankara'lı üyeleri görevlendirilmiştir.

Madde 9. Yerel düzeyde ortaya çıkan ve o birimde çözülme-yen sorunlar Girişim Yürütme Kurulunca çözülür.

Yönetmelikte yer almayan durumların ortaya çıkması halinde Yürütme Kurulu yeni hükümler koyar.

Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişimi
Yürütme Kurulu

İl veya

İlçesi.....

İl veya İlçe temsilcisi.....

Adresi.....

Delege Listesi
Sıra no Adı Soyadı D. Yeri-İli Baba adı Mesleki Adresi

25

Yerel Girişim delege seçimi toplantısı

	Yazman	Yazman	Başkan
Adı/soyadı			
İmza			

(İki örnek olarak düzenlenip imzalandıktan sonra ilk örnek gönderilecek).

Bütün üyelere :

02.07.1990

Değerli yoldaşlar,

Bu yazımızla sizleri üç konuda bilgilendirmek istiyoruz. Toplantılar için Türkiye'ye bizzat kendim gittiğim için yazı bir hafta gecikmek zorunda kaldı.

1. Parti yönetimi-MYK, yurtdışında ki örgüt sorumluları ile 24 Haziran'da bir toplantı yaptı.Partinin durumu,son gelişmeler ve yurtdışındaki çalışmalar görüşüldü.Parti yönetiminin önümüzdeki süreçle ilgili düşünce ve istemlerini ana başlıklar halinde iletiyoruz.

"TBKP birlik sürecine katılıyor,bundan sonrada katılacaktır.Ama 141-142 ve KP üzerindeki yasağın kaldırılması misyonu TBKP'nin omuzundadır ve yerine getirilecektir" deniliyor.70 yıllık mücadelenin değerlendirilmesi,noktalanması ve birliğe sorunlar çözülerek katılınması için bir **Kongre** yapmayı düşünüyorlar. Mevcut üyelerin resmileştirilmesi için **üye yazım** kampanyasının yurtdışında da yürütülmesini istiyorlar.(yasal konumu uygun olanların tek tek G.Merkeze üye olmalarını öneriyorlar.) Yurtdışındaki ilişkilerin yöntemini her ülke kendisi düzenleyebilecek.

Bizde istem ve önerilerimizi dile getirdik.MYK tüm bu konuları içeren ayrıntılı bir yazı gönderecek.İzin dönemi sonrası hep birlikte,sizlerle görüşüp kararlaştırmanın doğru olacağını düşünüyoruz.Şimdilik herşeyin netleştiğini söylemek şu anda olanaksız.

2. Sosyalistlerin birlik partisi girişimi Hazırlık Kurultayı 23.Haziran 1990 tarihinde Ankara'da yapıldı.Kurultaya aralarında yurtdışından da delegelerin bulunduğu 2000'nin üzerinde delege ve konuk katıldı.100'den fazla girişim sözcüsü ve delege konuştu.Zaman ve mutevası nedeniyle daha çok teknik bir kurultay oldu. Birlik isteği ve oluşumun çerçevesinin genişletilmesi gerekliliği belirgin bir şekilde dile getirildi. (ek.1)

Kurultayın eğilimi **sonuç bildirgesi** ile kamuoyuna deklere edildi.213 kişilik program ve tüzük **komisyonu** oluştu.21 Temmuz'da İstanbul'da toplanacak ve görev bölümü yapılacak. **Kuruluş Kurultayının** Kasım 1990'da yapılması kararlaştırıldı. Bu süre içinde program/tüzük tartışmaları yürütülecek.

TBKP'nin her kesiminden geniş bir potansiyel kurultaya katıldı.(Sargın ve Kutlu yoldaşlar da delege olarak katıldılar) Partimizin yoğun katılımının süreci olumlu yönde etkileyeceği kanısındayım.

Yurtdışından katılan delegeler yoğun bir ilgi gördü.Bizim desteğimize önem verildiği sık sık dile getirildi.

./2.

3. FAC'de birlik sürecine ilişkin çalışmalar üzerine;

Bilindiği gibi 17.6.1990'da Düsseldorf'ta bir toplantı yapıldı. Değişik çevrelerden 200'e yakın arkadaşın katıldığı bu toplantıda FAC'de birlik sürecine nasıl katkıda bulunulabileceği tartışıldı. Aktif/etken katılma kararı alındı. Gelişmeyi selamlayan ama öneride de bulunan 131 imzalı bir gazete ilanı yayınlandı, (22.6.1990, Cumhuriyet) İçinde bizim de olduğumuz 5 kişilik girişim koordinasyon bürosu seçildi. Kurultaya yurtdışından görüşlerimizi içeren bir mesaj gönderilmesi düşünüldü.

F. Almanya'daki sosyalistlerin görüş ve önerilerini yansıtmak, aynı zamanda toplantının havasınida içeren bir yazı kaleme alındı. Bir haftalık zaman zarfında herkesin görüşünü alabilmenin olanaksız olduğu için, genel görüşleri yansıtmasına rağmen onaysız herkes adına konuşmanın doğru olmayacağından yola çıkarak, yazı yalnız 5 imza ile gönderildi. (girişim koor. bürosu üyeleri) ekte Bu bildiri halinde kurultay delegelerine dağıtıldı, büyük ilgi ve sempati gördü.

Önümüzdeki dönem çalışmaları hakkında sizleri bilgilendiriyoruz.

- Yerel girişimlerin oluşturulması;

Gerek yeni birlik partisinin ana özelliğinden biri olan taban insiyatifine dayalı olması açısından, gerekse oluşum sürecinde daha çok kişiye ulaşmak ve onların aktif katılımını sağlayabilmek için; şehrinizde/bölgenizde bulunan en geniş çevreyle birlikte yerel girişimlerin oluşması için çalışmalısınız.

- Program/tüzük tartışmalarına 'taslak' hazırlanmadan görüş ve önerilerimizi iletebilmek için şimdiden çalışmalara başlamalıyız. İkili görevimiz olduğunu düşünüyoruz. Hem genel politik-ideolojik-örgütsel konularda katkı yapmak, hem de yurtdışında yaşayan göçmenlerin sorunlarına yönelik parti politikasının oluşumunda bize görev düşmektedir.

- Bundan sonra sos. birlik partisi girişimi ile ilgili yazışmalar, ilişki, enformasyon vb. girişim bürosu üzerinden yürütülecek. (her ne kadar kentlerde biz yoğun olacak olursakta ortak kararlara uyulması süreç açısından önemlidir.) Bizim tarafımızdan hiç bir sorun yaratılmaması için gerekli özeni göstereceğinize eminiz. Sürecin güvenilir, yaratıcı, birleştirici ögesi olmak bizi sonuca daha da erken ulaştıracaktır.

- Girişim bürosu ilk etapta destekleyenlere (imza atanlara) tüm bilgileri ulaştıracak. Bu nedenle bilgi almak isteyenler ilişki kurmalı. Açılacak banka hesabına bağışını yatırmalıdır. Mali destekte bulunmanızı rica ediyoruz. İlerki günlerde bağış formları iletilecek. (Girişim tel: 0203-29239)

Hepinize başarılar dileğiyle,
sevgi ve selamlarımızla,

FAC K.KURULU
a. K.Kıran

23 HAZİRAN 1990'DA ANKARA'DA TOPLANAN SOSYALİSTLERİN BİRLİK PARTİSİ HAZIRLIK KURULTAYI BİLDİRGESİ

Ülkemizin dört bir yanında, değişik illerde, ilçelerde, cezaevlerinde ve yurt dışında oluşan 100'ün üzerindeki yaygın katımlı yerel girişimlerle seçilmiş 2000'i aşkın delegenin katılımıyla 23 Haziran 1990 günü Ankara'da toplanan Sosyalistlerin Birlik Partisi Hazırlık Kurultayı aşağıdaki görüşleri kamuoyunun bilgisine sunmayı kararlaştırmıştır.

Kurultayımız, Marksist Sol'un birliğini güçlendirmiş ve daha geniş birlirliklere yönelik kararlılığımızı pekiştirmiştir.

Hazırlık Kurultayı, varlık nedenimiz olarak, kapitalizmi aşmak; emeğin kurtuluşu ve insanın özgürleşmesi için verdiğimiz mücadeleye ve kazanımlarımıza sahip çıkmak; geçmişin olumsuzluklarından arınmak; yeni ve ortak bir kimlik yaratmak üzere, tarihsel bir çabayı, birlik ve partileşme sürecini elbirliğiyle olumlu sonuca ulaştırmayı kabul etmiştir. Birlikte olduğumuz ulaştığı her anlamlı üst aşamayı daha ileri beraberliklerin, mutabakatların başlangıcı olarak görmekteyiz. Bu sürecin şu anda dışında bulunan sosyalizm güçlerini, eleştirilerinden, perspektiflerinden öğreneceğimiz ve bir gün mutlaka olumlu değerleriyle bizi zenginleştirecek dostlarımız olarak görecektir, onlarla çıkar hesaplarından uzak demokratik bir dayanışmayı başlıca şiarımız yapacağız. Partimiz, aynı zamanda, kuruluş sürecinden başlayarak, yeni, çağdaş ve demokratik bir Türkiye özleminizi paylaşan, Marksist olsun olmasın, tüm değişim güçlerine açık olacaktır.

Kurultayımız, birlik ve partileşme sürecinin, katılımcı, yerel ve bireysel girişimlere dayanan, çoğulcu, özerk politika üretilmesini özendirici niteliklerinin geliştirilerek sürdürülmesini kararlaştırmıştır. Birlik partisi de böylesi bir demokratik temel üzerinde inşa edilecek, değişen çoğunluklara, her konuda azınlık meşruiyetine, titizlikle gözetilen mutabakatlara ve bireyi merkez alan bir anlayışa dayalı olarak yeni ortak kimliği yaratacaktır. Parti, iç yaşamını demokratizm, açıklık ve katılım ilkelerine göre düzenleyecek, farklılıkları zenginlik kaynağı kabul edecek, çeşitlilik içinde politik hareket birliğini sağlayacaktır. Partimiz iç işleyişinde kadınlara olumlu ayrıcalık tanıyacaktır.

Farklı gelenek ve alışkanlıklardan gelen sosyalistlerin, Marksist ve komünistlerin birlik partisinin kuruluş süreci için ortak bir kimlik yaratabilmesinin yolu politik yaşama aktif müdahalelerden geçmektedir. Kuruluş süreci yalnızca program ve tüzük hazırlamakla sınırlı kalmayacak, yasak ve tabuların aşılması, özgürlük ve demokrasi kavgası kuruluş sürecinin unsurlarından başlıcalarını oluşturacaktır.

Kapitalizm günümüzde de gelişiminin bütün boyutlarıyla toplumsal sorunun çözümü için sosyalizmin zorunlu olduğunu kanıtlamaya devam ediyor. Sosyalistlerin birlik partisi, insanın insan tarafından sömürülmesine son verileceği, baskının ve şiddetin tüm boyutlarıyla yaşamdan silineceği, insanın doğal çevresiyle de uyum içinde özgürce gelişeceği ve kendi geleceğini belirleyeceği, cinsiyetçi toplumsal işbölümünün ve ulusal eşitsizliklerin aşılabacağı, çoğulcu, demokratik, insan-cıl, emekçi halkın doğrudan iktidarına dayalı bir sosyalizm için mücadele edecektir.

Partimiz, daha kuruluş sürecinden başlayarak 12 Eylül düzenine karşı; çoğulcu ve katılımcı bir demokrasi, insan hakları için ve devletin köklü demokratik yeniden düzenlenmesi ve yeni bir demokratik anayasa için mücadeleyi öncelikli misyonu kabul edecektir. Ülkemizin ağır sorunlarına gerçekçi, yapıcı ve bilimsel çözümler oluşturmak, işçi ve emekçilerin sorunların çözümünde taraf olmalarını sağlamak başlıca hedeflerimizdendir.

Toplumumuzun gelişmesi ve çağdaşlaşması üzerinde kısıtlayıcı ve boğucu bir etki yapan yasakların, korku ve tabuların aşılmasında aktif, etkili ve dirençli bir rol oynayacağız. Birlik partisi, kuruluş sürecinin ve örgütsel varlığını, 141-142 ve öteki tabuların, komünizm üzerindeki yasağı tarihin çöp sepetine atılmasını ve her yönüyle demokrasinin kazanılmasını sağlayıcı bir etmen olarak görecektir. Cezaevlerindeki politik tutuklu ve hükümlüleri, yurttaşlık hakları gaspedilmiş kadavralarımızı yalnız bırakmayacağız. Onların hakları kazanılmadığı sürece partimizin de eksikli kalacağını bilincindeyiz.

Sendikalar ve kitle örgütleri üzerindeki baskılara karşı çıkmayı sürdürecektir, öğretmenlerin, memurların, tüm çalışanların sendikal haklarını destekleyecek, örgütlenme özgürlüklerini savunacağız. Birlik partisi olarak, köylülerin, esnaf ve zanaatkarların ve bütün çalışan kesimlerin çok çeşitli sorunları için verecekleri mücadelelerinin içinde olacağız. Partimiz, yurtdışında yaşayan ve çalışan, işsizliğin, yabancı düşmanlığının ve yoğun bir sömürünün dışlılarına terk edilmiş 2.5 milyon Türkiye'li göçmen emekçinin tüm sorunlarının çözümü için çaba gösterecektir.

Değişen dünya koşullarında ve emperyalizmin ülkemize Ortadoğu'da karanlık roller biçme tuzakları karşısında, bağımsızlıkçı, ilke çıkarlarına dayalı, barış ve silahsızlanmadan yana bir dış politikanın yaşama geçirilmesi büyük önem taşımaktadır. Birlik partisi, demokrasi ile bağımsızlık arasındaki yaşamsal bağ sürekli vurgulayan bir mücadeleyi sürdürme kararlılığında olacaktır.

Militarizmin toplumsal yaşamın her boyutundan tümüyle dışlanması ülkemizin geleceği açısından yaşamsal önem taşımaktadır. Bu bağlamda, özellikle ordunun değişen dünyadaki yeni koşullar çerçevesinde yeniden düzenlenmesi, açık ve saydam bir yapıya kavuşturulması, iç politikada etki ve baskı unsuru olmaktan çıkarılması ivedi taleplerimizdendir.

Ülkemizin çağdaşlaşmasının, özgürleşmesinin, demokratikleşmesinin ve insanlık ailesi içindeki saygın yerini alabilmesinin ve kültürel, sosyal yaşamımızın tabuların boğucu etkilerinden kurtulabilmesinin en temel gereklerinden başlıcası Kürt sorununda düğümlenmektedir. Kürt sorunu, demokratik, adil ve barışçı bir çözüme kavuşturulmadan Türkiye çağdaşlaşamaz, gelişemez, özgürleşemez. Doğu'da demokrasi ve özgürlük olmadan, bunlara başka hiçbir yörede ve Batı'da sahip olunamaz. Öte yandan, Batı'da demokratikleşme gelişmeden, Kürt sorunu da demokratik bir çözüme kavuşturulamaz. Kürt halkının demokratik istenileriye asla bölücülük olarak suçlanamaz. Birlik partisi, Kürt halkının varlığının ve kimliğinin tanınması, sorunun özgürce ve korkusuzca tartışılabilmesi, Kürtlerin bu tartışmada kendi kimlik ve görüşleriyle yer alabilmesi için aralıksız mücadele edecek, Doğu'daki terörün ve insan hakları ihlallerinin sona ermesi için kararlılıkla tutum alacak, şoventizme, asimilasyona, SS kararnamelelerine bütün gücüyle karşı çıkacak, bunları Kürt halkının yazgısı olmaktan kesinlikle çıkaracaktır.

Ülkemizde kültürün, bilimin ve sanat yaşamının, giderek de tüm toplumsal yapı ve ilişkilerin bilinçli yozlaştırılması, ah-lakin, uygarlık değerlerinin uğratıldıkları açimasız tahribat, halkımızın geleceğine kurulmuş tuzaktır. Ülkemizde tüm tah-riyat ve sabotajlara karşı insanı birliktir ve alt yapısı hazır bir kültürel yenilenme atılımının yapılmasında partimizde önemli görevler düştüğü inancındayız. Partimizle organik bağları olsun olmasın, ülkemizdeki sanat, kültür ve bilim alan-larındaki yaratıcı potansiyel ve birliktir dünya görüşümüzü, insanlık amaçlarımızı, demokratik hedeflerimizi ve dünyayı değiştirmek irademizi paylaşmaktadır. Daha iyi bir topluma giden yolda demokrasi ve emek adına oluşacak kültürel ağır-

lık, toplumumuzun çağdaşlaşmasında temel güvence olacaktır. Sınıfımızın, partimizin ve demokratik hedeflerimizin başarıya ulaşması için bu alandaki gizlilgücümüzün toplumun hizmetine sunmak kararlılığımızdır. Ayrıca, salt dar politika indirgenemeyecek sorunların önplana çıktığı bir dünyada, politik güç olmanın yanı sıra, bir kültürel yenilenmenin taşıyıcısı olmak, emeğin olumlu değerlerine dayanan, insanoğlunun binlerce yıllık kültürel birikiminin geliştirilmesinden yana yeni bir yaşam biçiminin ve kültürel atılımın kucaklayıcısı olmak gibi tarihsel bir misyonla da yükümlü olduğumuzu gözden ırak tutmayacağız. Türkiye'nin çağdaşlaşması için en temel araçlardan biri demokratik ve laik eğitime sahip çıkmaktır. Birlik partisi bunun takipçisi olacaktır.

Bir kez daha yinelemek isteriz ki, birlik partisi, tüm demokratikleşme ve özgürleşme hareketleriyle tam dayanışma içinde olacaktır. Parti, erkek egemenliğine karşı kadınların bağımsız kurtuluş hareketiyle omuz omuza yürüyecektir. Gençlerin politik ve toplumsal yaşama etkin katılım için vermekte oldukları mücadelenin tam destekçisiyiz. Çevre ve barış hareketlerinin yeni toplumsal duyarlılıklar yaratma çabalarını kesinlikle paylaşıyoruz. İnsanlığın geleceği açısından yamsal önemdeki bu sorunları mücadelemizin önemli bir parçası sayacağız.

Türk ve Kürt Marksistlerinin birlik partisi, bütün bu mücadelelerini sosyalizm perspektifi ile yürütecek, sosyalizmi toplumsal meşruiyet temelinde, çoğunluğun kazanılması yoluyla ve doğrudan yığınların dinamik devinimlerine dayanarak ve köklü toplumsal dönüşümler aracılığıyla gerçekleştirmesini amaçlayacaktır.

KURULTAYDA SEÇİLEN HAZIRLIK KURULU

1) Abdullah Ergun 2) Abdullah Yurdağül 3) Abdurrahman Atalay 4) Akın Birdal 5) Ayhan Demir 6) Ali Balkan 7) Ahmet Melek 8) Aydın Savaş 9) Azız Çelik 10) Azız Kaya 11) Azız Nesin 12) Alaattin Taş 13) Alpaslan Berktaş 14) Atilla Aytemur 15) Ali Taygun 16) Arif Gülöksüz 17) Ayhan Rona 18) A. Murat Göker 19) Arslan B. Kafaoglu 20) Azız Bırbir 21) Ahmet T. mer 22) Ayhan Çelik 23) Aysun Umay 24) Ali Bektaş 25) Ahmet Tonak 26) Beyhan Sunal 27) Bülent Karataş 28) Bırbir Bora 29) Bülent Uyguner 30) Baha Coşkun 31) Bırsen Özkan 32) Bekir Sami Ural 33) Bedir Çankaya 34) Celal Özdoğan 35) Celal Kanat 36) Çağatay Anadol 37) Cemal Okçu 38) Canan Toksöz 39) Cevat Turan 40) Cengiz Güngör 41) Dünd Durgun 42) Doğan Selimoğlu 43) Dursun Akçam 44) Dürdane Gedik 45) Dursun Özden 46) Ergin Cınmen 47) Erdal Genç 48) Ekin Dikmen 49) Ergun Uğur 50) Ekrem Çakıroğlu 51) Erol Kızılcı 52) Erol Mersin 53) Emin Şen 54) Elif Gönül Tolon 55) Ertuğrul Başkent 56) Enver Sezgin 57) Erdal Talu 58) Fehmi Enginalp 59) Fatma Hikmet İşmen 60) Faruk Üstün 61) Füsün Baysan 62) Ferman Yeşil 63) Fettah Dönmez 64) Fahri Aksu 65) Fahrettin Filiz 66) Fasih Kutluay 67) Ferit Ay 68) Gökalep Müstecaplıoğlu 69) Gül Çakıroğlu 70) Gürsan Atar 71) Gencay Gürsoy 72) Haydar Yığıt 73) Hüseyin Gencer 74) Hüseyin Öztürk 75) Hasan Algül 76) Hüseyin Kutlay 77) Haydar Topay 78) Haluk Gerger 79) Halit Çelenk 80) Hüsnü Okcuoğlu 81) Hüseyin Hasançebi 82) Haluk Tan İpekçi 83) Hasan İyi 84) Hürriyet Kardeniz 85) Hüseyin Gülpınar 86) H. Pınarbaşı 87) Hacı Goya 88) Hasan Ürel 89) Hamdi Konur 90) Halil Berktaş 91) Hasan H. Alkan 92) Halim Yurdakul 93) Haşım Kaya 94) İbrahim Gür 95) İsmail Gürkan Çakar 96) Işıl Kutluay 97) İsmail Güldal 98) İlhan Okçu 99) İ. İncal 100) Kaya Özkaracılar 101) Kenan Somer 102) Kemal Aras 103) Kurtuluş Bıncı 104) Kemal Sülker 105) Kemal Kıran 106) Kemal Anadol 107) Kazım Yeşilyurt 108) Kamil Ateşoğulları 109) K. Kaynakçioğlu 110) Kemal Yenilmez 111) Kaya Güvenç 112) Musa Sayın 113) Mustafa Erdoğan 114) Mustafa Karayünlü 115) Mevlüt İlgin 116) Mustafa Özusu 117) Mahmut Dikerdem 118) Mehmet Ali Parlak 119) Muzaffer Sencer 120) Mahmut Tali Öngören 121) M. Şerif Bayram 122) Muzaffer Elmastaş 123) Mehmet Toker 124) Mahmut Balpetek 125) M. Karakuş 126) Mehmet A. Bekmez 127) Mürüvvet Demir 128) M. Reşit Güllü 129) Murat Belge 130) M. Şerif Felekoğlu 131) M. Ata Uçum 132) Musa Örer 133) Mehmet Yücel 134) Mehmet Bozkurt 135) Metin Danış 136) M. Demirci 137) Münir Derçin 138) Metin Cengiz 139) Mebuse Tekay 140) Muzaffer Yılmaz 141) Muhteşem Özdamar 142) Mehmet Öncel 143) Mele Akalın 144) Nejat Kazan 145) Nihat Okal 146) Nesrin İzzar 147) Nurcan Akça 148) Nazik Işık 149) Nuri Geçgili 150) Nurten Tuç 151) Nedim Tarhan 152) Necati Demirel 153) Nevzat Dinçer 154) Nevzat Kazan 155) Latif Şimşek 156) Oya Kaya 157) Orhan Koçak 158) Osman Sakalsız 159) Oral Çalışlar 160) Ömer Can 161) Ömer Ağın 162) Özcan Kesgeç 163) Özcan Bayraktar 164) Panayot Abacı 165) Resul Kaytar 166) Remzi İnanç 167) Rafet Yardım 168) Raşih Nuri İleri 169) Saffet Uygur 170) Sedat Öktem 171) Sıdika Su 172) Sibel Akbaş 173) Salt Aksu 174) Süleyman Bulut 175) Serhat Bucak 176) Semih Gökdemir 177) Sadun Aren 178) Salih Şimşek 179) Serpil Kırpıkçı 180) Sıtkı Coşkun 181) Selim Uyrukulak 182) Selahattin Uyar 183) Selçuk Çalhan 184) Selma Atabek 185) Şefik Mas 186) Şadi Özdemir 187) Şeref Yıldız 188) Şakir Saat 189) Şeref Yılmaz 190) Şükrü Önül 191) Talat Ulusoy 192) Tevfik Yılmaz 193) Tektaş Ağaoğlu 194) Turgut Koçak 195) Tahsin Sabah 196) Uğur Söylemezoğlu 197) Ümit Küçükylmaz 198) Ümit Uslan 199) Veli Gürçan 200) Veysel Uçum 201) Vedat Pekel 202) Yusuf Işık 203) Yıldırım Koç 204) Yücel Gürsel 205) Yusuf Uzun 206) Yüksel Selek 207) Zeynel Erdoğan 208) Zülfü Dicleli 209) Abdullah Anar 210) Emin Turan 211) Turgut Akalın 212) Toygun Eraslan 213) Arif İsmet Yılmaz

Sosyalistlerin Birlik Partisi Girişimi

Hazırlık Kurultayı'na

Değerli Delege Arkadaşlar,

Sosyalistlerin Birlik Partisi girişimine F.Almanya'dan destek olmak isteyen bizler, oluşturulacak partinin programatik ve örgütsel yapısına ilişkin olarak görüşlerimizi sizlere aktarmak, bu yolla küçük de olsa kendi katkımızı yapmak istedik. Uluslararası planda yaşanan dramatik gelişmelerin ışığında nelerin olmamasına yönelik çok şey söylemek mümkün. Ancak nelerin olması noktasında ise henüz düşünme aşamasında olduğumuz realitesinden ürkmeksizin, marksist solun birliğini sağlamayı hedef edinen ve en yalın ifadeyle "emekçi alternatif"nin yaratılması sürecine yönelik girişimimize, onu somutladığını düşündüğümüz Kurultayımıza, görüşlerimizi aktarmak ihtiyacını duyduk. Gerçekleşecek olanın beğenilmeyen beğenemeyelim, toplam kapasitemizin ifadesi olacağı düşüncesiyle sürece ilişkin önerilerimizi tartışmak istiyor, Kurultayımızın hemen herkesin özlemini çektiği solun birliği yolunda başarıyla tamamlanması dileklerimizle ilerliyoruz.

PROGRAMATİK OLARAK

●Oluşturulacak partinin varoluşu, onun kapsam ve muhteva açısından sosyal demokrasiyle farkını net bir şekilde ortaya koyabilmesiyle mümkündür. Çok genel olarak ise bu, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya talebinin açıkça deklare edilmesiyle gerçekleştirilebilir diye düşünüyoruz.

●Ülkemizde eksiksiz bir demokrasinin, ancak devletin başta militer kurumları olmak üzere demokratikleştirilmesini, anayasa ve diğer yasalar-daki antidemokratik hükümlerin kaldırılmasını gerektirdiği kadar "ulusal sorun"un da ezen bir ulusun kendisinin de özgür olamayacağı anlayışı ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkına tam riayet etmekle kurulabileceğini, bu anlamda "resmi ideoloji"nin tabuları ile hiçbir şekilde uzlaşılması gerektiği düşüncesindeyiz.

●Temel çelişkinin emek - sermaye çelişkisi olduğu görüşü günümüz koşulları gözönünde tutularak insan / doğa çelişkisi, ırksal / cinsel çelişki bütünselliğinde yeniden tarif edilmelidir.

●Öncülük teorileri kesin bir şekilde reddedilmelidir. "Kurtarıcılar" eliyle toplumların dönüş-türülemediğinin sayısız ibret verici deneyinden sonra, değişimin yığınların bilinçli müdahalesiyle gerçekleşebileceğinin idraki, öncülük teorilerinden köklü bir kopuşu gerektirmektedir diye düşünülüyor.

●Siyaset, geçmişin dar kalıplarının ötesinde yeniden tanımlanmalıdır. Ancak böyle bir tanımlama ile partinin de kendisini yeniden tanımlaması mümkün olabilir. Parti, nasıl ki toplumu dönüştürecek "sosyal güçler" in bütününe bir ifadesi olmalıdır, siyaset de bütün bu güçlerin faaliyetinin toplamı olarak algılanmalıdır. Kadın, çevre, gençlik, mesleki örgütlenmeler, değişik işlevdeki inisiyatifler, komiteler, hatta belediyelerle, akımlar, çevreler, yayınlar, kooperatifler, sendikalar vb. diğer tüm kurumların kendi özgün faaliyetlerinin ifade ettiği genişlikle mütenezip bir siyaset tanımlanmalıdır. Parti, faaliyetleri sosyal olsun olmasın tüm bu kurumlarla bütünleşebilmeli, elindeki bütün olanakları devasa bir toplum hareketinin yaratılabilmesi için bu kurum ve kuruluşlara aktarabilmelidir. Böylesi "her şey siyasi iktidar için" darcılığının aşılmasını da kolaylaştıracaktır diye düşünüyoruz.

●Siyasetin, sınıfların ve devletin olmadığı bir dünyayı ütopyalaştıranların, oluşturdukları kurumlarda, peşinen uğramayı kabul ettikleri deformasyonu en aza indirebilmek için oluşturdukları kurumların belli bir tarihi döneme ait ve yoketmek istedikleri kurumlar olduğunu unutmamalarının yegane güvencesi daha kuruluş aşamasında yokolmalarının filizlerini bağrında taşıyan kurumlar olmaları gerektiğidir. Aracın amaca dönüşmesinin engelinin böylesi bir anlayışla işe koyulmak olduğunu sanıyoruz.

●Meşruiyetini emeğiyle geçinen, genel olarak söylersek sömürden nemalanmayanların indinde arayan bir anlayış, oluşturmayı tasarladığımız partinin rejim içi bir varyant olmasının panzehiri olmanın ötesinde yığınların sempati ve desteğinin de güvencesi olabilir diye düşünüyoruz. Ayrıca unutulmamalıdır ki, yığınların bilinçli mücadeleleriyle kazanılmayan ne bir tek hak kalıcı olabilir, ne de bu yolla demokratik teamüller oluşturulabilir.

ÖRGÜTSEL OLARAK

●Parti aşağıdan yukarıya kurulmalıdır. Program ve tüzüğün hazırlanmasında da bu ilke en geniş anlamıyla işletilmeli, partiyi oluşturan binlerce insanın iradesini olabildiğince doğrudan yansıtabileceği mekanizmalar oluşturularak program ve tüzük hazırlanmalıdır. Önemle vurgulamak istiyoruz ki, program ve tüzük, seçilecek uzman komisyonların yayınlacakları tezlerin tartışılması (ki bu bir anlamda tasdik edilmesi anlamına gelecektir) sonucu değil, binlerce insanın doğrudan kendi fikirlerini ortaya koyarak ve bunların bir ortalaması olarak hazırlanmalıdır. Böylesinin katılan bireyin aktivitesini artıran ona güvenli ifade eden bir yol olacağını düşünmekteyiz.

●Parti içinde çokseslilik vazgeçilmez bir öğe olmalıdır. Bundan, her konuda aynı kişilerin aynı tavrı aldıkları, kısaca blok olarak davrandıkları hizipler koalisyonunun anlaşılabilmesi gerektiği bilince çıkarılmalıdır. Çokseslilikten, tarafları her olay ve durumda değişen, fikirler etrafında birleşme ve düşüncelerin dile getirilmesinin anlaşılması gerektiğini sanıyoruz.

●Bürokratik, merkeziyetçi bir örgüt fikri çağımızın ve ülkemizin gerçekliğini yansıtamaz. Oluşturulacak parti, desantralize, özerk davranabilen birimlere dayalı, merkeziyetçilikten olabildiğince kaçınan bir parti olmalıdır. Ancak bu yolla hem bireyin, hem de yığınların kendilerini ifade edebileceklerini, yaratıcı enerjilerini çalışmaya katabileceklerini düşünüyoruz. Bürokrasiye karşı, parti içinde aleniyetin sağlanması ve her şeyin denetlenebilir olmasıyla durulabileceği kanısındayız. Ayrıca unutulmamalıdır ki parti içinde oluşturduğumuz demokrasi, oluşturmayı hedeflediğimiz toplumun demokrasisinin de hem örneği hem de güvencesi olacaktır. Bu noktada, klasik merkez komiteli / politbüro, asli işlevi yönetsel olan organlarını terkedilmesi ve genel olarak koordinasyonla işlevli organlara dayanan bir mekanizmanın oluşturulmasına dikkat çekmek istiyoruz.

●Farklı fikirlere saygılı olmak, onun kendisini

ifade edebileceği bütün araçları da kabul etmekle mümkün olabilir. "Konsensus"un temel alındığı, farklı düşünenlere yaptırım yerine hem onların anlaşılması veya ikna edilmelerinin esas alındığı bir işleyiş tarzı, kimilerinin iddia ettikleri gibi partiyi "örekli tartışan bir aparat"a dönüştürmez, tersine partinin pratik aktivitesini artırır diye düşünmekteyiz.

●Partinin oluşturulma sürecine katılan herkesin eşit haklı bireyler olmasının yanısıra, kendi geçmiş örgütsel kimliklerini terk etmelerinin yeni ve ortak kimliğimizin yaratılmasının önemli bir gerekliliği olduğunu vurgulamak istiyoruz.

●Son olarak, oluşturmayı hedeflediğimiz parti, dışındaki sol çevre, grup ve akımlarla tamamlanmadan solun birliğinin sağlanmış olmayacağıdır. Özellikle kendisini subjektif olarak ortaya koyan "devrimci-reformcu" ayrımının ortadan kaldırılması için yoğun bir çaba gösterilmesi gereğine işaret etmek istiyoruz. Saygılarımızla.

F. Almanya Koordinasyon Bürosu Üyeleri
T. Tekin, K. Kıran, Ü. Duymaz, H. Ersöz, A. Temel

Yurtdışındaki Sosyalistlerden SOSYALİST KAMUOYUNA

Sosyalistlerin siyasal yaşamda söz ve karar sahibi olmaları için kurulacak SOSYALİSTLERİN BİRLİK PARTİSİ'nin 15.4.1990 Bildirisinde açıklanan çok sesli ve eksiksiz demokratik işleyiş ilkeleri doğrultusundaki Hazırlık Kurultayına F.Almanya'dan başarı dileklerimizi gönderiyoruz. Türkiye solunun birliğine yönelik her girişim ve oluşumu içtenlikle desteklerken Sosyalistlerin Birlik Partisi adının henüz dışında kalan çevre ve geleneklerle tamamlanması gereğine inancımızı belirtiyoruz.

Servet Akçam, Ömer Akkaya, İlhan Aksoy, Ali Alkan, Elif Arıkan, Orhan Altınışık, Süleyman Arpaz, Doğan Azkan, Turgay Ayoğlu, Musa Bakır, Necati Bakır, Nizam Balcı, Burhan Baltacı, Orhan Başar, Hüseyin Batı, Oya Baydar, Ekrem Bayram, Sait Bekar, Günay Bilgiç, Mustafa Bilgiç, Leyla Bilgiç, Süleyman Bostancı, Mustafa Bozturgut, Remzi Cengiz, Mehmet Cengiz, Bayram Ceran, Halil Cesur, Necmiye Cesur, Ramazan Cevahir, Murat Ceysakar, Ahmet Çetin, Haydar Çetinkaya, Kemal Çelik, Salter Çınar, Melike Demirağ, Mustafa Demirbaş, Ayşe Bilge Dicleli, Erdoğan Diker, Nedin Dilek, Ali Doğan, Kazım Doğan, Cemel Duran, Üstün Duymaz, Aydın Engin, Halit Erdem, Murat Erkan, Nur Erkiç, Vural Erkiç, Haydar Ersöz, İbrahim Esen, Bayram Filyos, Burhan Gel, Ahmet Göbüt, Mehmet Görmez, G. Doğan Görsev, Hasan Güler, Müslüm Güler, Selahattin Gündem, Metin Gür, Necati Gürbaca, Feridun Gürgöz, Ali Gürsü, Ahmet Güven, Zekiye Hasançebi, Müfit Hoşgel, Ahmet Kaçmaz, Mehmet Kandemir, Hasan Karabiber, Filiz Kardam, Hüseyin Kaya, Kemal Kırac, Abdullah Kıran, Kemal Kıran, Binnali Kılıç, Suat Kolsuz, Tuncay Kulaoğlu, Muharrem Kürtbaşı, Hüseyin Maho, Hamdi Maskar, Tahsin Mor, Ali Mahir Olcan, Naci Ortaç, Nüket Ortaç, Ali Naki Öner, Cemel Özden, İsmail Özerkaya, Feyyaz Özok, Refiye Pagel, Metin Servet Pozan, Seher Pozan, Selahattin Reisoğlu, Zerrin Sakalsız, Cafer Salman, Osman Sarnarsin, Güven Sarıaydın, Veysi Sarısözen, Şerafettin Sapancılar, Ramazan Semiz, Ali Sevinç, Haydar Siliseri, Haşmet Soyumer, Ramis Sönmez, Reşit Suna, Abuzer Şaşkın, Celal Şaşkın, Ulkü Gürkan-Schneider, Zeki Taşlı, Serol Teber, Gülşen Tekin, Tayyar Tekin, Ali Temel, Kemal Turhan, Müjgan Süheyla Tutuş, Veli Türker, Celal Türkmen, Arif Unal, Muzaffer Unal, Süleyman Üstün, Nurseli Varlı, Cavit Wilkens, Ender Yapıcı, Ali Kemal Yaylı, Hüseyin Yeşin, Hasan Yenipazar, Necmettin Yeşilyurt, Hidir Yıldırım, Veli Yıldırım, Erdem Yıldız, Şanar Yurdatapan, Rıza Yüksel, Coşkun Zopu,

Cumhuriyet gazetesinde çıkan ilan . 22.6.90

Kurultayda dağıtılan bildiri / Bilgilendirme için .

BASIN AÇIKLAMASI

Sosyalistlerin Birlik Partisi Hazırlık Kurulu 21 Temmuz 1990 günü İstanbul'da toplandı.

23 Haziran 1990'da Ankara'da toplanan Hazırlık Kurultayı'na seçilen 213 üyeli kurul çeşitli fikirlerin savunulduğu canlı bir tartışma sonunda program ve tüzük komisyonlarıyla Kasım ayında toplanacak olan Kuruluş Kurultayı'na kadar görev yapacak Yürütme Kurulu'nun çalışma tarzını, hedeflerini ve üyelerini belirledi.

23 Haziran Kurultayı'na ilişkin değerlendirmelerin de yapıldığı toplantıda, 10 bini aşkın yerel girişimciyi temsilen 396'sı kadın olmak üzere, 2332 delegenin seçildiği; Kurultay'a katılan delegelerin yüzde 35'inin 36-45 yaş arasında bulunduğu, kuruluş süreci sırasında oluşturulacak komisyonlarda gönüllü olarak görev almak isteyen 361 delegenin 59'unun işçilerden oluştuğu, işçilerin başvuranlar içinde en yüksek sayıyı oluşturduğu açıklandı.

Hazırlık Kurulu, program ve tüzüğün hazırlanması konusunda şu kararları aldı:

Program ve Tüzük Komisyonları, yeni ve devrimci bir anlayışla çalışma konularına ilişkin öneri ve tartışmaları yerel inisiyatiflerle birlikte başlatacak ve yürütecektir.

Bu tartışmalara en geniş katılımın sağlanması, yalnızca bu girişimi başlatanlarla yetinilmeyip, birlik partisiyle organik bir bağlantı içinde olmayan bütün çevre ve kişilerin katkılarının sağlanması hedeflenmiştir.

Kuruluş Kurultayı'na kadar geçecek sürenin bir çalışma takvimine bağlandığı toplantıda kurul, önündeki süreci katılımcı, saydam, demokratik ve ülkedeki birikimi kucaklayacak yoğun bir tartışma süreci olarak tanımlıyor.

Kurul ayrıca, Türkiye'nin çok büyük sorunlarla yüzyüze olduğu böyle bir dönemde siyasi yaşama müdahaleyi son derece önemli görüyor ve kendini şimdiden daha etkili siyasi bir mücadeleyle yükümlü kılıyor.

Bu mücadelede görüşlerimizi zenginleştirmek, çözüm önerilerimize; programımıza ve yapılanma sürecimize katkıda bulunmak isteyen herkesi, komünistleri, sosyalistleri, ülkenin bütün değişim güçlerini, ilerici ve demokratları bir kere daha yeniden birliğe ve dayanışmaya çağırıyor; bütün yapıcı öneri ve katkılara açık olduğumuzu belirtiyoruz.

Hazırlık Kurulu toplantısında, yakın gelecekte aşağıda belirtilen konularda Türkiye'nin politik yaşamına, gerçekleştirilecek kampanyalarla müdahale edilmesi de kararlaştırılmıştır:

1. Sansür ve Sürgün kararnamelerinin kaldırılması ve bu çerçevede kapatılan "2000'e Doğru" ve "Halk Gerçeği" dergileriyle dayanışma.

2. Memur haklarının savunulması.

3. 141 ve 142.maddelerin kaldırılması ve TBKP, TSİP ve diğer partilere yönelik baskılara karşı çıkılması ve bunlarla dayanışma içinde olunması.

4. Kürt kimliğinin tanınması.

5. İsmail Beşikçi ile dayanışma.

6. Gelişen dünya koşullarında Türkiye'nin çıkarlarına uygun dış politika izlenmesi ve "1 Eylül Dünya Barış Günü"nün kutlanması.

7. Kadınların toplumsal yaşama aktif katılımının sağlanması.

21 TEMMUZ 1990 GÜNÜ İSTANBUL'DA TOPLANAN SOSYALİSTLERİN
BİRLİK PARTİSİ HAZIRLIK KURULU GÖREV BÖLÜMÜ YAPTI

KOORDINASYON KURULU'NA SEÇİLENLER :

1. Kemal Anadolu (121)
2. Hüsnü Okçuğlu (119)
3. Ekin Dikmen (117)
4. Haluk Gerger (116)
5. Kamil Ateşoğulları (115)
6. Nedim Tarhan (113)
7. Veli Gürcan (112)
8. Çabatay Anadolu (108)
9. Aslan Başer Kafaoğlu (108)
10. Akın Birdal (108)
11. Erdal Talu (105)
12. Oral Çalışlar (103)
13. Elif Gönül Tolon (102)
14. Ömer Ağın (97)
15. Yüksel Selek (96)
16. Fusun Öztürk Baysan (93)
17. Abdurrahman Atalay (87)
18. Özcan Keskeç (87)
19. Osman Sakalsız (85)
20. Beyhan Sunal (77)
21. Nurcan Akça (77)
22. Serpil Kirpikçi (76)
23. Atilla Aytemur (74)
24. Enver Sezgin (74)
25. Haluk Tan İpekçi (73)
26. Mürüvvet Demir (68)
27. Erol Kızılelma (66)
28. Nurdane Gedik (59)
29. Mevlüt İlgin (59)
30. Toygün Eraslan (54)
31. Hikmet İsmen (53)
32. Aziz Kaya (51)
33. İlhan Okçu (48)
34. Mustafa Erdoğan (46)
35. Kaya Güvenç (43)
36. Emin Turan (41)
37. Orhan Koçak (34)
38. Ömer Can (33)
39. Musa Öner (33)
40. Baha Coşkun (32)

PROGRAM KOMİSYONUNA SEÇİLENLER :

1. Sadun Aren (110)
2. Halit Çelenk (107)
3. Aslan Başer Kafaoğlu (104)
4. Kamil Ateşoğulları (103)
5. Zülfü Dicleli (101)
6. Tektaş Ağaoğlu (98)
7. Yusuf Işık (84)
8. Alparslan Berktaş (79)
9. Celal A. Kanat (79)
10. Kenan Somer (78)
11. Rasih Nuri İleri (77)
12. Talat Ulusoy (55)
13. Veysel Uçum (54)
14. Yücel Gürsel (50)
15. Canan Toksöz (47)

1. Hüseyin Hasan Çebi (46)
2. Salih Şimşek (44)
3. Ata Uçum (37)
4. Zeynel Erdoğan (31)
5. Turgut Akalın (29)
6. Muzaffer Demirci (29)

TOZUK KOMİSYONU :

1. Hasan Urel
2. Sıtkı Coşkun
3. Vedat Pekel
4. Erol Kızılelma
5. Dursun Özden
6. Faruk Üstün
7. Süleyman Bulut
8. Nejat Kızan
9. Kemal Anadolu
10. Aziz Kaya
11. Selçuk Çalhan
12. Murat Göke
13. Sedat Öktem
14. Latif Şimşek
15. Muhtesem Özdamar

15.6.1990

Değerli Yoldaşlar,

TBKP'liler FAC 2. Temsilciler Kurulu 9 Haziran 1990 tarihinde Mainz'de yapıldı.TK, önceden gönderilen gündem dahilinde örgütsel ve politik faaliyetlerimizi değerlendirdi,bazı kararlar aldı.Sizlere bundan sonraki çalışmalarımızın seyrini içeren kararlarımızı iletiyoruz.

1. Birlik sürecine yönelik farklı yaklaşımlar olmasına rağmen ortak noktada birleşilebildi. Türkiye marksistlerinin birlik sürecine,F.Almanya'dan aktif destek verilmesi,23 Haziran Hazırlık Kurultayına ve sonrasındaki içerik (özellikle programın göçmenler bölümüne) tartışmalara yani 'sosyalistlerin birlik partisi' oluşum sürecine; TBKP'liler olarak tüm gücümüzü ve olanaklarımızı seferber ederek katkıda bulunma kararı alındı.(ilgili kararlar ekte)

TBKP'nin kuruculuk başvurusunu rejime karşı,onu zorlama girişimlerinden biri olarak algılıyoruz.Düşünce ve örgütlenme özgürlüğü üzerindeki tüm yasakların kalkması ve demokrasinin kazanılması mücadelesinin diğer sol/marksist güçlerle birlikte yürütülmesi gerektiğini düşünüyoruz.

2. FAC'deki örgütsel politik faaliyetlerimiz değerlendirildi.Bazı kentlerde sorunların sürdüğü,yoldaşlarımızın bekleme sürecine girdiği dile getirildi."şimdi ne olacak?"sorusu tüm örgütlerimizin karşılaştığı bir olgu.Yasal başvuru ile birlikte, üyeliğimiz sürecekmi?nasıl? TK,bu konudaki belirsizlik netleşene kadar beklemenin,faaliyeti durdurmanın doğru olmayacağı görüşünde.Doğal olarak üyelik yenilenmesi ve yapımızın yeniden ayarlanması olgusu gündeme gelecektir.TK,durum kesinlik kazanana kadar(Eylül ayından sonra gelişmelere göre belirlemek mümkündür) örgüt ilişkimizin ve koordinasyonun sürmesini kararlaştırdı.

Çalışmalarımızın canlanması somut hedef ve faaliyet ile mümkündür.Gelinen aşamadan sonra artık çalışmalarımızı F.Almanya'ya dönük olarak yürütmeliyiz.Gündemimizin ana eksenini FAC'deki göçmenlikten kaynaklanan sorunlar oluşturmali. Konferans kararlarımızda belirlenen ana görevleri pratiğe nasıl geçirebileceğimiz üzerine kafa yorulmalı.Faaliyetlerimiz dışa yönelik ve göçmen kitlesiyle ilişkilerimizi yeniden güçlendirmeye yönelik olmalı.Göçmen kitlesinden izole bir politik faaliyet düşünülemez.Komünistler yaşadıkları yerde sosyal ve politik yaşama aktif katılmalıdır.Bu da demokratik kitle örgüt ve hareketlerinde,göçmen derneklerinde, sendikalarda,girişimlerde-kadın,gençlik,çevre vb- aktif yer alarak mümkündür.Demek ki yapılacak iş şimdi çok açıktır.Her komünist kendi özgür iradesiyle çalışacağı alanı belirlemeli,tabiki verimli çalışabilmek için koordine gereklidir.Her yerel örgüt ana yönelimimiz ve koşullarına göre somut çalışma planı yapmalıdır.

3. Mali konu:

Çalışmalarımızın daha sistemli ve çabuk yürütülebilmesi hepimizin arzusu. Bu ise finansman sorununun çözümüne bağlıdır. Gelirlerimizde ki düzensizliği önlememiz ve gereksiz enerji kaybını giderebilmemiz için düzenlemeler kararlaştırıldı.

- Bundan sonra üye **aidatları ödeme vekaleti**(dauerauftrag) yöntemi ile **kontomuza** yapılacak. (düzenlenen **formları** size göndereceğiz, **her üyenin** bunları doldurması gerekiyor) Bu bir noktada üyelik ilişkisinin sürüp-sürmeyeceğini tespit anlamı taşımaktadır.
- Tüm gelirlerin **1/3'ü** (%33) yerel örgütün çalışmalarında kullanılmak için parti örgütlerine bırakılacak.
- Her p.örgütü kasa tutmalı ve harcamalarını belgelemeleri, mali rapor vermeleri gerekiyor.
- Gerekli gören/üye sayısının çok olduğu kentler/eyaletler de KK ile görüşerek konto açabilirler. Fakat bu yasal ve vergiden muaf olmalıdır. (yine 1/3 payı kendileri tutabilirler, **gelirlerin 2/3'si** FAC parti örgütüne verilecektir.)
- **Aidat** miktarlarını yeniden (gelen istemlere dayanarak) belirledik. Bundan sonra; çalışan her üye **en az 30,- DM.**, öğrenci, işsiz vb. **en az 10,- DM.** ödeyecektir. isteyenler şüphesiz keseneklerini yükseltebilirler.
- **Ayrıca**, kesenek borcu olan yoldaşlarımızın açıklarını kapatmalarını istiyoruz. Bir kezliğe mahsus olmak koşuluyla ödeme zorluğu olanlara kolaylık yapılabilir, geçmiş ayları Haziran '90'a kadar belirli bir indirimle kapatmalılar. Bunu üye ile yerel sorumlu arasında konuşunuz.

TK, kesenek ödemeyen örgütlere ve üyelere bundan sonra enformasyon materyalleri göndermemeyi kararlaştırmıştır. Düzenli bilgilendirme bize ağır maliyete malolmaktadır. Karşılıksız bunun üstesinden gelmek mümkün değildir. Üyelik haklarından yararlanmak isteyen herkes, bunun maliyetine katkıda bulunmak zorundadır.

Temsilciler Kurulu'nun bu kararlarıyla çalışmalarımızın önünün açıldığı ve kolaylaştırıldığı kanısındayız.

F.Almanya'da eşit haklar ve ülkemizde demokrasi mücadelesinde, birlik-yasalılık çabalarında hepinize üstün başarılar dileriz.

Yoldaşça selamlarımızla,

TBKP FAC
KOORDİNASYON KURULU
a.K.Kıran

Kontomuz:

K.Kıran/Sonderkonto

Postgiroamt Essen BLZ 360 100 43

Knt.nr.: 3205 58-438

Karar no.1 :

9.6.1990 tarihinde F.Almanya'nın Mainz kentinde toplanan TBKP'liler Temsilciler Kurulu ;

Ülkemizde 15 Nisan 1990 tarihindeki toplantıyla başlatılan 'Sosyalistlerin Birlik Partisini' oluşturma sürecini selamlar.

FAC'deki TBKP'liler olarak tüm gücümüzle bu sürecin başarıya ulaşmasında yer alacağız.

Sosyalistlerin Birlik Partisi girişimi, henüz ülkemiz marksist güçlerinin tüm bileşenlerini kapsamadığı, bunun gerçekleşmesi için daha fazla çaba sarfedilmesi gerektiği görüşündeyiz. "

Bu karar oybirliği ile alındı.

Karar no.2 :

TBKP MY'e

9.6.1990 tarihinde F.Almanya'nın Mainz kentinde toplanan TBKP'liler Temsilciler Kurulu, Partimizin Merkez Yönetimine iletmek için aşağıdaki tavsiye kararını almıştır.

'Sosyalistlerin Birlik Partisi kurulması aşamasına tüm gücüyle katılacağını açıklayan partimiz TBKP'nin, 141-142'nin kalkmasını beklemeksizin, -bunu kendine ana politik hedef edinen geniş partinin de üstleneceğinden yola çıkan- bizler, yeni partinin kurulmasıyla birlikte, örgütsel varlığına son vereceği yönünde karar belirtmesinin, birlik çalışmalarını hızlandıracığı kanısındayız. "

- 4 çekimsere karşın, oyçoğunluğuyla kabul edildi.

Karar no.3 :

Frankfurt Konferansında alınan, "Birlik" konulu bir Konferans kararının, zaman aşımına uğradığı gerekçesi ile bu aşamadan sonra toplanmasının gerekli olmadığı noktasında görüş birliğine varılmıştır.

Eylül ayından sonraki gelişmelere bağlı olarak, içeriği ve biçimi değişmek koşuluyla, dışımızdakilerinde katılımı ile böylesi bir toplantı gerekiyor yapılabilir.

önerge:

Darmstadt temsilcisinin verdiği;

" Birlik görüşmelerinin sonuçlanmasını beklemeden, TBKP'nin örgütsel varlığını -şimdiden- fesederek, birliğe yerel birliklerin örgütlenmesiyle katılmasını tavsiye eder."

önergesi, Temsilciler Kurulu tarafından rededilmiştir.

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

- Danimarka.

1989 YILI GELİRLERİ

OCAK:	3.200.-	Aidat
ŞUBAT:	2.200.-	Aidat
	500.-	Bağış
MART:	2.100.-	Aidat
	1.000.-	Bağış
NİSAN:	2.800.-	Aidat
	30.-	Bağış
MAYIS:	3.600.-	Aidat
	5.748.-	1 Mayıs'tan
	18.000.-	BKP'den dayanışma
HAZİRAN:	1.400.-	Aidat
TEMMUZ:	1.200.-	Aidat
AĞUSTOS:	4.200.-	Aidat
	2.400.50	Landog Folk Festivalinden
	470.-	Sol birlik kesin hesabından
EYLÜL :	2.900.-	Aidat
	*6.500.-	Bilet için yapılan dayanışma
	305.-	Yemekten elde edilen
EKİM :	800.-	Aidat
	*1.620.-	Yayın parasından alınan borç
KASIM:	2.500.-	Aidat
ARALIK:	1.200.-	Aidat
TOPLAM:	64.723.50	

*EYLÜL: Bu paranın 3.500.-kr. nu Dayanışma komitesinden
3000.-kr. nu Jylland'deki parti örgütümüzden sağlandı.

*EKİM: Bu paranın 1.500.-kr. nu Kasım ayında yerine kondu.

1989 YILI GİDERLERİ

CİNSİ AYLAR	PUL	FAX	KİRTASİYE	YOL	DİĞER	BANKA BORCU	TOPLAM	
OCAK	62.-	236.-	383.05	1.542.-	1.970.-	600.-	4.793.05	
ŞUBAT	134.80	40.-	75.-	975.-	872.-	600.-	2.696.80	
MART	76.20	-	605.60	1.430.-	540.-	800.-	3.451.80	
NİSAN	32.20	-	-	331.-	-	800.-	1.163.20	
MAYIS	243.80	394.-	445.-	* 9.749.-	* 6.985.-	800.-	18.616.80	* Açıklaması aşağıda
HAZİRAN	-	-	-	2.165.-	* 6.748.-	800.-	9.713.-	* Açıklaması aşağıda
TEMMUZ	41.-	-	233.-	-	388.55	800.-	1.468.55	
AĞUSTOS	121.55	-	-	179.-	2.682.67	800.-	3.783.22	
EYLÜL	539.80	185.-	321.55	* 7.730.-	1.669.-	800.-	11.245.35	* Açıklaması aşağıda
Ekim	1.093.10	355.-	175.95	700.-	-	800.-	3.124.05	
KASIM	565.45	169.-	-	900.-	2.181.25	800.-	4.615.70	
ARALIK	1.064.75	238.-	287.65	1.800.-	-	800.-	4.190.40	

TOPLAM : 68.861.92

- * MAYIS: Yol gideri içinde 8.660.- kr. Per Krabbé'nin bileti,
Diğer giderler içinde 4.700.- kr Türkiye'ye gönderilen para bulunmaktadır.
- * HAZİRAN: Diğer giderler içinde 5.200.- kr Parti merkezine ödenen pay vardır.
- * EYLÜL: Yol gideri içinde Bozısık yoldaşın 6.600.- kr. bileti bulunmaktadır.

1989 YILI HESAP SONUCU

GELİRLER: 64.723.50

GİDERLER: 68.861.92

— 4.138.42

1988 sonu kasa 186.—

1989 sonu kasa — 4.138.42

BORÇ — 3.952.42

BORCUN KAYNAKLARI:

1.145.— Yayıncı parasından

1.586.20 Ayşe Coşkun'dan

1.221.22 Bayram Yıldırım'dan

— 3.952.42

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI